

DEUTSCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN ZU BERLIN
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1971

PLVTARCHI

MORALIA

VOL. V FASC. 2 PARS 1

EDIDIT

JÜRGEN MAU

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1971

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

In hoc fasciculo continentur

55. *Βίοι τῶν δέκα ῥητόρων (Plan. 63)	1
Vitae decem oratorum	
58. *Περὶ τῶν ἀρεσκόντων φιλοσόφους φυσικῶν δογμάτων (Plan. 51)	50
Placita philosophorum	

VLN 294 · 375/79/71 · ES 7M

1. AUFLAGE

COPYRIGHT 1971

BY BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT, LEIPZIG
PRINTED IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC
SATZ: LEIPZIGER DRUCKHAUS, GRAFISCHER GROSSBETRIEB
DRUCK UND BUCHBINDERISCHE VERARBEITUNG:
DRUCKEREI „ZENTRALDRUCK“ KG LEIPZIG

PRAEFATIO

Traditio Placitorum et Vitarum X oratorum eo uno differt, quod illa praeter codices Planudeos nobilem illum testem Mosquensem 501 (M) s. XII et codicem miscellaneum Marcianum 521 (R) s. XIV/XV habent, hae nil nisi mutilum parvumque, vetustissimum autem, fragmentum Paris. 1957 (F) s. XI.

Mendis numerosissimis, quibus utrumque opus laborat, multis viris doctis quaestio proposita est, an ipsius Plutarchi sint. si speravimus hanc novam editionem aliquid lucis allaturam esse ad hanc quaestionem solvendam, spes nos fefellit. nullus enim locus inventus est, ubi ipsi libri manu scripti vel unam corruptelam sententiae intelligendae obstantem tollerent. v. e. g. iocosum illum locum omnium codicum communem V. X O. p. 37, 3sq.: κατέλυπε (scil. Δημοσθένης) δύο παῖδας ἐκ μιᾶς γυναικός . . . genus humanum iam dudum extinctum fore manifestum est, si duos liberos ex una muliere ortos esse mentione dignum esset. miror quare nemo adhuc ausus sit tollere hanc dementiae substituendo illud ἐκ μιᾶς vocibus ἐκ Σαμίας. traditionem archetypum antecedentem has fere stationes percucurrisse verisimile est: ΕΞΑΜΙΑΣ, ἐξ ᾧ μιᾶς, ἐξ μιᾶς, ἐκ μιᾶς. de paelice Samia Demosthenis eiusque liberis Plutarchus Vit. Demosth. 15, 4 nos docet. vitae oratorum, quae exhibent res gestas absque ordine seu arte collectas, grammaticos omnium temporum ad augendum vel corrigendum invitaverunt. amplum exemplum habes p. 6, 19–7, 7. qua de causa et aliorum emendatorum atheteses accepi et e. g. p. 10, 26 duo verba expunxi. p. 45, 18 eventa recte narrantur si vox Θηβαίους ante tria verba transponi-

PRAEFATIO

tur, et numerorum signa litteris permutata vel v. v. alios locos corruerunt (ut supra 37, 3sq., ita e. g. p. 28, 10. 30, 15).

Codices quidam Planudei etiam priscis editoribus praesto fuerunt, quorum operam supra dicto modo continuare conati sumus. frustulum illud Parisini 1957 (F), etsi nullius ex reliquis libris parens sed omnium Planudeorum avi Ambrosiani C 126 (α) quasi frater est, nihil magni momenti ad emendandum confert, sed librum archetypum iam gravissimis mendis foedatum fuisse demonstrat (C. G. Lowe, *The man. trad. of V. X O.*, Univ. of Illinois, Urbana 1924, 24).

De codicum Planudeorum inter se affinitatibus Max Pohlenz (in praefatione ad vol. I, Lipsiae 1925) et Lowe consentiunt nisi quod Pohlenz cod. Paris. 1671 (A) et 1672 (E) ex Ambrosiano C 126 (α) effluxisse docet codice Vatic. 139 (γ) solum aetate inter A et E intercedente, Lowe autem γ ex A et E ex γ descriptum esse putat.

Librarium autem codicis E V. X O. saltem ex γ descriptis ex eo apparet, quod p. 48, 3sq. et γ codicesque ex eo orti et E eadem 12 verba omiserunt. minime verisimile est duos scribas eodem loco idem vitium ex homoeoteleuto natum commisisse.

Itaque, quia E aetate minor codice γ est, illum ex hoc descriptum esse apparet, quod a Lowe multis insuper argumentis probatur. nostram igitur V. X O. editionem codicibus $\alpha A \gamma E$ et parva ex parte F niti, recentiorum autem necessitate tantum urgente mentionem fieri oportet. etsi novimus exemplar codicis E, tamen minime contemnendus est, quod ut ait Pohlenz hic codex pulcherrimus Planudeae diligentiae egregium argumentum et monachi doctissimi Planudis eiusque collegarum auctoritas inter viros grammaticos haud parvi ponderis est.

Placita philosophorum praeclare edidit Hermannus Diels (*Doxographi Graeci*, Berlin 1879), qui libro Pseudo-

PRAEFATIO

plutarcheo cum Stobaeo comparato opus Aëtii restituit, quem primum imperatorum Romanorum temporibus uberrimam collectionem placitorum more peripatetico composuisse novimus. nisus est Diels iisdem codicibus, quos Pohlenz (in praefatione vol. I) adhibenda esse demonstravit. **M** et **℞** membra familiae Planudeae α **A** **E** non esse et Diels docuit et ipse vidi et cartarum perforatarum ope arithmetice confirmare potui. huic familiae accedunt Marciani apographa Parisini 1734 et 2423, uterque miscellaneus. e Marciano ortos esse mihi persuasum est, quia, ut Diels vidit, et permultis communibus vitiis scatent et scriba Parisini 1734, postquam Marciani f. 3^r depinxit, errore manus non unum, sed duo folia vertit et 4^v perrexit. postea lacunam supplevit. meis quoque observationibus haec confirmantur. in primis enim paginis secundi et quinti libri, quas in computationibus meis adhibui perforationibusque cartarum expressi, saepius cum **M** **℞** quam cum α **E** consentiunt. de codicibus Planudeis nil ad ea addendum, quae Pohlenz in praefatione ad vol. I scripta elaboravit et Lowe de traditione V.X O. nos docuit.

Rationes quae inter codices **M** **℞** **II** intercedere possunt hae sunt:

- I. **℞** ex **M** et α ex **℞**
- II. **℞** et **M** fratres, α ex **M**
- III. **℞**, **M**, α fratres
- IV. **℞** et **M** fratres, α ex **℞**

Multis locis **℞** cum **M** contra **II** consentit, quod una quaque ratione explanari potest. I et IV autem ea de causa reiciendae sunt, quod nonnumquam **M** **II** contra **℞** congruunt (e. g. p. 83, 12. 84, 14. 88, 12sq. 93, 1. 95, 8. 96, 7).

Restat igitur, ut utrum **II** ex **M**, fratre codicis **℞**, orti an omnes ex eodem fonte hausti sint quaeramus. rationi secundae e. g. p. 83, 6 obstat, ubi **M** tantum corruptus est. ergo ratio III relinquitur, nempe omnes tres familiae

PRAEFATIO

communem originem habent, nulla autem ex altera derivari potest. eadem fere de versionis Arabicae fontibus demonstrat H. Daiber, Diss. Saarbrücken 1968.

Itaque Hermannum Diels sequi nos oporteret, si idem atque nos propositum habuisset. nobis autem Pseudoplutarchi, Hermanno Diels Aëtii verba restituenda sunt. itaque nonnullos locos, qui a Pseudoplutarcho Aëtium excerpiente secundum Diels corrupti sunt, nobis minime mutandos esse putavi, imprimis Pseudoplutarchi additamenta nobis germana, Hermanno Diels suo iure spuria sunt.

Nostrorum temporum collectiones impressas semper laudavi, commentationes autem ad singulos philosophos pertinentes quae sunt numero infinitae omnes considerare neque potui nec volui.

Quod superest: manes illustrium virorum M. Pohlenz et C. Hubert imploro, ut veniam dent mihi hoc munere non tot annis prius perfuncto. mortem enim appropinquantem videntes, postquam Plutarchi Moralia duobus hisce opusculis exemptis editione summa admiratione digna ornaverunt, me in editoris locum succedere voluerunt et usque ad mortem consilio carissimo adiuverunt.

CONSPECTVS CODICVM

- A** Par. 1671 a. 1296
E Par. 1672 paulo post a. 1302 scr.
F Par. 1957 s. XI extr.
M Mosqu. 501 s. XII
Ꝁ Marc. 521 s. XIV/XV
n Neap. 350 III E 28 et Vat. 1676 s. XV
α Ambr. 859 brevi ante a. 1296 scr.
β Vat. 1013 s. XIV, e quo descriptus Laur. 80, 21 s. XV
γ Vat. 139 brevi post a. 1296 scr.
δ Vat. Reg. 80 s. XV
υ Urb. 98 s. XIV
Π codices Planudei *αβγΑΕ*
Ω codices omnes
Ο codices praeter citatos

CONSPECTVS ABBREVIATIONVM

Am.	= Amyot	Pal.	= Palmerius
Bern.	= Bernardakis	Re.	= Reiske
Bu.	= Budaeus	Ru.	= Ruhnken
Co.	= Coraes	Salm.	= Salmasius
Cors.	= Corsinus	Sa.	= Sauppe
Duebn.	= Duebner	Schae.	= Schaefer
Fra.	= Frankius	Tay.	= Taylor
Gern.	= Gernet	Turn.	= Turnebus
He.	= Hemsterhuys	Us.	= Usener
Herw.	= Herwerden	Vulc.	= Vulcobius
La.	= Ladek	We.	= Westermann
Lamb.	= Lambinus	Wo.	= Wolf
Mei.	= Meier	Wy.	= Wyttenbach
Mez.	= Bachet de Meziriac	Xyl.	= Xylander
Of.	= Ofenloch	Zu.	= Zucker

ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΠΗΤΟΡΩΝ

(832)

(Plan. 63)

Ἀντιφῶν	p. 1
Ἀνδοκίδης	p. 6
Λυσίας	p. 8
Ἰσοκράτης	p. 12
Ἰσαῖος	p. 19
Αἰσχίνης	p. 20
Λυκούργος	p. 22
Δημοσθένης	p. 29
Ὑπερείδης	p. 39
Δείναρχος	p. 43

ΑΝΤΙΦΩΝ

Ἀντιφῶν Σοφίλου μὲν ἦν πατὴρ τῶν δὲ δήμων Ῥαμνούσιος· μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ σοφιστής, † ὦ καὶ C Ἀλκιβιάδης † παρ' αὐτὸν ἔτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι) καὶ
 5 δύνάμιν λόγων κτησάμενος, ὥς τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, παρέπεμψε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε καὶ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν

2 Phot. cod. 259. Philostr. p. 15, 29 K. || 6 Plato, Menex. 236a

Tituli e cod. F βίοι τῶν δέκα ῥητόρων. ἀντιφῶν (numero α' addito α) II

2 τὸν δὲ δήμον EF p. c. || 3. 4 ἀλκιβιάδης α A a. c. | ὦ — ἔτι (ante παρ' ss. φασίν) F ὧ καὶ Ἀλκιβιάδην(ν) φασι ἔτι II fort.: ὧ(στε) καὶ Ἀλκ. || 5 <ῥ> ὥς Re., Gern. || 6 παρέπεμψε F ὥρμησε II ὥκνησε Blass, Gern.

ὑπὲρ τῶν λόγων διαφορὰν οὐ φιλονείκως ἀλλ' ἐλεγκτικῶς,
 ὡς Ξενοφῶν ἱστορήκεν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι (1, 6).
 καὶ τινες λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν
 εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας πρῶτος ἐπὶ τοῦτο
 D *τραπεῖς, ὥσπερ τινές φασι· τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενο-* 5
μένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν
κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τοῦ συγγράφειν εἶναι,
οὐ Θεμιστοκλέους οὐκ Ἀριστείδου οὐ Περικλέους, καίτοι
πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν
καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο τοῦ συγ- 10
γράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγρα-
φεῦσι περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν.
ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες
 E *ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισ-*
μένους, τούτους εὗροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι 15
πρεσβύτῃ ἤδη ὄντι, ὅλον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν,
Ἀρχίνον. πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε,
γενόμενος ἀγχίνους· διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. Καικί-
λιος (fr. 99 Ofenloch, FHG III 332) δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ
συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητὴν τεκ- 20
μαίρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ (8, 68) ὁ
Ἀντιφῶν. ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς καὶ
δεινὸς περὶ τὴν εὐρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ
ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ <οὐ> τὰ
πάθη τρέπων τοὺς λόγους τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχα- 25
 F *ζόμενος. γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν*
σοφιστήν, ὀλίγῳ <ὧν> νεώτερος αὐτοῦ καὶ παρατέτακεν

4 Hermog., Id. 2, 387 p. 401, 3 Ra. Diod. ap. Clem., Strom.
 p. 51, 16 Stählin || 17 ῥητ. τέχνη] sed Pollux 6, 143. Phot. p. 486 a
 12. Philostr. p. 15, 28 K. || 18 Phot. ib. || 21 Philostr. p. 15, 21 K. ||
 26 Phot. p. 486 a 26

4 πρῶτον Mez. || 7 κατ' F μετ' Π || 10 οὐδὲ δι' F || 14 ἀπο-
 μνημο] hic des. F pergit p. 6, 19 πρότερον || 17 ἀρχίνοον Π corr.
 Tay. || 18 κεκίλιος Π || 20 καθηγ. Wy. cl. Thuc. 8, 68 μαθητὴν Π
 Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα <αὐτοῦ> μαθ. Gern. || 24 <οὐ> Gern. ||
 26 γοργ. e ras. α || 27 <ὧν> Herw.

ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν τετρακοσίων
 γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυσὶ
 τριηραρχῶν ναυσὶν ὅτε δὲ στρατηγῶν, καὶ πολλαῖς μάχαις
 νικῶν, καὶ συμμαχίας μεγάλας αὐτοῖς προσαγόμενος,
 5 καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων, καὶ τριήρεις πληρῶν
 ἐξήκοντα, καὶ πρεσβέων δ' ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν εἰς
 Λακεδαίμονα, ἥρῃκα ἐτετελίστο Ἡετιώνεια. μετὰ δὲ 888
 τὴν κατάλυσιν τῶν τετρακοσίων εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχε-
 πτολέμῳ, ἐνὶ τῶν τετρακοσίων, ἑάλω, καὶ τοῖς περὶ
 10 τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη καὶ
 σὺν τοῖς ἐκγόνοις ἄτιμος ἐνεγράφη. οἱ δ' ὑπὸ τῶν τριά-
 κοντα ἀνῆρησθαι αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας (fr. 11)
 ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ
 αὐτῷ θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. οἱ δ' ὑπὸ
 15 τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν, ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος (FGt
 Hist 115 F 120) ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ τῶν Φιλιππι-
 κῶν· ἀλλ' οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδανίδου πατρός, B
 <οῦ> καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (fr. 201, I p. 74 Koek) ὡς [οῦ]
 πονηροῦ μνημονεύει· πῶς <γὰρ> ἂν ὁ προτεθνηὼς <καὶ>
 20 ἀναιρεθεὶς ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πάλιν ἐπὶ τῶν τριάκοντα
 εἴη; ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευταίας αὐτοῦ.
 πρεσβευτὴν γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι,
 ἥρῃκα ἤκμαζεν ἢ τοῦ προτέρου Διονυσίου τυραννίς· γενο-
 μένης δὲ παρὰ πότον ζητήσεως, τίς ἀριστός ἐστι χαλκός,
 25 καὶ τῶν πολλῶν διαφορομένων, αὐτὸν εἰπεῖν ἀριστον εἶναι

2 Philostr. p. 15, 23 K. Aristot., Rep. Ath. 32, 2 || 5 Philostr.
 p. 15, 19 K. || 6 Thuc. 8, 90. Phot. p. 486 a 35 || 12 cf. Lys. or. 12,
 67. Harpocr. s. v. σιασιώτης || 21 Philostr. p. 16, 24 sqq. K.

6 δ' om. Gern. | ὑπὲρ Re. ὑπ' II fort.: πρεσβέων <σταλέντων
 πρέσβων> δέκα[στοτε] ὑπ' cf. Thuc. 8, 90, 2 | <καὶ> εἰς We. ||
 7 ἢ ἑτεωνία II corr. Blass || 11 ἀνεγράφη We. || 14 ἐπεδικάσαιτο α
 ὑπὲρ A || 17 οὗτος — ἕτερος edd. post Tay. Ko. οὗτός τε ἂν ἡμε-
 ρώτερος cod. Laur. 80, 21 Xyl. Re. οὗτός τε ἂν ἡμέτερος II οὗτός
 γε ἦν νεώτερος Σιμωνίδου πατρός Am. Mez. | Λυσωνίδου E Gern.
 Λυσωδανίδου A || 18 <οῦ> Sa. | Πιτίνῃ Xyl. || 18. 19 οὗ πονηροῦ II
 corr. Tay. || 19 <γὰρ> Mez. | καὶ E om. O || 20 ἐπὶ¹ E ὑπὸ O ||
 24 παρὰ πότον α a. c.

- ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων πεποίηται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν εἶναι τὸ ῥηθὲν προστάξει ἀναιρεθῆναι αὐτόν·
- C οἱ δέ, ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε, χαλεπήναντα. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ἐξήκοντα, ὧν κατεφευσμέ- 5 νους φησὶ Καικίλιος (fr. 100 Of. FHG III 332) εἶναι τοὺς εἰκοσιπέντε. κεκωμώδηται δ' εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ (fr. 103, I p. 629 Kock). λέγεται δὲ τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ (p. 792-6 Nauck²). ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει 10 τέχνην ἀλυσίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἡ παρὰ τῶν ἱατρῶν θεραπεία ὑπάρχει· ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημὰ τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν, ὅτι δύναι- 15 ται τοὺς λυπουμενούς διὰ λόγων θεραπεύειν· καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτόν εἶναι ἐπὶ ῥητορικῇν ἀπετράπη. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον (FHG II 23) εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρουσιν. ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου (or. 5), καὶ <ὁ> πρὸς Ἐρασίστρατον (fr. 57-59 Thalh.) περὶ τῶν ταῶν, 20 καὶ ὁ περὶ τῆς <εἰς>αγγελίας (fr. 1-6 Thalh.), ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένη τὸν στρατηγὸν παρανόμων. ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκράτους τοῦ [ἱατροῦ] στρατηγοῦ λόγον καὶ εἶλεν αὐτόν ἐξ ἐρήμου.
- Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπῳ ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ τετρα- 25 κόσιοι κατελύθησαν, [ψήφισμα] καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὁ Καικίλιος παρατίθεται· ἔδοξε τῇ βουλῇ
- E

7 κεκωμ.] Philostr. p. 16, 4 K. Xenoph., Comm. 1, 6 || 9 τραγ.] Athen. 15, 673e | Διον.] Diod. 15, 74 || 14 θερ.] 87 A 6 Diels || 19 ἐπαιν.] Caec. fr. 101 Of. || 21 εἰσαγγ.] Aristot., Eth. Eudem. 1232 b 7 || 25 - p. 5, 17 Caec. fr. 102 Of.

8 ἐν Salm. ex Phot. εἰς α σ A a. c. σὺν O || 9 σὺν an delendum? cf. Phot. || 17 τοῦ γλαύκου E || 19 Ἡρώδου Pal. ἡροδότου II || 20 <ὁ> Duebn. | ταῶν Ru. Wy. sec. Ael., De nat. an. 5, 21 ἐλαιῶν (sec. litt. similitudinem) Re. ἰδεῶν II || 21 <εἰς>α. Xyl. || 23 [ἱατροῦ] Kirchner PA 7640 ἱατροῦ [στρατηγοῦ] Blass e Phot. || 24 αὐτοῦ ἐξ ἐρήμου expl. Turn. || 26 [ψήφισμα] Duebn. | ἔδοξαν II corr. Re.

μιᾷ καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας· Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν
 ἐγραμμάτενε· Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει· Ἄνδρων
 εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀποφαίνουσιν οἱ στρατηγοὶ
 πρεσβευομένους εἰς Λακεδαιμόνα ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως
 5 τῆς Ἀθηναίων καὶ [ἐκ] τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ πολε-
 μίας νεῶς καὶ πεζεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον καὶ F
 Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι
 εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ'
 αὐτοὺς οἱ στρατηγοί, καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὐστυνας ἄν δοκῇ
 10 τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἄν περὶ
 παρόντων γένηται ἡ κρίσις. προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς
 οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αἴθρῃ ἡμέρα καὶ εἰσαγόντων, ἐπει-
 δὴ αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον, περὶ προ-
 δοσίας κατηγορεῖν τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς
 15 στρατηγούς καὶ ἄλλους, ἄν τις βούληται· δτον δ' ἄν κατα-
 ψηφίσῃται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν
 νόμον, ὃς κεῖται περὶ τῶν προδόντων·

Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. 'προ- 884
 δοσίας ὥφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρόληθεν
 20 παρῶν, Ἀντιφῶν Σοφίλων Ῥαμνούσιος παρῶν· τοῦτοιν
 ἐτιμῆθη τοῖς ἑνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημό-
 σια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τῷ οἰκίᾳ κατα-
 σκάψαι αὐτῶν καὶ δρους θείναι (ἐπὶ) τοῖν οἰκοπέδοιν,
 ἐπιγράψαντας ΑΡΧΕΠΤΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝ-
 25 ΤΟΣ ΤΟΙΝ ΠΡΟΔΟΤΑΙΝ. τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι
 τὴν οὐσίαν αὐτοῖν καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ B

12 θεσμ.] de modo actionis cf. RE V 2140, 46ss.

2 πellenεὺς Π corr. Tay. || 5 [ἐκ] Re. || 7 ὀνομακλέα et ἀρχι-
 φῶντα Π corr. Pet. St. || 9 δοκῇ E δοκοῖ O || 10 προσελομένοις Π
 corr. Re. | περὶ om. E || 14 κατηγορεῖν (δὲ) τοὺς Of. Gern. | κατ-
 ηγορεῖν (τῶν εἰρημένων) τοὺς ἡρημένους Re. κατηγορεῖν τοὺς εἰρη-
 μένους Π corr. Turn. || 15 ἄλλος Π Of. corr. Turn. || 18 τούτῳ E
 τοῦτο O || 19 ὥφλον om. E (lac. 5 litt.) ὦ φίλον O corr. Turn. ||
 21 ἐπεσετιμῆθη E ἐπιτιμῆθη γ ἐπετιμῆθη n || 22 τῷ οἰκίᾳ αβη
 τῷ οἰκίᾳ A τὰ οἰκία E || 23 αὐτοῖν Gern. | (ἐπὶ) Blass || 25 ΠΡΟ-
 ΔΟΝΤΟΙΝ γ n | τῷ δὲ δημάρχῳ Ω || 25. 26 ἀποφῆναι τε οἰκίαν
 ἐς τὸν καὶ μὴ Π corr. We.

Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι, μηδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι· καὶ
 ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα καὶ γένος τὸ
 ἐκ τούτων, καὶ νόθους καὶ γνησίους· καὶ ἐάν <τις> ποιήση-
 ται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος
 ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράφαι ἐν στήλῃ χαλκῇ·
 <καὶ> ἥπερ ἂν <ά>κ<ειτ>αι τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυγί-
 χου, καὶ τοῦτο θέσθαι.'

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ <τοῦ Ἀνδοκίδου>
 τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθη-
 ναίοις, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναίους ἢ Θορέους, γένους
 εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος (FGrHist 4 F 170a) καὶ
 C ἀπὸ Ἑρμοῦ· καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ κηρύκων γένος·
 διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωντος σὺν ναυσὶν
 εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων, διαφορομένοις πρὸς Κοριν-
 θίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς
 Ερμᾶς περικόπας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν
 μυστήρια,

[(διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ κωμάσαντα
 θραύσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ καὶ εἰσαγγελθέντα,
 D ἐπειδὴ οὐκ ἡβουλήθη ὅν ἐξήτουν οἱ κατήγοροι δοῦλον

6 Φρυγ.] Thuc. 8, 90–92 || 9 Λεωγ.] And. or. 1, 22. 40. 146.
 Suda s. v. IG XIV 1134 || 11 Κυδ.] IG II/III 21138 | Θορ.] cf.
 Thuc. 1, 51. PA 4551 || 15 Κορ.] Thuc. 1, 51 (Ol. 87/1) || 17 Ερμ.]
 Plut., Alcib. 21

1 Ἀθήνησι – 2 Ἀντιφῶντα om. Π praet. α, cuius una lin. in
 rell. omissa | ὅσοις α a. c. || 3 <τις> Blass || 6 ἥπερ ἂν καὶ τὰ Π
 corr. Re. et We. || 7 τούτων Π corr. Re. || 9 <τοῦ Ἀνδοκίδου> Ru.
 sec. And. or. 3, 6 || 11 τὸν δῆμον Εβ Laur. 80, 21 | Θορέους Π
 corr. Tay. || 19 – p. 7, 7 [] e margine in ipsa auctoris verba irrep-
 sisse constat, quod sententia l. 18 interrupta illis -τρος ἁμαρτῶν
 (trad. προσαμαρτῶν) μυστήρια iteratis p. 7, 7 pergit. fabula Cra-
 tippī, etsi rel. testim. pugnant, fort. hunc ad modum restituitur
 (supra scripsi quod codd. habent): 19 <λέγουσιν αὐτὸν> pro διὰ
 τὸ || 21 ἐξήτουν

ἐκδοῦναι διαβληθῆναι καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας
γραφῆς ὑποπιπτον γενέσθαι, ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ
ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰσπεμ-
ψάντων Λεοντίους τε καὶ Αἰγισταίους ἄνδρας ἰδίᾳ μελ-
5 λόγων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων νύκτωρ τοὺς περὶ
τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς περιέκοψαν. ὥς Κράτιππός φησιν)
. προσαμαρτῶν μυστήρια] κριθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀπ-
έφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδῇ δὲ πᾶσαν
<εἰς>ενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ ἁμαρτόντας,
10 ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσε. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους E
πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα
ἐρρύσατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ λυσι-
τελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐφρεύσατο· ἤλεγξε γὰρ ὁ
Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετεριζομένους καὶ
15 ἄλλα τινα ἀδικοῦντας. καὶ διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας·
<οὐκ> εὐδοκιμῶν δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις
ἐπέθετο ναυκληρίᾳ, καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ
πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη. ὅτε καὶ μίαν τῶν
πολιτίδων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὔσαν αὐτῷ,
20 λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ Κυπρίων
βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον εἰσάγεσθαι F
πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ
τοῦ βασιλέως ἐδέθη· διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν πόλιν,
καθ' ὃν χρόνον οἱ τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα·
25 δευθεὶς δ' ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν, [αὐθις] ὁπότε κατ-
ελύθη ἡ ὀλιγαρχία, <αὐθις> ἐξέπεσε τῆς πόλεως, τῶν

7 And. or. 1, 45. 2, 23. Plut., Alcib. 21. Thuc. 6, 60, 3 || 17 ναυκλ.]
And. or. 2, 10. [Lys.] or. 6, 26 || 18 ἐπεξ.] And. or. 1, 145. [Lys.]
or. 6, 6. fabulae quae sequitur test. desunt in PA. habet Phot. ||
22 ληφθ.] [Lys.] or. 6, 26 || 23 — p. 8, 19 Caec. fr. 107 Of. || 24 τετρ.]
[Lys.] or. 6, 27

4 ἄνδρας [i]διᾶ ponas ante Λεοντ. || 5 <οἱ> νύκτωρ (Dal.) — de
salute loci desperavit Re., frustra conati sunt alii || 9 <εἰς>ενεγ-
κάμενος Re. | ἁμαρτόντας E ἁμαρτάνοντας O || 14 σφετεριζομένους F ||
15 καὶ om. α a. c. | ἀφείθη F a. c. || 16 <οὐκ> ci. Duebn. om. etiam
Phot. || 22 ἐκλεψεν F || 25—26 αὐθις transposui || 26 ante ἐξέπ.
lac. stat. Duebn. | <ἕως> τῶν We.

835 τριάκοντα τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς
 φυχῆς χρόνον ἐν Ἡλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύ-
 βουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς
 εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. δηλοῖ
 δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς συγγέγραφεν· οἱ μὲν 5
 γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσὶν, οἱ δὲ καθ-
 όδου δεομένοι. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως
 λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ τῆς εἰρήνης.
 καὶ ἦκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει
 τῷ φιλοσόφῳ· ἀρχὴ δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν 10
 ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, ἄρχων δ' Ἀθήνησι Θεογενίδης· ὥστ'
 B εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσί που ἡ'. τούτου δ'
 ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ερμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνά-
 θημα μὲν ὢν φυλῆς Αἰγιίδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου
 διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δ' 15
 ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένη
 διδυράμβω, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ
 ἀντικρὺ τοῦ πωρίνου Σειληνοῦ. ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατά-
 σκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

ΛΥΣΙΑΣ

20

C Λυσίας νίδος ἦν Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου,
 Συρακουσίου μὲν γένος μεταναστάντος δ' εἰς Ἀθήνας
 ἐπιθυμία τε τῆς πόλεως καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου

3 ἦκεν] And. or. 2, 20 || 4 εἰρ.] And. or. 3, 33 || 4.5 Caec. fr. 106
 Of. || 6 μυστ.] And. or. 1 | καθόδ.] And. or. 2 || 9 ἦκμ.] [Lys.]
 or. 6, 46. And. or. 2, 7. 1, 148. Phot. || 11 archon anni 468, sed cf.
 [Lys.] or. 6, 46 et And. or. 2, 7. 1, 148, qui annum 440 indicant ||
 16 ἔχορ.] cf. [Lys.] or. 6, 33. And. or. 1, 132 || 21 — p. 11, 5 Caec.
 fr. 108 Of.

5 δὲ om. α a. c. | γέγραφεν E || 6 ἀπολογουμένου α A a. c. |
 καθόλου FΠ corr. Xyl. || 9 τοῦτον τὸν] τὸν αὐτὸν We. || 10 ἀρχὴ
 Phot. ἄρχει FΠ || 12 εἶναι om. E γη | ἑκατόν FΠ corr. Tay.
 (scriba num. Herod. legere putavit) || 14 μὲν om. α a. c. | ὢν]
 ὡς F a. c. || 16 αὐτοῦ Ω | ἀγωνιζομένη F n || 17 ὑψηλοῦ (βάθρου)
 vel (ἱκρίου) Re. || 18 σελινοῦ FΠ Σιλίηροῦ Blass

πείσαντος αὐτόν, φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέρον-
 τα· ὡς δέ τινες, ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν, ἥνικα ὑπὸ
 Γέλωνος ἐτυραννοῦντο. γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλο-
 κλέους ἀρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον
 5 ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς [καὶ δευτέρας] ὀλυμπιάδος, τὸ μὲν
 πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων·
 ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους D
 μετονομασθεῖσαν ἔστελλεν ἡ πόλις, ὥχeto σὺν τῷ πρεσβυ-
 τάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο,
 10 Εὐθύδημος καὶ Βράχυλλος), τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτη-
 κότες, ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγονώς πεντε-
 καίδεκα, ἐπὶ Πραξιτέλους ἀρχοντος, κάκει διέμεινε παι-
 δευόμενος παρὰ Τισία καὶ Νικία τοῖς Συρακουσίοις,
 κτησάμενός τ' οἰκίαν καὶ κλήρου τυγῶν ἐπολιτεύσατο
 15 ἕως Κλεοκρίτου τοῦ Ἀθήνησιν ἀρχοντος † ἔτη ἐξήκοντα
 τρία τῷ δ' ἐξῆς † Καλλία ὀλυμπιάδι ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ
 τῶν κατὰ Σικελίαν συμβάντων Ἀθηναίοις καὶ κινήσεως E
 γενομένης τῶν τ' ἄλλων συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν
 Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτιαθεὶς ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ'
 20 ἄλλων τριῶν. παραγενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου
 τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἀρχοντος, ἤδη τῶν τετρακοσίων
 κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δ' ἐν Αἰγὸς

1 πείσ.] Lys. or. 12, 4 | πλούτῳ] Plato, Rep. 330b. Cic., Brut.
 16 || 3 Φιλ.] Ol. 80/2 (459) || 8 ὥχ.] Dion. Hal., Lys. p. 8, 5 U.-R.
 Phot. 489b 34 || 10 Βράχ.] Plato, Rep. 328b || 12 Πραξ.] Ol. 84/1
 (444) | διέμ.] Dion. Hal., Lys. p. 8, 8 U.-R. || 15 Κλεοκρ.] Ol. 91/4
 (413) || 19 Phot. 489b 30

1 διαφέρων FII corr. Mez. || 2 ἐκπεσόντων E ἐκπεσόντος Re. ||
 5 [καὶ δευτέρας] Tay. ὀγδ. δευτ. F a. c. || 10 εὐθιδος FII corr.
 Tay. e Plat. | βράχυλλος F -λλος O | τελευτ. α || 14 κλήρω F
 p. c. II || 15 κλεάρχου Ω corr. Xyl. || 15.16 † ἔτη — ἐξῆς † cor-
 rupta. reliqua narratione numerus fere XXX (λ') postulatur et
 (ἐπὶ) Καλλίου. sed bene A. Zucker (Zu.), Vit. Lys., Erlangen
 1877, 17 restituit, quae Ps.-Plutarcho cum Dion. Halic. et Phot.
 communia sunt, i. e. ἐν ΕΥΠΟΡΙΑ, quod corruptum est in
 ΕΤΗΤΡΙΑ. vox ἐξῆς num. LX suppediavit || 17 νικήσεως E γη ||
 18 τῶν om. A a. c. || 20 τριακοσίων mavult Xyl. sec. Dion.
 Hal. || 21 κλεόκριτον E γη κλεόκρατον F || 22 τοῖς α

ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης καὶ τῶν τριάκοντα παρα-
 λαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσεν ἑπτὰ ἔτη μείνας, ἀφαιρε-
 F θείς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον· αὐτὸς δὲ
 διαδράς ἐκ τῆς οἰκίας ἀμφιθύρου οὐσης, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο
 ὡς ἀπολούμενος, διῆγεν ἐν Μεγάρους. ἐπιθεμένων δὲ τῶν 5
 ἀπὸ Φυλῆς τῇ καθόδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἀπάντων
 ὤφθη, χρήματά τε παρασχὼν δραχμὰς δισχιλίας καὶ
 ἀσπίδας διακοσίας πεμφθεὶς τε σὺν Ἑρμῶν ἐπικούρους
 ἐμισθώσατο τριακοσίους, δύο τ' ἔπεισε τάλαντα δοῦναι
 Θρασυδαῖον τὸν Ἥλειον, ξένον αὐτῷ γεγονότα. ἐφ' οἷς 10
 γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν κάθ-
 οδον ἐπ' ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν δῆμος ἐκέρωσε
 τὴν δωρεάν, ἀπενεγκαμένου δ' Ἀρχίνου γραφὴν παρα-
 836 νόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι, ἑάλω τὸ ψήφι-
 σμα· καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας τὸν λοιπὸν 15
 ᾤκησε χρόνον ἰσοτελῆς ὢν, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόθι ὀγδοή-
 κοντα τρία ἔτη βιούς, ἢ ὥς τινες ἐξ καὶ ἐβδομήκοντα,
 ἢ ὥς τινες ὑπὲρ ὀγδοήκοντα, ἰδὼν Δημοσθένει μισθόκιον
 ὄντα. γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος.
 φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εἰκοσιπέντε· τούτων 20
 γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον (Lys. 17) καὶ Καικίλιον
 εἶναι διακοσίους τριάκοντα <καὶ τρεῖς>, ἐν οἷς δις μόνον
 ἠττήσθαι λέγεται. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσμα-
 B τος, <δ> ἐγράφατο Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών,
 καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα ἕτερος (or. 12). ἐγένετο δὲ πινθα- 25
 νότατος καὶ βραχύτατος, [τοῖς ἰδιώταις] τοῖς πολλοῖς

5 Μεγ.] Lys. or. 12, 17 || 8 ἐπικ.] Iustin. 5, 9, 9 || 11 Θρασ.]
 Phot. 490a 1 || 12 Εὐκλ.] Ol. 94/2 (403) || 13 Ἀρχ.] cf. Aesch.,
 Contra Ctes. 195 || 17 Dion. Hal., Lys. 12. Phot. 490a 8 || 19 Ol.
 80/2 (459) || 21 Διον.] Phot. 488b 22 || 26 Quintil. 2, 17, 6. Phot. 1. c.

2 μείνας om. Π || 3 δὲ om. F || 5 καὶ διῆγεν F || 9 ἔπεισε τε
 τάλ. FΠ trp. Tay. || 10 θρασύλαιον FΠ corr. Pal. e Phot. || 22 καὶ
 τρεῖς Duebn. e Photio τρία ἔτη F (expuncta) || 23 δν ὑπὲρ FΠ
 corr. Tay. || 24 <δ> Tay. | αὐτῷ περιέχων FΠ corr. Tay. || 26 τ.
 i. delevi ut schol. seq. verba explicans. nescio an legendum τρα-
 χύτατος: πινθ. καὶ τρανώτατος τοῖς ἰδιώταις, οἷς τοὺς πολλοὺς λό-
 γους ἐκδοὺς ἀπέζη ci. Re.: τοὺς πολλοὺς pro -οῖς Bern.

λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχνηαι ῥητορικαὶ πεποιη-
 μέναι καὶ δημηγορίαι, ἐπιστολαί τε καὶ ἐγκώμια καὶ ἐπι-
 τάφιοι καὶ ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους ἀπολογία ἐστοχασμέ-
 νη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ τὴν λέξιν εὐκολος εἶναι,
 5 *δυσμίμητος ὢν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ*
(or. 59, 21) ἐραστὴν αὐτὸν φησι γεγονέναι Μετανείρας,
ὁμοδοῦλου τῇ Νεαίρα· ὕστερον δ' ἔγημε Βραχύλλου τοῦ
ἀδελφοῦ θυγατέρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ
Φαῖδρῳ (279a) ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν καὶ Ἰσοκράτους πρεσ- C
 10 *βυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φιλίσκος*
ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος ἐταῖρος δὲ Λυσίου, δι' οὗ
φανερὸν ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, δ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλά-
τωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται· ἔχει δ' οὕτως·

᾿<νῦν> ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολὺήγορε Φρόντι,
 15 δέιξεις εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις·
 τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμωσθέντι καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον
 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,
 δόντα καταφθιμένῳ † καὶ σοφῷ † ἀθάνατον,
 20 *δς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι,*
καὶ τὴν τοῦ φθιμένον πᾶσι βροτοῖς' ἀρετήν.' D

συνέγραψε δὲ λόγῳ καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον
 (fr. 18 Thalh.), τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον
 (fr. 116 Thalh.)· καὶ ἀμφοτέροις ἐνίκα· ἀναδεξαμένον δ'
 25 Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς εὐθύναις ἀνα-

1—4 fr. coll. Thalh. in edit. || 10 ALG 1³ p. 113 Diehl. PLG 2⁴
 p. 327 Bergk || 23 Τιμ.] cf. Dion. Hal., Lys. 12 || 24 haud verum.
 cf. [Demosth.] or. 49, 9 (Contra Timoth.)

2 *δημηγορία FII* corr. Bern. cl. Dion. Hal. || 4 *τῶν expl. F* ||
 12 *φανερὸν ἔστιν ὡς E* | δ om. E || 14 <νῦν> Jac. | *Καλλιόπης*
Wy. -λίπης Π | *φροντίδι Π* corr. Wy. || 16 *τόν . . . -θέντα Π* corr.
 Salm. || 18 *λυσιδάϊμνον Π* corr. Salm. || 19 *δόντα κατὰ φθιμένων*
καὶ σοφῷ ἀθάνατον Π corr. Diehl: καὶ σοφῷ sensu carent. dubito
 an substituenda κῦδος γ' vel τι κλέος, ut Re. || 20 *δείξει vel δεί-*
ξαι Π corr. Brunck || 22 *λόγον Π* corr. Mei. || 23 *κρίνων Π*
 corr. Tay. || 24 *ἀμφοτέρους Π* corr. Re. || 25 *τοῦ α om. O*

λαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται διὰ τοῦ
Λυσίου λόγου· καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελήθη, ὁ δὲ Τιμόθεος
ἐζημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ
Ὀλυμπιακῇ πατηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέοντας
τοὺς Ἕλληνας καταλύσαι Διονύσιον.

5

E

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ Ἐρχιέως τῶν
μετρῶν πολιτῶν, θεράποντας αὐλοποιούς κεκτημένον καὶ
εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων, ὥς καὶ χορηγῆσαι καὶ παιδεύ-
σαι τοὺς νιούς· ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Τελέσιππος καὶ ¹⁰
Διόμνηστος· ἦν δὲ καὶ θυγάτριον· ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς

F κεκωμώδηται ὑπ' Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος. γενό-
μενος δὲ κατὰ τὴν ὀγδοηκοστήν ἔκτην Ὀλυμπιάδα Λυσι-
μάχου Μυρρινουσίου <ἄρχοντος, νεώτερος μὲν Λυσίου>
δυσὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτὰ, ¹⁵
παῖς μὲν ὧν ἐπαιδεύετο οὐδενὸς ἦττον Ἀθηναίων, ἀκροώ-
μενος Προδίκου τε τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντί-
νου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου καὶ Θηραμένους τοῦ
ῥήτορος· οὗ καὶ συλλαμβανομένου ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ
φυγόντος ἐπὶ τὴν Βουλαίαν Ἑστίαν, ἀπάντων καταπεπληγ- ²⁰
μένων, μόνος ἀνέστη βοηθήσων καὶ πολλὸν χρόνον ἐσίγησε
887 κατ' ἀρχάς, ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ παρητήθη, εἰπόντος ὀδυ-
νηρότερον αὐτῷ συμβῆσεν, εἴ τις τῶν φίλων ἀπολαύ-

8 ἀνλ.] Dion. Hal., Isocr. 1. Philostr. p. 21, 16 K. || **10.11** sec. Sudam Τεῖσιππος et Θεόμνηστος || **12** γεν.] Dion. Hal., Isocr. 1. Diog. Laert. 3, 3. Phot. 486b 11 || **12-15** Caec. fr. 113 Of. || **13** Ol. 86/1 (436) || **15** Πλάτ.] Diog. Laert. 3, 3 || **16** Isocr. or. 15, 161. Dion. Hal., Isocr. 1 p. 54, 9 U.-R. || **17** Γοργ.] Philostr. p. 21, 1 K. Isocr. or. 10, 3. Cic., Or. 176. Quintil. 3, 1, 13 || **18** Θηρ.] v. Sudam et Diod. 14, 5 || **19** Dion. Hal., Isocr. 1 p. 54, 14 U.-R.

7 Ἐρχιέως edd. sec. Photium Bekkeri: ἀρχιερέως **Π** et Photii cod. Marc. gr. 450 p. 486a 20 || **10** Τελέσιππος in ras. **α** || **12** Στράτιδος **Π** || **13** τὴν ὀγδ. — **15** Πλάτωνος om. A a. c., i. e. unum integrum versum cod. **α** || **14** suppl. Bern.: fere idem, sed pro Μυρρινουσίον scr. μὲν Λυσίου Ofenloch || **23** malim ἀπολάβοι (αβ pro αν)

σει τῆς συμφορᾶς· καὶ ἐκείνου τινὰς οὐσας τέχνας αὐτῷ
 φασὶ συμπραγματεύσασθαι, ἥνικα ἐν τοῖς δικαστηρίοις
 ἐσνκοφαντεῖτο, αἱ εἰσὶν ἐπιγεγραμμέναι Βότωνος. ἐπεὶ δ'
 ἡνδρῶνθη, τῶν μὲν πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέσχετο ἰσχύ-
 5 φωνός τ' ὢν καὶ εὐλαβὴς τὸν τρόπον καὶ τὰ πατρῶα
 ἀποβεβληκὼς ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ· ἄλλοις
 δὲ <οὔτε συνηγωνισμένος οὔτε> μεμαρτυρηκὼς φαίνεται,
 ἕνα δὲ μόνον εἰπὼν λόγον, τὸν περὶ τῆς ἀντιδόσεως. δια-
 τριβὴν δὲ συστησάμενος ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν B
 10 διανοηθεὶς ἐτράπετο, καὶ τὸν τε Παναγνυρικὸν λόγον καὶ
 τινὰς ἄλλους τῶν συμβουλευτικῶν, οὓς μὲν αὐτὸς γράφων
 ἀνεγίνωσκεν οὓς δ' ἑτέροις παρεσκεύαζεν, ἡγούμενος οὕτως
 ἐπὶ τὰ δέοντα φρονεῖν τοὺς Ἕλληνας προτρέψεσθαι. δι-
 αμαρτάνων δὲ τῆς προαιρέσεως τούτων μὲν ἀπέστη σχολῆς
 15 δ' ἡγεῖτο, ὥς τινὲς φασὶ, πρῶτον ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων
 ἐννέα· ὅτε καὶ ἰδὼν τὸν μισθὸν ἀριθμούμενον εἶπε δακρύ-
 σας ὡς ἑπὶ ἐγγων ἐμαυτὸν νῦν τοῦτο πεπραμένον· ὠμίλει
 δὲ τοῖς βουλομένοις, χωρίσας πρῶτος τοὺς ἐριστικούς λό-
 γους τῶν πολιτικῶν, περὶ οὓς ἐσπούδασε. καὶ ἀρχὰς δὲ καὶ C
 20 περὶ τὴν Χίον κατέστησε καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι πολι-
 τείαν· ἀργυρίον τε ὅσον οὐδεὶς σοφιστῶν εὐπόρησεν, ὥς καὶ
 τριηραρχῆσαι. ἀκροαταὶ δ' αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ἑκατόν, ἄλλοι
 τε πολλοὶ καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πό-
 λεις ἐπῆλθε, συντιθεὶς τὰς πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου
 25 πεμπομένας ἐπιστολάς· ὅθεν ἐδωρήσατο αὐτῷ τάλαντον

5 Philostr. p. 20, 21 K. Isocr. or. 5, 81. 15, 161 || 6.7 Cic., Brut. 48. Dion. Hal., Isocr. 18 || 11 Isocr. or. 15, 67 || 15–21 Caec. fr. 114 Of. || 13 προτρ.] Isocr. or. 15, 60 || 18 χωρ.] Isocr. or. 15, 45 || 21 ἀργ.] Isocr. or. 15, 155 || 22 – p. 14, 10 Caec. fr. 115 Of. || 23 πολλοί] Dion. Hal., Isocr. 1. Athen. 8, 342c | Τιμ.] Isocr. or. 15, 87. 101–139. Philod., Rhet. 2, 178 Sudh. [Demosth.] erot. 46

3 ἐπιγεγραμμένα α || 4 ἡνδρῶνθη A En (α habet -ώθη, quod illi -ώνθη simile est) || 5 πατρῶα α || 7 <οὔτε συνηγ. οὔτε> Zu. | μεμελετηκῶς Wo. || 9 δὲ om. α a. c. || 10 διανοηθεὶς Π: <δ> διανοηθεὶς mavult Xyl. cum Wo. sec. Dion. Hal., Isocr. p. 55, 3 U.-R. || 13 προτρέψεσθαι Π corr. Co. || 23 Κόνωνος α Α κήρωνος E γ

τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων. ἐμαθήτευσε δ' αὐτῷ καὶ
 Θεόπομπος ὁ Χῖος καὶ Ἐφορος ὁ Κυμαῖος καὶ Ἀσκλη-
 πιάδης ὁ τὰ τραγωδούμενα συγγράφας καὶ Θεοδέκτης ὁ
 Φασηλῆτης ὁ τὰς τραγωδίας ὕστερον γράφας, οὗ ἐστι τὸ
 μνημα ἐπὶ τὴν Κναμίτιν πορευομένοις κατὰ τὴν ἱερὰν 5
 D ὁδὸν τὴν ἐπ' Ἐλευσίνα, τὰ νῦν κατερηρειμμένον· ἐνθα
 καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησε σὺν αὐτῷ, ὧν
 Ὅμηρος ὁ ποιητὴς σῴζεται μόνος· Λεώδαμός τ' Ἀθηναῖος
 καὶ Λάκριτος† ὁ νομοθέτης Ἀθηναίους· ὥς δέ τινές φασι,
 καὶ Ὑπερεΐδης καὶ Ἰσαῖος, καὶ Δημοσθένης δ' ἔτι ῥητο- 10
 ρεόντί φασι μετὰ σπουδῆς προσελθεῖν αὐτῷ, καὶ χιλίας μὲν
 ἄς [μόνας] εἰσεπράττετο οὐκ ἔχειν φάναι παρασχεῖν, δια-
 κοσίας δὲ <μόνας> δώσειν, ἐφ' ᾧ τε τὸ πέμπτον μέρος ἐκ-
 E μαθεῖν· τὸν δ' ἀποκρίνασθαι ὥς· οὐ τεμαχίζομεν, ὦ Δημό-
 σθενες, τὴν πραγματείαν· ὥσπερ δὲ τοὺς καλοὺς ἰχθυὺς ὅλους 15
 πωλοῦσιν, οὕτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεύειν, ὁλόκλη-
 ρον ἀποδώσομαι τὴν τέχνην· ἐτελεύτα δ' ἐπὶ Χαιρώνδου
 ἄρχοντος, ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαιρώνειαν ἐν τῇ
 Ἱπποκράτους παλαιστρά πνυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ
 βίου τέτταρσιν ἡμέραις διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι, προ- 20
 ειπὼν τρεῖς ἀρχὰς δραμάτων Εὐριπίδου (fr. 228, IT 1,
 fr. 819).

Ἄναος ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ
 Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολών
 Σιδωνίον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών

25

1 sed cf. Isocr. 15, 120. 14, 18 || 4 sec. F. Drexel, Röm. Mitt. 27, 1912, 239 Hermippi (RE VIII, 845, 45) haec sunt || 9 Λάκρ.] Demosth. or. 35, 15. 41. Plut., Demosth. 28 || 10 Philostr. p. 20, 2K. || 17 ἐτελ.] Dion. Hal., Isocr. I p. 56, 5 U.-R. Philostr. p. 21, 21 K. Phot. 487 a 40 | Χαιρ.] Ol. 110/3 (338)

9 Λάκριτος (<ὁ Φασηλῆτης καὶ Λυκοῦργος>) ὁ We. || 10 δημοσθέ-
 νης α A η β corr. E || 12. 13 μόνας trp. We. || 13 ἐκμάθη vel -οι Π
 corr. Salm. || 16 πωλοῦμεν Π vendunt Xyl. || 17 χερωνίδου Π
 corr. Pet. v. PA 1527 h Kirchner || 20 τέρασιν α τέτρασιν O |
 ἀποσχέσθαι α A (?) ἀπέχεσθαι n | προσειπ. α || 25 σιδωνιον α

ὁκτὼ καὶ ἐνεήκοντα ἔτη βιούς ἢ ὥς τινες ἑκατόν, οὐχ ὑπο- F
 μείνας τετράκις ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα καταδουλουμένην· πρὸ
 ἑνιαυτοῦ ἢ ὥς τινες πρὸ τεσσάρων τῶν τῆς τελευτῆς συγ-
 γράφας τὸν Παναθηναϊκόν (or. 12). τὸν δὲ Πανηγυρι-
 5 κόν (or. 4) ἔτεσι δέκα συνέθηκεν, οἱ δὲ δεκαπέντε λέγου-
 σιν, ὃν μετετηροχέναι ἐκ τοῦ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ
 Λυσίου· τὸν δὲ περὶ τῆς ἀντιδόσεως (or. 15) δύο καὶ
 ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονώς· τοὺς δὲ πρὸς Φίλιππον (or. 5)
 ὀλίγῳ πρότερον τοῦ θανάτου. ἐγένετο δ' αὐτῷ καὶ παῖς 888
 10 Ἀφαρεὺς πρεσβύτῃ ὄντι ἐκ Πλαθάνης τῆς Ἰππίων τοῦ
 ῥήτορος ποιητός, τῶν δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παίδων ὁ
 νεώτατος. εὐπόρησε <δ> ἱκανῶς οὐ μόνον ἀργύριον εἰς-
 πράττων τοὺς γνωρίμους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους τοῦ
 Κυπρίων βασιλέως, δς ἦν υἱὸς Εὐαγόρου, εἴκοσι τάλαντα
 15 λαβὼν ὑπὲρ τοῦ πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου· ἐφ' οἷς
 φθονηθεὶς τρεῖς προεβλήθη τριηραρχεῖν, καίτοι δις μὲν
 ἀσθένειαν σκηφάμενος διὰ τοῦ παιδὸς παρητήσατο, τὸ δὲ
 τρίτον ὑποστὰς ἀνήλωσεν οὐκ ὀλίγα. πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα
 πατέρα ὡς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδράποδον συμπέμψαι <αἰτεῖ>
 20 τῷ παιδίῳ 'τοιγαροῦν' ἔφη 'ἅπιθι· δύο γὰρ ἀνθ' ἑνὸς ἕξεις
 ἀνδράποδα.' ἡγωνίσαστο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μανσώλῳ τεθέντα B
 ὑπ' Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δ' ἐγκώμιον οὐ σφίζεται. ἐποίησε
 δὲ καὶ εἰς Ἑλένην ἐγκώμιον (or. 10) καὶ Ἀρεοπαγитικόν
 (or. 7). ἐξελεθεῖν δὲ τοῦ βίου οἱ μὲν ἐναταῖον φασὶ σίτων
 25 ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τεταρταῖον ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν Χαι-
 ρωνείᾳ πεσόντων. συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς

1 Lucian., Macrob. 23 || 4 Παν.] Dion. Hal., De comp. verb. 25.
 Quintil. 10, 4, 4 || 8 Φίλ.] Cic., Or. 176 || 10 Πλαθ.] v. infra
 p. 18, 4 || 12 εὐπόρησε] Isocr. or. 15, 164 || 13–15 Caec. fr. 116
 Of. || 14 Isocr. or. 15, 30, 40 || 15 ibid. 73 || 16 ibid. 5. 145 ||
 26 – p. 16, 24 Caec. fr. 117 Of. || 28 Ἀφ.] Harpocr. s. v.

2 -λομένην βδ || 3 ἐτῶν pro τῶν edd. post Re. || 6 ἐκ τῶν
 Γοργ. edd. || 7 τοῦ λυσίου E || 12 <δ> sec. Phot.: l. 11/12 παίδων
 <ὧν> ὁ νεώτ. εὐπόρησεν ἱκανῶς Re.: εὐπόρησε ix. in ras. α || 16 τρι-
 ήρας α τριήρας (s. s. -εις) Α τριηρ – lac. 4 litt. – καὶ E corr. Salm. |
 καίτοι Salm. καὶ τὸ II [τὸ] Mez. || 19. 20 συνέπεμψε τῷ II corr. Zu.,
 nam adulescentuli ipsi sophistis pretium institutionis afferre
 solebant

λόγους. ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσάργους
ἐπὶ τοῦ λόφου <ἐν> ἀριστερᾷ αὐτός τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ †αὐτοῦ· ταύτης τ' ἀδελφὴ τηθὺς
τοῦ ῥήτορος Ἀνακὼ καὶ ὁ ποιητὸς υἱὸς Ἀφαρεὺς καὶ ὁ
C ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης†, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς 5
Ἀνακοῦς υἱὸς ᾧν, ὃ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμώνυμος τοῦ
πατρὸς Θεόδωρος καὶ οἱ υἱοὶ <αὐτοῦ>, τοῦ ποιηθέντος
αὐτῷ παιδὸς Ἀφαρέως, [Ἀφαρεὺς καὶ ὁ τούτου πατὴρ
Θεόδωρος] ἢ τε γυνὴ Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ
Ἀφαρέως. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ἔξ, αἱ νῦν 10
οὐ σῶζονται· αὐτῷ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶ
κίων τριάκοντα πηχῶν, ἐφ' οὗ σειρὴν πηχῶν ἐπτά συμβο-
D λικῶς, ὃς νῦν οὐ σῶζεται. ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλη-
σίον ἔχουσα ποιητάς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν
οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαῖραν ἀστρολογικὴν βλέποντα 15
αὐτόν τε τὸν Ἰσοκράτην παρεστῶτα. ἀνάκειται δ' αὐτοῦ
καὶ ἐν Ἐλευσίνι εἰκὼν χαλκῇ ἔμπροσθεν τοῦ προστώου
ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος, καὶ ἐπιγέγραπται

‘Τιμόθεος φιλίας τε χάριν ξύνεσιν τε προτιμῶν
Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.
Λεωχάρους ἔργον.’

20

φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι ἐξήκοντα, ὧν εἰσι γνήσιοι κατὰ
μὲν Διονύσιον εἰκοσιπέντε κατὰ δὲ Καικίλιον εἰκοσιοκτώ,
οἱ δ' ἄλλοι κατεφενυσμένοι. εἶχε δ' ἀλλοτρίως πρὸς ἐπίδει-
E ξιν, ὡς ἀφικομένων ποτὲ πρὸς αὐτόν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόα- 25
σιν τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν τὸν δὲ τρίτον ἀπολύσαι, φάμε-

12 σειρὴν] Philostr. p. 19, 27 K. || 15 Isocr. or. 15, 261. F. Drexel, Röm. Mitt. 27, 1912, 234–240 || 21 A. ἐργ.] Visconti, Iconogr. Gr. 246 Tab. 28 || 24 κατεφενυσ.] Phot. 486b 5. Suda

1 πλησίον δὲ α A || 2 ἀριστερᾷ ὁ υἱός τε Π corr. Re. || 3 αὐτοῦ] Ἰδντώ Of. || 4 Νακῶ Keil Of. || 5 Σωσικλῆς Keil Of. || 6 αὐτῷ Π corr. Wo. || 7 <αὐτοῦ> Wy. || 8–9 [Ἀφαρεὺς – Θεόδωρος] Duebn. || 12 κριῶν O corr. Turn. Wy. κριὸς β Xyl. Re. | σειρὴν] lac. 5 litt. E || 15 Γοργίαν in ras. α || 19 ξύνεσιν sec. Phot. Salm. ξενίην Π || 20 θεαῖς Π θεῶ Salm. sec. Phot. || 21 Κλεοχάρους Phot.

νος εἰς τὴν ἐπιούσαν ἤξειν· νῦν γὰρ αὐτῷ τὸ θέατρον
 εἶναι ἐν † ἀκρωτηρίῳ †. εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους
 αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν δέκα μῶν διδάσκοι, τῷ
 δ' αὐτὸν διδάξοντι τόλμαν καὶ εὐφωνίαν δώσειν δεκακισ-
 5 χιλίας. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον διὰ τί οὐκ ὦν αὐτὸς ἱκανὸς
 ἄλλους ποιεῖ, εἶπεν ὅτι καὶ αἱ ἀκόναὶ αὐταὶ μὲν τεμεῖν
 οὐ δύνανται τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν. εἰσὶ δ'
 οἱ καὶ τέχνας αὐτὸν λέγουσι συγγεγραφέναι, οἱ δ' οὐ
 μεθόδῳ ἀλλ' ἀσκήσει χρῆσασθαι. πολίτην δ' οὐδέποτε
 10 εἰσέπραξε μισθόν. προσέταττε δὲ τοῖς γνωρίμοις εἰς τὰς
 ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ εἰρημένα. ἐλυ-
 πήθη δὲ καὶ οὐ μετρίως ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ
 μελανειμονῶν τῇ ὕστεραία προῆλθε. πάλιν δ' ἐρομένου
 τινὸς αὐτὸν τί ῥητορικὴ, εἶπε 'τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα
 15 τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν'. ἐσιώμενος δὲ ποτε
 παρὰ Νικοκρέοντι τῷ Κύπρου τυράνῳ, προτρεπομένων
 αὐτὸν τῶν παρόντων διαλεχθῆναι ἔφη 'οἷς μὲν ἐγὼ δει-
 νὸς οὐχ ὁ νῦν καιρὸς, οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς οὐκ ἐγὼ δεινός'.
 Σοφοκλέα δὲ τὸν τραγικὸν θεασάμενος ἐπόμενον ἐρωτι-
 20 κῶς παιδὶ εἶπεν 'οὐ μόνον δεῖ, Σοφόκλεις, τὰς χεῖρας
 ἔχειν παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς'. τοῦ δὲ
 Κυμαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξεληθόντος καὶ
 πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευ-
 τέρῳ μισθῷ, παίζων Δίφορον αὐτὸν ἐκάλει· ἐσπούδασε
 25 μέντοι ἱκανῶς περὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς χρείας
 αὐτὸς ὑπεθήκατο. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια κατα-
 φερῆς, ὡς ὑποπάστῳ παρελκυσμένῳ ἐν τῇ κοίτῃ χρῆ-

5 Sext. Emp. M 2, 19 || 7-9 Caec. fr. 117 Of. || 8 τέχν.] Aristot.
 apud Cic., Brut. 48. Quintil. 2, 15, 33. 3, 1, 15. Plut., Demosth. 5.
 Isocr. or. 15, 39 || 14 cf. Isocr. or. 15, 15 || 21 ὀφθ.] Plato, Rep.
 329c || 22 Ἐφόρου] Cic., De or. 2, 57 || 26 - p. 18, 6 Caec. fr. 119 Of.

2 ἀκρωτηρίῳ, i. e. in auditorio ci. Salm., sed iocum non iam
 intellego || 4 -οντι in -αντι corr. α -αντι in -οντι ras. corr. E διδά-
 ξαντι A || 5 διότι II corr. Wy. || 6 αῖται (αὐταὶ E) II || τέμνειν
 Bern. || 8 τέχνην α || 14. 20 εἰπεῖν II corr. Vulc. || 24 δίφορον II
 corr. Xyl. || 27 χρυσοπάστῳ Salm. ὑποσπ. ? Bern.

B σθαι, κρόκῳ διάβροχον ἔχοντα τὸ προσκεφάλαιον. καὶ νέον μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα δ' ἑταίρα συνεῖναι ἢ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγάτριον δ γενόμενον ἐτῶν δώδεκα πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. ἔπειτα Πλαθάνην τὴν Ἰππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἡγάγετο τρεῖς παῖδας ⁵ ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα ὡς προεῖρηται ἐποίησατο, ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῇν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπιεῖ ἐπὶ κίονος καὶ ἐπέγραψεν

Ἰσοκράτους Ἀφαρέως πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηρί, θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.⁷

10

C λέγεται δὲ καὶ κελητίσαι ἔτι παῖς ὧν· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐν τῇ σφαιρίστρα τῶν Ἀρρηφόρων κελητίζων ἔτι παῖς ὧν, ὡς εἰπὼν τινες. δύο δ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες· πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλεσαμένου αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς ὃν οὐκ ¹⁵ ἀπήντησε διὰ νόσον, τὸν δ' υἱὸν πέμπας Ἀφαρέα ἐνίκησε· δευτερος δὲ Λυσιμάχου αὐτὸν προκαλεσαμένου περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν· ἡττηθεὶς δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. ἦν δ' αὐτοῦ καὶ γραπτὴ εἰκὼν ἐν τῷ Πομπείῳ. ὁ δ' Ἀφαρέως συνέγραψε μὲν λόγους οὐ πολλοὺς δέ, δικανικοὺς τε ²⁰ καὶ συμβουλευτικούς· ἐποίησε δὲ καὶ τραγωδίας περὶ **D** ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ὧν ἀντιλέγονται δύο. ἀρξάμενος δ' ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένοους ἐν ἔτεσιν εἰκοσιοκτὼ διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ἐξ καὶ δις ἐνίκησε διὰ Διονυσίον, καθείς καὶ δι' ἐτέρων ἐτέρας δύο ²⁵ Ἀθηναίκας. τῆς δὲ μητρὸς αὐτῶν Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου καὶ τῆς ταύτης ἀδελφῆς Νακοῦς εἰκόνες ἀνέκειντο

2 ἐτ.] Athen. 13, 586e. 592 bd. Zos. 256, 78 || 7 εἰκ.] Paus. 1, 18, 8. Plin., Nat. hist. 34, 8. 36, 5 || 7 — p. 19, 4 Caec. fr. 120 Of. || 13 τινες] Heliodoro tribuit Keil || 18 ἀντ.] Isocr. or. 15, 12 || 19 Dion. Hal., Isocr. 18 p. 85, 22 U.-R. || 23 Λυσ.] Ol. 102/4 (369) | Σωσ.] Ol. 109/3 (342)

1 ἔχοντι Re. || 7 ὀλυμπίῳ ὡς Π corr. We. [ὡς] Re. || 11.13 κερητ. Π corr. Turn. || 27 et p. 19, 2 Ἀνακοῦς Xyl. restit. Keil

ἐν ἀκροπόλει· ὣν ἡ τῆς μητρὸς παρὰ τὴν Ὑγίειαν νῦν
κεῖται μετεπιγεγραμμένη, ἡ δὲ Νακοῦς οὐ σώζεται. ἔσχε
δὲ υἱούς, Ἀλέξανδρον μὲν ἐκ Κόννον, Σωσικλέα δ' ἐκ
Λυσίου.

Ἰσαῖος Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος
δ' εἰς Ἀθήνας καὶ σχολάσας (μὲν Ἰσοκράτει ὡς φησιν
Ἑρμιππος μάλιστα δ' ἠκολούθει) Λυσία κατὰ τε τὴν τῶν
ὀνομάτων ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα,
10 ὥστ' εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἀνδρῶν
εἶη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥαδίως ὁποτέρου
τῶν ἐητόρων εἰσίν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησια-
κὸν πόλεμον, ὡς ἔστι τεκμηρῶσθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ
μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. καθηγήσατο δὲ F
15 Δημοσθένους, ἀποστὰς τῆς σχολῆς, ἐπὶ δραγμαῖς μυ-
ρίας· διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανῆς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ
τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὡς
τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους ἐξήκοντα τέσσαρας,
ὧν εἰσι γνήσιοι πεντήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ
20 καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν
τὴν διάνοιαν· ὁ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημο-
νεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ (fr. 18
I, p. 737 K.).

6 Χαλκ.] sic Demetrius ap. Sudam. Atheniensis fuit sec. Har-
pocr. Hermipp. Sudam (utrumque) Dion. Hal. || 8 Ἑρμ.] Dion.
Hal., Is. 1 p. 93, 14 U.-R. || 11 ὁποτ.] Dion. Hal., Is. 2-5 p. 49sq.
U.-R. || 13 τεκμ.] Dion. Hal., Is. 1 p. 93, 6 U.-R. || 14 mortuus
post Ol. 106/2, quo anno or. de her. Apollod. habita || 14-21
Caec. fr. 125 Of. || 15 Dion. Hal., Is. ab init. || 17 ἐπιτρ.] v. in-
fra p. 30, 12 || 19 τέχν.] Dion. Hal., Ad Amm. p. 259, 11 U.-R.

3 (δύο) υἱούς Bern. | κοινῶς α κοινούς A in ras., om. in lac. E,
corr. Keil, prob. Of. || 7 lac. statuit Bern., supplevi similiter
atque Duebn. et Bern. || 8 λυσία in α expunct. || 11 post ὁποτέρου
ras. 3 litt. α || 15 χολῆς α || 20 προτρέπειν E

ΑΙΣΧΙΝΗΣ

Αισχίνης Ἀτρομήτον, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα
 συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλανκοθέας, τῶν
 δῆμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν οὔτε
 κατὰ περιουσίαν χρημάτων. νέος δ' ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ ⁵
 σώματι περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει· λαμπρόφωνος δ' ὢν μετὰ
 ταῦτα τραγωδίαν ἤσκησεν· ὥς δὲ Δημοσθένης φησὶν, ὑπο-
 γραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διο-
 νυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς
 τραγωδίας, καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρί, ¹⁰
 καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς <περι>πόλοις. ἀκρο-
 ατῆς δὲ γενόμενος ὥς μὲν τινες λέγουσιν Ἰσοκράτους καὶ
 Πλάτωνος, ὥς δὲ Καικίλιος (fr. 126 Of.) Λεωδάμαντος, καὶ
 πολιτενόμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ
 Δημοσθένη, ἐπρέσβευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς καὶ ¹⁵
 πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης· ἐφ' ἣ κατηγορήθη ὑπὸ
 Δημοσθένους <ὡς> ἀηρημένον τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δ'
 ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἥνικα πυλαγόρας ἤρέθη Ἀμφικτύοσι
 πρὸς Ἀμφισσεῖς <τὴν ἱερὰν γῆν> καὶ τὸν λιμένα ἐργα-
 ζομένους· ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύοντας Φιλίππῳ προσ- ²⁰
 C φνεῖν, τὸν δ' ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου συνεργούμενον ἐπιθέ-
 σθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν· ἀλλὰ συν-
 ειπόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου Προβαλλουσίου
 δημαγωγοῦντος τριάκοντα ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ' οἱ

2 Ἀτρομ.] Demosth. or. 19, 281. 18, 129. Aesch. or. 2, 78. Ael.,
 Var. Hist. 18, 12 || 3 Γλανκ.] Demosth. or. 18, 129. 259. 284. Suda ||
 4 Κοθ.] Demosth. or. 18, 180 || 7 ὑπογραμματεύων] Demosth.
 or. 19, 249 || 10 πατρί Demosth. or. 18, 258—262 || 11 περιπ.]
 Aesch. or. 2, 167. Harpocr. s. v. || 13 Πλ.] Philostr. Phot. cf. e.g.
 Aesch. or. 1, 190—91 et Plato, Rep. 9, 574 d || 16 κατηγορ.] De-
 mosth. or. 19, 335. Aesch. or. 2, 9 || 19 ἐργ.] Aesch. or. 3, 119.
 Demosth. or. 18, 143. Schaefer II² 533 || 23 Εὐβ.] Demosth. or.
 19, 292. Aesch. or. 2, 28. 184 || 24 ἀπέφ.] Plut., Demosth. 15

3.4 τὸν δὲ δῆμον E || 4 Κοθωκ. II || 11 πολλοῖς II corr. He.
 sec. testim. || 14 πολιτενόμενος om. α, in mg. suppl. || 16 κατ-
 ηγορηθεῖς II corr. Re. || 17 <ὡς> Duebn. | τοῦ τῶν γ || 19 <τὴν
 ἱερὰν γῆν> Blass

φασι συγγράφαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους, ἐμποδῶν
 δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν, μηκέτι τὴν δίκην
 εἰσελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον, Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος
 Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐγράφατο
 5 Κτησιφῶντα (or. 3) παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους
 τιμαῖς· οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
 ἔφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ
 βουλευθεὶς καταθέσθαι. οἱ δ' ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι D
 λέγουσιν οὐ θέλοντι ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς
 10 Ἐφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος, ταραχῆς
 οὐσης, ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον ἐνταῦθα σχολὴν καταστη-
 σάμενος ἐδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτη-
 σιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος· θαυμάζοντων δὲ πάντων
 εἰ ταῦτ' εἰπὼν ἡττήθη 'οὐκ ἄν' ἔφη ἔθαυμάζετε, Ῥόδιοι, E
 15 εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε'. σχολὴν
 τ' ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν.
 ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον καὶ διατρίβων ἐπὶ τῆς νήσου
 ὀλίγον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δ' εὐφρωνος, ὡς δῆλον
 ἔκ τε ὧν φησι Δημοσθένης (or. 18, 259. 308) καὶ ἔκ τοῦ
 20 Δημοχάρους λόγον. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τέσσαρες,
 ὃ τε κατὰ Τιμάρχον καὶ ὃ <περὶ> τῆς παραπρεσβείας καὶ
 ὃ κατὰ Κτησιφῶντος, οἱ καὶ μόνοι εἰσὶ γνήσιοι. ὃ γὰρ
 ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου· ἀπεδείχθη
 μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν <ἀγῶνος> τοῦ περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ
 25 ἐν Δήλῳ συσταθεῖσαν συνήγορος· οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον·
 ἔχειροτονήθη γὰρ Ὑπερείδης ἀντ' αὐτοῦ, ὡς φησι Δημο- F
 σθένης (or. 18, 134). ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφόν, ὡς φησιν
 αὐτός (or. 2, 149), Ἀφόβητον καὶ Φιλοχάρεη. ἀπήγγειλε

3 εἰσελθ.] arg. Aesch. 2. Plut., Demosth. 15, sed vide arg. De-
 mosth. 6 || 5 Κτησ.] Demosth. or. 18 || 7 ἔφυγεν] v. infra p. 34, 3 ||
 8 βουλ.] Plut., Demosth. 24 || 11 Ῥόδον] Philostr. p. 23, 6 K. ||
 13 θανυμ.] Phot. v. 25 (ed. Budé-Martin in Aeschinibus editione).
 Cic., De or. 3, 56 || 20—27 Caec. fr. 127 Of.

6 ψόφων E || 21 <περὶ> Blass || 24 <ἀγῶνος> Re. || 25 συσταθεὶς II
 corr. We. || 28 ἄφοβον καὶ δημοχάρεη II corr. We. sec. testim.

δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ
καὶ ἐστεφανώθη τὸ δεύτερον. οἱ δ' εἶπον μὴδὲ μαθητεῦ-
σαί τισι τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμματοεἰας ἀρθή-
ναι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα· πρῶτον δ' εἰπεῖν
ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φίλιππον, εὐδοκιμήσαντά τε πρεσβευτὴν ⁵
χειροτονηθῆναι πρὸς Ἀρκάδας· πρὸς οὓς ἀφικόμενος
841 συστήσῃ τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ
Τίμαρχον ἐταίρησεως· ὁ δ' ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὐτὸν
ἀνῆρτησεν, ὥς πού φησι Δημοσθένης (or. 19, 2). ἐχειρο-
τονήθη δὲ πρεσβευτὴς ὡς Φίλιππον μετὰ Κτησιφῶντος ¹⁰
καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ
Δημοσθένους ἠρέχθη· τὸ <δὲ> δεύτερον δέκατος ὢν, κυρώ-
σας ὁρκοῖς τὴν εἰρήνην, κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

Λυκούργος πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρονος τοῦ Λυκούργου, ¹⁵
B ὃν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς
ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ
ἐλληνοταμίας γενόμενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ· τῶν
δήμων δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἑτεοβουταδῶν.
ἀκροατῆς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, τὰ ²⁰
πρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος
γνώριμος γενόμενος ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων
καὶ πράττων καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρη-
μάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάν-

1 νίκην] Aesch. or. 2, 169 || 5.6 πρεσβ. χειρ.] Demosth. or. 19, 10, 304. Aesch. or. 2, 79 || 7 μυρ.] Demosth. or. 19, 11 || 8 ἐταίρ.] Aesch. or. 1, 3 || 11 ἄμ.] Plut., Demosth. 16 || 16 ὃν] ad avum respicit || 19 Ἑτεοβ.] Etym. Magn. Harpocr. s. v. Apollod., Bibl. 3, 15–16 || 20 Πλ.] Diog. Laert. 3, 46 || 23 διοίκ.] de re v. Hyperid. fr. 118 Jensen || 24 τρ. πεντ.] = 12 annos, cf. Diod. 16, 88 (IG² II/III¹ 333, 17)

1.2 Ἀθ. τὸ δευτ. ἐφ' ᾧ Π trp. Fra. τὸ δευτ. del. Re. τὴν δευτέραν Am. || 6 ἀφικόμενος Π Ma. Bu. -ον edd. || 10 δὲ om. α A | κατὰ Π corr. Fra. || 11.12 περὶ — Δημοσθένους om. AE || 12 <δὲ> We. || 13 καὶ κριθεὶς E || 17 Βατιῆθεν Salm. e Hesych. || 18.19 τὸν δήμον E

των μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ὥς τινες μυρίων ὀκτακισ-
 χιλίων ἑξακοσίων πενήκοντα, καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐτῷ
 ψηφίζόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ, τὸ μὲν πρῶτον αἵρε- C
 θείς αὐτός, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραφάμενός τινα αὐτός
 5 ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν,
 μὴ πλείω πέντε ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ
 δημόσια χρήματα. αἰεί τ' ἐφροσύνῃ τοῖς ἔργοις διετέλεσε
 καὶ θέρους καὶ χειμῶνος. καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρα-
 σκευὴν χειροτονηθεὶς πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε,
 10 καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίας, καὶ τὸ
 ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε καὶ τὴν παλαι- D
 στραν ὠκοδόμησε καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν
 ἐπετέλεσε. πιστευσάμενος δ' ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν
 ἰδιωτῶν διακόσια πενήκοντα τάλαντα ἐφύλαξε, πομπειά
 15 τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ Νίκας
 χρυσᾶς. πολλὰ δ' ἡμέτερα παραλαβὼν ἐξετέλεσε καὶ νεωσ-
 οίκους καὶ τὴν σκευοθήκην· καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παν-
 αθηναϊκῷ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό
 τε καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλὴν ποιήσας, Δεινίου τινός, ὃς
 20 ἐκέκτετο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀγέντος τῇ πόλει, προειπόντος
 αὐτὸ χαρίσασθαι Λυκούργῳ. ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεος τὴν E
 φυλακὴν καὶ τῶν κακούργων τὴν σύλληπιν, οὃς ἐξήλασεν
 ἅπαντας, ὥς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐνίους λέγειν Λυκούργον

1 sed cf. infra p. 48, 5 || 4 τινα] nescio an Habron filius indicetur. cf. IG² II/III¹ 463, 36 || 8 παρασκ.] v. infra p. 48, 15 || 12 θέατρον] Paus. 1, 20, 3. Hyperid. fr. 118 Jensen || 13 v. infra p. 48, 5 sqq. | de publico aere alieno IG² II/III¹ 333, c 7 || 14 πομπ.] IG II/III² 1493 sq. Paus. 1, 29, 16 || 16 νεωσοίκ.] IG II/III² 1627 || 17 σκευ.] IG II/III² 505 | σταδ.] Paus. 1, 19, 6 || 23 ἐν.] Plut., Sol. 17. Cic., ad Att. 1, 13, Brut. 34. Diod. 16, 88. Lyc. Leocr. 65

1.2 ὥς τινες ... καὶ ὁ i. e.: ut et alii dicunt et is, qui ... in decreto p. 48, 4 sqq. 18 900 tal. publice et 650 tal. priv. hic summam habes neglectis illis 900 (ᾱ) || 2.3 καὶ ὁ — ῥήτωρ hic del., trp. post p. 27, 27 Lycurgi edd., contradicit We. (Vit. scr. p. 271) || 8 καὶ θέρ. καὶ χειμ. del. Co. interpunxi || 9 ἐπινώρθωσε γE || 10 τετρακοσίους α α. c. || 13 ἐτελεύτησε II prob. et explicat Re., corr. sec. Paus. Turic. || 19 δινίου II || 20.21 περὶ παντός αὐτῷ Blass προείπαντος αὐτῷ χαρ. Λυκούργου Bern. || 21 ἄστεως α A γ

οὐ μέλανι ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν
 πονηρῶν, οὕτω συγγράφειν. ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ'
 Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο. καθ'
 ὃν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύ-
 τερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημο- 5
 σθένους εἰς τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἐτέρας πόλεις.

F διετέλεσέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς
 Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἐδόκει βοήθημα εἶναι
 τῷ συναγορευομένῳ. εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν μὲν περὶ 10
 τῶν κωμωδῶν, ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον
 ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστν καταλέγεσθαι,
 πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπότα·
 τὸν δέ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν,
 Αἰσχύλου Σοφοκλέους Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐ- 15
 τῶν ἐν κοινῷ γραφάμενους φυλάττειν καὶ τὸν τῆς πόλεως
 γραμματεῖα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ
 ἐξεῖναι γὰρ <παρ> αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι. καὶ τρίτον,
 842 μηδὲν ἐξεῖναι Ἀθηναίων μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν
 ἐλευθέρον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἀλίσκομέ- 20
 νων <μηδὲ δοῦλον> ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότητος
 γνώμης. ἔτι δέ, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πει-
 ραιεὶ κυκλίων χορῶν οὐκ ἔλαττον τριῶν, <καὶ> δίδοσθαι
 μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις
 ὀκτώ, ἐξ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν. ἔτι <δέ>, ἐπὶ ζεύγους 25
 μὴ ἀπιέναι γυναῖκα Ἐλευσινάδε, ὅπως μὴ ἐλαττώνται
 <αἱ δημοτικαὶ> ὑπὸ τῶν πλουσιῶν· εἰ δέ τις φωραθείη,

2.3 v. infra p. 48, 25—49, 2. Diod. 17. 15. Plut., Phoc. 17, Demosth. 23 || 5 ἐπερ.] Demosth. or. 9. 72 || 8 δίκ.] Demosth. ap. Rutil. Lup. 2, 4 p. 143 R. F. || 11 Χύ.] Aristoph., Ran. 218. Athen. 4, 130d (?) || 14 ἀναθ.] Paus. 1, 21, 1 || 16 γραφ.] Harpocr. s. v. θεωρικά. Galen. CMG V 10, 2, 1 p. 79, 23 || 18 ὑποκρ.] cf. Quintil. 10, 1, 66 || 26 Lycurgi et templi Eleusini mentio fit IG II/III² 1672. F. G. Maier, Gr. Mauerbauinschr. I 94

10 μὲν om. E || 12 κατάγεσθαι Co. || 13 ὡς οὐκ E || 18 <παρ> Bern. || 21 <μηδὲ δοῦλον> Mei. || 23 <καὶ> Duebn. || 25 τρίτοις e correctura α | <δέ> Sa. || 26 ἀπιέναι Π corr. Bait. || 27 <αἱ δημοτικαὶ> id. sec. Phot.

ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας. τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ
 μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον
 αὐτοῖς ἔδωκε· κατηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ B
 ἔφη ἄλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν διδοὺς οὐ λαμβάνων ἐώραμαι.
 5 τελώνου δέ ποτ' ἐπιβαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ
 τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπάγοντος, ἀπ-
 ἀντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατ-
 ἤνεγκε, καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δ' ὡς οὐ
 τὰ πρόποντα δράσαντα εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν·
 10 ἐπαινουμένον δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυ-
 χῶν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούργου ἔφη ἑταίρως
 γε τῷ πατρὶ ὕμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν χάριν· ἐπαι- C
 νεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι'. εἰσήνεγκε
 δὲ καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ χρώμενος ἱκα-
 15 νωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος δ' ὢν ἱμάτιον ἐν
 καὶ ταῦτο ἐφόρει τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους καὶ ὑπεδέ-
 δετο ταῖς ἀναγκαίαις <μόνον> ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ
 νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκώς,
 κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον
 20 καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥαδίως καὶ μελετῶν.
 ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινος ὅτι μισθοὺς σοφισταῖς δίδωσι
 περὶ λόγους διατρίβων, ἀλλ' εἴ τις γ' ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, D
 τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας ἀλλὰ τὰ
 ἡμίση τῆς οὐσίας προτίσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρησιαστὴς διὰ
 25 τὴν εὐγένειαν· Ἀθηναίων γέ τοι ποτε οὐκ ἀνεχομένων
 αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος ὧς Κερκυ-
 ραία μάλιστα, ὡς πολλῶν τάλαντων εἰ ἀξία'. πάλιν δὲ θεὸν
 ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον καὶ ποδαπὸς ἂν <εἶη> εἶπεν
 ὁ θεός, οὐδ' τὸ ἱερὸν ἐξιόντας δεήσει περιρραϊνέσθαι;

1 Plut., Comp. Nic. et Crass. 1. Mor. 541 f. Ael., Var. hist. 13, 24 || 10 Plut., Flam. 12, De laude ips. 8. Diog. Laert. 4, 10 || 26. 27 idem prov. Strab. 8 fin. cf. Aristoph., Aves 1463

5 ποτ' om. E || 6 ἀπαγαγόντος II corr. Co. e Phot. || 13 βοη-
 θῆσαι μόγις. ἤνεγκε II corr. Solan. Wy. || 16 καθ' αὐτὸ II corr.
 Mez. || 17 <μόνον> Re. || 19 δ' del. Co. || 23 ἀμείνω E || 28 <εἶη>
 Co. || 29 περιρραϊνέσθαι α A

Ε ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἑνδεκα, Μενεσαίχμῳ μὲν κατηγορήσαντος γραφαιμένου δὲ Θρασυκλέους· Δημοσθένους δὲ καθ' ὃν ἔφευγε χρόνον ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὥς κακῶς ἀκούειεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίῳ, μετενόησαν καὶ ἀφῆκαν αὐτούς, Δημοκλέους 5 τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν ἐκγόνων τινὲς δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημένα, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ 10 ἐπιγεγραμμένα καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σφζόμεναι. τὸ μέγιστον, F χίλια διακόσια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρότερον ἐξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν εἰς τὸ μητρῶον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· 15 οὐδενὸς δὲ κατηγορήσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμῳ, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπιεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν <τοῦ> βίου χρόνον καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλούς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ 20 τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς τῆς Ἀβρωνος μὲν θυγατρὸς, Καλλίου δὲ τοῦ Ἀβρωνος Βατήθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύ- 843 σαντος στρατιωτικῶν ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος· περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Πιστίου.

2 Μενεσ.] v. infra l. 16 || 3 ἐπιστείλ.] [Demosth.] ep. 3 || 6 ἀπολ.] etiam Hyperid. fr. 118 Jensen. Dinarch., Κατὰ Λυκ. εὐθύναι || 7–11 Caec. fr. 129 Of. || 8 de situ sepulchri Paus. 1, 29, 15. v. infra p. 47, 26 || 9 Μελανθ.] Cic., Acad. pr. 6, 16. Pap. Herc. 1021 col. XXXI 3 (Mekler, Academicorum philosoph. index Herc., 1902, 101) || 13 πρότ.] Xenoph., Exp. C. 7, 1, 27. Thuc. 2, 13. Athen. 12, 542 c et IG² II/III 457 b 20. [Demosth.] ep. 3, 6 || 20 – p. 28, 1 Caec. fr. 130 Of. || 22 Καλλ.] IG II/III² 1629, 478. 830. ibid. 1631, 187. PA 7856 || 23 Χαιρ.] Ol. 110/3 (338/7) || 24 Πιστ.] Dion. Hal., Dinarch. 10 p. 311, 19 U.-R.

2 μενεσαίμῳ α Α | Μοιροκλ. pro Θρασυκλ. [Demosth.] ep. 3, 16 || 3 ἔφευγε II corr. Co. || 10 αὐταί α corr. Α || 19 <τοῦ> Co. || 22 καλαιοῦ II corr. Salm. || 24 παστίου II corr. Meurs. ex Harpocr.

κατέλιπε δὲ παῖδας Ἀβρωνά Λυκοῦργον Λυκόφρονα· ὧν
 ὁ Ἀβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος ἄπαιδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὁ
 γ' Ἀβρων καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετήλλαξε,
 Λυκόφρων δὲ γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Αἰζω-
 5 νέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας Κλεόμβροτος
 Δεινοκράτους Ἀχαρνέως ἐγέννησε Λυκόφρονα· τοῦτον
 δ' ὁ πάππος εἰσεποιήσατο Λυκόφρων· οὗτος δ' ἐτελεύ-
 τησεν ἄπαις· μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημε
 τὴν Καλλιστὼ Σωκράτης καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ B
 10 δ' ἐγένετο Ἀριστώνυμος, τοῦ δὲ Χαρμίδης, τοῦ δὲ Φιλίππου·
 ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ
 Εὐμόλπιδων γενόμενος· τοῦτον δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς
 Γλαύκων παῖδες Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, δς τὴν ἱερω-
 σύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππου, ἥτις
 15 ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς ὕστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας
 Διοκλῆς ὁ Μελιτεὺς ἐγέννησε Διοκλέα τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπλί-
 τας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἀβρωνος
 Φιλίππιδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν C
 Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστον ὁ δαδούχος
 20 ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα· διετάξατο δὲ καὶ τὴν
 ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως. φέρονται δὲ τοῦ
 ῥήτορος λόγοι δεκαπέντε· ἐστεφανώθη δ' ὑπὸ τοῦ δήμου
 πολλάκις καὶ εἰκόνων ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῇ
 εἰκὼν ἐν Κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους
 25 ἄρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ στήσιν ἐν πρυτανείῳ αὐτός
 τε [καὶ] ὁ Λυκοῦργος καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγό-
 νων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος δὲ Λυκοῦργου
 ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων Λυκόφρων ἡμφισβήτησε τῆς

3 Ἀβρ.] IG² II/III¹ 463, 36 || 12 Εὐμ.] [Lys.] or. 6, 6. Suda s. v. ||
 16.17 ὅπλ. στρ.] Aristot., Rep. Ath. 61, 1 || 20 διερ.] videlicet
 Diocles. Keil, Herm. 30, 1895, 223 || 21 huius familiae mentionem
 rec. invenies IG III 904—5. 1283 || 22 ἐστ.] IG II/III² 1347 ||
 24 Ἀν.] Ol. 118/2 (307/6) || 28 Λυκ.] v. infra p. 47, 15

1 παῖδα II || 4 αἰξενέος II corr. Xyl. || 10 Ἀριστόδημος E ||
 13 Λαοδάμεια We. || 16 μελιττεὺς II corr. Co. || 20 διετάξατο
 α A a. c. διεδέξατο A p. c. E || 26 [καὶ] Wy.

D δωρεάς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις. γραφάμενος
 <δ> Ἀντόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην καὶ Λυσικλέα τὸν στρα-
 τηγὸν καὶ Δημάδην τὸν Δημέου καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους
 τε πολλοὺς καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον, ἐκ
 τῶν ἀργυρείων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάστα- 5
 ζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλου-
 τηκότα παρὰ τοὺς νόμους· καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου
 ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας
 αὐτοῦ ἐκάστω τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συν-
 E αχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἐξήκοντα· ἥ, ὥς τιςες, † μῶν. † 10
 <ἐγγράφατ>ο δ' εὐθύνας Ἀριστογείτονα καὶ Λεωκράτην
 καὶ Ἀντόλυκον δειλίας. ἐπεκαλεῖτο δ' ὁ Λυκούργος ἱβίς
 <ὥς φησιν Ἀριστοφάνης>·

ἱβίς> Λυκούργω, Χαιρεφῶντι νυκτερίς> (Av. 1296).
 κατήγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ Βούτου καὶ Ἐρεχθέως τοῦ Γῆς 15
 καὶ Ἡφαίστου, τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ
 Λυκούργου, οὗτος ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ· καὶ
 ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ
 Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθείῳ,
 γεγραμμένος ὑπ' Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως· καὶ εἰκόνες 20
 ξύλιναι τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν νιῶν αὐτοῦ, Ἀβρωνος
 F Λυκούργου Λυκόφρονος, ὃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ
 Κηφισόδοτος, οἱ Πραξιτέλους νιεῖς· τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν
 Ἀβρων ὁ παῖς αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην

2 Αὐτ.] fr. X 1 D. 13 Bl. | Λυσ.] fr. XI 1 D. 77 Bl. || 3 Δημ.]
 fr. VIII D. 57sq. Bl. | Δημ.] Athen. 11, 476d | Μενέσ.] cf. Ps.-
 Dinarch., Ὑπερ Μενεσ. ἡ π. τ. Δήλου θυσίας. v. supra p. 26, 16.
 Dion. Hal., Dinarch. 11 || 11.12 Ἀριστ. Λεωκρ. Αὐτόλ.] fr. 6sq.
 Bl. | or. serv. | fr. X D. 13sq. Bl. || 19 πίν.] Paus. 1, 26, 5

2 <δ> Co. || 3 δημίον Π || 5 ἀργυρίων Π | μεσοκρινεῖς Π corr.
 e Poll. Xyl. || 10 μῶν pro numero quodam corrupto stat ||
 11 supplevi | Κλεωκράτην α || 12 δουλείας Π corr. Re. sec. Tay. ||
 13.14 <ὥς φ. Ἀριστ. ἱβίς> Tay. Wy. || 14 Ξενοφῶντι Π corr. ex
 Aristoph. Tay. || 15 ἀπὸ τούτων καὶ Π corr. Sa. ἀπὸ Βουτιάδων
 καὶ mavult Bern. | τοῦ] τῆς β δ Laur. 80, 21 || 19 τελείῳ] Πεντε-
 λικῶ dub. Re. | ἐν² om. α a. c. || 21 ξύλινοι Π | Ἀβρ. α A hic et
 infra

καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι· καὶ διὰ τοῦτο
πεποίθηται ὁ Ἀβρων προσδιδόνς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάντων
δ' ὢν διώκησεν ἀναγραφὴν ποιησάμενος ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ
πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαιστρας, σκοπεῖν
5 τοῖς βουλομένοις· οὐδεὶς μὲντοι ἐδυνήθη ἐλέγξει τὸν
ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους
στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυ-
σώσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν 844
μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμῳ Διοπιεί-
10 θους Εὐδωνμεί τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Δημοσθένης Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης τῆς Γύλωνος
θυγατρὸς, τῶν δὲ δῆμων Παιανιεύς, καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ
πατρὸς ἐτῶν ἑπτὰ μετ' ἀδελφῆς πενταέτιδος τὸν μὲν τῆς B
15 ὀρφανίας χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ διῆγε, σχολάζων Ἴσο-
κράτει ὥς τινες ἔφασαν, ὡς δ' οἱ πλείστοι Ἰσαίῳ τῷ
Χαλκιδεῖ, ὃς ἦν Ἰσοκράτους μαθητῆς, διάγοντι ἐν Ἀθή-
ναις, ζηλῶν Θουκυδίδην καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον,
ὃ τινες εἶπον προηγουμένως αὐτὸν σχολάσαι. ὡς δ' Ἠγη-
20 σίας ὁ Μάγνης φησὶν (FGrHist 142 F 22), ἐδεήθη τοῦ
παιδαγωγοῦ, ἵνα Καλλιστράτου Εμπέδου Αφιδναίου,

3 ἀναγρ.] cf. e. g. IG II/III² 1496 (Boeckh, Staatshaush. 2, 247) ||
5 ἐδυν.] v. supra p. 26, 16 || 6 Νεοπτ.] Demosth. or. 18, 114 ||
9 ἐν.] Demosth. or. 18, 114 || 10 Κτησ.] Ol. 111/3 (334/3) || 13 θυγ.]
Demosth. or. 28, 3. Plut., Demosth. 4. Aesch. or. 3, 171 || 14 πεν-
ταέτ.] Demosth. or. 27, 4 || 15 σχολ. Ἰσ.] supra p. 14, 10 || 16 Ἰσαίῳ]
cf. supra p. 19, 15. Plut., Demosth. 4, 4. 5, 6. Demosth. or. 27, 46.
18, 257 || 18 Θουκ. Πλ.] Diog. Laert. 3, 46. Plut., Demosth. 5 ||
21 Καλλ.] Plut., Demosth. 5, 4. Gell. 3, 13

2 παραδιδ. vel ἐπιδιδ. Re. || 9 διοτίμου Π corr. We. Διοτίμου
... Εὐδωνμέως Re. || 12 τῆς Γύλωνος Xyl. sec. Plut. τῆς γυναικὸς
τῆς α A, idem, sed lac. pro γυναικὸς E || 13 τὸν δὲ δῆμον E | κατα-
λειφθεὶς δὲ E || 17. 18 Χαλκιδεῖ, διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ὃς ἦν Ἰσοκρά-
τους <μὲν> μαθητῆς, ζηλῶν <δὲ> Θουκ. Re. e Phot. || 19 ὃν (οἱ γ' E)
τινες ... αὐτῷ Π corr. Xyl.

ῥήτορος δοκίμου <τοῦ> καὶ ἱπαρχήσαντος καὶ ἀναθέντος
 τὸν βωμὸν τῷ Ἑρμῇ τῷ ἀγοραίῳ, μέλλοντος ἐν τῷ δήμῳ
 λέγειν, ἀκούσῃ· ἀκούσας δ' ἐραστής ἐγένετο τῶν λόγων.
 C καὶ τούτου μὲν ἐπ' ὀλίγον ἤκουσεν, ἕως ἐπεδήμει. ἐπειδὴ
 δ' ὁ μὲν ἔφυγεν εἰς Θράκην ὁ δ' ἐγεγόνει ἐξ ἐφήβων, 5
 τηνικαῦτα παρέβαλλεν Ἴσοκράτει καὶ Πλάτῳ· εἰτα καὶ
 Ἰσαῖον ἀναλαβὼν εἰς τὴν οἰκίαν τετραετῇ χρόνον αὐτὸν
 διεπόνθησε, μιμούμενος αὐτοῦ τοὺς λόγους. ὥς δὲ Κτη-
 σίβιός φησιν ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας, διὰ Καλλίου τοῦ
 Συρακουσίου πορίσας τοὺς Ζήθου τοῦ Ἀμφιπολίτου 10
 λόγους, διὰ δὲ Χαρικλέους τοῦ Καρυστίου τοὺς Ἀλκι-
 δάμαντος, ἀνέλαβεν αὐτούς. τελειωθείς δέ, ἐλάττω παρὰ
 τῶν ἐπιτρόπων παραλαβὼν, ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς
 ἐπὶ Τιμοκράτους ἀρχontos, τρεῖς ὄντας, Ἄφοβον Θηριππί-
 D δην Δημοφῶντα ἢ Δημέαν· καὶ μάλιστα τοῦ πρώτου 15
 κατηγορήσεν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς ὄντος, δέκα τάλαντα
 τίμημα ἐκάστη τῶν δικῶν ἐπιγραφάμενος· καὶ εἶλεν αὐτούς·
 τῆς δὲ καταδίκης οὐδὲν ἐπράξατο, τοὺς μὲν <ἄφεις> ἀργυ-
 ρίου τοὺς δὲ καὶ χάριτος. Ἀριστοφῶντος δ' ἦδη τὴν προ-
 στασίαν διὰ γῆρας καταλιπόντος καὶ χορηγὸς ἐγένετο. 20
 Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσι<ον> πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ
 θεάτρῳ χορηγοῦντα εἰς κρίσιν καταστήσας, λαβὼν τρισ-
 χιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. λέγουσι δ' αὐτὸν ἔτι νέον ὄντα
 εἰς σπήλαιον ἀπιέναι κακεῖ φιλολογεῖν τὸ ἥμισυ τῆς
 κεφαλῆς ἐξυρτημένον, ἵνα μὴ προέροχοιτο· καὶ ἐπὶ στενῆς 25
 E κλίνης κοιμᾶσθαι, ἵνα διὰ ταχέων ἀνίστηται· τό τε ῥῶ μὴ

5 Θράκην] [Demosth.] or. 50, 48 || 11 Ἀλκ.] [Lucian.] Demosth.
 laud. 12 || 12 τελ. ἐλ.] Plut., Demosth. 6, 1. Demosth. or. 27, 4
 u. ad 6. 15. 30, 6. Aristot., Rep. Ath. 42 || 14 Τιμ.] Ol. 104/1
 (364/3) || 15 Δημοφ.] Demosth. or. 29, 56. 28, 15 || 16 ἀδελφοῦ]
 sed v. Anon. p. 153 Re. Demosth. or. 27, 4 || 21 Μειδ.] Demosth.
 or. 21, 13. Plut., Demosth. 12 || 23 ἀφ.] Aesch. 3, 52 || 25 ἐξυρ.]
 Zos. p. 149 Re. Plut., Demosth. 7 || 26 ῥῶ] Cic., De div. 2, 96.
 Zos. p. 148 Re.

1 <τοῦ> Re. || 6 παρέβαλεν E || 7 αὐτὸν Π || 10 πορίσάμενος τοὺς
 Ζωίλου We. sec. Mez. || 12 διέλαβεν Duebn. || 13 τοῦ α' ου conicio
 τούτου Π || 18 <ἄφεις> Wo. || 21 ἱναγυράσι Π corr. edd. || 25 ξυ(η
 α α. c.) ράμενον Π corr. Lamb. || 26 ῥώμη α A || ῥῶ --- p. 31. 1 λέγειν]
 lac. 36 litt. E

δυνάμενον λέγειν ἐκπονήσαι, καὶ τὸν ὥμον ἐν τῷ μελε-
 τᾷ κινεῖντα ἀπρεπῶς καταπαῦσαι, παραρτήσαντα ὀβε-
 λίσκον ἢ ὥς τινες ξιφίδιον ἐκ τῆς ὀροφῆς, ἵνα φοβούμενος
 ἡρεμοίῃ. προβαίνοντα δὴ κατὰ τὴν τῶν λόγων ἰσχὺν
 5 ἔσοπτρον ἰσομέγεθες αὐτῷ κατασκευάσαι καὶ πρὸς τοῦτο
 ἀφορῶντα μελετᾶν, ἵν' ἐπανορθώσῃται τὰ ἐλλείποντα· καὶ
 κατιόντα ἐπὶ τὸ Φαληρικὸν πρὸς τὰς τῶν κυμάτων ἔμβο- F
 λὰς τὰς σκέψεις ποιεῖσθαι, ἵν', εἴ ποτε θορυβοῖται ὁ δῆμος,
 μὴ ἐκσταίῃ· τοῦ δὲ πνεύματος αὐτῷ ἐνδέοντος Νεοπτο-
 10 λέμῳ τῷ ὑποκριτῇ μυρίας δοῦναι, ἵν' ὅλας περιόδους ἀπνεύ-
 στως λέγῃ. ἐπεὶ δὲ τῷ πολιτεύεσθαι προσῆλθεν, εἰς δύο
 διηρημένων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν μὲν φιλιππιζόντων
 τῶν δ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δημηγορούντων, τὴν τῶν
 ἀντιπολιτευομένων Φιλίππῳ τάξιν εἴλετο· καὶ <διὰ> παν-
 15 τὸς τοῦ χρόνου διετέλεσε συμβουλευὼν τοῖς κινδυνεύουσιν
 ὑπὸ Φιλίππῳ γενέσθαι βοηθεῖν, συμπολιτευόμενος Ὑπε- 845
 ρεΐδῃ Ναυσικλεῖ Πολυεύκτῳ Διοτίμῳ· διὸ καὶ συμ-
 μάχους τοῖς Ἀθηναίοις ἐποίησε Θηβαίους Εὐβοεῖς Κερκυ-
 ραίους Κορινθίους Βοιωτοὺς, καὶ πολλοὺς ἄλλους πρὸς
 20 τούτοις. ἐκπεσὼν δὲ ποτ' ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀθνυῶν
 ἐβάδιζεν οἴκοι· συντυχὼν δ' αὐτῷ Εὐνομος ὁ Θριάσιος
 πρεσβύτης ἤδη ὢν προετρέψατο τὸν Δημοσθένη, μάλιστα
 δ' ὁ ὑποκριτῆς Ἀνδρόνικος εἰπὼν ὥς οἱ μὲν λόγοι καλῶς
 ἔχοιεν λείποι δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποκρίσεως, ἀπεμνημόνευσέ
 25 τε τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων· καὶ B
 δὴ πιστεύσαντα τὸν Δημοσθένη παραδοῦναι αὐτὸν τῷ

5 ἔσοπ.] Cic., Brut. 142. De or. 3, 213. Quintil. 11, 3, 6. Aesch.
 or. 2, 39, 3, 167 || 7 κυμ.] Aesch. or. 2, 157. 3, 207 || 9 ἐκσταίῃ]
 Plut., Demosth. 7. 8. 11 || 15 διετέλ.] Plut., Demosth. 13, 1 ||
 17 Νανσ.] Demosth. or. 18, 114 | Πολ.] Demosth. or. 9, 72 |
 Διοτ.] Demosth. or. 18, 114. 116 | συμμ.] Demosth. or. 18, 79.
 244. Plut., Demosth. 17 || 19 ἄλλ.] v. infra p. 45, 19 || 21 Εὐν.]
 Plut., Demosth. 6, 5 || 23 Ἄνδρ.] sed. v. ibid. 7 || 24 ὑποκρ.] Dion.
 Hal., Demosth. 53 p. 243, 21 U.-R. Cic., Brut. 141. Quintil. 11, 3, 6-7

4 δὲ We. || 5 ἰσομέγεθος α a. c. E || 14 <διὰ> Lamb. || 23 δ' ὁ
 We. δὲ II || 24 λείπει α (?) AE

Ἀνδρονίκῳ. ὅθεν ἐρομένον αὐτόν <τινος> τί πρῶτον ἐν ῥητορικῇ, εἶπεν ὑπόκρισις· καὶ τί δεύτερον ὑπόκρισις· καὶ τί τρίτον ὑπόκρισις. προελθὼν δὲ πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας, νεωτερικῶς τινα λέγων διεσύρετο, ὥς κωμωδηθῆναι αὐτόν ὑπ' Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους (fr. 296, 38, II p. 128. 466 Kock).

᾿μὰ γῆν μὰ κρήνας μὰ ποταμούς μὰ νάματα·

ὁμόςας δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ δήμῳ θόρυβον ἐκίνησεν. ὤμνε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιόν, προπαροξύνων Ἀσκληπιον· καὶ παρεδείκνυνεν αὐτόν ὀρθῶς λέγοντα· εἶναι γὰρ ¹⁰
C τὸν θεὸν ἦπιον· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυβήθη. σχολάσας δ' Ἐδβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ ἐπηρωρθώσατο πάντα. γενόμενος δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει καὶ ἀκούσας Λαμάχου τοῦ Τερειναίου Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου ἐγκώμιον ἀναγινώσκοντος Θηβαίων δὲ καὶ Ὀλυνθίων κατατρέχοντος, παραναστὰς ἀρχαίων ποιητῶν μαρτυρίας προηρέγκατο περὶ τῶν Θηβαίων καὶ Ὀλυνθίων καλῶς πραχθέντων, ὥς παύσασθαι τε τὸ λοιπὸν τὸν
D Λάμαχον καὶ φυγεῖν ἐκ τῆς πανηγύρεως. Φιλίππον δὲ πρὸς τοὺς ἀναφέροντας αὐτῷ τὰς κατ' αὐτοῦ δημηγορίας ²⁰
εἶπεῖν ὅτι ᾿καὶ αὐτὸς ἂν ἀκούων λέγοντος Δημοσθένους ἐχειροτόνησα τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον· ἐκάλει δὲ τοὺς μὲν αὐτοῦ λόγους ὁμοίους τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν πολεμικὴν δύναμιν, τοὺς δ' Ἰσοκράτους τοῖς ἀθληταῖς· τέρψιν γὰρ παρέχειν αὐτοὺς θεατρικὴν. ἐπτά δὲ καὶ ²⁵
τριάκοντα ἔτη γεγονώς, λογιζομένοις ἀπὸ Δεξιθέου εἰς Καλλίμαχον, ἐφ' οὗ παρ' Ὀλυνθίων ἦκε πρεσβεία περὶ τῆς

7 Plut., Demosth. 9, 4 || 11 ἐθορ.] schol. ad Demosth. or. 18, 52 (p. 282, 12 Dindorf) || 12 Ἐδβ.] Diog. Laert. 2, 108 || 14 Λαμ.] Plut., Demosth. 9. Dinarch. or. 1, 81 || 23 στρατ.] Phot., Bibl. p. 121 b 13 || 25 — p. 33, 7 Caec. fr. 133 Of. || 26 Δεξ.] Ol. 98/4 (385/4) || 27 Καλλ.] Ol. 107/4 (349/8) | Ὀλ.] Diog. 16, 52

1 <τινος> Mez. || 2 καὶ τί om. α a. c. || 9 ἀσκληπιόν α a. c. || 10 αὐτόν α Α || 23 αὐτοῦ Λ Ε | ὁμοίως α Α || 24 πομπικὴν Π corr. Xyl. e Phot. || 27 πρὸς Ὀλ. γ Ε

βοηθείας, ἐπεὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ Φιλίππου τῷ πολέμῳ, ἔπει-
 σεν ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν (or. 1)· τῷ δ' ἐξῆς, ἐφ' οὗ Ε
 Πλάτων ἐτελεύτησε, Φίλιππος Ὀλυνθίους κατεστρέψατο.
 ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς ἢ ἀρχόμενον
 5 ἢ ἀκμάζοντα· τῷ μὲν γὰρ τὰ Ἑλληνικὰ ἐτελεῖτο τὰ περὶ
 τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην, ἄρχοντα δὲ Χαρικλείδην· ὁ δὲ
 πρότερον ἐπὶ Τιμοκράτους εἶλε τοὺς ἐπιτρόπους. φεύγον-
 τος δ' Αἰσχίνου μετὰ τὴν καταδίκην, Ἰππῳ κατεδίωξεν
 αὐτόν· τοῦ δ' οἰηθέντος αὐτὸν συλλαμβάνεσθαι καὶ προσ-
 10 πεσόντος καὶ συγκαλυψαμένου, ἀναστήσας αὐτόν παρ-
 εμυθήσατο καὶ τάλαντον ἔδωκεν ἀργυρίου. καὶ συνεβού- F
 λευσε δὲ τῷ δήμῳ ξενικὸν ἐν Θάσῳ τρέφειν, καὶ ἐπὶ
 τοῦτο τριηράρχης ἐξέπλευσε. σιτώνης δὲ γενόμενος καὶ
 κατηγορηθεὶς κλοπῆς ἀφείθη. Φιλίππου δ' Ἐλάτειαν
 15 καταλαβομένου καὶ αὐτὸς τοῖς ἐν Χαιρωνείᾳ μαχεσαμέ-
 νοις συνεξῆλθεν· ὄθεν καὶ δοκεῖ τὴν τάξιν λιπεῖν, φεύγον-
 τος δ' αὐτοῦ βάτον ἐπιλαβέσθαι τῆς χλαμύδος, τὸν δ'
 ἐπιστραφέντα εἰπεῖν 'ζώγρει'. εἶχε δὲ καὶ ἐπίσημον ἐπὶ
 τῆς ἀσπίδος 'ἀγαθὴν τύχην'. εἶπε μέντοι τὸν ἐπιτάφιον
 20 ἐπὶ τοῖς πεσοῦσι. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν ἐπισκευὴν τῆς
 πόλεως τῇ ἐπιμελείᾳ προσελθὼν καὶ τῶν τειχῶν ἐπιμελη-
 τῆς χειροτονηθεὶς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας εἰσῆνεγκε τὸ ἀν-
 αλωθὲν ἀργύριον, μνᾶς ἑκατόν· ἐπέδωκε δὲ καὶ θεωροῖς 846
 μυριάς· τριήρους τ' ἐπιβάς περιέπλευσε τοὺς συμμάχους
 25 ἀργυρολογῶν. ἐφ' οἷς πολλάκις ἐστεφανώθη, πρότερον
 μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς Ἀριστονίκου Ὑπερείδου χρυσῷ

3 Πλ.] Diog. Laert. 3, 2. 5. 9 || 6 Χαρ.] Ol. 104/2 (363/2) ||
 7 Τιμ.] Ol. 104/1 (364/3) | φεύγ.] Plut., Demosth. 24. simil. fab.
 de Demosth. ipso ibid. 26 || 13 σιτ.] Demosth. or. 18, 248—9 ||
 14 Ἐλ.] Demosth. or. 18, 169. Plut., Demosth. 18, 1 || 16 τάξ. λιπ.]
 Aesch. or. 3, 175. 244. 253. Plut., Demosth. 20, 2 || 19 ἐπιτ.]
 Demosth. or. 18, 285. Plut., Demosth. 21, 2. Diod. 16, 85 || 21 De-
 mosth. or. 18, 118. Aesch. or. 3, 17. infra p. 45, 11 sqq.

3 κατετρέψατο α Α || 5 <εἰς> τὰ περὶ Xyl. || 12 δὲ om. γ E ||
 13 τοῦτω E || 14 post δὲ ras. 5 litt. α || 15 fort. μαχεσομένοις ||
 19 ἀγαθὴν τύχην Π corr. Duebn. e Plut.

στεφάνῳ, τελευταῖον δ' ὑπὸ Κτησιφῶντος· καὶ γραφέντος
 τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ὑπὸ Διοδότου καὶ Αἰσχίνου,
 ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν
 ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. ὕστερον δ' Ἀλεξ-
 ἀνδρου ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατευομένου καὶ φηγόντος 5
 Ἀρπάλου μετὰ χρημάτων εἰς Ἀθήνας, τὸ μὲν πρῶτον
 ἐκώλυσεν αὐτὸν εἰσελθεῖν· ἐπειδὴ δ' εἰσέπλευσε, λαβὼν
 B Δαρεικοὺς χιλίους μετετάξατο· βουλομένων τ' Ἀθηναίων
 Ἀντιπάτρῳ παραδοῦναι τὸν ἄνθρωπον ἀντεῖπεν, ἔγραφέ
 τ' ἀποθέσθαι τὰ χρήματα εἰς ἀκρόπολιν μηδὲ τῷ δήμῳ 10
 τὸν ἀριθμὸν εἰπόντα· φήσαντος δ' Ἀρπάλου ἑπτακόσια
 <συνκατακομίσαι τάλαντα τὰ ἀνεγχεθέντα εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν, εὐρέθῃ τριακόσια> καὶ πενήκοντα ἢ ὀλίγῳ πλεί-
 ονα ὥς φησι Φιλόχορος (FGrHist 328 F 163)· μετὰ δὲ
 ταῦτα φηγόντος Ἀρπάλου ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, ἐν ᾧ 15
 ἐφυλάσσετο, μέχρις ἂν ἀφίκηται τις παρ' Ἀλεξάνδρου,
 καὶ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἢ ὡς ἔνοι ἐπὶ Ταίναρον τῆς
 Λακωνικῆς, αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης δωροδοκίας,
 C ὥς διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισθέντων
 μεμνηνκὼς μήτε τὴν τῶν φυλασσόντων ἀμέλειαν. εἰς- 20
 αχθεὶς δ' εἰς δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερείδου Πυνθέου Μενε-
 σαίχμου Ἱμεραίου Πατροκλέους, οἱ ἐποίησαν καταγνῶναι
 αὐτοῦ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν, καὶ ἄλους ἐφυγε,
 πενταπλασίονα ἀποτίσαι μὴ δυνάμενος (εἶχε δ' αἰτίαν
 τριάκοντα τάλαντα λαβεῖν), ἢ ὡς ἔνοι οὐχ ὑπομείνας 25
 τὴν κρίσιν. μετὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν Ἀθηναίων
 Πολύεγκτον πεμφάντων πρεσβευτὴν πρὸς τὸ κοινὸν τῶν

1 στεφ.] Demosth. or. 18, 118. 223. v. infra p. 40, 7 || 2 Διοδ.]
 fort. errore pro Διώνδου | Αἰσχ.] Plut., Demosth. 24, 2. Aesch.
 or. 3, 236 || 6 Ἀρπ.] Plut., Demosth. 25. Dinarch. or. 1, 89. Hy-
 perid. or. 1, 1. 17 || 18 δωρ.] Diod. 17, 108. Paus. 2, 33, 4 || 21.22
 cf. [Lucian.] Demosth. laud. 31 || 27 Πολ.] supra p. 24, 5 et 31, 17.
 Demost. or. 9, 72

10 ἀκρόπολιν <αὐτὸν δὲ φρουρεῖν> ἤδη Re. | μηδὲ Phot. ἤδη Π ||
 11 εἰπόντα Π Schae. 3, 310 εἰπών We. sec. Phot. || 12—13 suppl.
 We. || 13 ἢ πεντ. Π corr. Duebn. || 19 ὡς We. καὶ Π || 24 πεντα-
 κόσια Laur. 80, 21 || 25 λαβὼν E

Ἀρκάδων, ὥστ' ἀποστῆσαι αὐτοὺς τῆς τῶν Μακεδόνων D
 συμμαχίας, καὶ τοῦ Πολυεύκτου πείσαι μὴ δυναμένου,
 ἐπιφανεῖς Δημοσθένης καὶ συνειπὼν ἐπεισεν. ἐφ' ᾧ θαν-
 μασθεῖς μετὰ χρόνον τινὰ κάθοδον εὗρατο, ψηφίσματος
 5 γραφέντος τριήρους ἀποσταλείσης. τῶν δ' Ἀθηναίων
 ψηφισαμένων οἷς ὤφειλε τριάκοντα <ταλάντοις κοσμ>ῆσαι
 αὐτὸν τὸν βωμόν τοῦ σωτήρος Διὸς ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀφ-
 εῖσθαι, τοῦτο γράψαντος τὸ ψήφισμα Δήμωνος Παια-
 νιέως, δς ἦν ἀνεπιὸς αὐτῷ, πάλιν ἐπὶ τούτοις ἦν πολιτενό-
 10 μενος. Ἀντιπάτρον δ' εἰς Λάμειαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων συγ-
 κλεισθέντος, τῶν Ἀθηναίων εὐαγγέλια θυόντων, πρὸς E
 τινὰ τῶν ἐταίρων Ἀγησίστρατον ἔφη οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην
 ἔχειν τοῖς ἄλλοις περὶ τῶν πραγμάτων· 'ἐπίσταμαι γάρ'
 εἰπεῖν 'τούς Ἑλλήνας στάδιον μὲν πολεμεῖν καὶ εἰδότας
 15 καὶ δυναμένους, δόλιχον δ' οὐκέτι'. Φάρσαλον δ' ἐλόντος
 Ἀντιπάτρον καὶ πολιορκήσιν ἀπειλοῦντος Ἀθηναίους,
 εἰ μὴ τοὺς ῥήτορας ἐκδοίησαν, καταλιπὼν ὁ Δημοσθένης
 τὴν πόλιν ἔφυγε πρῶτον μὲν εἰς Αἰγίναν ἐπὶ τὸ Αἰάκειον
 καθεδούμενος, φοβηθεῖς δ' εἰς Καλαυρίαν μετέστη.
 20 ἐκδιδόναι δὲ τοὺς ῥήτορας τῶν Ἀθηναίων ψηφισαμένων
 κάκεῖνον, καθέζετο ἱκέτης ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ· F
 ἐλθόντος δ' ἐπ' αὐτὸν Ἀρχίον τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικα-
 λουμένου, δς παρέβαλεν Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι, καὶ πεί-
 θοντος αὐτὸν ἀναστῆναι ὡς φίλον Ἀντιπάτρει γενησόμε-
 25 νον, εἶπεν οὕτε, ὅτε ἐτραγῶδεις, ἐπειθὲς με οὕτε νῦν
 πείσεις συμβουλευόν· τοῦ δ' ἐπιχειροῦντος βιάζεσθαι,
 ἐκώλυσαν αὐτὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν· καὶ Δημοσθένης ἔφη
 'οὐ σωτηρίας δεόμενος κατέφυγον εἰς Καλαυρίαν, ἀλλ'

3 Δημ.] Plut., Demosth. 27, 3 || 15 δόλ.] eadem metaphora
 utitur [Lucian.] Demosth. laud. 3 || 16 Ἀν.] Plut., Demosth. 28 ||
 22 Ἀρχ.] [Lucian.] Demosth. laud. 28 || 25 ἐτραγ.] Plut.,
 Demosth. 29

1 ἀποστῆναι Π corr. Wy. || 5 καὶ post γραφέντος ins. Bern. e
 Phot. || 6 οἷς We. εἰς ᾧ Π || 6.7 τριάκοντα νῆσαι αὐτὸν α Α τριά-
 κοντα — lac. 4 litt. — αὐτὸν E suppl. We. || 9 ἐπὶ Duebn. ἐν Π ||
 17 δὲ ὁ Δ. α || 18 τὸ Αἰάκειον Xyl. e Plut. τὸν ἀκραῖον Π || 21 ἱκ.
 καθ. E || 22 δ' om. α Α || 23 καὶ om. α Α || 25 ὅτε om. γ

ὥς ἐλέγξων Μακεδόνας καὶ [κα]τὰ τῶν θεῶν βιασομέ-
 847 νους· αἰτήσας τε γραμματεῖον ἔγραψεν, ὥς μὲν Δημή-
 τριος ὁ Μάγνης φησί (fr. p. 66 Sch.), τὸ ἐπὶ τῆς εἰκότος
 αὐτοῦ ἐλεγείον, ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
 ὕστερον

5

ἔειπε, ἴσῃν ῥώμην γνώμη, Δημόσθενες, ἔσχεις,
 οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδών.'

κεῖται δ' <ῆ> εἰκὼν πλησίον τοῦ περισχοινίσματος καὶ
 τοῦ βωμοῦ τῶν δώδεκα θεῶν, ὑπὸ Πολυεύκτου πε-
 ποιημένη. ὥς δ' ἔνιοί φασι, τοῦτο εὐρέθῃ γεγραμμένον 10
 'Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ χαίρειν'. ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν
 Φιλόχορος (FGrHist 328 F 164) μὲν φησι φάρμακον
 πίνοντα· Σάτυρος (FHG III 162) δ' ὁ συγγραφεὺς τὸν
 B κάλαμον πεφαρμάχθαι, ᾧ γράφειν ἤρξατο τὴν ἐπιστολήν,
 οὗ γευσάμενον ἀποθανεῖν· Ἐρατοσθένης (FGrHist 241 15
 F 31) δ' ἐκ πολλοῦ δεδοικότε Μακεδόνας περὶ τῷ βρα-
 χίονι κρίκον περικεῖσθαι πεφαρμαγμένον. εἰσὶ δ' οἱ φασι
 συσχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν· οἱ δ' εἶπον τοῦ κατὰ
 τὴν σφραγίδα φαρμάκου γευσάμενον. <ἐβίω δ' ὥς μὲν
 οἱ τὰ πλείω λέγουσιν ἔτη ἑβδομήκοντα, ὥς δ' οἱ τὰ ἐλάτ- 20
 τω ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα· ἐπολιτεύσατο> δὲ δύο καὶ εἴκοσιν.
 ἥνικα δὲ Φίλιππος ἐτεθνήκει, λαμπρὰν ἐσθῆτα προῆλθεν
 ἔχων, καίτοι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ νεωστὶ τετελευτηκυίας,
 ἐφηρόμενος τῷ τοῦ Μακεδότος θανάτῳ. συνήργησε καὶ
 C Θηβαίοις πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμοῦσι καὶ τοὺς ἄλλους 25
 Ἕλληνας ἐπέρωσεν αἰεὶ· διόπερ Ὀήβας κατασκάψας ἐξ-
 ῆται παρ' Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος αὐτόν, ἀπειλῶν, εἰ μὴ

3 εἰκ.] Plut., Demosth. 30, 5. Schaefer III² 401 sq. || 6-10 Caec.
 fr. 134 Of. || 11 χαίρειν] Plut., Demosth. 30 || 14 κάλ.] [Lucian].
 Demosth. laud. 43-50 || 22 λ. ἐσθ.] Aesch. or. 3, 77. Plut., De-
 mosth. 22, 3 || 26 κατασκ.] Diod. 17, 9. Plut., Demosth. 23 | ἐξήτει]
 Arr., An. 1, 10, 7

1 [κα]τὰ Bern. sec. Xyl. in transl. et Phot. | βιασαμένους Π
 corr. Duebn. || 4 αὐτοῦ E || 8 <ῆ> Duebn. || 19-21 ἐβίω — ἐπο-
 λιτεύσατο om. Π lac. 1 lin. interm. suppl. Salm. e Phot. || 26 ἐξή-
 τει Π

δοίησαν. στρατευομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ Πέρσας καὶ αἰτοῦντι
 ναυτικὸν παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπεν, ἄδηλον εἰπὼν, εἰ οὐ
 κατὰ τῶν παρασχόντων χρήσεται. κατέλιπε δὲ δύο παῖδας
 ἐκ Σαμίας γυναικὸς τῶν εὐδοκίμων, Ἡλιοδώρον τινὸς
 5 θυγατρὸς· θυγατέρα <δὲ> μίαν ἔσχεν, ἥ παῖς ἔτι οὐσα πρὸ
 γάμον ἐτελεύτησεν· εἶχε δὲ καὶ ἀδελφήν, ἐξ ἧς καὶ Λάχου
 Λευκονοέως ἀδελφιδοῦς αὐτῷ Δημοχάρης ἐγένετο, ἀπὴρ
 καὶ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς καὶ κατὰ τοὺς πολιτικοὺς λό-
 γους οὐδενὸς χείρων. ἔστι δ' αὐτοῦ εἰκὼν ἐν τῷ πρυτανείῳ D
 10 εἰσιόντων πρὸς τὴν ἐστίαν <ἐν> δεξιᾷ ὁ πρῶτος περιεζω-
 σμένος ἅμα τῷ ἱματίῳ καὶ ξίφος· οὕτω γὰρ δημηγορεῖ-
 σαι λέγεται, ἥνικα Ἀντίπατρος ἐξήτει τοὺς ῥήτορας.
 χρόνῳ δ' ὕστερον Ἀθηναῖοι σίτησιν τ' ἐν πρυτανείῳ τοῖς
 συγγενέσι τοῦ Δημοσθένους ἔδοσαν καὶ αὐτῷ τετελευτη-
 15 κότη [καὶ] τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίου ἀρ-
 χοντος, αἰτησαμένου αὐτῷ τὰς δωρεὰς τοῦ ἀδελφιδοῦ
 Δημοχάρους· ᾧ καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχης Δημοχάρους
 Λευκονοεὺς ᾗτήσατο δωρεὰς ἐπὶ Πυθαράτου ἀρχοντος,
 δεκάτῳ ὕστερον ἔτει, εἰς τὴν τῆς εἰκόνης στάσιν ἐν ἀγορᾷ E
 20 καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνων ἀεὶ τῷ
 πρεσβυτάτῳ καὶ προεδρίᾳ ἐν ἅπασιν τοῖς ἀγῶσι. καὶ ἔστι
 τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀναγεγραμμένα, ἥ δ' εἰ-
 κὼν τοῦ Δημοχάρους εἰς τὸ πρυτανεῖον μετεκομίσθη,
 περὶ ἧς προείρηται. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι
 25 ἐξήκοντα πέντε. φασὶ δὲ τινες καὶ ἀσώτως αὐτὸν βιώναι,
 γυναικείαις τ' ἐσθῆσι χρώμενον καὶ κωμάζοντα ἐκάστοτε,

2 ναυτ.] v. infra p. 39, 20 || 4 Ἡλιοδ.] cf. Plut., Demosth. 16, 4 ||
 7 Δημ.] v. infra p. 46, 9. Demosth. or. 27, 14 || 9—25 Caec. fr. 135
 Of. || 15 εἰκ.] Phot. Paus. 1, 8, 2 | Γοργ.] Ol. 125/1 (280/79) ||
 18 Πυθ.] Ol. 127/2 (271/0) || 22 ψηφ.] infra p. 44—47 || 26 Athen.
 13, 592e. Aesch. or. 3, 162. 174. Gell. 1, 5

4 ἐκ μιᾶς γυναικὸς II corr. sec. Plut. | εὐδοκίμων II corr. Re. ||
 5 <δὲ> Xyl. || 6 Λάχης etiam in Λάχου flecti posse dub. Re. Λά-
 χητος ci. We. || 7 Λευκονοέως II v. Kirchner PA 9020 || 8 καὶ¹
 om. γE || 10 <ἐν> We. | ὁ πρῶτος] lac. 6 litt. E || 11 δημηγορεῖ-
 σαι γ || 12 ἐξήτει II corr. Lamb. || 15 [καὶ] Xyl. || 16 αἰτησαμένῳ
 γE || 25 βεβιωκέναι E in ras.

ὄθεν Βάταλον ἐπικληθῆναι· οἱ δ' ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τοῦ
 F ὀνόματος τῆς τροφοῦ λέγουσιν αὐτὸν οὕτω λελοιδορη-
 σθαι. Διογένης δ' ὁ κύων θεασάμενος αὐτὸν ποτ' ἐν κατη-
 λείῳ αἰσχνόμενον καὶ ὑποχωροῦντα εἶπεν 'ὄσω μᾶλλον
 ὑποχωρεῖς, τοσούτῳ μᾶλλον ἐν τῷ κατηλείῳ ἔσῃ'. ἔλεγε 5
 δ' αὐτὸν παρασκώπτων ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκύθην εἶναι,
 ἐν δὲ ταῖς μάχαις Ἀστικόν. ἔλαβε καὶ παρ' Ἐφιάλτου χρυ-
 σίον ἐνὸς τῶν δημαγωγῶν, ὃς πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα
 χρήματα φέρων ἦκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγω-
 848 γοῖς τὸν πρὸς Φίλιππον ἐξάψῃ πόλεμον· καὶ ἰδίᾳ αὐτὸν 10
 δωροδοκῆσαι παρὰ βασιλέως φασὶ δαρεϊκοὺς τρισχιλίους.
 Ἀναξίλαν δὲ τινα Ὠρείτην, ξέγον αὐτοῦ γεγονότα, συλ-
 λαβὼν ἐβασάνιζεν ὥς κατάσκοπον, οὐδὲν δ' ἐξειπόντα
 ἐψηφίσατο τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι. λέγειν δὲ ποτε κωλυό-
 μενος ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔφη βούλεσθαι 15
 πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν, τῶν δὲ σιωπησάντων 'νεανίας' εἶπε
 'θέρους ὦρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεος ὄνον Μέγαράδε· με-
 σοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου
 ἐκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν·
 εἰργον δ' ἄλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι τὸν ὄνον οὐ τὴν 20
 B σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξου-
 σίαν· καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἀπήει. τῶν δ' Ἀθηναίων ἐπισχόν-
 των καὶ δεομένων πέρας ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ, 'εἴθ' ὑπὲρ
 μὲν ὄνου σκιᾶς' ἔφη 'βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δὲ ὑπὲρ
 σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε;' Πώλου δὲ ποτε 25
 τοῦ ὑποκριτοῦ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὅτι δυσὶν ἡμέραις
 ἀγωνισάμενος τάλαντον λάβοι μισθόν 'ἐγὼ δ'' εἶπε 'πέντε
 τάλαντα μίαν ἡμέραν σιωπήσας'. παραφθαρεῖς δὲ τὴν
 φωνὴν ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ θορυβηθεῖς τοὺς ὑποκριτὰς ἔφη
 δεῖν κρίνειν ἐκ τῆς φωνῆς τοὺς δὲ ῥήτορας ἐκ τῆς γνώμης. 30

1 Βάτ.] Plut., Demosth. 4, 5. Demosth. or. 18, 180 || 7 χρυσ.]
 Plut., Demosth. 20, 4. Aesch. or. 3, 173. Dinarch. or. 1, 18 ||
 12 Ἀναξ.] Ἀναξίνος Demosth. or. 18, 137. Aesch. or. 3, 223 ||
 27 εἶπε] eadem fab. Gell. 11, 9

7 ἀλφιάτου α ἀλεφιάτου AE corr. Xyl. habent iam β Laur. 80,
 21 || 20 τὸν om. α a. c. || 23 τῷ λόγῳ om. AE

ὄνειδίσαντος δ' αὐτὸν Ἐπικλέους ὅτι αἰεὶ σκέπτοιο αἰσχρ- C
 νοίμην γὰρ <ᾶν> εἶπεν 'εἰ τηλικούτῳ δῆμῳ συμβουλευῶν
 αὐτοσχεδιάζοιμι'. ἱστοροῦσι δ' ὥς οὐδὲ λύχρον ἔσβεσεν,
 ἄχρι πεντήκοντα ἐτῶν ἐγένετο, διακριβῶν τοὺς λόγους.
 5 αὐτὸς δέ φησιν ὑδροποσίᾳ χρησασθαι (οἱ. 19, 46). ἔγνω
 δ' αὐτὸν καὶ Λυσίας ὁ ῥήτωρ καὶ Ἰσοκράτης εἶδε πολι-
 τευόμενον ἄχρι τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης, καὶ τινες τῶν
 Σωκρατικῶν φιλοσόφων. τοὺς δὲ πλείστους λόγους εἶπεν
 αὐτοσχεδιάσας, εὖ πρὸς αὐτὸ πεφυκώς. πρῶτος δ' ἔγραψε D
 10 στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικο-
 φάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ Διώνδας.

ΥΠΕΡΕΙΔΗΣ

Ὑπερείδης Γλανκίππου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Διονυσίου,
 τῶν δὲ δῆμων Κολλυτεύς. ἔσχε δ' υἱὸν ὁμώνυμον τῷ
 15 πατρὶ Γλαύκίππου, ῥήτορα καὶ λόγους συγγράφοντα· οὗ
 πάλιν Ἀλφίονους ἐγένετο. ἀκροατῆς δὲ Πλάτωνος γενό-
 μενος τοῦ φιλοσόφου ἅμα Λυκούργου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ
 ῥήτορος ἐπολιτεύσατο Ἀθήνῃσι, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξ- E
 ἀνδρος τῶν Ἑλληνικῶν ἥπτετο πραγμάτων· καὶ περὶ τῶν
 20 στρατηγῶν ὧν ἦται παρ' Ἀθηναίων ἀντείπε <...> καὶ
 περὶ τῶν τριήρων· συνεβούλευσε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ταινάρῳ

3 λύχρ.] cf. fab. Plut., Demosth. 8, 4. Arsenius p. 189 Walz ||
 7 τινες] Diod. 15, 76 || 9 αὐτοσχ.] sed cf. supra et Plut., Demosth.
 8, 2 || 10. 11 Ἀριστ. Διώνδας] v. supra p. 33, 26sq. || 13 Διον.]
 sepulchr. fort. patris ipsius describitur ab A. Brückner, Der Fried-
 hof am Eridanos, Berlin 1909, 74. quia autem sec. epigr. nemo
 nisi amici, mater, fratres lugent, propinquus quidam caelebs
 fuisse videtur || 15 Γλαύκ.] Plut., Phoc. 4. Athen. 13, 590 c. Phot. ||
 16 Πλάτ.] Diog. Laert. 3, 46 || 17 Ἰσοκρ.] Athen. 8, 342 c. Philostr.
 Cic., De orat. 2, 94 || 20 ἦται] v. supra ad p. 36, 26 || 21 τριήρων]
 Plut., Phoc. 21 | Ταιν.] fort. Diod. 18, 9

2 <ᾶν> Duebn. || 4 διακρίνων Π corr. Lamb. || 9 αὐτοὺς Π
 corr. Re. || 14 τῶν δὲ δῆμων We. sec. cett. vitas τὸν δὲ δῆμον Π ||
 Κολλυτεύς IG II/III² 1628, 442 κολυττεύς (-ιττ- Α) Π || 16 ἀλφει-
 νός α Α a. c. || 17 Λυκούργῳ Blumius || 20 lac. ind. Α || 21 δὲ
 om. α | καὶ τῷ α

ξενικὸν μὴ διαλύσαι, οὗ Χάρης ἡγεῖτο, εὐνόως πρὸς τὸν
στρατηγὸν διακείμενος. τὸ δὲ πρῶτον μισθοῦ δίκας ἔλεγε.
δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῶν Περσικῶν χρημάτων Ἐπι-
άλτη τριήραρχός τε αἰρεθείς, ὅτε Βυζάντιον ἐπολιόρκει
Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθεὶς κατὰ τὸν ἐν- 5
αὐτὸν τοῦτον ὑπέστη χορηγῆσαι, τῶν ἄλλων λειτουργίας
F πάσης ἀφειμένων. ἔγραψε καὶ Δημοσθένει τιμὰς, καὶ τοῦ
ψηφίσματος ὑπὸ Διώνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέφυγε.
φίλος δ' ὢν τοῖς περὶ Δημοσθένη καὶ Λυσικλέα καὶ Λυκοῦρ-
γον οὐκ ἐνέμεινε μέχρι τέλους· ἀλλ' ἐπεὶ Λυσικλῆς μὲν 10
καὶ Λυκοῦργος ἐτεθνήκεσαν, Δημοσθένης δ' ὥς παρ'
Ἀρπάλου δωροδοκήσας ἐκρίνετο, προχειρισθεὶς ἐξ ἀπάν-
των (μόνος γὰρ ἔμεινεν ἀδωροδόκητος) κατηγόρησεν αὐ-
τοῦ. κριθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ
849 τῷ γράφαι μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους πολίτας ποιή- 15
σασθαι τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας
καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν.
αἰτιωμένων δέ τινων αὐτὸν ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους
ἐν τῷ ψηφίσματι 'ἐπεσκότει' ἔφη 'μοι τὰ Μακεδόνων
ὄπλα. οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα ἢ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ'. 20
μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρῶν ἔδωκεν ἀναίρεσιν ὁ Φίλιππος
φοβηθείς, πρότερον οὐ δούς τοῖς ἐλθοῦσιν ἐκ Λεβαδείας
κῆρυξιν. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ περὶ Κραννῶνα συμβάντα
ἐξαιτηθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καὶ μέλλων ἐκδίδοσθαι ὑπὸ
B τοῦ δήμου ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἰγιναν ἅμα τοῖς 25
κατεψηφισμένοις· καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει καὶ περὶ

3 Ἐφ.] v. supra p. 38, 7 || 4 τριήρ.] IG II/III² 1628, 441. 1629, 963 || 5 ἐνιαυτ.] Ol. 110/1 (340/39) || 7 Δημ.] v. supra p. 33, 26 || 13 Athen. 8, 342a. Plut., Phoc. 10 | κατηγ.] or. 1 pap. serv. ed. Blass-Jensen, Leipzig 1917 || 14 Ἀριστογ.] Lycurg., Contra Leocr. 36. [Demosth.] or. 26, 11. Hyperid. fr. 27—39 Jensen || 17 Lycurg., Contra Leocr. 16. 37. 41. 53 || 19 ἔφη] fr. 27 Jensen

2 ἔδειξε AE || 7 δὲ καὶ Laur. 80, 21, edd. | Δημοσθένους II corr. Re. || 10 μὲν Λυσικλῆς α a. c. || 18 τινων om. E || 19.20 (εἰ μὴ) ἐπεσκότει . . . οὐκ ἐγὼ . . . ἔγραψα Xyl. || 20 ὄπλα' <καὶ> 'οὐκ edd. || 22 Λεβαδείας II || 23 κρᾶνῶνα II || 26 καὶ περὶ] διὰ α et fort. A ante ras.

τῆς διαφορᾶς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγείς ἐκεῖθεν, ὑπ' Ἀρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίον μὲν τὸ γένος ὑποκριτοῦ δὲ τὰ πρῶτα τότε δὲ τῷ Ἀντιπάτρῳ βοηθοῦντος, ἐλήφθη πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶ-
 5 νος ἐχόμενος <τοῦ> ἀγάλματος· καὶ ἀχθεῖς πρὸς Ἀντί-
 πατρον εἰς Κόρινθον, ἔπειτα βασανιζόμενος, διέφαγε τὴν γλῶτταν, ὥστε μηδὲν ἐξελεῖν τῶν τῆς πόλεως ἀπορ-
 ρήτων δυνηθῆναι· καὶ οὕτως ἐτελεύτησε, Πυρραεσιῶνος ἐνάτῃ ἰσταμένον. Ἑρμιππος (FHG III 50) δὲ φησιν αὐτὸν C
 10 γλωττοτομηθῆναι εἰς Μακεδονίαν ἐλθόντα καὶ ῥιφῆναι ἄτα-
 φον, Ἀλφίνου δ' ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ ἦ, ὥς τινες, Γλανκ-
 ἱππου τοῦ υἱοῦ τὸν υἱὸν διὰ Φιλοπείθους τινὸς ἱατροῦ λαβόντα ἐξουσίαν τοῦ σώματος καῦσαι αὐτὸν καὶ τὰ
 ὁστᾶ κομίσαι εἰς Ἀθήνας τοῖς προσήκουσι παρὰ τὰ Ἀθη-
 15 ναίων καὶ Μακεδόνων δόγματα· οὐ μόνον γὰρ κελεῦσαι αὐτοὺς φυγεῖν, ἀλλὰ μηδ' ἐν τῇ οἰκίᾳ ταφῆναι. οἱ δ' ἐν Κλεωναῖς ἀποθανεῖν αὐτὸν λέγουσιν, ἀπαχθέντα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅπου γλωττοτομηθῆναι καὶ διαφραθῆναι ὃν προ-
 εἰρηται τρόπον· τοὺς δ' οἰκείους τὰ ὁστᾶ λαβόντας
 20 θάψαι [τε] ἅμα τοῖς γονεῦσι πρὸ τῶν Ἰππάδων πυλῶν, ὥς φησιν Ἡλιόδωρος (FGrHist 372 F 34) ἐν τῷ τρίτῳ περὶ μνημάτων. νυνὶ δὲ κατερῆρεπται τὸ μῆμα καὶ ἔστιν D
 ἄδηλον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν διενεγκεῖν λέγε-
 ται· τέτακται δὲ ὑπ' ἐνίων πρὸ Δημοσθένους, φέρονται
 25 δ' αὐτοῦ λόγοι ἐβδομήκοντα ἐπτὰ, ὧν γνήσιοι εἰσι πεντή-
 κοντα δύο. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερέης, ὥς ἐκβαλεῖν μὲν τὸν υἱὸν εἰσαγαγεῖν δὲ Μυρρῶνῃν τὴν πολυτελεστάτῃν ἐταίραν, ἐν Πειραιεὶ δ' ἔχειν Ἀρισταγό-

2 Ἀρχίου] v. supra p. 35, 22 || 7 γλῶτταν] cf. Plut., Demosth. 28. Phoc. 29, 1 || 16—23 Caec. fr. 148 Of. || 21 Ἡλιόδ.] Diodoro Perieg. attribuit Ru. def. Keil, Herm. 30, 1895, 200. cf. Athen. 13, 591 e. itaque etiam FGrHist 373 F 7 || 24—p. 42, 2 Caec. fr. 148 Of. || 27 ἐκβ.] Athen. 13, 590 c

5 <τοῦ> Blass || 9 ἐνάτῃ in ras. α || 11.12 ἦ — υἱόν del. Blass || 12 τοῦ υἱοῦ Bern. sec. Xyl. transl. τινός II || 16 οἰκία II || 17 κλεωναῖς in ras. α || 20 [τε] Fra. lac. statuit ante θάψαι Blass

ραν, ἐν Ἐλευσίνῃ δ' ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλαν τὴν Θη-
 E βαίαν, εἴκοσι μῶν λυτρωσάμενος. ἐποιεῖτό τε τὸν περι-
 πατον ἐν τῇ ἰχθυοπώλιδι ὁσημέραι ὡς εἰκός. <καὶ> δὴ καὶ
 [δίκη] Φρόνῃ τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινομένη συνεξητάσθη·
 αὐτὸς γὰρ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δηλοῖ· μελλούσης δ' 5
 αὐτῆς ἀλίσκεσθαι, παραγαγὼν εἰς μέσον καὶ περιρρήξας
 τὴν ἐσθῆτα ἐπέδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικός, καὶ τῶν
 δικαστῶν εἰς τὸ κάλλος ἀπιδόντων ἀφείθη. συνετίθει δ'
 ἡσυχῇ κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐγκλήματα, ὡς καὶ φωρα-
 θῆναι νοσοῦντος γὰρ τοῦ Ὑπερείδου ἦκοντα εἰς τὴν οἰκίαν 10
 F τὸν Δημοσθένῃ ὡς ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατ-
 έχοντα τὸ καθ' αὐτοῦ βιβλίον· τούτου δ' ἀγανακτοῦντος
 εἶπε 'φίλον μὲν ὄντα οὐδένα λυπήσει, ἐχθρὸν δὲ γενόμενον
 κωλύσει τι κατ' ἐμοῦ πρᾶξαι'. ἐψηφίσατο δὲ καὶ τιμὰς
 Ἰόλᾳ τῷ δο<κοῦ>ντι Ἀλεξάνδρῳ τὸ φάρμακον δοῦναι. 15
 ἐκοινωνήσε δὲ καὶ Λεωσθένει τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου,
 καὶ ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν ἐπιτάφιον θαυμασίως.
 Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρεσκευασμένου καὶ τῶν
 Ἀθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων, τεσσαράκοντα τριήρεις
 ἤθροισεν ἐξ ἐπιδόσεως καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ 20
 850 παιδὸς ἐπέδωκε δύο τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Δηλίου
 ἀμφισβητήματος, ποτέρους δεῖ προΐστασθαι τοῦ ἱεροῦ,
 αἰρεθέντος Αἰσχίνου συνειπεῖν, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή
 Ὑπερείδῃ ἐχειροτόνησεν· καὶ ἔστιν ὁ λόγος Δηλιακὸς
 ἐπιγεγραμμένος (fr. 67–75 Jensen). ἐπρέσβευσε δὲ καὶ 25
 πρὸς Ῥοδίου (fr. 161 Jensen). ἡκόντων δὲ καὶ παρ'

3 ἰχθ.] Athen. 8, 342c || 3–8 Caec. fr. 148 Of. || 4 Φρόνῃ]
 fr. 171–180 Jensen || 15 Ἰόλᾳ] Plut., Alex. 77. Curt. Ruf. 10, 10,
 14. Iustin. 12, 14, 7. Diod. 19, 11 || 16 Λαμ. πολ.] Plut., De frat.
 am. 486d || 17 ἐπιτ.] psp. serv. ed. Jensen p. 90–114 || 21 τριήρεις]
 Plut., Phoc. 12 || 24 Δηλ.] Demosth. or. 18, 134

1 Φίλαν τὴν Keil sec. Athen. φίλτην Π || 3.4 ὡς εἰκός δὲ καὶ
 δίκη Π corr. Re. ὠμοληκώς δὲ καὶ (del. δίκη) Buech. || 12 κατ' αὐ-
 τοῦ E || 13 οὐδὲν Re. || 14 καὶ τιμὰς om. AE || 15 δο<κοῦ>ντι Re.
 probat F. Zucker per litteras. malim tradita servare et interpre-
 tari 'honores dare Iolae, qui Alex. venenum dederat' || 20 αὐτοῦ
 α A || 22 προτέρους α

Ἀντιπάτρου πρέσβειον, ἐπαινούντων τὸν Ἀντίπατρον ὡς
 χρηστόν, ἀπαντήσας αὐτοῖς εἶπεν ὅτι χρηστὸς
 ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου'.
 λέγεται δ' ἄνευ ὑποκορίσεως δημηγορεῖν καὶ μόνον ^B
 5 διηγείσθαι τὰ πραχθέντα καὶ τούτοις οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς
 δικαστάς. ἐπέμφθη δὲ καὶ πρὸς Ἡλείους ἀπολογησόμενος
 ὑπὲρ Καλλίππου τοῦ ἀθλητοῦ, ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν
 ἀγῶνα, καὶ ἐνίκησε. γραφάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίανος
 δωρεάν, ἣν εἶπε Μειδίας Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπὶ Ξενίου
 10 ἀρχοντος, Γαμηλιῶνος ἐβδόμη φθίνοντος, ἡττήθη.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ

Δείναρχος Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μὲν *τινες*
 ἐγγώριος, ὡς δὲ *τισι* δοκεῖ Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς
 Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπὶ τὴν ^C
 15 Ἀσίαν (ἐστρατεύετο), κατοικήσας αὐτόθι ἀκροατῆς
 μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου τὴν Ἀριστο-
 τέλους διατριβήν, ὥμιλησε δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ·
 μάλιστα δὲ < . . > τῷ πολιτεύεσθαι μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου
 τελευτήν, τῶν μὲν ἀνηρημένων ῥητόρων τῶν δὲ πεφευγό-
 20 των. φίλος δὲ Κασάνδρῳ γενόμενος, ὡς ἐπὶ πλείστον προ-
 ἔκοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὗς τοῖς δεο-
 μένοις συνέγραφεν· ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπιφανεστά-

⁴ ὑποκρ.] Dion. Hal., Dinarch. 6. Hermog., Id. 2, 11 p. 396, 22 Ra. || ⁷ Καλλ.] fr. 111—112 Jensen || ⁸ Φωκ.] Phot. 496a 19 || ⁹ Ξενίου] inter archontes non invenitur neque intelligitur, cur honores Phocioni praeberi vetuerit || ¹² natus ca. Ol. 104/4 (361/0): Dion. Hal., Dinarch. 4 || ^{12—22} Caec. fr. 141 Of.

¹ πρέσβ. καὶ ἐπ. E || ² οἶδαμεν Xyl. sec. Phot. cf. Stob. 3, 464, 11 W.-H. || ¹² Σωκράτους ἢ del. Radermacher Of. || ¹⁴ ἐπὶ α A a. c. ἐπὶ A p. c. E Xyl. Bern. || ¹⁵ (ἐστρατεύετο) Zu. <διέβαινε> vel <διέβη> cett. edd. sec. Phot. || ¹⁸ lac. 6 litt. α, cf. Dion. Hal. p. 299, 22 U.-R. <προσῆει> Wy. | δ' ἐπολιτεύσατο Mez. | malim Ἀλεξάνδρου cum We. || ²¹ γράμματα AE || ²² συνέγραφεν α A

τους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριών· οὐ γὰρ οἴός
 τ' ἦν· ἀλλὰ τοῖς ἐναντιούμενοις λόγους συγγράφων· καὶ
 D ἐπεὶ Ἀρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραφε κατὰ τῶν
 αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατ-
 ηγόροις ἐξέδωκε. χρόνῳ δ' ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους 5
 παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασάνδρῳ περὶ τὴν κατὰ-
 ληψιν τῆς Μουνυχίας, ἥνικα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημη-
 τρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρωσά-
 μενος τὰ πλείστα τῆς οὐσίας ἐφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρί-
 ψας δ' ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ πολλήν 10
 οὐσίαν κτησάμενος κατήλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κἀθ-
 οδὸν τῶν περὶ Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φηγάσι. κατα-
 λύσας δὲ παρὰ Προξένῳ ἐταίρῳ αὐτοῦ καὶ τι χρυσίον
 E ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς ὀράσεις ἀσθενής,
 <οὐ> βουλομένον τοῦ Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ 15
 δίκην καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σῶζεται δ'
 αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι
 ἐξήκοντα τέσσαρες· τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται ὡς
 Ἀριστογείτονος. ζηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου ἢ ὡς τινες
 διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρὸν· τῶν 20
 σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητῆς ὑπάρχει.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Α'

F Δημοχάρης Λάχηςτος Λευκονοεὺς αἰτεῖ Δημοσθένει τῷ
 Δημοσθένους Παιανιεῖ δωρεὰν εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ 25
 καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ καὶ προεδρίαν αὐτῷ καὶ ἐκγόνων

3 Ἀρπ.] cf. omnes Dinarchi orr. servatas. Dion. Hal., Dinarch.
 10 || 5—21 Caec. fr. 149 Of. || 5 αἰτ.] cf. Dion. Hal., Dinarch. 2.
 Phot. 496b 23 || 16 σῶζ.] Dion. Hal., Dinarch. 10 || 18 ξδ'] sed
 cf. Dion. Hal., ibid. 1 (Demetrius Magnes) || 24 Δημοχ.] v. supra
 p. 37, 17 || 24—p. 47, 13 Caec. fr. 135 Of.

2 λόγοις α || 3 συνέγραψε Blass || 12 τοῦ περὶ α || 13 καὶ τὸ Π
 correxi sec. Dion. Hal., ubi τὸ perp. insertum || 14 ἀσθενεὶς α ||
 15 <οὐ> Xyl. || 17 καὶ² om. E || 20 τὸ παθητ. καὶ σφοδρὸν Δημ. Re. ||
 24 Τιμοχάρης Λάχ. Λευκονοεὺς Π corr. Xyl. in transl. sec. p. 37,
 68q. || 26 ἐγγόνων Π

ἀεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ· εὐεργέτῃ καὶ συμβούλῳ γεγονότι πολ-
 λῶν καὶ καλῶν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν τε οὐσίαν
 εἰς τὸ κοινὸν καθεικότι τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐπιδόντι τάλαντα
 ὀκτώ καὶ τριήρη, ὅτε ὁ δῆμος ἡλευθέρωσεν Εὐβοίαν·
 5 καὶ ἑτέραν, ὅτε εἰς Ἑλλάσποντον Κηφισόδωρος ἐξέπλευσε· 851
 καὶ ἑτέραν, ὅτε Χάρης καὶ Φωκίων στρατηγοὶ ἐξεπέμφθη-
 σαν εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τοῦ δήμου· καὶ λυτρωσαμένῳ πολ-
 λούς τῶν ἀλόντων ἐν Πύδῃ καὶ Μεθώνῃ καὶ Ὀλύνθῳ
 ὑπὸ Φιλίππου· καὶ χορηγίαν ἀνδράσιν ἐπιδόντι, ὅτε ἐκ-
 10 λιπόντων τῶν Πανδιονιδῶν τοῦ χορηγεῖν ἐπέδωκε καὶ καθ-
 ὥπλισε τοὺς πολίτας τῶν ἐλλειπόντων· καὶ εἰς τὴν τειχο-
 ποιίαν ἀνάλωσε χειροτονηθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐπιδόντος
 αὐτοῦ τρία τάλαντα καὶ ὡς ἐπέδωκε δύο τάφρους περὶ τὸν
 Πειραιᾶ ταφρεύσας· καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην
 15 ἐπέδωκε τάλαντον, καὶ εἰς τὴν σιτωνίαν ἐπέδωκεν ἐν τῇ Β
 σιτοδείᾳ τάλαντον· καὶ ὅτι εἰς συμμαχίαν τῷ δήμῳ προσ-
 ηγάγετο πείσας καὶ εὐεργέτης γενόμενος καὶ σύμβουλος
 <Θηβαίους>, δι' ὧν ἔπεισε [Θηβαίους] Εὐβοεῖς Κοριν-
 θίους Μεγαρεῖς Ἀχαιοὺς Λοκροὺς Βυζαντίους Μεσσηνίους,
 20 καὶ <διὰ> δυνάμεις ὡς συνεστήσατο τῷ δήμῳ καὶ τοῖς συμ-
 μάχοις, πεζοὺς μὲν μυρίους ἱππέας δὲ χιλίους, καὶ σύν-
 ταξιν χρημάτων ἣν ἔπεισε πρεσβεύσας διδόναι τοὺς [μὲν]
 συμμάχους εἰς τὸν πόλεμον πλείω πεντακοσίων ταλάντων·
 καὶ ὡς ἐκώλυσε Πελοποννησίους ἐπὶ Θήβας Ἀλεξάνδρῳ
 25 βοηθῆσαι, χρήματα δοὺς καὶ αὐτὸς πρεσβεύσας· καὶ C
 ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν τῷ δήμῳ συμβούλῳ γεγονότι
 καὶ πεπολιτευμένῳ τῶν καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἑλευθερίαν καὶ

4 τριήρη] cf. IG II/III² 1612, 301 || 5 Κηφ.] IG II/III² 1629,
 963 || 13 τρία τάλ.] sed v. Phot. cod. 265 p. 494 a 14. Demosth.
 or. 18, 118. La. p. 89 || 18 de rebus ante Chaeroneam gestis et de
 Demosthenis apud Thebanos auctoritate v. Schaefer II² 553

2 δήμῳ τῷ Ἀθ. La. more titulorum || 5 Κηφισοφῶν Schae. ||
 5.6 ὅτε — ἐξεπέμφθησαν om. AE || 7 λυτρωσαμένου α A || 9 [ἐπι-
 δόντι] ὅτι We. La. || 16 ὅτε Π corr. We. || 18 transposui, trad. def.
 La. || 20 καὶ scil. προσηγάγετο δυν. ? || 22 [μὲν] La. || 23 πεντα-
 κοσίων] lac. 4 litt. E || 24 ὡς] ὅτι We.

δημοκρατίαν ἄριστα· φυγόντι δὲ δι' ὀλιγαρχίαν, κατα-
 λυθέντος τοῦ δήμου, καὶ τελευτήσαντι αὐτῷ ἐν Καλαυρίᾳ
 διὰ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν, πεμφθέντων στρατιωτῶν
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιπάτρου, διαμέναντι ἐν τῇ πρὸς τὸ
 πλῆθος εὐνοίᾳ καὶ οἰκειότητι, καὶ οὔτε ὑποχειρίῳ γενο- 5
 μένῳ τοῖς ἐχθροῖς οὔτε <τι> ἀνάξιον ἐν τῷ κινδύνῳ πρά-
 ξαντι τοῦ δήμου.

B'

- D Ἀρχων Πυθάρατος· Λάχης Δημοχάρους Λευκονοεὺς
 αἰτεῖ δωρεὰν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων 10
 Δημοχάρει Λάχηςτος Λευκονοεὶ εἰκόνα χαλκὴν ἐν ἀγορᾷ
 καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ <αὐτῷ> καὶ τῶν ἐκγόνων αἰεὶ
 τῷ πρεσβυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, εὐερ-
 γέτη καὶ συμβούλῳ γεγονότι ἀγαθῷ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-
 ναίων καὶ εὐεργετηκότῳ τὸν δῆμον τάδε πρεσβεύοντι καὶ 15
 γράφοντι καὶ πολιτευομένῳ· οἰκοδομῆν τειχῶν καὶ παρα-
 σκευὴν ὀπλῶν καὶ βελῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ ὀχυρωσα-
 μένῳ τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ τετραετοῦς πολέμου, καὶ εἰρήνην
 καὶ ἀνοχὰς καὶ συμμαχίαν ποιησαμένῳ πρὸς Βοιωτοὺς·
 ἀνθ' ὧν ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον· καὶ 20
 ὥς κατῆλθεν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος ὑπὸ τοῦ δήμου,
 συστείλαντι τὴν διοίκησιν πρῶτῳ καὶ φεισαμένῳ τῶν
 ὑπαρχόντων καὶ πρεσβεύσαντι πρὸς Λυσίμαχον καὶ λαβόντι
 τῷ δήμῳ τριάκοντα τάλαντα ἀργυρίου καὶ πάλιν ἑτέρα
 ἑκατόν· καὶ γράψαντι πρεσβείαν πρὸς Πτολεμαῖον εἰς 25

9 Πυθ.] Ol. 127/2 (271/0) || 16 τειχ.] IG² II/III² 463 || 17 δπλ.]
 ibid. 468 || 20 ἐξέπ.] Plut., Demetr. 24 || 21 Διοκλ.] Ol. 122/3
 (290/89)

2 τελευτήσαντα αὐτοῦ α A τελευτήσαντι E || 4 ἐπ' αὐτὸν om. E ||
 6 <τι> Mez. || 9 Λευκονοεὺς hic et infra Π v. Kirchner PA 9024 ||
 10 τὸν² La. more titulorum τῶν Π || 12 <αὐτῷ> We. | ἐγγό-
 νων Π || 14 τῷ² La. (v. supra) τῶν Π || 15 εὐεργετηκότῳ α a.
 c. A E || 16 post πολιτευομένῳ lac. stat. We. suppl. <αἰεὶ καλῶς
 καὶ καθαρῶς καὶ κατεργασαμένῳ> || 20 ἀπὸ Π corr. We. || 23 πρεσ-
 βεύσαντι E -ευνόντων O

Αἴγυπτον, καθ' ἣν ἐκπλεύσαντες πεντήκοντα ἐκόμισαν
τάλαντα ἀργυρίου τῷ δήμῳ· καὶ πρὸς Ἀντίπατρον πρεσ-
βεύσαντι καὶ λαβόντι εἴκοσι τάλαντα ἀργυρίου καὶ Ἐλευ- **F**
σίνα κομισαμένῳ τῷ δήμῳ καὶ ταῦτα πείσαντι ἐλῆσθαι
5 τὸν δῆμον καὶ πράξαντι, καὶ φηγόντι μὲν ὑπὲρ δημοκρα-
τίας, μετεσχηκότι δὲ οὐδεμιᾶς ὀλιγαρχίας οὐδὲ ἀρχὴν
οὐδεμίαν ἡρχότι καταλελυκότος τοῦ δήμου· καὶ μόνῳ
Ἀθηναίων τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν πολιτευσαμένων
μὴ μεμελετηκότι τὴν πατρίδα κινεῖν ἐτέρῳ πολιτεύματι ἢ
10 δημοκρατία· καὶ τὰς κρίσεις καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ δικα-
στήρια καὶ τὰς οὐσίας πᾶσιν Ἀθηναίοις ἐν ἀσφαλεῖ ποιή-
σαντι διὰ τῆς αὐτοῦ πολιτείας καὶ μηδὲν ὑπεναντίον τῇ
δημοκρατία πεπραχότι μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ.

Γ'

15 Λυκόφρων Λυκούργου Βοντάδης ἀπεγράφατο αὐτῷ
εἶναι σίτησιν ἐν πρυτανείῳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὠρεὰν
ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργῳ Βοντάδῃ·

Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἀρχontos, ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἑκτης 852
πρυτανείας, Στρατοκλῆς Εὐθυδῆμον Διομεινὸς εἶπεν.
20 Ἐπειδὴ Λυκούργος Λυκόφρονος Βοντάδης παραλαβὼν
παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς
τὸν δῆμον εὐνοίαν < . . > ,

καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου, Λυκομήδης τε καὶ Λυ-
κούργος, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τελεντή-
25 σασιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας
ταφάς ἐν Κεραμεικῷ,

15sq. Caec. fr. 130 Of., cf. IG² II/III¹ 457 (verbatim 18—22)

2 verisimilius Ἀντίγονον Clinton || 3 ἐλευσίνα II corr. Koehler,
Ath. Mitt. 4, 259 (πρὸς) Ἐλευσίνα Xyl. || 5 ὑπὸ II corr. Xyl. ||
15 λυκούργος II corr. Xyl. | αὐτῷ II || 18.19 ἐν τῇ πρυτανείᾳ II
corr. Nissen Curtius || 19 διομηδεὺς II corr. Xyl. || 22 lac. statui,
fort. <διατελεῖ παρέχων τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων φιλίαν καὶ εὐνοίαν>,
anacoluthum vitandum esse ratus. ut longa periodus perlucidior
fieret, singulos paragraphos distinxi || 23 Λυκομήδης supra
p. 28, 16 Διομ. II

B καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος νόμους τε πολλοὺς καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι,

καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑνακόσια τάλαντα, πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς καὶ τοῦ δήμου τὰ πάντα ἑξακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα, δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως διωκηκέναι πολλάκις ἔστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως,

ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρασκευάσας τῇ θεῷ κόσμον, Νίκας τε ὀλοχρύσους πομπεία τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν κατηφόρους,

C χειροτονηθεὶς δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς ὅπλα μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε ἀνῆρπεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τετρακοσίας <δὲ> τριῆρεις πλωτῆρους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας τὰς δὲ ἕξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος,

πρὸς δὲ τούτοις ἡμέτερα παραλαβὼν τοὺς τε νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο, καὶ ἐπετέλεσε τό τε στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν καὶ τὸ γυμνάσιον τὸ κατὰ Λύκειον κατεσκεύασε, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε τὴν πόλιν,

Ἀλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἅπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν

D κατεστραμμένον, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιούντος, ἑξαιτήσα(ντο)ς Λυκοῦργον ὡς ἐναντία πρᾶτ-

3 ταμίας] B. D. Meritt, *Hesperia* 29, 1960, 4. suppl. 1, 1937, 12 || 3-6 v. supra p. 22, 24sq. || 6 Boeckh, *Staatsh.* 513. IG² II/III¹ 333c || 12 παρασκ. cf. supra p. 23, 14sq. || 15 πολ. παρ.] cf. supra p. 23, 8sq. || 21-27 = inscr. b 5-22 || 22 Παναθ.] cf. supra p. 23, 17

3.4 ταμίας - προσόδου om. γ E | ἐπιτρέπει πεντ. α A corr. Mez. || 6.7 [καὶ] εἰς Of. || 8 post τάλαντα lac. 10 litt. E || 9 ταῦτα om. α a. c. || 13 ἀργύρεα α (-εα in ras.) AE || 15 δὲ om. α a. c. || 17 <δὲ> Co. || 23 τὸ κατὰ Schoe. (recte, quia in lapide post γυμνάσιον lit. τ[legitur] καὶ τὸ Π || 27 ἑξαιτήσα(ντο)ς Mez. | πρᾶτ- τοντος αὐτοῦ Π corr. Mez.

τοντα αὐτῷ, οὐκ ἐξέδωκεν ὁ δῆμος <διὰ τὸν> παρ' Ἀλεξ-
άνδρου φόβον,

καὶ διδούς εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν
ἐλευθερίᾳ καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει διετέλεσεν ἀνεξ-
5 ἐλεγκτος καὶ ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον·

ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες, διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ
τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύε-
σθαι καὶ ζῶντας μὲν περὶ πλείστον ποιεῖται καὶ τελει-
τῆσασι δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνήστους,

10 ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαινεῖσαι μὲν Λυκούρ- E
γον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἔνεκα καὶ δικαιοσύνης
καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν δῆμον χαλκῇν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ,
πλήρῃ εἴ που ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ
σίτησιν ἐν πρυτανείῳ τῶν ἐγγόνων ἀεὶ τῶν Λυκούργου
15 τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ'
αὐτοῦ — καὶ εἶναι κύρια — πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμ-
ματέα τοῦ δήμου ἐν στήλαις λιθίναις καὶ στήσαι ἐν ἀκρο-
πόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν
τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου πεντήκοντα
20 δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ <κατὰ> ψηφίσματα ἀναλισκομένων
τῷ δήμῳ.

3 εὐθ.] cf. supra p. 26, 15 || 12 sed v. supra p. 27, 24. Paus. 1,
8, 2. de basi fort. servata cf. comm. in Paus. 1, 159 H.-B. || 13 νό-
μος] de limitatione loci cf. IG² II/III² 450 b 11

1 <διὰ τὸν> We. || 8 πλείστον II corr. Mez. || 14 ἐγγόνων II ||
15—17 ἀναθεῖναι — δήμου II καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα
αὐτοῦ, ἀναθεῖναι δὲ τὸν γραμματέα τοῦ δήμου Duebn. Bern. |
ἀναθεῖναι] ἀναγράφαι Mei. || 17 <ἀναγράφαντα> ἐν στήλ. Mei. ||
20 <κατὰ> Boeckh

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ Ε΄**

(Plan. 51)

ΤΟ Α΄, ΕΝ ΩΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΑΔΕ

α΄.	Τί ἐστὶν ἡ φύσις	5
β΄.	Τίνι διαφέρει ἀρχὴ καὶ στοιχεῖα	
γ΄.	Περὶ ἀρχῶν τί εἰσιν	
δ΄.	Πῶς συνέστηκεν ὁ κόσμος	
ε΄.	Εἰ ἐν τὸ πᾶν	
ς΄.	Πόθεν ἐννοίαν θεοῦ ἔσχον οἱ ἄνθρωποι	10
ζ΄.	Τίς ὁ θεός	
η΄.	Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων	
θ΄.	Περὶ ὕλης	
ι΄.	Περὶ ιδέας	
ια΄.	Περὶ αἰτιῶν	15
ιβ΄.	Περὶ σωμάτων	
ιγ΄.	Περὶ ἐλαχίστων	
ιδ΄.	Περὶ σχημάτων	
ιε΄.	Περὶ χρωμάτων	
ις΄.	Περὶ τομῆς σωμάτων	20
ιζ΄.	Περὶ μίξεως καὶ κρᾶσεως	
ιη΄.	Περὶ κενοῦ	
ιθ΄.	Περὶ τόπου	
κ΄.	Περὶ χώρας	

Titulos ex **M** recepi, desunt in **α** || 1—4 mutila in **℞** πλουτάρχου περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις βιβλίον α΄ **ΑΕ** || 5 ἡ om. **A** || 6 στοιχείον **ΑΕ** || 7 τῶν ἀρχ. **Ε** || 10 ἐνν. ἔσχον θεοῦ ἄνθρωποι **ΑΕ** || 15 αἰτιῶν **ΑΕ**

- κα'. Περὶ χρόνον
 κβ'. Περὶ οὐσίας χρόνον
 κγ'. Περὶ κινήσεως
 κδ'. Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς
 5 κε'. Περὶ ἀνάγκης
 κς'. Περὶ οὐσίας ἀνάγκης
 κζ'. Περὶ εἰμαρμένης
 κη'. Περὶ οὐσίας εἰμαρμένης
 κθ'. Περὶ τύχης
 10 λ'. Περὶ φύσεως

Μέλλοντες τὸν φυσικὸν παραδώσειν λόγον ἀναγκαῖον
 ἡγούμεθα εὐθὺς ἐν ἀρχαῖς διελέσθαι τὴν τῆς φιλοσοφίας
 πραγματείαν, ἢ εἰδῶμεν τί ἐστὶ καὶ πόσον μέρος αὐτῆς
 ἡ φυσικὴ διέξοδος. οἱ μὲν οὖν Στωικοὶ ἔφασαν τὴν μὲν Ε
 15 σοφίαν εἶναι θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων ἐπιστήμην, τὴν δὲ
 φιλοσοφίαν ἄσκησιν ἐπιτηδείου τέχνης, ἐπιτήδειον δ' εἶναι
 μίαν καὶ ἀνωτάτω τὴν ἀρετὴν, ἀρετὰς δὲ τὰς γενικωτά-
 τας τρεῖς, φυσικὴν ἠθικὴν λογικὴν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τρι-
 μερὴς ἐστὶν ἡ φιλοσοφία, ἥς τὸ μὲν φυσικὸν τὸ δ' ἠθικὸν
 20 τὸ δὲ λογικόν· καὶ φυσικὸν μὲν ὅταν περὶ κόσμον ζητῶ-
 μεν καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, ἠθικὸν δὲ τὸ κατησχολημένον περὶ
 τὸν ἀνθρώπινον βίον, λογικὸν δὲ τὸ περὶ τὸν λόγον, δ καὶ
 διαλεκτικὸν καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος F
 καὶ σχεδὸν πάντες οἱ Περιπατητικοὶ διείλοντο τὴν φιλο-
 25 σοφίαν οὕτως· ἀναγκαῖον τὸν τέλειον ἄνδρα καὶ θεωρητι-
 κὸν εἶναι τῶν ὄντων καὶ πρακτικὸν τῶν δεόντων· τοῦτο
 δ' ἔξεστι καὶ ἐκ τούτων συνιδεῖν, οἷον· ζητεῖ τις εἰ ζῶον
 ἢ μὴ ζῶον ὁ ἥλιος, [εἴπερ ὁράται] τοῦτο δὲ ζητῶν θεωρη-

14 Στωικοὶ] II 35 A. || 23 Ἀριστοτ.] cf. *Metaph.* a 1 993 b 20 ||
 28 cf. *Achill.* p. 40, 25sq. Maass

13 πόσον R || 24 διεῖλον II || 27 ζητεῖ τις scripsi ζητεῖται Ω ||
 28 εἴπερ φέρεται ci. Diels εἴπερ πορεύεται Us. cl. Philone De plant.
 p. 135, 17 W. εἰ πεπύρωται? Bern. seclusi putans olim interpola-
 tum esse εἰ περιφέρεται vel simile quid | ὁ τοῦτο II

τικός ἐστιν· οὐδὲ γάρ τι πλέον θεωρεῖται ἢ τὸ ὄν. ζητεῖται
 ὁμοίως εἰ ἄπειρος ὁ κόσμος ἐστὶ καὶ εἰ ἔξω τι τοῦ κόσμου
 87B ἐστι· ταῦτα γὰρ πάντα θεωρητικά. ζητεῖται πάλιν πῶς
 βιοτεύειν καὶ πῶς προῖστασθαι τέκνων προσήκει καὶ πῶς
 ἄρχειν καὶ πῶς νομοθετεῖν· ταῦτα γὰρ πάντα ἔνεκα τοῦ 5
 πρᾶξι ζητεῖται· καὶ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος πρακτικός ἀνὴρ.

α'. Τί ἐστι φύσις

Ἐπειδὴ πρόκειται ἡμῖν τὰ φυσικὰ θεωρῆσαι, ἀναγκαῖον
 ἡγοῦμαι δηλῶσαι, τί ποτ' ἐστὶν ἡ φύσις· ἄτοπον γὰρ πει-
 ρᾶσθαι μὲν φυσιολογεῖν, ἀγνοεῖν δ' αὐτὸ τοῦτο, τὴν τῆς 10
 B φύσεως δύναμιν. ἐστὶν οὖν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην φύσις
 ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἡρεμίας, ἐν ᾧ πρῶτως ἐστὶ καὶ οὐ κατὰ
 συμβεβηκός· πάντα γὰρ τὰ ὁρώμενα, ὅσα μῆτε ὑπὸ τύχης
 μῆτε ὑπ' ἀνάγκης μήτ' ἐστὶ θεῖα μῆτε τοιαύτην αἰτίαν
 ἔχει, φυσικὰ λέγεται καὶ φύσιν ἔχει ἰδίαν· οἷον γῆ πῦρ 15
 ὕδωρ ἀήρ φυτὰ ζῶα· ἔτι δὲ ταῦτα τὰ γινόμενα, ὁμβροὶ
 χάλαζαι κεραανοὶ πρηστῆρες ἄνεμοι· ταῦτα γὰρ ἔχει ἀρχὴν
 τινα· οὐ γὰρ ἐξ αἰῶνος ἕκαστον τούτων ἐστὶν ἄλλ' ἀπό
 τινος ἀρχῆς γίνεται· καὶ ταῦτα μέντοι, οἷον ζῶα φυτὰ,
 ἀρχὴν γενέσεως ἔχει· ἐν δὲ τούτοις ἡ φύσις ἀρχὴ τὸ πρῶ- 20
 C τόν ἐστι καὶ οὐ μόνον κινήσεως ἀλλὰ καὶ ἡρεμίας· ὅσα γὰρ
 ἀρχὴν κινήσεως ἔλαβε, ταῦτα δύναται λαβεῖν καὶ τελευτήν.
 διὰ τοῦτο οὖν ἡ φύσις ἀρχὴ κινήσεως ἐστὶ καὶ ἡρεμίας.

β'. Τίνι διαφέρει ἀρχὴ καὶ στοιχεῖα

Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἀριστοτέλην καὶ Πλάτωνα διαφέρειν 25
 ἡγοῦνται ἀρχὴν καὶ στοιχεῖα, Θαλῆς δ' ὁ Μιλήσιος ταῦ-

11 Ἀριστοτ.] Phys. B 1 192 b 21 || 25 Ἀριστοτ.] cf. Metaph. A 4
 1070 b 23 || 26 Θαλῆς] v. Aristot. Metaph. A 3 983 b 6

24 — p. 53, 10 Galen. § 21

1 οὐδὲν M R || 3 πῶς πάλιν Ω trp. Bu. || 4 πῶς¹ om. M ||
 7 om. R || 8 ἐπεὶ δὲ M R α || 9 ἡγοῦμεθα R || 15 ἰδίαν ἔχει Π ||
 17 ἀρχὴν ἔχει Π || 20 γεννήσεως Π κινήσεως fort. recte Cors. ||
 20.21 ἀρχὴ τὸ πρῶτον ἐστίν· ἀρχὴ δὲ κινήσεως ἐστὶ καὶ οὐ μόνον
 M R || 22 δύνονται vel -ανται α δύνονται A δύνανται E || 23 ἐστὶ
 om. R || 24 καὶ τίνι στοιχεῖα R (mutilus, teste Par. 2423)

τὸν νομίζει ἀρχὴν καὶ στοιχεῖα. πλείστον δ' ὅσον διαφέρει ἀλλήλων· τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖά ἐστι σύνθετα, τὰς δ' ἀρχὰς φάμεν εἶναι οὔτε συνθέτους οὔτ' ἀποτελέσματα· οἷον στοιχεῖα μὲν καλοῦμεν γῆν ὕδωρ ἀέρα πῦρ· ἀρχὰς δὲ λέγομεν D
 5 διὰ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἔχει τι πρότερον ἐξ οὗ γεννᾶται, ἐπεὶ οὐκ ἔσται ἀρχὴ τοῦτο, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξ οὗ γεγέννηται. τῆς δὲ γῆς καὶ τοῦ ὕδατος ἔστι τινὰ πρότερα ἐξ ὧν γέγονεν, ἡ ὕλη ἄμορφος οὐσα καὶ ἀειδής, καὶ τὸ εἶδος δ καλοῦμεν ἐντελέχειαν, καὶ ἡ στέρησις. ἁμαρτάνει οὖν ὁ Θαλῆς στοι-
 10 χεῖον καὶ ἀρχὴν λέγων τὸ ὕδωρ.

γ'. Περὶ τῶν ἀρχῶν τί εἰσιν

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἀρχὴν τῶν ὄντων ἀπεφῆνατο τὸ ὕδωρ. δοκεῖ δ' ὁ ἀνὴρ οὗτος ἄρξαι τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀπ' αὐτοῦ E
 ἡ Ἰωνικὴ αἵρεσις προσηγορεύθη· ἐγένοντο γὰρ πλείους
 15 διαδοχαὶ φιλοσοφίας. φιλοσοφήσας δ' ἐν Αἰγύπτῳ ἦλθεν εἰς Μίλητον πρεσβύτερος. [δς] ἐξ ὕδατος <γάρ> φησι πάντα εἶναι καὶ εἰς ὕδωρ πάντα ἀναλύεσθαι· στοχάζεται δ' ἐκ τούτου πρῶτον, ὅτι πάντων τῶν ζώων ἡ γονὴ ἀρχὴ ἔστιν, ὕγρὰ οὐσα· οὕτως εἰκὸς καὶ τὰ πάντα ἐξ ὕγρου τὴν
 20 ἀρχὴν ἔχειν. δεύτερον, ὅτι πάντα τὰ φυτὰ ὕγρῳ τρέφεται καὶ καρποφορεῖ, ἀμοιροῦντα δὲ ξηραίνεται· τρίτον, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ τὸ τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τῶν ἀστρων ταῖς τῶν F
 ὑδάτων ἀναθυμιάσεσι τρέφεται καὶ αὐτὸς ὁ κόσμος· διὰ τοῦτο καὶ Ὀμηρος (Ξ 246) ταύτην τὴν γνώμην ὑπο-
 25 τίθεται περὶ τοῦ ὕδατος

“Ὠκεανός, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.”

12 Θαλῆς] 11 A 11 D.

12 — p. 54, 11 Euseb. 14, 14, 1 | Ps.-Justin. 3 p. 28, 7 et 34, 16 Otto

3 ἀποτελεσμα II || 5.6 γεννᾶται — ἐξ οὗ om. M || 6 γεγέννηται M II || 8 ἦν καλοῦμεν Ma || 16 [δς] et <γάρ> Diels || 18 ἐκ om. M | τῶν ζώων om. M || 22 τό² om. M II || 24 γνώμην] γένεσιν Ω γρ. γνώμην mg. M

Ἀναξίμανδρος δ' ὁ Μιλήσιος φησι τῶν ὄντων τὴν ἀρχὴν εἶναι τὸ ἄπειρον· ἐκ γὰρ τούτου πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς τοῦτο πάντα φθείρεσθαι· διὸ καὶ γεννᾶσθαι ἀπείρους κόσμους, καὶ πάλιν φθείρεσθαι εἰς τὸ ἐξ οὗ γίνονται. λέγει γοῦν διὰ τί ἄπειρόν ἐστιν· ἵνα μηδὲν ἐλλείπη ἢ γένεσις ἢ 5
 876 ὑφισταμένη. ἀμαρτάνει δ' οὗτος μὴ λέγων τί ἐστὶ τὸ ἄπειρον, πότερον ἤρ' ἐστὶν ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἄλλα τινὰ σώματα. ἀμαρτάνει οὖν τὴν μὲν ὕλην ἀποφαινόμενος τὸ δὲ ποιοῦν αἷτιον ἀναιρῶν· τὸ γὰρ ἄπειρον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὕλη ἐστίν· οὐ δύναται δ' ἡ ὕλη εἶναι ἐνεργεῖα, ἂν μὴ τὸ 10 ποιοῦν ὑποκέται.

Ἀναξίμενης δ' ὁ Μιλήσιος ἀρχὴν τῶν ὄντων ἀέρα ἀπεφώνητο· ἐκ γὰρ τούτου τὰ πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς αὐτὸν πάλιν ἀναλύεσθαι, ὅλον ἢ ψυχὴ φησὶν ἢ ἡμετέρα ἀήρ οὐσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ 15
 B ἀήρ περιέχει· λέγεται δὲ συνωνύμως ἀήρ καὶ πνεῦμα. ἀμαρτάνει δὲ καὶ οὗτος ἐξ ἀπλοῦ καὶ μονοειδοῦς ἀέρος καὶ πνεύματος δοκῶν συνεστάναι τὰ ζῶα· ἀδύνατον γὰρ ἀρχὴν μίαν τὴν ὕλην τῶν ὄντων, ἐξ ἧς τὰ πάντα, ὑποστῆναι· ἀλλὰ καὶ τὸ ποιοῦν αἷτιον χρὴ ὑποτιθέναι· ὅλον ἄργυρος 20 οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἐκπωμα γενέσθαι, ἂν μὴ καὶ τὸ ποιοῦν ᾗ, τουτέστιν ὁ ἀργυροκόπος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ξύλου καὶ τῆς ἄλλης ὕλης.

Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος ἀρχὰς τῶν ὄντων τὰς ὁμοιομερείας ἀπεφώνητο· ἐδόκει γὰρ αὐτῷ ἀπορώτατον εἶναι, 25 πῶς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δύναται τι γίνεσθαι ἢ φθείρεσθαι
 C εἰς τὸ μὴ ὄν· τροφήν γοῦν προσφερόμεθα ἀπλῆν καὶ

1 Ἀναξίμαν.] 12 A 14 D. || 12 Ἀναξίμενης] 13 B 2 D. cf. 13 A 4 D. || 24 Ἀναξαγ.] 59 A 46 D.

1—11 Ps.-Iustin. 3 p. 28, 10 Otto. Euseb. 14, 14, 2 || 12—23 Euseb. 14, 14, 3. Ps.-Iustin. 3 p. 28, 13 Otto || 24 — p. 55, 16 Ps.-Iustin. 3 p. 28, 19 Otto

4 γίνεται M Π || 5 οὖν R Π | διότι edd. sec. Euseb. || 9 τὸ δὲ ἀπ. R || 10 ἐνέργεια Ω Diels -εία Euseb. || 13 τὰ del. Diels || 19 ἐξ ἧς τὰ πάντα del. Diels sec. Euseb. || 20. 21 οὐκ ἄργυρος Π || 24 Ἀναξ. δὲ R || 26 γενέσθαι M R

μονοειδῆ, οἷον τὸν Ἀημήτρεϊον ἄρτον <υ — x>, τὸ ὕδωρ
 πίνοντες· καὶ ἐκ ταύτης τῆς τροφῆς τρέφεται θριξ φλέψ
 ἄρτηρία νεῦρα ὅστ᾽ αὖ καὶ τὰ λοιπὰ μόρια. τούτων οὖν γινο-
 μένων ὁμολογητέον ἐστὶν ὅτι ἐν τῇ τροφῇ τῇ προσφερο-
 5 μένῃ πάντα ἐστὶ τὰ ὄντα καὶ ἐκ τῶν ὄντων πάντα αὐξεται
 καὶ ἐν ἐκείνῃ ἐστὶ τῇ τροφῇ μόρια αἵματος γεννητικὰ καὶ
 νεύρων καὶ ὀστέων καὶ τῶν ἄλλων· ἃ ἦν λόγῳ θεωρητὰ
 μόρια. οὐ γὰρ δεῖ πάντα ἐπὶ τὴν αἰσθησιν ἀνάγειν, ὅτι
 ἄρτος καὶ τὸ ὕδωρ ταῦτα κατασκευάζει, ἀλλ' ἐν τούτοις D
 10 ἐστὶ λόγῳ θεωρητὰ μόρια. ἀπὸ τοῦ οὖν ὅμοια τὰ μέρη
 εἶναι ἐν τῇ τροφῇ τοῖς γεννωμένοις ὁμοιομερείας αὐτὰς
 ἐκάλεσε καὶ ἀρχὰς τῶν ὄντων ἀπεφῆρατο· καὶ τὰς μὲν
 ὁμοιομερείας ὕλην, τὸ δὲ ποιοῦν αἷτιον τὸν νοῦν τὸν τὰ
 πάντα διαταξάμενον. ἀρχεται δ' οὕτως ὁμοῦ πάντα χρή-
 15 ματα ἦν, νοῦς δ' αὐτὰ διήρ(ηκ)ε καὶ δι(ακ)εκόσμηκε
 χρήματα λέγων τὰ πράγματα. ἀποδεκτέος οὖν ἐστίν, ὅτι
 τῇ ὕλῃ τὸν τεχνίτην προσέειπεν.

Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου Ἀθηναῖος ἀέρα ἄπειρον καὶ
 <τὴν . . . > τὴν περὶ αὐτὸν πυκνότητα καὶ μάνωσιν· τού-
 20 των δὲ τὸ μὲν εἶναι πῦρ τὸ δ' ὕδωρ.

Οὗτοι μὲν οὖν ἐφεξῆς ἀλλήλοις ταῖς διαδοχαῖς γενόμε- E
 νοι τὴν λεχθεῖσαν Ἰωνικὴν συμπληροῦσι φιλοσοφίαν ἀπὸ
 Θάλητος.

Πάλιν δ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς Πυθαγόρας Μνησάρχου
 25 Σάμιος, ὁ πρῶτος φιλοσοφίαν τούτῳ τῷ ἔηματι προσ-

18 Ἀρχέλ.] 60A 7D. || 24 Πυθ.] 58B 15D. cf. 58B 1a D.

18—20 cf. Ps.-Iustin. 3 p. 28, 19 Otto || 21—23 cf. Ps.-Iustin. 3
 p. 28, 22 Otto || 24 — p. 56, 4 cf. Ps.-Iustin. 4 p. 30, 1 sqq. Otto

1 δημήτρεϊον Ω susp. Diels, vox poetica vix ex Aëtio fluxit.
 conati sunt alii aliud. dubito, an . . . ἄρτον ἔδοντες || 2 σὰρξ pro
 θριξ mavult Diels cl. Stob. et Aristot. de gen. et corr. A 1 314a
 18 || 7 ἄλλων τῶν ἃ M a. c. Π τῶν ἄλλων τῶν Ω τῶν ἃ., ἃ M p.
 c. edd. || 8 οὐ] καὶ Ω | πάντως Ω || 14 τὰ πάντα χρ. Ω || 15 δι-
 ἤρσε et διεκόσμεε Valckenaer. perfectum induxi. διήρσε . . . διεκό-
 σμησε Ω || 18 δὲ ὁ Απ. Ω || 19 excidisse e communi fonte puto
 τὴν μεταβολὴν vel τ. ποιότητα vel sim. qu. | μάνωσιν Ω || 25 ὁ
 Σάμιος Ω

αγορεύσας, ἀρχὰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς συμμετρίας
 τὰς ἐν τούτοις, ἃς καὶ ἁρμονίας καλεῖ, τὰ δ' ἐξ ἀμφοτέρων
 σύνθετα στοιχεῖα, καλούμενα δὲ γεωμετρικά· πάλιν δὲ
 F τὴν μονάδα καὶ τὴν ἀόριστον δυνάδα ἐν ταῖς ἀρχαῖς. σπεύ-
 δει δ' αὐτῶ τῶν ἀρχῶν ἡ μὲν ἐπὶ τὸ ποιητικὸν αἷτιον καὶ 5
 εἰδικόν, ὅπερ ἐστὶ νοῦς ὁ θεός, ἡ δ' ἐπὶ τὸ παθητικόν
 τε καὶ ὑλικόν, ὅπερ ἐστὶν ὁ ὁρατὸς κόσμος. εἶναι δὲ τὴν
 φύσιν τοῦ ἀριθμοῦ δεκάδα· 'μέχρι γὰρ τῶν δέκα πάντες
 Ἕλληνες, πάντες βάρβαροι ἀριθμοῦσιν, ἐφ' ἃ ἐλθόντες
 πάλιν ἀναποδ(ίξ)ουσιν ἐπὶ τὴν μονάδα· καὶ τῶν δέκα 10
 πάλιν, φησὶν, ἡ δύναμις ἐστὶν ἐν τοῖς τέσσαρσι καὶ τῇ
 τετράδι· τὸ δ' αἷτιον, εἴ τις ἀπὸ τῆς μονάδος [ἀναποδῶν]
 κατὰ πρόσθεσιν τιθεῖ τὸς ἀριθμούς, ἄχρι τῶν τεσσάρων
 προελθὼν ἐκπληρώσει τὸν δέκα ἀριθμόν· ἐὰν δὲ ὑπερ-
 877 βάληται τὸν τῆς τετράδος, καὶ τῶν δέκα ὑπερεκπεσεῖται· 15
 οἷον εἴ τις θεῖ ἕν καὶ δύο προσθεῖ καὶ τρία καὶ τούτοις
 τέσσαρα, τὸν τῶν δέκα πληρώσει ἀριθμόν· ὥστε ὁ ἀριθμὸς
 κατὰ μὲν μονάδα ἐν τοῖς δέκα κατὰ δὲ δύναμιν ἐν τοῖς
 τέσσαρσι.' διὸ καὶ ἐφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι, ὥς μεγί-
 στου ὄρκου ὄντος τῆς τετράδος, 20

‘οὐ μὰ τὸν ἀμετέρα ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὴν,
 παγὰν ἀενάου φύσεος ῥίζωμά τ' ἔχουσιν.’

‘καὶ ἡ ἡμετέρα ψυχὴ’ φησὶν ‘ἐκ τετράδος σύγκειται·
 εἶναι γὰρ νοῦν ἐπιστήμην δόξαν αἰσθησιν, ἐξ ὧν πᾶσα
 τέχνη καὶ ἐπιστήμη καὶ αὐτοὶ λογικοὶ ἐσμεν. νοῦς μὲν 25
 B οὗν ἡ μονάς ἐστὶν ὁ γὰρ νοῦς κατὰ μονάδα θεωρεῖται,
 οἷον πολλῶν ὄντων ἀνθρώπων οἱ μὲν ἐπὶ μέρους εἰσὶν
 ἀναίσθητοι ἀπερίληπτοι καὶ ἄπειροι, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο

6 νοῦς καὶ θεός M (ὁ Stob.) || 10 ἀναποδοῦσιν Q pseudodoricam
 vocem spurii fontis ἀναποδέοντι hunc in modum corruptum esse
 verisimiliter putat Diels; ἀναποδίζουσιν edd. || 12 deleui, inter-
 polatum sec. supra l. 10 librarii cuiusdam amore vocum rararum ||
 15 ἐκπεσεῖται M || 20 ὄντος ὄρκου Π || 21. 22 ἡμ. ψυχῇ . . . πηγῇ M² ||
 22 ἀενάου M M || ῥίζωματ' ἐχ. M M Π corr. Wy. || 24 γὰρ οὗν
 ἐπιστ. M a. c. || 26 θεωρεῖ Us. || 28 καὶ om. M

ἄνθρωπον ἓνα μόνον νοοῦμεν, ὧ οὐδεὶς ἔτυχεν ὁμοιος·
 καὶ ἵππον ἓνα μόνον νοοῦμεν, οἱ δ' ἐπὶ μέρους εἰσὶν ἄπει-
 ροι. τὰ γὰρ εἶδη ταῦτα πάντα καὶ γένη κατὰ μονάδας εἰσὶ·
 διὸ καὶ ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν τοῦτον τὸν ὄρον ἀποδιδόν-
 5 ⁵τες λέγουσι ζῶον λογικὸν ἢ ζῶον χρεμετιστικόν [ῥητέον].
 διὰ τοῦτο οὖν νοῦς ἢ μονάς, ὧ ταῦτα νοοῦμεν, καὶ ἢ δυνάς
 δ' ἢ ἀόριστος ἐπιστήμη, εἰκότως· πᾶσα γὰρ ἀπόδειξις C
 καὶ πᾶσα πίστις ἐπιστήμης, πρὸς δὲ καὶ πᾶς συλλογισμὸς
 ἐκ τινων ὁμολογουμένων τὸ ἀμφισβητούμενον συνάγει καὶ
 10 ῥαδίως ἀποδείκνυται ἕτερον· ὣν ἢ ἐπιστήμη κατάληψις
 ἐστὶ, διὸ εἴη ἂν δυνάς. ἢ δὲ δόξα τριάς ἐκ καταλήψεως
 ἐστίν, εὐλόγως, ὅτι πολλῶν ἐστὶν ἢ δόξα· ἢ δὲ τριάς πλη-
 θος, ὥς 'τρισμάκαρες Δαναοί' (ε 306). διὰ τοῦτο οὐκ ἐγ-
 κρίνει τὴν τριάδα<...>. <ἢ δὲ τούτων αἵρεσις Ἰταλική
 15 προσηγορεύθη διὰ τὸ τὸν Πυθαγόραν ἐν Ἰταλίᾳ σχολά-
 σαι· μετέστη γὰρ ἀπὸ Σάμου τῆς πατρίδος, τῇ Πολυκρά-
 τος τυραννίδι δυσαρεστήσας>.

Ἡράκλειτος καὶ Ἰππασος ὁ Μεταποντίνος ἀρχὴν τῶν
 ὄλων τὸ πῦρ· ἐκ πυρὸς γὰρ τὰ πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς
 20 πῦρ πάντα τελευτᾶν λέγουσι· τούτου δὲ κατασβεσνυμέ-
 νου κοσμοποιεῖσθαι τὰ πάντα. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ παχυ-
 μερέστατον αὐτοῦ εἰς αὐτὸ συστελλόμενον γῆν γίνεσθαι,
 ἔπειτ' ἀναχαλωμένην τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ πυρὸς φύσει ὕδωρ D
 ἀποτελεῖσθαι, ἀναθυμῳόμενον δ' ἀέρα γίνεσθαι· πάλιν δὲ
 25 τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ σώματα ὑπὸ πυρὸς ἀναλοῦσθαι
 ἐν τῇ ἐκπυρώσει. ἀρχὴ οὖν τὸ πῦρ, ὅτι ἐκ τούτου τὰ πάντα·
 τέλος δέ, ὅτι καὶ εἰς τοῦτο ἀναλύεται τὰ πάντα.

18 Ἡράκλ.] 22A 5D.

18—27 Euseb. 14, 14, 4. Ps.-Justin. 3 p. 28, 16 Otto

2 μόνον om. M Π || 4 τὸν om. M Π || 5 [ῥητέον] Beck || 9 ἀν-
 ἀγει Π || 13 οὐκ] οὖν fort. recte Cors. || 14 lac. ind. Xyl.; exci-
 derunt, quae de sensibus et de quattuor numero legere expecta-
 mus | ἢ δὲ — 17, tradita post p. 59, 19, huc pertinere docuit Beck ||
 21 παχυμερέστατον Π || 22 γῆν γίνεσθαι Wy. γῆ -εται Ω || 23 χύσει
 Doehner Bern. || 24 ἀναθυμῳόμενον M a. c. ἀναθυμῳόμενον M p. c. ||
 25 τὰ om. Π

Επίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος κατὰ Δημόκριτον φιλο-
 σοφήσας ἔφη τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων σώματα λόγῳ θεω-
 ρητά, ἀμέτοχα κενοῦ, ἀγένητα, αἰδία, ἀφθαρτα, οὔτε
 θραυσθῆναι δυνάμενα οὔτε διαπλάσμων ἐκ τῶν μερῶν
 Ε λαβεῖν οὔτ' ἀλλοιωθῆναι· εἶναι δ' αὐτὰ λόγῳ θεωρητά· 5
 ταῦτα μέντοι κινεῖσθαι ἐν τῷ κενῷ καὶ διὰ τοῦ κενοῦ·
 εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κενὸν ἄπειρον καὶ τὰ σώματα ἄπειρα.
 συμβεβηκέναι δὲ τοῖς σώμασι τρία ταῦτα, σχῆμα μέγε-
 θος βάρος. Δημόκριτος μὲν γὰρ ἔλεγε δύο, μέγεθός τε καὶ
 σχῆμα, ὁ δ' Ἐπίκουρος τοῦτοις καὶ τρίτον, τὸ βάρος, 10
 ἐπέθηκεν· ἀνάγκη γάρ· φησί· κινεῖσθαι τὰ σώματα τῇ
 τοῦ βάρους πληγῇ· ἐπεὶ οὐ κινήθησεται· εἶναι δὲ τὰ
 F σχήματα τῶν ἀτόμων <ἀ>περίληπτα, οὐκ ἄπειρα· μὴ γὰρ
 εἶναι μήτ' ἀγκιστροειδεῖς μήτε τριαινοειδεῖς μήτε κρικο-
 ειδεῖς· ταῦτα γὰρ τὰ σχήματα εὐθραυστά ἐστιν, αἱ δ' ἄτο- 15
 μοι ἀπαθεῖς ἀθραυστοί· ἴδια δ' ἔχειν σχήματα λόγῳ θεω-
 ρητά. καὶ εἴρηται ἄτομος, οὐχ ὅτι ἐστὶν ἐλαχίστη ἀλλ'
 ὅτι οὐ δύναται τμηθῆναι, ἀπαθὴς οὖσα καὶ ἀμέτοχος
 κενοῦ· ὥστε, ἐὰν εἴπῃ ἄτομον, ἀθραυστον λέγει καὶ ἀπα-
 θῇ, ἀμέτοχον κενοῦ. ὅτι δὲ ἐστὶν ἄτομος, σαφές· καὶ γὰρ 20
 ἔστι στοιχεῖα αἰεὶ ὄντα καὶ †ζῶα κενά† καὶ ἡ μονάς.

878 Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος Ἀκραγαντίνος τέτταρα μὲν λέγει
 στοιχεῖα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ γῆν, δύο δ' ἀρχικὰς δυνάμεις,
 φιλίαν τε καὶ νείκος· ὧν ἡ μὲν ἐστὶν ἐνωτικὴ τὸ δὲ διαιρε-
 τικόν. φησὶ δ' οὕτως· 25

1 *Επίκ.*] fr. 267 Us. | *Δημόκρ.*] v. infra || 9 *Δημόκρ.*] 68 A
 47 D. || 10 *Επίκ.*] fr. 275 Us. || 22 *Ἐμπεδ.*] 31 A 33 D.

1—10 Euseb. 14, 14, 5. Ps.-Iustin. 4 p. 30, 4 Otto || 22 — p. 59, 6
 Euseb. 14, 14, 6. Ps.-Iustin. 4 p. 30, 8 Otto. Achill. p. 31, 14

3 ἀγένητα Ω || 4 διάπλασιν Diels sec. Ps.-Iustin. διπλάσιον ℞ ||
 7 καὶ¹ om. AE || 11 προσέθηκεν Diels sec. Euseb. || 13 περιληπτά
 ΜΠ περιληπτικά ℞ corr. Duebn. sec. Diog. Laert. 10, 42 || 14 -ειδῇ
 ter Π a. c. || 15 θραυστά ℞ || 19 ὥστε — 21 ut Ps.-Plutarchi ipsius
 propria reiecit Diels || 20 ἄτομον ℞ || 21 nullam medelam inveni,
 vox ζῶα fort. ad perpetuam motionem atomorum respicit || 22 μὲν
 om. ℞ || 25 οὗτος ℞

‘τέσσαρα τῶν πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε·
 Ζεὺς αἰθῆρ Ἥρη τε φερέσβιος ἦδ’ Αἰδωνεύς,
 Νῆστις θ’, ἥ δακρύοις τέγγει κροῦνῶμα βρότειον.’

Δία μὲν γὰρ λέγει τὴν ζέσιν καὶ τὸν αἰθέρα, Ἥρην τε
 5 φερέσβιον τὸν ἄερα, τὴν δὲ γῆν τὸν Αἰδωνέα, Νῆστιν δὲ
 καὶ κροῦνῶμα βρότειον οἶονεὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ.

Σωκράτης Σωφρονίσκου Ἀθηναῖος καὶ Πλάτων Ἀρίστω- B
 νος Ἀθηναῖος (αἱ γὰρ αὐταὶ περὶ παντὸς ἑκατέρου δόξαι)
 τρεῖς ἀρχάς, τὸν θεὸν τὴν ὕλην τὴν ἰδέαν. ἔστι δὲ ὁ θεὸς
 10 ὁ νοῦς <τοῦ κόσμου>, ὕλη δὲ τὸ ὑποκείμενον πρῶτον γενέ-
 σει καὶ φθορᾷ, ἰδέα δ’ οὐσία ἀσώματος ἐν τοῖς νοήμασι
 καὶ ταῖς φαντασίαις τοῦ θεοῦ. [ὁ δὲ θεὸς νοῦς ἔστι τοῦ
 κόσμου.]

Ἀριστοτέλης δὲ Νικομάχου Σταγειρίτης ἀρχὰς μὲν
 15 ἐντελέχειαν ἦτοι εἶδος ὕλην στερῆσιν· στοιχεῖα δὲ τέτταρα,
 πέμπτον δὲ τι σῶμα αἰθέριον ἀμετάβλητον.

Ζήνων Μνασέου Κιτιεύς ἀρχὰς μὲν τὸν θεὸν καὶ τὴν
 ὕλην, ὧν ὁ μὲν ἔστι τοῦ ποιεῖν αἴτιος ἡ δὲ τοῦ πάσχειν, C
 στοιχεῖα δὲ τέτταρα. [...]

20

δ’. Πῶς συνέστηκεν ὁ κόσμος

Ὁ τοίνυν κόσμος συνέστη περικεκλασμένῳ σχήματι
 ἐσχηματισμένος τὸν τρόπον τοῦτον. τῶν ἀτόμων σωμάτων
 ἀπρονόητον καὶ τυχαίαν ἐχόντων τὴν κίνησιν συνεχῶς τε

1 31 B 6 D. || 4–6 Cratetis Mallotae fr. 2 a Mette || 7 Πλάτων] doctrina neoplatonica, Tim. 48e similibusque locis extracta || 14 Ἀριστοτ.] cf. Metaph. A 3 983a 24 || 15 στοιχ.] cf. De mundo B 392a 8 || 17 Ζήνων] I 85 A. || 21 – p. 60, 30 Leucipp. 67 A 24 D.

7–13 Achill. p. 31, 11 M. || 14–16 Achill. p. 31, 8 M. Theodoret. 4, 11 || 17–19 Achill. p. 31, 2 M. Theodoret. 4, 12 || 20 – p. 60, 13 Galen. § 33 || 20 – p. 60, 29 Euseb. 15, 32, 1–7

1 τῶν om. M || 2 Ζεὺς ἀργῆς edd. post Beck || 4 τε] δὲ Π || 7.8 Σωκράτης – δόξαι ut a Ps.-Plutarcho addita reiecit Diels, exempto nomine Platonis || 10 ὁ om. M | <τοῦ κόσμου> Bern. || 12.13 antiquitus e Stob. interpolata seclusi, secus Diels || 19 τέτταρα] v. supra ad p. 57, 14

D καὶ τάχιστα κινουμένων εἰς τὸ αὐτό, πολλὰ σώματα συν-
 ηθροίσθη, [καί] διὰ τοῦτο ποικιλίαν ἔχοντα καὶ σχημάτων
 καὶ μεγεθῶν. ἀθροιζομένων δ' ἐν ταύτῳ τούτων, τὰ μὲν,
 ὅσα μείζονα ἦν καὶ βαρύτερα, πάντως ὑπεκάθισεν· ὅσα δὲ
 μικρὰ καὶ περιφερῆ καὶ λεῖα καὶ εὐόλισθα, ταῦτα καὶ 5
 ἐξεθλίβετο κατὰ τὴν σύνοδον τῶν σωμάτων εἰς τε τὸ
 μετέωρον ἀνεφέρετο. ὥς δ' οὖν ἐξέλιπε μὲν ἡ πληκτικὴ
 δύναμις μετεωρίζουσα, οὐκέτι δ' ἤγεν ἡ πληγὴ πρὸς τὸ
 μετέωρον, ἐκωλύετο δὲ ταῦτα κάτω φέρεσθαι, ἐπιέζετο
E πρὸς τοὺς τόπους τοὺς δυναμένους δέξασθαι· οὗτοι δ' 10
 ἦσαν οἱ πέριξ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ πλῆθος τῶν σωμά-
 των περιεκλάτο, περιπλεκόμενα δ' ἀλλήλοις κατὰ τὴν
 περίκλασιν τὸν οὐρανὸν ἐγέννησεν· τῆς δ' αὐτῆς ἐχόμεναι
 φύσεως (αἱ) ἄτομοι, ποικίλαι οὖσαι, καθὼς εἴρηται, πρὸς
 τὸ μετέωρον ἐξωθούμεναι τὴν τῶν ἀστέρων φύσιν ἀπετέ- 15
 λον· τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἀναθυμιωμένων σωμάτων
 ἐπληττε τὸν ἀέρα καὶ τοῦτον ἐξέθλιβε· πνευματούμενος
 δ' οὗτος κατὰ τὴν κίνησιν καὶ συμπεριλαμβάνων τὰ ἄστρο
F συμπεριῆγε ταῦτα καὶ τὴν νῦν περιφορὰν αὐτῶν μετέωρον
 ἐφύλαττε. ἅπειτα ἐκ μὲν τῶν ὑποκαθιζόντων ἐγεννήθη 20
 ἡ γῆ, ἐκ δὲ τῶν μετεωριζομένων οὐρανὸς πῦρ ἀήρ. πολ-
 λῆς δ' ὕλης ἔτι περιειλημμένης ἐν τῇ γῇ, πυκνουμένης τε
 ταύτης κατὰ τὰς ἀπὸ τῶν πνευμάτων πληγὰς καὶ τὰς
 ἀπὸ τῶν ἀστέρων αὔρας, προσεθλίβετο πᾶς ὁ μικρομερὴς
 σχηματισμὸς ταύτης καὶ τὴν ὑγρὰν φύσιν ἐγέννα· ῥευστι- 25
 κῶς δ' αὕτη διακειμένη κατεφέρετο πρὸς τοὺς κοίλους
 τόπους καὶ δυναμένους χωρῆσαι τε καὶ στέξαι, ἢ καθ'
 αὐτὸ τὸ ὕδωρ ὑποστὰν ἐκοίλαγε τοὺς ὑποκειμένους τό-
 πους. τὰ μὲν οὖν κυριώτατα μέρη τοῦ κόσμου τὸν τρόπον
 τοῦτον ἐγεννήθη.

30

1 τὰ πολλὰ **W** || 2 [καί] **Us.** || 4 βαρύτερα **Us.** || 6 κατὰ τὴν
 σωμάτων σύνοδον **Π** idem, sed τὴν om. **W** || 13 ἐγέννησαν **Π** |
 14 αἱ **Euseb.** || 17 ἐπέπληττε **Euseb.** || 19 ἤγεν αὐτὰ **Diels sec.**
Euseb. || 22 ἔτι περιειλ. **Π** **Euseb.** ἐμπεριειλ. **M** περιειλ. **W** ||
 28 ἐκοίλανε **E** || 29 οὖν om. **MA**

ε'. Εἰ ἐν τὸ πᾶν

Οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἓνα κόσμον ἀπεφήναντο, ὃν δὴ καὶ τὸ πᾶν ἔφασαν εἶναι καὶ τὸ σωματικόν.

Ἐμπεδοκλῆς δὲ κόσμον μὲν ἓνα, οὐ μέντοι τὸ πᾶν εἶναι
 5 τὸν κόσμον ἀλλ' ὀλίγον τι τοῦ παντός μέρος, τὸ δὲ λοιπὸν ἀργὴν ὕλην.

Πλάτων δὲ τεκμαίρεται τὸ δοκοῦν, ὅτι εἰς κόσμος καὶ ἐν τὸ πᾶν, ἐκ τριῶν· ἐκ τοῦ μὴ εἶναι τέλειον, ἔαν μὴ πάντα περιέχῃ· ἐκ τοῦ μὴ ἔσεσθαι ὅμοιον τῷ παραδείγματι,
 10 ἔαν μὴ μονογενὴς ᾖ· ἐκ τοῦ μὴ ἔσεσθαι αὐτὸν ἀφθαρτον, ἔαν ᾗ τι ἐξωτέρω αὐτοῦ. πρὸς δὴ τὸν Πλάτωνα ῥητέον, ὅτι οὐ τέλειος ὁ κόσμος· οὐδὲ γὰρ <εἰ> πάντα περιέχει· B καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ τέλειος, ἀλλ' οὐ πάντα περιέχει· καὶ πολλὰ παραδείγματα ἔστιν, ὥσπερ ἐπ' ἀνδριάντων
 15 καὶ οἰκιῶν καὶ ζωγραφιῶν. πῶς δὲ τέλειος, εἴπερ ἐξωθέν τι αὐτοῦ περιδινεῖσθαι δύναται; ἀφθαρτος δ' οὐκ ἔστιν οὐδὲ δύναται εἶναι γενητὸς ὢν.

Μητροδώρος δὲ φησιν ἄτοπον εἶναι ἐν μεγάλῳ πεδίῳ ἓνα στάχην γεννηθῆναι καὶ ἓνα κόσμον ἐν τῷ ἀπείρῳ. ὅτι
 20 δ' ἄπειροι κατὰ τὸ πλήθος, δῆλον ἐκ τοῦ ἄπειρα τὰ αἷτια εἶναι· εἰ γὰρ ὁ μὲν κόσμος πεπερασμένος, τὰ δ' αἷτια πάντα ἄπειρα, ἐξ ὧν ὁδε ὁ κόσμος γέγονεν, ἀνάγκη ἀπείρους εἶναι. ὅπου γὰρ †τὰ πάντα γέγονεν αἷτια†, ἐκεῖ καὶ τὰ C ἀποτελέσματα· αἷτια δ' ἦτοι αἱ ἄτομοι ἢ τὰ στοιχεῖα.

25 ζ'. Πόθεν ἔννοιαν ἔσχον θεῶν ἄνθρωποι

Ὅριζονται δὲ τὴν τοῦ θείου οὐσίαν οἱ Στωικοὶ οὕτως· πνεῦμα νοερὸν καὶ πυρῶδες οὐκ ἔχον μὲν μορφὴν, μετα-

2 Στοᾶς] II 530 A. || 4 Ἐμπεδ.] 31 A 47 D. || 7 Πλάτων] Tim. 31 a || 18 Μητροδ.] 70 A 6 D. || 26 Στωικοὶ] II 1009 A.

26 — p. 62, 5 Cyrill., Contra Iulian. 2, 51 E

2 τὸν κόσμον M || 5 μέρους M || 6 ἀργὴν εἶναι τὴν ὕλην AE || 12 οὐ γὰρ II | εἰ supplevi (ἄν) . . . -χων Diels || 13 καὶ — περιέχει om. M | ἐστὶ ἐν (?) M | ἐντέλειος II (εἰ τέλ. A) || 19 γεννηθῆναι M a. c. edd. || 20 ἄπειροι Meineke -ρος Ω || 21 εἰ] αἰε M || 22 ὁδε om. M || 23 fons corruptus. ἄπειρα γέγονε τὰ αἷτια legendum sec. Re. || 25 θεοῦ II || 26 θεοῦ Diels sec. Cyrill. et Galen.

βάλλον δ' εἰς ἃ βούλεται καὶ συνεξομοιούμενον πᾶσιν.
 ἔσχον δ' ἐννοίαν τούτου πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ κάλλους τῶν
 ἐμφαινόμενων προσλαμβάνοντες· οὐδὲν γὰρ τῶν καλῶν
 εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τινος τέχνης δημι-
 D ουργοῦσης. καλὸς δ' ὁ κόσμος· δῆλον δ' ἐκ τοῦ σχήματος 5
 καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς περὶ τὸν
 κόσμον τῶν ἀστέρων ποικιλίας. σφαιροειδὴς γὰρ ὁ κόσμος,
 δὲ πάντων τῶν σχημάτων πρωτεύει· μόνον γὰρ τοῦτο τοῖς
 ἑαυτοῦ μέρεσιν ὁμοιοῦται· περιφερῆς δ' ὢν ἔχει τὰ μέρη
 περιφερῆ· διὰ τοῦτο γὰρ κατὰ τὸν Πλάτωνα ἐν τῇ κεφαλῇ 10
 τὸ ἱερώτατον συνέστηκε νοῦς. καὶ τὸ χρῶμα δὲ καλόν·
 κτανῶσει γὰρ κέχρωσται, δὲ πορφύρας μὲν ἐστὶ μελάντε-
 ρον στίλβουσιν δ' ἔχει τὴν ποιότητα· καὶ διὰ ταύτην τὴν
 αἰτίαν τῷ τῆς χροιάς συντόνῳ διακόπτων τηλικαύτην ἀέρος
 E σύστασιν ἐκ τοσοῦτων διαστημάτων θεωρεῖται. καὶ ἐκ 15
 τοῦ μεγέθους καλός· πάντων γὰρ τῶν ὁμογενῶν τὸ ὑπερ-
 ἔχον καλὸν ὡς ζῶον καὶ δένδρον. ἐπιτελεῖ τὸ κάλλος τοῦ
 κόσμου καὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα· ὁ μὲν γὰρ λοξὸς κύκλος
 ἐν οὐρανῷ διαφόροις εἰδώλοις πεποικίλται·

‘τῷ δ' ἐνὶ καρκίνος ἐστί, λέων δ' ἐπὶ τῷ, μετὰ δ' αὐτὸν 20
 παρθένος, ἡδ' ἐπὶ οἱ χηλαὶ καὶ [ἐπ' αὐτῷ] σκορπίος αὐτὸς
 τοξευτής τε καὶ αἰγόκερος, ἐπὶ δ' αἰγοκερῆι
 ὕδροχόος· δύο δ' αὐτὸν ἐπ' ἰχθύες ἀστερόεντες·
 τοὺς δὲ μέτα κριός, ταῦρος δ' ἐπὶ τῷ δίδυμοί τε.’

F μυρία δ' ἄλλα καθ' ὁμοίας τοῦ κόσμου περικλάσεις πε- 25
 ποίηκεν· ὅθεν καὶ Εὐριπίδης φησί

10 Πλάτωνα] Tim. 44 d || 20 Arat., Phaen. 545—549 || 26 Εὐριπ.]
 Critiae sunt (fr. 1, 33 p. 771 Nauck. 88 B 25 D.)

1 δ Diels item || 7 γὰρ] δὲ Π || 8 τῶν om. M 9 || 11 ἱερόν 9 ||
 12 κτανῶσει Beck edd. | γὰρ om. 9 || 14 διακόπτων edd. ||
 15 ἀπόστασιν M Π || 16 τῶν om. 9 | περιέχον M Π || 18 τὰ om.
 M Π || 20 τῷ δ' ἐνὶ M 9 τῷ δ' ἐπὶ Π || 21 del. edd. sec. Arat. ||
 22 τοξευτής E | αἰγοκέρω M 9 -κέρωτι Π -εργῇ Arat. || 23 ὕδρο-
 χόος M 9 || 25 τοῦ κόσμου om. M

‘τό τ’ ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας,
χρόνου καλὸν ποίκιλμα, τέκτονος σοφοῦ.’

ἐλάβομεν δ’ ἐκ τούτου ἔννοιαν θεοῦ· αἶε τε γὰρ ἥλιος καὶ
σελήνη καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀστρον τὴν ὑπόγειον φορὰν
5 ἐνεχθέντα ὁμοία μὲν ἀνατέλλει τοῖς χρώμασιν, ἴσα δὲ τοῖς
μεγέθεσι καὶ κατὰ τόπους καὶ κατὰ χρόνους τοὺς αὐτοὺς.
διόπερ οἱ τὸν περὶ τῶν θεῶν παραδόντες σεβασμὸν διὰ
τριῶν ἐξέθηκαν ἡμῖν εἰδῶν, πρῶτον μὲν τοῦ φυσικοῦ,
δεύτερον δὲ τοῦ μυθικοῦ, τρίτον δὲ τοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐκ 880
10 τῶν νόμων εἰληφότος [διοικεῖσθαι]. διδάσκεται δὲ τὸ
μὲν φυσικὸν ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, τὸ δὲ μυθικὸν ὑπὸ τῶν
ποιητῶν, τὸ δὲ νομικὸν ὑφ’ ἐκάστης αἰε πόλεως συνίσταται.
διαρεῖται δ’ ἡ πᾶσα διδαχὴ εἰς εἶδη ἑπτὰ· καὶ πρῶτον μὲν
τὸ ἐκ τῶν φαινομένων καὶ μετεώρων· θεοῦ γὰρ ἔννοιαν
15 ἔσχον ἀπὸ τῶν φαινομένων ἀστέρων, ὄρωντες τούτους
μεγάλης συμφωνίας ὄντας αἰτίους καὶ τεταγμένους ἡμέραν
τε καὶ νύκτα καὶ χειμῶνα καὶ θέρος, ἀνατολάς τε καὶ
δυσμάς, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς γῆς ζωογονούμενα καὶ καρπογονού- B
μενα. διὸ πατὴρ μὲν ἔδοξεν αὐτοῖς οὐρανὸς ὑπάρχειν, μή-
20 τηρ δὲ γῆ· τούτων δ’ ὁ μὲν πατὴρ διὰ τὸ τὰς τῶν ὑδάτων
ἐκχύσεις σπερμάτων ἔχειν τάξιν, ἡ δὲ γῆ μήτηρ διὰ τὸ
δέχεσθαι ταῦτα καὶ τίκτειν· βλέποντες δὲ τοὺς ἀστέρας
αἰε θεόντας αἰτίους τε τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς ἥλιον καὶ σελήνην
θεοὺς προσηγόρευσαν. εἰς δεύτερον δὲ καὶ τρίτον τόπον
25 τοὺς θεοὺς διεΐλον, εἰς τε τὸ βλάπτον καὶ τὸ ὠφελοῦν· καὶ
τοὺς μὲν ὠφελοῦντας Δία Ἥραν Ἑρμῆν Διήμητραν· τοὺς C
δὲ βλάπτοντας Ποινὰς Ἐρινύας Ἄρην, τούτους ἀφοσιού-

3-6 Cyrill., Contra Iulian. 2, 51 D

1 τό τ’ Sext. Emp. M 9, 54 τὸν Ω || 2 χρόνου Sext. Emp. ibid.
χρόνον Ω || 3 ὁ ἥλιος Π || 4 φορὰν (?) M a. c. || 7 τῶν om. R ||
8 ἡμῖν ἐξέθηκαν Π || 10 [διοικεῖσθαι] Re. lac. ante δ. susp. Duebn. ||
13 δὴ πᾶσα R δὲ π. M μὴν π. Π || 16 τεταγμένως M -νας Π ||
19 ὁ οὐρανὸς Π || 20 δὲ τούτων ἡ γῆ Π | ὁ μὲν ἀπὸ πατὴρ M Π ||
21 γῆ del. Diels || 23 αἰε ante 22 τοὺς Π | ὑμῖν R || 27 ἐρω-
νύας M p. c. R | τούτοις R

μενοι χαλεπὸν δντας καὶ βιαίους. τέταρτον καὶ πέμπτον προστεθείκασιν τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πάθεσι, καθάπερ Ἐρωτα Ἀφροδίτην Πόθον, πραγμάτων δ' Ἑλπίδα Δίκην Εὐνομίαν. ἕκτον δὲ τόπον προσέλαβε τὸ ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεπλασμένον· Ἡσίοδος γὰρ βουλόμενος τοῖς γενητοῖς 5 θεοὺς πατέρας συστήσαι εἰσήγαγε τοιοῦτους αὐτοῖς γεννήτορας (Theog. 134).

Ῥκοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε·

διὰ τοῦτο καὶ μυθικὸν κέκληται. ἑβδομον δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ διὰ τὰς εἰς τὸν κοινὸν βίον εὐεργεσίας ἐκτετιμημένον 10 ἀνθρώπινον δὲ γεννηθέν, ὡς Ἡρακλέα ὡς Διοσκόρους ὡς Διόνυσον. ἀνθρωποειδεῖς δ' αὐτοὺς ἔφασαν εἶναι, διότι τῶν μὲν ἀπάντων τὸ θεῖον κυριώτατον, τῶν δὲ ζώων ἀνθρώπος κάλλιστον καί, <κε>κοσμημένον ἀρετῇ διαφόρως κατὰ τὴν τοῦ νοῦ σύστασιν, τὸ κράτιστον. τοῖς οὖν ἀρι- 15 στεύουσι τὸ κράτιστον ὁμοίως καὶ <κάλλιστον ἐπιτιθέναι> καλῶς ἔχειν διανοήθησαν.

ζ'. Τίς ὁ θεός

Ἐνιοι τῶν φιλοσόφων, καθάπερ Διαγόρας ὁ Μήλιος καὶ Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος καὶ Εὐήμερος ὁ Τεγεάτης, καθόλου 20 φασὶ μὴ εἶναι θεοὺς· τὸν δ' Εὐήμερον καὶ Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος αἰνίττεται ἐν τοῖς Ἰάμβοις γράφων (fr. 191, 9 Pf.).

E εἰς τὸ πρὸ τείχευς ἱερὸν ἄλεες δεῦτε,
οὗ τὸν πάλαι Παγχαῖον ὁ πλάσας Ζᾶνα
γέρων ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψήχει', 25

19—20 Διαγόρ. Θεόδωρ. Εὐήμερ.] FGGrHist. 63 T 4a. cf. Cic., De. nat. deor. 1, 1, 2. 42, 119. Sext. Emp., PH 3, 218. M 9, 17. 51

19 — p. 68, 17 Euseb. 14, 16, 1—10. Galen. § 35.

4 προσέλαβον M || 5 γεννητοῖς M || 6 θεοῖς Ω corr. Diels | αὐτοῖς Wy. -ὸς Ω || 11 ἀνθρώπινα δὲ γεννηθέντα M -ον δὲ γεννηθέντα M -ως δὲ γεννηθέντας Π corr. Diels sec. Beck | ἡρακλῆν M || 14 καὶ κοσμ. M καὶ om. M Π Diels || 15 τὸ κράτιστον del. Diels || 16 supplevi || 19 Μήλιος Diels sec. Galen. Μιλήσιος Ω Euseb. Theodoret. || 23 πρὸ om. M || 24 Παγχαῖον Diels sec. Bentley. comprob. papyro Callimachi 191, 10 Pf. χάλκεον Ω || 25 ψήχει Bentley ψύχει M M ψύχε Π

LIBER I

ταῦτ' ἔστι τὰ περὶ τοῦ μὴ εἶναι θεούς. καὶ Εὐριπίδης δ' ὁ
τραγωδοποιὸς ἀποκαλύψασθαι μὲν οὐκ ἠθέλησε, δεδοι-
κῶς τὸν Ἄρειον πάγον, ἐνέφηγε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον·
τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε προστάτην ταύτης τῆς δόξης
5 καὶ συνηγόρησεν αὐτοῦ ταύτῃ τῇ γνώμῃ·

ἦν γὰρ ἡ χρόνος φησὶν ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπερέτης·

ἔπειτα φησὶ τὴν ἀνομίαν λυθῆναι νόμων εἰσαγωγῇ· ἐπεὶ F
γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερά τῶν ἀδικημάτων εἰργεῖν ἐδύνατο
10 κρύφα δ' ἡδίκουν πολλοί, τότε τις σοφὸς ἀνὴρ ἐπέστησεν,
ὥς δεῖ ψευδεὶ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ πείσαι
τοὺς ἀνθρώπους

ὥς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ,
δς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν·

15 ἀναιρεῖσθω γάρ, φησὶν, ὁ ποιητικὸς λῆρος σὺν Καλλιμάχῳ
τῷ λέγοντι (fr. 586 Pf.)·

εἰ θεὸν οἶσθα,

ἴσθ' ὅτι καὶ ῥέξαι δαίμονι πᾶν δυνατόν·

οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς δύναται πᾶν ποιεῖν· ἐπεὶ τοί γε, εἰ θεὸς
20 ἔστι, ποιεῖτω τὴν χιόνα μέλαιναν τὸ δὲ πῦρ ψυχρὸν τὸν δὲ 881
κατήμενον ὀρθὸν καὶ τὸ ἐναντίον. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ
μεγαλόφωνος εἰπὼν ὁ θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς ἐαν-
τὸν ὑπόδειγμα· δῆλόν γ' ἔστιν ὅτι ἡ λήρου βεκκεσελήνου κατὰ γε τοὺς
τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητὰς· πῶς γὰρ αὐτῷ ἀτενίζων
25 ἔπλασεν; ἢ πῶς σφαιροειδῆ τὸν θεόν, ὄντα ταπεινότερον
ἀνθρώπου; ὁ δ' Ἀναξαγόρας φησὶν ὥς εἰστήκει κατ'
ἀρχὰς τὰ σώματα, νοῦς <δὲ> αὐτὰ διεκόσμησε θεοῦ καὶ τὰς

1 Εὐριπίδ.] v. p. 771, 772 Nauck || 13.14 v. p. 772 Nauck ||
21 Πλάτων] cf. Tim. 28c sq. || 23 βεκκεσ.] Aristoph., Nub. 398 ||
26 Ἀναξαγ.] 59A 48D.

1 τὰ om. M | δ' om. Π || 6 ἄτακτος ἦν ΜΠ || 7 ἰσχυρὸς 22 ||
9 ἡδύνατο 22 || 10 δ' Nauck τ' Ω || 15 σὺν] ἄν v. l. ἐν 22 || 18 δαί-
μονι ῥέξαι α | πᾶν] περὶ M || 20 τὸν] τὸ Π || 23 βεκκεσελίνου M |
τε 22 || 24 γάρ om. 22 || 25 πῶς om. 22 || 26 δ' om. M || 27 add.
sec. Euseb.

γενέσεις τῶν ὄλων ἐποίησεν. ὁ δὲ Πλάτων οὐχ ἐστηκότα
 ὑπέθετο τὰ πρῶτα σώματα, ἀτάκτως δὲ κινούμενα. διὸ
 καὶ ὁ θεός, φησὶν, ἐπιστήσας ὡς τάξις ἀταξίας ἐστὶ βελ-
 B τίων, διεκόσμησε ταῦτα. κοινῶς οὖν ἁμαρτάνουσιν ἁμφο- 5
 τεροι, ὅτι τὸν θεὸν ἐποίησαν ἐπιστρεφόμενον τῶν ἀνθρω-
 πίνων ἢ καὶ τούτου χάριν τὸν κόσμον κατασκευάζοντα·
 τὸ γὰρ μακάριον καὶ ἁφθαρτον ζῶον συμπεπληρωμένον
 τε πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῦ παντὸς ἄδεκτον, ὄλον δὲ
 περὶ τὴν συνοχὴν τῆς ἰδίας εὐδαιμονίας τε καὶ ἁφθαρσίας,
 ἀνεπιστρεφές ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων· κακο- 10
 δαίμων δ' ἂν εἴη ἐργάτου δίκην καὶ τέκτονος ἀχθοφορῶν
 καὶ μεριμνῶν εἰς τὴν τοῦ κόσμου κατασκευήν. καὶ πάλιν
 C ὁ θεὸς δὲ λέγουσιν ἦτοι τὸν ἐμπροσθεν αἰῶνα οὐκ ἦν, ὅτ'
 ἦν ἀκίνητα τὰ σώματα ἢ ἀτάκτως ἐκινεῖτο, ἢ ἐκοιμᾶτο ἢ
 ἐγρηγόρει ἢ οὐδέτερον τούτων. καὶ οὔτε τὸ πρῶτον ἐστὶ 15
 δέξασθαι, ὁ γὰρ θεὸς αἰώνιος· οὔτε τὸ δεύτερον, εἰ γὰρ
 ἐκοιμᾶτο ἐξ αἰῶνος ὁ θεός, ἐτεθνήκει· αἰώνιος γὰρ ὕπνος
 ὁ θάνατός ἐστιν· ἀλλ' οὐδὲ δεκτικός ὕπνου θεός, τὸ γὰρ
 ἀθάνατον τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ἐγγὺς θανάτου πολὺ κεχώρι-
 σται. εἰ δ' ἦν ὁ θεὸς ἐγρηγορώς, ἦτοι ἐνέλειπεν εἰς εὐδαι- 20
 μονίαν ἢ ἐπεπλήρωτο ἐν μακαριότητι· καὶ οὔτε κατὰ τὸ
 πρῶτον μακάριός ἐστιν ὁ θεός, τὸ γὰρ ἐλλείπον εἰς εὐδαι-
 μονίαν οὐ μακάριον· οὔτε κατὰ τὸ δεύτερον, μὴδὲν γὰρ
 ἐλλείπων κεναῖς ἐμελλεν ἐπιχειρεῖν πράξεσι. πῶς δέ, εἶπερ
 D ὁ θεὸς ἐστὶ καὶ τῇ τούτου φροντίδι τὰ κατ' ἀνθρώπων 25
 οἰκονομεῖται, τὸ μὲν κίβδηλον εὐτυχεῖ τὸ δ' ἀστεῖον τάναν-
 τία πάσχει; Ἀγαμέμνων τε γάρ (Hom. Γ 179),

ἁμφοτέρον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής,

1 Πλάτων] Tim. 30a

3 ὁ om. M R || 9 τὰς συνοχὰς M || 13 δὲ R || 15 οὔποτε R ||
 16 τὸ om. II || 18 ἀλλ' οὐδὲ δεκτ. Bern. ἀλλ' οὔτε δεκτ. Ω ἀλλὰ
 γε ἄδεκτος Diels sec. Euseb. || 21 πεπληρώκει μακαριότητα Ω corr.
 Diels sec. Euseb. || 22.23 τὸ — μακάριον om. R || 23 γὰρ Euseb.
 δὲ Ω || 25 τὰ om. M s. s. α || 27 τε om. R

ὑπὸ μοιχοῦ καὶ μοιχάδος ἡττηθεὶς ἐδολοφονήθη· καὶ ὁ
τούτου δὲ συγγενὴς Ἡρακλῆς πολλὰ τῶν ἐπιλυμαινομένων
τὸν ἀνθρώπινον βίον καθάρας ὑπὸ Ληϊανείρας φαρμα-
κευθεὶς ἐδολοφονήθη.

5 *Θαλῆς νοῦν τοῦ κόσμου θεόν.*

Ἀναξίμανδρος τοὺς ἀστέρας οὐρανίους θεούς.

*Δημόκριτος νοῦν τὸν θεόν, ἐμπυροειδῆ τὴν τοῦ κόσμου
ψυχήν.*

*Πυθαγόρας τῶν ἀρχῶν τὴν μὲν μονάδα θεὸν καὶ τὰγα- E
10 θόν, ἣτις ἐστὶν ἡ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὐτὸς ὁ νοῦς· τὴν δ'
ἀόριστον δυάδα δαίμονα καὶ τὸ κακόν, περὶ ἣν ἐστὶ τὸ
ὑλικὸν πλῆθος. [ἐστὶ δὲ καὶ ὁρατὸς ὁ κόσμος.]*

*Σωκράτης καὶ Πλάτων τὸ ἐν, τὸ μονοφυές καὶ αὐτοφυές,
τὸ μοναδικόν, τὸ ὄντως ἀγαθόν· πάντα δὲ τ(ὰ τοι)αῦτα
15 τῶν ὀνομάτων εἰς τὸν νοῦν σπεύδει· νοῦς οὖν ὁ θεός,
χωριστὸν εἶδος, τουτέστι τὸ ἀμιγρὲς πάσης ὕλης μηδενὶ
παθητῷ συμπεπλεγμένον.*

*Ἀριστοτέλης τὸν μὲν ἀνωτάτω θεὸν εἶδος χωριστὸν
ἐπιβεβηκότα τῇ σφαίρᾳ τοῦ παντός, ἣτις ἐστὶν αἰθέριον F
20 σῶμα, τὸ πέμπτον ὑπ' αὐτοῦ καλούμενον· διηρημένου δὲ
τούτου κατὰ σφαίρας, τῇ μὲν φύσει συναφεῖς τῷ λόγῳ*

5 *Θαλῆς*] 11 A 23 D. || 6 *Ἀναξίμαν.*] 12 A 17 D. || 7 *Δημόκρ.*] 68 A 74 D. || 7.8 *τὴν – ψυχὴν* Diels sec. Stob. Diogeni Ap. (64 A 8 D.) Cleanthi (I 532 A.) Oenopidi (41, 6 D.) attribuit || 9 *Πυθ.*] cf. Diog. Laert. 8, 25. Aristot., *Metaph. I* 6 1056 b 5. EN B 5 1106 b 29 || 18 *Ἀριστοτ.*] cf. De mundo 391 b 14. 400 b 6

5—8. 18sq. cf. Cyrill., *Contra Iulian.* 1, 28 || 18—p. 68, 4 *Athenag.* 6 p. 321, 9 Goodspeed

6 τοὺς ἀπείρους οὐρανούς Diels sec. Stob. et Cyrill. (qui: κόσ-
μους) || 7.8 Aëtium teste Stob. scripsisse constat: *Δημ. νοῦν τὸν
θεὸν ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ* (cf. Galen. Euseb. Cyrill.). *Διογένης καὶ
Κλεάνθης καὶ Οἰνοπίδης τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν* || 9 *μὲν* ante
ἀρχῶν M || 12 [*ἐστὶ – κόσμος*] Diels | ὁ ὁρατὸς κ. Bern. || 13 *Σω-
κράτης καὶ* del. Diels | αὐτοφ. μονοφ. trp. M || 14 suppl. Bern.
sec. Stob. || 19 *ἐπι – ras.* 3 litt. – *βεβηκότα α* || 20 *ὑπ' αὐτοῦ Ω*
οὐρανοῦ (?) a. c. M

δὲ κεχωρισμένας, ἐκάστην οἶται τῶν σφαιρῶν ζῶον εἶναι σύνθετον ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς, ὧν τὸ μὲν σῶμά ἐστιν αἰθέριον κινούμενον κυκλοφορικῶς, ἡ ψυχὴ δὲ λόγος ἀκίνητος αἷτιος τῆς κινήσεως κατ' ἐνέργειαν.

Οἱ Στωικοὶ νοερὸν θεὸν ἀποφαίνονται, πῦρ τεχνικὸν 5
ὁδῶ βαδίζον ἐπὶ γένεσιν κόσμου, ἐμπεριειληφὸς πάντας
τοὺς σπερματικούς λόγους, καθ' οὗς ἕκαστα καθ' εἰμαρ-
882 μένην γίνεται· καὶ πνεῦμα μὲν διήκον δι' ὅλου τοῦ κόσμου,
τὰς δὲ προσηγορίας μεταλαμβάνον † δι' ὅλης τῆς ὕλης δι' ἧς
κεχωρήκει παραλλάξεις †· θεὸν δὲ καὶ τὸν κόσμον καὶ τοὺς 10
ἀστέρας καὶ τὴν γῆν, τὸν τ' ἀνωτάτω πάντων νοῦν ἐν αἰθέρι.

Ἐπίκουρος ἀνθρωποειδεῖς μὲν πάντας τοὺς θεοὺς, λόγῳ
δὲ πάντας τούτους θεωρητοὺς διὰ τὴν λεπτομέρειαν τῆς
τῶν εἰδώλων φύσεως· ὁ δ' αὐτὸς ἄλλως τέσσαρας φύσεις
κατὰ γένος ἀφθάρτους τάσδε, τὰ ἄτομα τὸ κενὸν τὸ ἄπει- 15
ρον τὰς ὁμοιότητας· αὗται δὲ λέγονται ὁμοιομέρειαι καὶ
στοιχεῖα.

B

η'. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων

Παρακειμένως δὲ τῷ περὶ θεῶν λόγῳ τὸν περὶ δαιμόνων
καὶ ἡρώων ἱστορητέον. 20

Θαλῆς Πυθαγόρας Πλάτων οἱ Στωικοὶ δαίμονας ὑπάρ-
χειν οὐσίας ψυχικάς· εἶναι δὲ καὶ ἡρώας τὰς κεχωρισμένας
ψυχὰς τῶν σωμάτων, καὶ ἀγαθοὺς μὲν τὰς ἀγαθὰς κακοὺς
δὲ τὰς φάύλας.

Ἐπίκουρος δ' οὐδὲν τούτων ἐγκρίνει. 25

5 Στωικοί] II 1027 A. || 12 Ἐπίκ.] fr. 355 Us. v. G. Freymuth,
Zur Lehre v. d. Götterbildern, Berlin 1953, 13sq. || 21 Θαλ.] cf.
Diog. Laert. 1, 27 | Πυθ.] cf. ibid. 8, 32 | Στωικοί] II 1101 A. ||
25 Ἐπίκ.] fr. 393 Us.

5 Στωικοί] Cyrill., Contra Iulian. 1, 28. Athenag. 6 p. 125, 5 G. ||
18–25 Galen. § 36. Euseb. 15, 43, 1–3 || 21–24 Athenag. 23 p. 141,
18 G.

4 τῆς om. M || 5 νοερὸν Diels sec. Stob. κοινότερον Ω || 6 γε-
νέσει MΠ Stob. | ἐμπεριειληφὸς Ω corr. Diels sec. Athenag.
Stob. || 9.10 Beck sec. Galen. temptat διὰ τὰς τῆς ὕλης δι' ἧς
κεχώρηκε π. || 11 αἰθέριον (ἐν om.) M || 14 ἄλλας Π || 18 tit.
om., in mg. add. M

θ'. Περὶ ὕλης

Ὑλὴ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον πρῶτον γενέσει καὶ φθορᾷ C
καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς.

Οἱ ἀπὸ Θάλεω καὶ Πυθαγόρου καὶ οἱ Στωικοὶ τρεπτὴν
5 καὶ ἀλλοιωτὴν καὶ μεταβλητὴν καὶ ῥευστὴν δλην δι' δλης
τὴν ὕλην.

Οἱ ἀπὸ Δημοκρίτου ἀπαθῇ τὰ πρῶτα, τὴν ἄτομον καὶ
τὸ κενὸν καὶ τὸ ἀσώματον.

Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων τὴν ὕλην σωματοειδῇ ἄμορ-
10 φον ἀνείδουν ἀσχημάτιστον ἄποιον μὲν ὅσον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ
φύσει, δεξαμενὴν δὲ τῶν εἰδῶν οἷον τιθήνην καὶ ἐκμαγεῖον
καὶ μητέρα γενέσθαι.

Οἱ δ' ὕδωρ λέγοντες ἢ γῆν ἢ πῦρ ἢ ἀέρα τὴν ὕλην οὐκ-
ἐτι ἄμορφον αὐτὴν λέγουσιν ἀλλὰ σῶμα· οἱ δὲ τὰ ἀμερεῖ
15 καὶ τὰς ἀτόμους ἄμορφον.

ι'. Περὶ ἰδέας

D

Ἰδέα ἐστὶν οὐσία ἀσώματος, αὐτὴ μὲν μὴ ὕφεστῶσα
καθ' αὐτήν, εἰκονίζουσα δὲ τὰς ἀμόρφους ὕλας καὶ αἰτία
γινομένη τῆς τούτων δείξεως.

20 Σωκράτης καὶ Πλάτων χωριστὰς τῆς ὕλης οὐσίας τὰς
ιδέας ὑπολαμβάνει, ἐν τοῖς νοήμασι καὶ ταῖς φαντασίαις
τοῦ θεοῦ, τουτέστι τοῦ νοῦ, ὕφεστῶσας.

Ἀριστοτέλης δ' εἶδη μὲν ἀπέλιπε καὶ ιδέας, οὐ μὴν κεχω-
ρισμένας τῆς ὕλης, † δ' ἐξ ὧν γεγονὸς τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ †.

25 Οἱ ἀπὸ Ζήνωνος Στωικοὶ ἐννοήματα ἡμέτερα τὰς ιδέας E
ἔφασαν.

4 Θάλ.] cf. Aristot., De caelo Γ 5 303b 19. Galen., De el. s.
Hipp. 442 K. | Στωικοὶ] II 324 A. || 9 Πλάτων] Tim. 52a ||
20 Πλάτων] cf. Tim. 51e || 23 Ἀριστοτ.] cf. Metaph. A 9 990a 34 ||
25 Στωικοὶ] I 65 et II 360 A.

1—15 Euseb. 15, 44, 1—4 || 16—26 Galen. § 25. Euseb. 15, 45, 1—4

2 πρῶτον R πρώτη M II || 5 δι' δλων M δι' δλον II || 10 ἀνεί-
δωλον M || 11 δεξαμένην M | τιθήνῃ R || 15 τὰς om. R || 17 σώ-
ματος R | μὴ del. Diels sec. Stob. Galen. || 18 αἰτία R || 24 δ
om. R | γεγρονώς a. c. R | coniecturarum, quas affert Diels, nulla
probabilis

ια'. *Περὶ αἰτίων*

Αἰτίον ἐστι <δι' δ> τὸ ἀποτέλεσμα ἢ δι' δ συμβαίνει τι.
 Πλάτων τριχῶς τὸ αἴτιον· φησὶ γὰρ ὅφ' οὐ ἐξ οὐ πρὸς
 δ· κυριώτερον δ' ἡγεῖται τὸ ὅφ' οὐ· τοῦτο δ' ἦν τὸ ποιοῦν,
 δ ἐστι νοῦς.

5

Πυθαγόρας Ἀριστοτέλης τὰ μὲν πρῶτα αἷτια ἀσώματα,
 τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἢ κατὰ συμβεβηκὸς τῆς σωματικῆς
 ὑποστάσεως· ὥστ' εἶναι τὸν κόσμον σῶμα.

F Οἱ Στωικοὶ πάντα τὰ αἷτια σωματικά· πνεύματα γάρ.

ιβ'. *Περὶ σωματῶν*

10

Σῶμά ἐστι τὸ τριχῇ διαστατόν, πλάτει βάθει μήκει· ἢ
 ὄγκος ἀντίτυπος ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ· ἢ τὸ κατέχον τόπον.

Πλάτων [δ] μήτε βαρὺ μήτε κοῦφον εἶναι τι φύσει ἐν
 γε τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὑπάρχον· ἐν δὲ γε τῷ ἄλλοτρίῳ γενό-
 888 μενον τότε νεῦσιν ἴσχειν, ἐκ δὲ τῆς νεύσεως ῥοπὴν ἦτοι 15
 πρὸς βαρύτητα ἢ κορυφότητα.

Ἀριστοτέλης βαρύτατον μὲν εἶναι τὴν γῆν ἀπλῶς, κο-
 ρυφώτατον δὲ τὸ πῦρ· ἀέρα δὲ καὶ ὕδωρ ἄλλοτ' ἄλλως.

Οἱ Στωικοὶ δύο μὲν ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοῦφα,
 πῦρ καὶ ἀέρα, δύο δὲ βαρέα, ὕδωρ καὶ γῆν· κοῦφον γάρ 20
 ὑπάρχει φύσει, δ νεύει ἀπὸ τοῦ ἰδίου μέσον, βαρὺ δὲ τὸ
 εἰς μέσον. [βαρὺ δ' οὐκ ἔστι τὸ μέσον.]

Ἐπίκουρος δ' †ἀπερίληπτα εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰ
 πρῶτα δ' ἀπλᾶ†, τὰ δ' ἐξ ἐκείνων συγκρίματα πάντα
 βάρους ἔχειν· κινεῖσθαι δὲ τὰ ἄτομα ποτὲ μὲν κατὰ 25

6 Ἀριστοτ.] cf. Metaph. A 3 983a 24 || 9 Στωικοὶ] II 340 A. ||
 13 Πλάτων] cf. Tim. 63b c || 19 Στωικοὶ] II 571 A. || 23 Ἐπίκ.]
 fr. 275 Us. || 25 κινεῖσθαι] Epic. fr. 280 Us.

1 αἰτιῶν M || 2 <δι' δ> Diels ex Stob. || 4 τοῦτο] τὸ Π || 7 κατὰ²
 om. M || 12 ἑαυτὸ M ἑαυτόν Π || 13 [δ] Diels | τι scripsi sec.
 Stob. τῇ Ω || 18 τὸ om. M || 21 δ νεύει edd. οὐ νεύσει Ω ||
 22 [βαρὺ — μέσον] Diels || 23. 24 corrupta nescio an restituam ἀει-
 κίνητα εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰ <μὲν> πρῶτα [δ'] ἀπλῶς, τὰ ||
 25 — p. 71, 1 ποτὲ — τοτὲ (sic!) M τοτὲ — τοτὲ M τὸ μὲν — τὸ δὲ Π

στάθμην ποτὲ δὲ κατὰ παρέγκλισιν, τὰ δ' ἄνω κινού- B
μενα κατὰ πληγὴν, κατὰ παλμόν.

ιγ'. Περὶ ἐλαχίστων

Ἐμπεδοκλῆς πρὸ τῶν τεσσάρων στοιχείων θραύσματα
5 ἐλάχιστα, οἷονεὶ στοιχεῖα πρὶν στοιχείων, ὁμοιομερῆ [ὅ
ἐστι στρογγύλα].

Ἡράκλειτος ψηγμάτια τινα ἐλάχιστα καὶ ἁμερῇ εἰσάγει.

ιδ'. Περὶ σχημάτων

Σχήμα ἐστὶν ἐπιφάνεια καὶ περιγραφὴ καὶ πέρας σώματος.
10 Οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου σφαιρικὰ τὰ σώματα τῶν τεττάρων
στοιχείων, μόνον δὲ τὸ ἀνώτατον πῦρ κωνοειδές. C

ιε'. Περὶ χρωμάτων

Χρῶμα ἐστὶ ποιότης σώματος δρατή.

Οἱ Πυθαγορικοὶ χροῖαν ἐκάλουν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
15 σώματος.

Ἐμπεδοκλῆς τὸ τοῖς πόροις τῆς ὕψεως ἐναρμόττον.

Πλάτων φλόγα ἀπὸ τῶν σωμάτων σύμμετρα μόρια
ἔχουσιν πρὸς τὴν ὕψιν.

Ζήνων ὁ Στωικὸς τὰ χρώματα πρῶτους εἶναι σχημα-
20 τισμοὺς τῆς ὕλης.

Οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου τὰ γένη τῶν χρωμάτων λευκόν τε
καὶ μέλαν, ἐρυθρόν, ὠχρόν· τὰς δὲ διαφορὰς τῶν χρωμά- D
των παρὰ τὰς ποιὰς μίξεις τῶν στοιχείων· τὰς δὲ τῶν
ζώων καὶ παρὰ τὰς ποικιλίας τῶν τροφῶν καὶ τῶν ἀέρων.

4 Ἐμπεδ. 31 A 43 D. || 10 Πυθ.] cf. Aristot., Metaph. A 8 990 a 15 ||
16 Ἐμπεδ.] 31 A 92 D. || 17 Πλάτων] cf. Tim. 67 c—68 b || 19 Ζήν.]
I 91 A.

12—24 Galen. § 27

2 τολμόν M || 5.6 [ὅ ἐστι στρ.] Diels sec. Stob. || 10 σώματα]
σχήματα Diels || 14 χροῖαν ἀνεκάλουν Π || 23 περὶ M p. c. M
lig. M a. c. || 24 περὶ M p. c. M lig. M a. c. | τροφῶν Cors. τρο-
πῶν vel τροπῶν Ω

ιζ'. *Περὶ τομῆς σωμάτων*

Οἱ ἀπὸ Θάλεω καὶ Πυθαγόρου παθητὰ <τὰ> σώματα καὶ τμητὰ εἰς ἄπειρον.

Οἱ τὰς ἀτόμους <εἰσάγοντες> περὶ τὰ ἀμερῇ ἴστασθαι καὶ μὴ εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν τομὴν. 5

Ἀριστοτέλης δυνάμει μὲν εἰς ἄπειρον ἐντελεχεῖα δ' οὐδαμῶς.

ιζ'. *Περὶ μίξεως καὶ κράσεως*

E Οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὰς τῶν στοιχείων μίξεις κατ' ἀλλοίωσιν. Οἱ δὲ περὶ Ἀναξαγόραν καὶ Δημόκριτον κατὰ παράθεσιν. 10

Ἐμπεδοκλῆς δ' ἐκ μικροτέρων ὄγκων τὰ στοιχεῖα συγκρίνει, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστα καὶ οἷον εἰς στοιχεῖα στοιχείων.

Πλάτων τὰ μὲν τρία σώματα (οὗ γὰρ θέλει κυρίως αὐτὰ εἶναι στοιχεῖα ἢ προσονομάζειν) τρεπτὰ εἰς ἄλληλα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ, τὴν δὲ γῆν εἰς τι τούτων ἀμετάβλητον. 15

ιη'. *Περὶ κενοῦ*

Οἱ ἀπὸ Θάλεω φυσικοὶ πάντες μέχρι Πλάτωνος τὸ κενὸν ἀπέγνωσαν.

Ἐμπεδοκλῆς·

‘οὐδέ τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν.’ 20

Λεύκιππος Δημόκριτος Δημήτριος Μητροδώρος Ἐπίκουρος τὰ μὲν ἄτομα ἄπειρα τῷ πλήθει, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον τῷ μεγέθει.

2 *Πυθ.*] sed cf. *Aristot., Metaph. M* 8 1083b 8 (264 M) || 4 *ἀτόμ.*] *Democr.* 68A 48D. || 6 *Ἀριστοτ.*] cf. *Phys. Θ* 8 266b 31 || 9 *ἀρχ.*] *Thal.* 11A 13a D. || 10 *Ἀναξαγ.*] 59A 54D. || 11 *Ἐμπεδ.*] 31A 43D. || 13 *Πλάτων*] cf. *Tim.* 49b || 17 *Θάλ.*] cf. autem *Aristot., Phys. Δ* 6 213a 12sq. || 19 *Ἐμπεδ.*] 31B 13D. || 21 *Λεύκ.*] 67A 15D. | *Δημήτρ.*] v. p. 19 De Falco | *Ἐπίκ.*] fr. 295 Us.

8–9 *Galen.* § 29 || 16 – p. 73, 4 *Galen.* § 30

2 <τὰ> edd. | σώματα om. *℞* || 4 οἱ] ἡ *M* p. c. *Π* | addidi | *περὶ* *Diels* sec. *Stob.* ἡ *Ω* || 20 οὐδὲν et κενὸν *Ω*

Οἱ Στωικοὶ ἐντὸς μὲν τοῦ κόσμου οὐδὲν εἶναι κενόν
ἐξωθεν δ' αὐτοῦ ἄπειρον.

Ἀριστοτέλης τοσοῦτον εἶναι τὸ κενὸν ἐκτὸς τοῦ κόσμου,
ὥστ' ἀναπνεῖν τὸν οὐρανόν· εἶναι γὰρ αὐτὸν πύρινον.

5

ιθ'. Περὶ τόπου

884

Πλάτων τὸ μεταληπτικὸν τῶν εἰδῶν, ὅπερ εἴρηκε μετα-
φορικῶς τὴν ὕλην, καθάπερ τινὰ τιθήνην καὶ δεξαμενὴν.

Ἀριστοτέλης τὸ ἔσχατον τοῦ περιέχοντος συνάπτον τῷ
περιεχομένῳ.

10

κ'. Περὶ χώρας

Οἱ Στωικοὶ καὶ Ἐπίκουρος διαφέρειν κενὸν τόπον χώ-
ραν· καὶ τὸ μὲν κενὸν εἶναι ἐρημίαν σώματος, τὸν δὲ τόπον
τὸ ἐχόμενον ὑπὸ σώματος· τὴν δὲ χώραν τὸ ἐκ μέρους B
ἐχόμενον, ὥσπερ ἐπὶ τῆς τοῦ οἴνου πιθιάκης.

15

κα'. Περὶ χρόνου

Πυθαγόρας τὸν χρόνον τὴν σφαῖραν τοῦ περιέχοντος εἶναι.

Πλάτων αἰῶνος εἰκόνα κινητὴν ἢ διάστημα τῆς τοῦ
κόσμου κινήσεως.

Ἐρατοσθένης τὴν τοῦ ἡλίου πορείαν.

20

κβ'. Περὶ οὐσίας χρόνου

Πλάτων οὐσίαν χρόνου τὴν τοῦ οὐρανοῦ κίνησιν.

Οἱ πλείους τῶν Στωικῶν αὐτὴν τὴν κίνησιν. καὶ οἱ μὲν
πλείους ἀγένητον τὸν χρόνον, Πλάτων δὲ γενητὸν κατ'
ἐπίνοιαν.

1 Στωικοί] I 195 A. || 3 Ἀριστοτ.] sec. Stob. Pythag. cf. Phys.
Δ 6 213 b 22 sqq. || 6 Πλάτων] cf. Tim. 48 e—49 a || 8 Ἀριστοτ.]
cf. De caelo Δ 3 310 b 7 et Phys. Δ 5 || 11 Στωικοί] II 504 A. |
Ἐπίκ.] fr. 271 Us. || 16 Πυθ.] 58 B 33 D. || 17 Πλάτων] cf. Tim.
38 c. Def. 411 b || 19 Ἐρατοσθ.] RE VI 362, 14 || 21 Πλάτων] v.
supra || 22 Στωικῶν] II 514 A.

1 Theodoret. 4, 14 || 15—19 Galen. § 37 || 20—24 Galen. § 38

1 μὲν om. Π || 6 post Πλάτων suppl. τόπον εἶναι Bern. sec.
Stob. || 10 tit. om. R || 13 τοῦ σώμ. Π || 14 πιθιάκης R ||
21 τὴν p. c. τὰς a. c. M || 23 ἀγένητον Ω

C

κγ'. Περὶ κινήσεως

Πυθαγόρας Πλάτων· κινήσις ἐστὶ διαφορά τις ἢ ἑτερότης ἐν ὄλῃ.

Ἀριστοτέλης· ἐντελέχεια κινήτου.

Δημόκριτος· ἐν γένος τῆς κινήσεως τὸ κατὰ †πλάγιον†. ⁵

Ἐπίκουρος· δύο εἶδη τῆς κινήσεως, τὸ κατὰ στάθμην καὶ τὸ κατὰ παρέγκλιν.

Ἡρόφιλος κινήσεως τὴν μὲν λόγῳ θεωρητὴν τὴν δ' αἰσθητὴν.

Ἡράκλειτος ἡρεμίαν μὲν καὶ στάσιν ἐκ τῶν ὄλων ἀν- ¹⁰
ῆρει· ἐστὶ γὰρ τοῦτο τῶν νεκρῶν· κίνησιν δ' αἰδίων μὲν
τοῖς αἰδίοις φθαρτὴν δὲ τοῖς φθαρτοῖς.

κδ'. Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς

D Παρμενίδης Μέλισσος Ζήνων ἀνήρουν γένεσιν καὶ φθο-
ρὰν διὰ τὸ νομίζειν τὸ πᾶν ἀκίνητον. ¹⁵

Ἐμπεδοκλῆς δὲ καὶ Ἐπίκουρος καὶ πάντες, ὅσοι κατὰ
συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι,
[καὶ] συγκρίσεις μὲν καὶ διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις
δὲ καὶ φθορὰς οὐ κυρίως· οὐ γὰρ κατὰ <τὸ> ποιὸν ἐξ
ἀλλοιώσεως, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν ἐκ συναθροισμοῦ ταύτας ²⁰
γίνεσθαι.

Πυθαγόρας καὶ πάντες, ὅσοι παθητὴν τὴν ὄλῃν ὑπο-
τίθενται, κυρίως γένεσιν καὶ φθορὰν γίνεσθαι· ἐκ γὰρ
ἀλλοιώσεως στοιχείων καὶ τροπῆς καὶ ἀναλύσεως ταῦτα
γίνεσθαι. ²⁵

⁴ Ἀριστοτ.] Phys. Γ 2 201 b 31 || ⁵ Δημόκρ.] 68 A 47 D. ||
⁶ Εἰπ.] fr. 280 Us. || ¹⁰ Ἡράκλ.] 22 A 6 D. || ¹⁴ Παρμ.] 28 A
29 D. | Μέλ.] 30 A 12 D. || ¹⁶ Ἐμπεδ.] 31 A 44 D.

13–25 Galen. § 39

⁵ παλμόν Diels sec. Stob. πληγὴν Zeller || ^{8.9} τὰς . . . αἰσθη-
τάς a. c., τὴν . . . ἤν p. c. M || ¹⁰ τῶν λόγων R || ¹⁸ [καὶ] Diels
sec. Galen. || ¹⁹ <τὸ> Diels || ²⁰ τὸ om. RP || ἐκ om. R

LIBER I

κε'. Περὶ ἀνάγκης

Θαλῆς· ἰσχυρότατον ἀνάγκη, κρατεῖ γὰρ τοῦ παντός. E

Πυθαγόρας ἀνάγκην ἔφη περικεῖσθαι τῷ κόσμῳ.

Παρμενίδης καὶ Δημόκριτος πάντα κατ' ἀνάγκην·
5 τὴν αὐτὴν δ' εἶναι εἰμαρμένην καὶ δίκην καὶ πρόνοιαν καὶ
κοσμοποιόν.

κς'. Περὶ οὐσίας ἀνάγκης

Πλάτων τὰ μὲν εἰς πρόνοιαν <ἀν>άγει τὰ δ' εἰς ἀνάγκην. F

Ἐμπεδοκλῆς οὐσίαν ἀνάγκης αἰτίαν χρηστικὴν τῶν
10 ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων.

Δημόκριτος τὴν ἀντιτυπίαν καὶ φορὰν καὶ πληγὴν τῆς
ῥλης.

Πλάτων ὅτε μὲν τὴν ῥλην ὅτε δὲ τὴν τοῦ ποιούντος πρὸς
τὴν ῥλην σχέσιν.

15 κζ'. Περὶ εἰμαρμένης

Ἡράκλειτος πάντα καθ' εἰμαρμένην, τὴν δ' αὐτὴν ὑπάρ-
χειν καὶ ἀνάγκην.

Πλάτων ἐγκρίνει μὲν τὴν εἰμαρμένην ἐπὶ τῶν ἀνθρω-
πίνων ψυχῶν καὶ βίων, συνεισάγει δὲ καὶ τὴν παρ' ἡμᾶς 885
20 αἰτίαν.

Οἱ Στωικοὶ Πλάτωνι ἐμφερῶς, καὶ τὴν μὲν ἀνάγκην
ἀνίκητόν φασιν αἰτίαν καὶ βιαστικὴν, τὴν δ' εἰμαρμένην
συμπλοκὴν αἰτιῶν τεταγμένην, ἐν ᾗ συμπλοκῇ καὶ τὸ παρ'
ἡμᾶς, ὥστε τὰ μὲν εἰμάρθαι τὰ δ' ἀνειμάρθαι.

4 Παρμ.] 28 A 32 D. || 8 Πλάτων] cf. Tim. 48 a || 9 Ἐμπεδ.]
31 A 45 D. || 11 Δημόκρ.] 68 A 66 D. || 13 Πλάτων] cf. Tim. 50 a b ||
16 Ἡράκλ.] 22 A 8 D. || 18 Πλάτων] cf. Pyth. Diog. Laert. 8, 27 ||
21 Στωικοί] Π 976 A.

1—6 Galen. § 40 || 3sq. Theodoret. 6, 13 || 7—14 Galen. § 41 ||
16 Theodoret. 6, 13

3 pro ἔφη alia quaedam, quae legi non possunt α || 5 καὶ
εἰμαρμ. καὶ Π | καὶ³ om. R || 7 tradita ante 9 Ἐμπ. trp. Wy. ||
8 <ἀν>- Diels || 11 φορὰν Wy. φθορὰν M R τὴν φθ. Π | τὴν
πληγὴν M || 19 συνάγει R || 24 ἡμῖν R

κη'. Περὶ οὐσίας εἰμαρμένης

Ἡράκλειτος οὐσίαν εἰμαρμένης λόγον τὸν διὰ τῆς οὐσίας τοῦ παντός διήκοντα· αὕτη δ' ἐστὶ τὸ αἰθέριον σῶμα, σπέρμα τῆς τοῦ παντός γενέσεως.

Πλάτων λόγον αἰδίων καὶ νόμον αἰδίων τῆς τοῦ παντός φύσεως. 5

- B Χρύσιππος δύναμιν πνευματικὴν τάξει τοῦ παντός διοικητικὴν· καὶ πάλιν ἐν τοῖς Ὅροις· εἰμαρμένη ἐστὶν ὁ τοῦ κόσμου λόγος ἢ νόμος τῶν [ὄντων] ἐν τῷ κόσμῳ προνοία διοικουμένων· ἢ λόγος, καθ' ὃν τὰ μὲν γεγονότα γέγονε τὰ δὲ γινόμενα γίνεται τὰ δὲ γενησόμενα γενήσεται. 10

Οἱ Στωικοὶ εἰρμόν αἰτιῶν, τούτεστι τάξιν καὶ ἐπισύνδεσιν ἀπαράβατον.

Ποσειδώνιος τρίτην ἀπὸ Διὸς· πρῶτον μὲν γὰρ εἶναι τὸν Δία, δευτέρον δὲ τὴν φύσιν, τρίτον δὲ τὴν εἰμαρμένην. 15

κθ'. Περὶ τύχης

- C Πλάτων αἰτίαν ἐν προαιρετικοῖς κατὰ συμβεβηκὸς καὶ παρακολούθημα.

Ἀριστοτέλης αἰτίαν κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τοῖς καθ' ὁρμὴν ἐνεκά τινος γινομένοις, ἄδηλον καὶ ἄστατον. διαφέρειν δὲ τῆς τύχης τὸ αὐτόματον· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τύχης καὶ ταυτομάτου εἶναι ἐν τοῖς πρακτέοις πάντως· τὸ δ' αὐτόματον οὐκ ἀπὸ τύχης, ἐν γὰρ τοῖς ἔξω πράξεως· καὶ τὴν μὲν τύχην τῶν λογικῶν, τὸ δ' αὐτόματον καὶ τῶν λογικῶν καὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ τῶν ἀνύχων σωμάτων. 25

Ἐπίκουρος ἄστατον αἰτίαν προσώποις χρόνοις τόποις.

2 Ἡράκλ.] 22A 8D. || 7 Χρύσ.] II 913A. || 12 Στωικοὶ] II 917A. || 17 Πλάτων] cf. Def. 411b || 19 Ἀριστοτ.] cf. Phys. B 6 197a 5 et a 36sq. || 26 Ἐπίκ.] fr. 380 Us.

7 Theodoret. 6, 14 || 17sq. Theodoret. 6, 15

8 πάλιν] πάγην M || 8.9 ὁ τοῦ νόμου κόσμος ἢ λόγος ἢ νόμος τῶν R || 9 [ὄντων] Diels || 10 γινόμενα α || 12 ἐπίδωσιν R || 14 ποσειδ. δὲ R | τρίτον α a. c. || 15 δὲ¹ om. II || 21 γὰρ om. R || 22 αὐτομάτου R || 26 ἀσύστατον II | τρόποις II

Ἀναξαγόρας καὶ οἱ Στωικοὶ ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρωπίνῳ
 λογισμῷ· ἃ μὲν γὰρ εἶναι κατ' ἀνάγκην, ἃ δὲ καθ' εἰμαρ-
 μένην, ἃ δὲ κατὰ προαίρεσιν, ἃ δὲ κατὰ τύχην, ἃ δὲ κατὰ τὸ
 αὐτόματον.

5 λ'. Περὶ φύσεως

Ἐμπεδοκλῆς φύσιν μηδὲν εἶναι, μῖξιν δὲ τῶν στοιχείων
 καὶ διάστασιν. γράφει γὰρ οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ Φυσικῶν·

ἄλλο δέ τοι ἐρέω· φύσις οὐδενός ἐστιν ἀπάντων
 θνητῶν, οὐδὲ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή,
 10 ἀλλὰ μόνον μῖξις τε διάλλαξις τε μιγέντων
 ἐστί, φύσις δὲ βροτοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.'

Ἀναξαγόρας ὁμοίως τὴν φύσιν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν,
 τουτέστι γένεσιν καὶ φθοράν.

1 Ἀναξ.] 59 A 66 D. cf. Democr. 68 A 70 D. | Στωικοὶ] II 966 A. ||
 6 Ἐμπεδ.] 31 B 8 D. || 12 Ἀναξαγ.] Aristot., Phys. A 4 187 a 20.
 cf. De gen. et corr. A 1 314 a 13

6 μηδενός Diels || 7 τῶν φυσικῶν R φυσικῶ II || 8 δέ τι R |
 οὐδὲν Ω (v. cett. testim.) || 10 μίξις τε καὶ II

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ
ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ
ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΟΜΗΣ**

ΤΟ Β', ΕΝ ΩΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΑΔΕ

- α'. *Περὶ κόσμον* 5
 β'. *Περὶ σχήματος κόσμον*
 γ'. *Εἰ ἔμψυχος ὁ κόσμος καὶ προνοία διοικούμενος*
 δ'. *Εἰ ἀφθαρτος ὁ κόσμος*
 ε'. *Πόθεν τρέφεται ὁ κόσμος*
 ς'. *Ἀπὸ ποίου πρώτου στοιχείου ἤρξατο κοσμοποιεῖν* 10
ὁ θεός
 ζ'. *Περὶ τάξεως κόσμον*
 η'. *Περὶ τοῦ τίς ἡ αἰτία τὸν κόσμον ἐγκλιθῆναι*
 θ'. *Περὶ τοῦ ἐκτὸς τοῦ κόσμον, εἰ ἔστι κενόν*
 ι'. *Τίνα δεξιὰ τοῦ κόσμον καὶ τίνα ἀριστερά* 15
 ια'. *Περὶ οὐρανοῦ, τίς ἡ τούτου οὐσία*
 ιβ'. *Περὶ διαιρέσεως οὐρανοῦ, εἰς πόσους κύκλους*
διαιρεῖται
 ιγ'. *Τίς οὐσία τῶν ἀστέρων πλανητῶν τε καὶ ἀπλανῶν*
καὶ πῶς συνέστη 20
 ιδ'. *Περὶ σχημάτων ἀστέρων*
 ιε'. *Περὶ τάξεως ἀστέρων*
 ις'. *Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων φορᾶς καὶ κινήσεως*
 ιζ'. *Πόθεν φωτίζονται οἱ ἀστέρες*

Libri et capitum descriptionem ex M sumpsī. deest in α || 4 τὸ βιβλίον ΑΕ | ἐν – τάδε om. Ε || 7 καὶ – διοικ. om. ΑΕ || 9 πόθεν] εἰ R || 10 πρώτου om. ΑΕ || 12 τοῦ κ. R ΑΕ || 13 Περὶ τοῦ om. ΑΕ | τοῦ τὸν κόσμον ΑΕ || 19 ἡ οὐσ. ΑΕ | πλ. – ἀπλ. om. ΑΕ || 20 συνεστήκασι ΑΕ

- ιη'. *Περὶ τῶν ἀστέρων τῶν καλουμένων Διοσκοούρων*
 ιθ'. *Περὶ ἐπισημασίας τῶν ἀστέρων καὶ πῶς γίνεται*
χειμῶν καὶ θέρος
 κ'. *Περὶ οὐσίας ἡλίου καὶ ὅτι δύο καὶ τρεῖς εἰσιν*
 5 κα'. *Περὶ μεγέθους ἡλίου*
 κβ'. *Περὶ σχήματος ἡλίου*
 κγ'. *Περὶ τροπῶν ἡλίου*
 κδ'. *Περὶ ἐκλείψεως ἡλίου*
 κε'. *Περὶ οὐσίας σελήνης*
 10 κς'. *Περὶ μεγέθους σελήνης*
 κζ'. *Περὶ σχήματος σελήνης*
 κη'. *Περὶ φωτισμῶν σελήνης*
 κθ'. *Περὶ ἐκλείψεως σελήνης*
 λ'. *Περὶ ἐμφάσεως αὐτῆς καὶ διὰ τί γεώδης φαίνεται*
 15 λα'. *Περὶ τῶν ἀποστημάτων τῆς σελήνης, πόσον ἀφ-*
έστηκε τοῦ ἡλίου
 λβ'. *Περὶ ἐνιαυτοῦ, πόσος ἐκάστου τῶν πλανητῶν χρό-*
νος καὶ τίς ὁ μέγας ἐνιαυτός

Τετελεκώς τοίνυν τὸν περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ 886
 20 τῶν συνεδρευνόντων αὐτοῖς λόγον τρέφομαι πρὸς τὸν B
 ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀπὸ τοῦ περιεκτικωτάτου πάν-
 των ἐνστησάμενος.

α'. Περὶ κόσμον

Πυθαγόρας πρῶτος ὠνόμασε τὴν τῶν ὄλων περιοχὴν
 25 κόσμον ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως.

24 Πυθ.] 14, 21 D.

23 — p. 80, 12 Galen. § 44 || 24.25 Achill. p. 36, 8 M. Cyrill.,
 Contra Iulian. 2, 46 B

2 τῶν om. AE || 4 καὶ ὅτι etc. om. AE || 13 ἐγκλίσεως sive
 ἐγκλείψεως R || 14 καὶ om. AE || 15 περὶ ἀποστήματος τ. σελ.
 ὁ δ. etc. AE || 17 πλανωμένων AE || 17. 18 χρόνος καὶ τίς om. AE ||
 21 ἐπὶ τῶν om. Laur. 80, 30 Laur. 31, 37 (habet τῶν) περὶ τῶν
 corr. Vossiani Q 2 edd.: vulg. san. puto cl. Aristot., Pol. 1280a 17,
 EN 1131 b 18 || 24 ὠνόμασε om. α¹ || 25 αὐτῇ Laur. 31, 37

Θαλῆς καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ἓνα τὸν κόσμον.

C Δημόκριτος καὶ Επίκουρος καὶ ὁ τούτου καθηγητὴς
Μητροδόωρος ἀπείρους κόσμους ἐν τῷ ἀπείρῳ κατὰ πᾶσαν
περίστασιν.

Ἐμπεδοκλῆς τὸν τοῦ ἡλίου περιόδρομον εἶναι περιγραφὴν 5
τοῦ κόσμου καὶ τοῦ πέρατος αὐτοῦ.

Σέλενκος ἄπειρον τὸν κόσμον.

Διογένης τὸ μὲν πᾶν ἄπειρον, τὸν δὲ κόσμον πε-
περάνθαι.

Οἱ Στωικοὶ διαφέρειν τὸ πᾶν καὶ τὸ ὅλον· πᾶν μὲν γὰρ 10
εἶναι τὸ σὺν κενῷ ἄπειρον, ὅλον δὲ χωρὶς τοῦ κενοῦ τὸν
κόσμον· ὥστε [οὐ] τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ ὅλον καὶ τὸν κόσμον.

β'. Περὶ σχήματος κόσμον

Οἱ μὲν Στωικοὶ σφαιροειδῆ τὸν κόσμον, ἄλλοι δὲ κωνο-
D ειδῆ, οἱ δ' ὠροειδῆ. 15

Ἐπίκουρος δ' ἐνδέχεσθαι μὲν εἶναι σφαιροειδεῖς τοὺς
κόσμους, ἐνδέχεσθαι δὲ καὶ ἑτέροις σχήμασι κεχρησθαι.

γ'. Εἰ ἔμψυχος ὁ κόσμος καὶ προνοία διοικούμενος

Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἔμψυχον τὸν κόσμον καὶ προνοίᾳ
διοικούμενον. 20

1 Θαλ.] 11 A 13 b D. || 2 *Επίκ.*] fr. 301 Us. || 3 *Μητρ.*] 70 A
6 D. || 5 *Ἐμπεδ.*] 31 A 50 D. || 8 *Διογ.*] 64 A 10 D. || 10 *Στωικοὶ*]
II 522 A. || 14 *Στωικοὶ*] II 547 A. || 16 *Επίκ.*] fr. 302 Us.

2 Achill. p. 37, 5 M. Theodoret. 4, 15 || 14 Achill. p. 37, 8 M.
Galen. § 45 || 18 — p. 81, 9 Galen. § 46. Euseb. 15, 34, 1—3. Cyrill.
et Theodoret. l. c.

2 τούτων μαθητῆς Ω corr. cl. Galen. et Stob. 1, 22, 4 Diels ||
5 τὴν — περιδρομὴν Π || 6 τοῦ κόσμον καὶ τοῦτο πέρας αὐτοῦ Π
τοῦ πέρατος τοῦ κόσμον edd. sec. Stob. Galen. Cyrill. || 7 Σέλεν-
κος δὲ Ξ || 11 sic Ω, sed τὸ σὺν τῷ κενῷ τῷ ἀπείρῳ edd. cl.
Galen. Cyrill. Stob. || 12 ὥστε — κόσμον om. Ξ | [οὐ] Re. probat
Diels || 13 pro titulo εἰ σφαιροειδεῖς ὁ κόσμος ἢ κυμβοειδεῖς
mg. α || 15 ὠροειδῆ Μ || 18 καὶ — διοικ. om. Π

Δημόκριτος δὲ καὶ Επίκουρος καὶ ὅσοι τὰ ἄτομα εἰσ-
 ηγοῦνται καὶ τὸ κενὸν οὐτ' ἔμψυχον οὔτε προνοία διοι-
 κεῖσθαι, φύσει δέ τιτι ἀλόγῳ.

Ἀριστοτέλης οὐτ' ἔμψυχον ὅλον δι' ὅλων, οὔτε μὴν αἰ-
 5 σθητικὸν οὔτε λογικὸν οὔτε νοερὸν οὔτε προνοία διοικού- E
 μενον· τὰ μὲν γὰρ οὐράνια τούτων ἀπάντων κοινωνεῖν,
 σφαίρας γὰρ περιέχειν ἐμψύχους καὶ ζωτικὰς, τὰ δὲ περι-
 γεια μηδενὸς αὐτῶν, τῆς δ' εὐταξίας κατὰ συμβεβηκὸς
 οὐ προηγουμένως μετέχειν.

10 δ'. Εἰ ἀφθαρτος ὁ κόσμος

Πυθαγόρας <καὶ Πλάτων> καὶ οἱ Στωικοὶ γενητὸν
 ὑπὸ θεοῦ τὸν κόσμον· καὶ φθαρτὸν μὲν ὅσον ἐπὶ τῇ φύσει,
 αἰσθητὸν γὰρ εἶναι διότι καὶ σωματικόν, οὐ μὴν φθαρη-
 σόμενόν γε προνοία καὶ συνοχῇ θεοῦ.

15 Ἐπίκουρος φθαρτόν, ὅτι καὶ γενητόν, ὡς ζῶον ὡς
 φυτόν.

Ξενοφάνης ἀγένητον καὶ αἰδίδιον καὶ ἀφθαρτον τὸν
 κόσμον. F

Ἀριστοτέλης τὸ ὑπὸ τὴν σελήνην τοῦ κόσμου μέρος
 20 παθητόν, ἐν ᾧ καὶ τὰ περίγεια κηραίνεται.

1 Δημόκρ.] 67 (Leucipp.) A 22 D. | Ἐπίκ.] cf. fr. 382 Us. ||
 4 Ἀριστοτ.] De caelo. B 3 || 11 Πλάτων] e. g. Tim. 41a b | Στωι-
 κοί] Π 575 A. || 15 Ἐπίκ.] fr. 305 Us. || 17 Ξεν.] 21 A 37 D. ||
 19 Ἀριστοτ.] cf. De caelo. B 11 291 b

10—20 Galen. § 47. Cyrill. l. c. Theodoret. 4, 16. Euseb. 15, 35,
 1—4

3 ἀλόγῳ in ras. fort. ἀθανάτῳ α || 6 πάντων Diels sec. Euseb.
 Galen. Cyrill. || 7 σφ. γὰρ περιέχουσιν ἐμψύχων καὶ ζωτικῶν
 Laur. 31, 37 || 10 εἰ γεννητὸς ὁ κόσμος ἢ ἀγέννητος· εἰ φθαρτὸς ἢ
 ἀφθαρτος mg. α || 11 <καὶ Πλάτων> Diels sec. Euseb. | pro οἱ
 Στωικοὶ delineato πλάτων Laur. 80, 21 || 13 διότι σωμ. M διὰ
 τοῦτο καὶ σωμ. R διὰ τὸ σωμ. Π διότι σωματικὸς Laur. 31, 37
 corr. Diels ex Stob. || 20 κορέννεται Laur. 31, 37

ε'. Πόθεν τρέφεται ὁ κόσμος

Ἀριστοτέλης· εἰ τρέφεται ὁ κόσμος, καὶ φθαρήσεται· ἀλλὰ μὴν οὐδεμιᾶς τινος ἐπιδεῖται τροφῆς· διὰ τοῦτο καὶ αἰδῖος.

887 Πλάτων αὐτὸν αὐτῷ τὸν κόσμον ἐκ τοῦ φθίνοντος κατὰ 5 μεταβολὴν τὸ τρέφον παρέχεσθαι.

Φιλόλαος διτιτὴν εἶναι τὴν φθοράν, τότε μὲν ἐξ οὐρανοῦ πυρὸς ἔνεντος, τότε δ' ἐξ ὕδατος σεληνιακοῦ περιστροφῇ τοῦ ἀέρος ἀποχυθέντος· καὶ τούτων εἶναι τὰς ἀναθυμιάσεις τροφὰς τοῦ κόσμου.

10

ς'. Ἀπὸ ποίου πρῶτον στοιχείου
ἤρξατο κοσμοποιεῖν ὁ θεός

Οἱ φυσικοὶ ἀπὸ γῆς ἄρξασθαι φασὶ τὴν γένεσιν τοῦ κόσμου καθάπερ ἀπὸ κέντρου· ἀρχὴ δὲ σφαίρας τὸ κέντρον.

Πυθαγόρας ἀπὸ πυρὸς καὶ τοῦ πέμπτου στοιχείου. 15
B Ἐμπεδοκλῆς τὸν μὲν αἰθέρα πρῶτον διακριθῆναι, δευτερον δὲ τὸ πῦρ ἐφ' ᾧ τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἄγαν περισφιγγομένης τῇ ῥύμῃ τῆς περιφορᾶς ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ· ἐξ οὗ <ἀνα>θυμιαθῆναι τὸν ἀέρα καὶ γενέσθαι τὸν μὲν οὐρανὸν ἐκ τοῦ αἰθέρος τὸν δ' ἥλιον ἐκ τοῦ πυρὸς, πιληθῆναι δ' ἐκ 20 τῶν ἄλλων τὰ περίγεια.

5 Πλάτων] Tim. 33c || 7 Φιλ.] 44A 18D. || 13 φυσ. (i. e. Stoici)] II 582 A. || 16 Ἐμπεδ.] 31 A 49 et 66 D.

1-10 Galen. § 48. Euseb. 15, 36, 1-3. Achill. p. 35, 15 M. || 11 - p. 83, 10 Galen. § 49. Euseb. 15, 37, 1-6

1 πόθεν] εἰ R || 3 [τινος] Diels sec. Euseb. || 5 αὐτὸν om. Laur. 31, 37 || 7.8 τότε] ποτὲ Laur. 31, 37 τὸ Stobaei quidam codex edd. || 7 οὐρανίου ci. Cors. || 8 περιστροφῆς Laur. 31, 37 || 9 ἀστέρος R || 11 πρῶτον om. II Laur. 31, 37 | pro tit. πόθεν ἄρχεται ὁ κόσμος καὶ ἐκ ποίων στοιχείων mg. α || 14 δέ] γὰρ Laur. 31, 37 || 16 Διοκλῆς pro Ἐμπ. Galen. || 19 <ἀνα> Re. sec. Galen. θυμιασθῆναι R || 20 ἀέρος Laur. 31, 37 | εἰληθῆναι Euseb.

Πλάτων τὸν ὁρατὸν κόσμον γεγενῆσθαι πρὸς παρὰδειγμα τοῦ νοητοῦ κόσμου· τοῦ δ' ὁρατοῦ κόσμου προτέραν μὲν εἶναι τὴν ψυχὴν, μετὰ δὲ ταύτην τὸ σωματοειδὲς τὸ ἐκ πυρὸς μὲν καὶ γῆς πρῶτον, ὕδατος δὲ καὶ ἀέρος δεύτερον.

5 Πυθαγόρας πέντε σχημάτων ὄντων στερεῶν, ἅπερ καλεῖται καὶ μαθηματικά, ἐκ μὲν τοῦ κύβου φησὶ γεγενῆσθαι τὴν γῆν, ἐκ δὲ τῆς πυραμίδος τὸ πῦρ, ἐκ δὲ τοῦ ὀκταέδρου τὸν ἀέρα, ἐκ δὲ τοῦ εἰκοσαέδρου τὸ ὕδωρ, ἐκ δὲ τοῦ δωδεκαέδρου τὴν τοῦ παντὸς σφαῖραν.

10 Πλάτων δὲ καὶ ἐν τούτοις πυθαγορίζει.

ζ'. Περὶ τάξεως κόσμου

Παρμενίδης στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας ἐπαλλήλους, τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ τὴν δ' ἐκ τοῦ πυκνοῦ, μικτὰς δ' ἄλλας ἐκ φωτὸς καὶ σκότους μεταξὺ τούτων· καὶ τὸ
15 περιέχον δὲ πάσας τείχους δίκην στερεὸν ὑπάρχειν.

Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος χιτῶνα κύκλῳ καὶ ὕμένα
περιτείνουσι τῷ κόσμῳ.

Ἐπίκουρος ἐνίων μὲν κόσμων ἀραιὸν τὸ πέρας ἐνίων δὲ πυκνόν, καὶ τούτων τὰ μὲν τινα κινούμενα τὰ δ' ἀκίνητα.

20 Πλάτων πῦρ πρῶτον εἰτ' αἰθέρα μεθ' ὃν ἀέρα ἐφ' ᾧ ὕδωρ, τελευταίαν δὲ γῆν· ἐνίετε δὲ τὸν αἰθέρα τῷ πυρὶ συνάπτει.

Ἀριστοτέλης πρῶτον μὲν αἰθέρα ἀπαθῆ, πέμπτον δὲ τι σῶμα· μεθ' ὃν παθητὰ πῦρ ἀέρα ὕδωρ· τελευταίαν δὲ

1 Πλάτων] Tim. 36 d sqq. || 5 Πυθ.] 44 (Philolaus!) A 15 D. || 12 Παρμ.] 28 A 37 D. || 16 Λεύκ. Δημόκρ.] 67 A 23 D. || 18 Ἐπίκ.] fr. 303 Us. || 20 Πλάτων] Tim. 53 c || 22 Ἀριστοτ.] De mundo 392 a 8

5 Achill. p. 37, 29 M. || 11 — p. 84, 3 Galen. § 50. Euseb. 15, 38, 1—6

1 τὸν ὁρατὸν Ω ὁρ. τ. Galen. Euseb. || 2 δ' ὁρ. κ. om. Laur. 31, 37 v || 4 τῆς γῆς Π | πρῶτων et δευτέρω ΜΜ (corr. m. 2) || 6 κύβου] κόσμου Μ κύκλου Laur. 31, 37 || 11 τοῦ κ. Π π. τῆς τοῦ κ. τ. Laur. 31, 37 || 12 ἐπ' ἀλλήλας Μ -αῖς Laur. 31, 37 || 14 ἀλλήλας Ω corr. Diels ex Euseb. || 16 κύκλου σ¹ || 17 περιζωννύουσι Laur. 31, 37 || 19 τινα om. Laur. 31, 37 || 21 — p. 84, 1 ἐνίετε u. ad γῆν om. A, mg. suppl. || 22 ἀέρα Ω | ἀέρα ἀπαθῆ τὸν αἰθέρα Μ | δέ τι Ω corr. Duebn. || 23 ὃν Μ δ Ο

γῆν. τούτων δὲ τοῖς μὲν οὐρανίοις ἀποδεδοῖσθαι τὴν κυκλικὴν κίνησιν, τῶν δ' ὑπ' ἐκεῖνα τεταγμένων τοῖς μὲν κούφοις τὴν ἄνω τοῖς δὲ βαρέσι τὴν κάτω.

- Ε Ἐμπειδοκλῆς μὴ διὰ παντός ἐστῶτας εἶναι μὴδ' ὠρισμένους τοὺς τόπους τῶν στοιχείων, ἀλλὰ †πάντα τοὺς† 5 ἀλλήλων μεταλαμβάνειν.

η'. Τίς ἡ αἰτία τοῦ τὸν κόσμον ἐγκλιθῆναι

Διογένης Ἀναξαγόρας μετὰ τὸ συστήναι τὸν κόσμον καὶ τὰ ζῶα ἐκ τῆς γῆς ἐξαγαγεῖν ἐγκλιθῆναι πῶς τὸν κόσμον ἐκ τοῦ αὐτομάτου εἰς τὸ μεσημβρινὸν αὐτοῦ μέρος, ἴσως 10 ὑπὸ προνοίας, ἢ δ' μὲν [τινα] ἀοίκητα γένηται αὖ δ' οἰκητὰ μέρη τοῦ κόσμου κατὰ ψῦξιν καὶ ἐκπύρωσιν καὶ εὐκρασίαν.

- Φ Ἐμπειδοκλῆς τοῦ ἀέρος εἷξαντος τῇ τοῦ ἡλίου ὀρμῇ, ἐγκλιθῆναι τὰς ἄρκτους, καὶ τὰ μὲν βόρεια ὑψωθῆναι τὰ δὲ νότια ταπεινωθῆναι, καθ' ὃ καὶ τὸν ὅλον κόσμον. 15

θ'. Περὶ τοῦ ἐκτὸς τοῦ κόσμου, εἰ ἔστι κενόν

Οἱ μὲν ἀπὸ Πυθαγόρου ἐκτὸς εἶναι τοῦ κόσμου κενόν, εἰς δ' ἀναπνεῖ ὁ κόσμος καὶ ἐξ οὗ.

- 888 Οἱ δὲ Στωικοί, εἰς δ' κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν ἀναλύεται, τὸ ἄπειρον. 20

Ποσειδώνιος οὐκ ἄπειρον, ἀλλ' ὅσον αὐταρκες εἰς τὴν διάλυσιν [ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ κενοῦ].

4 Ἐμπεδ. 31 A 35 D. || 8 Διογ. 64 A 11 D. | Ἀναξ. 59 A 67 D. || 13 Ἐμπεδ. 31 A 58 D. || 19 Στωικοί Π 609 A. || 21 Ποσειδ. cf. RE XXII 685 || 22 Περὶ κεν. Aristot. Phys. Δ 6 213 a 11 sqq.

4 Achill. p. 34, 20 M. || 7—15 Galen. § 51. Euseb. 15, 39, 1. 2 || 16—p. 85, 3 Galen. § 52. Euseb. 15, 40, 1—4

1 ἀποδιδόνα Π || 2 ἐπ' ᾧ || 4 εἶναι om. Π || 5 sic M Π ᾧ πάν- τη τοῦ Laur. 31, 37 πάντα πῶς Euseb. πανταχῶς Wachsmuth Bern. πάντας τοὺς Stob. || 7 περὶ τοῦ τίς etc. ᾧ | ἐγκεκλιῖσθαι Π || 10 αὐτοῦ Diels αὐτοῦ M Π ᾧ || 11 [τινα] Diels sec. Galen. ut glossema || 14 ἐπικλιθῆναι ᾧ Euseb. | τοὺς ἄρκτους M τὸν κόσμον ᾧ || 19 δὲ om. ᾧ | τὸ del. Diels sec. Euseb. || 22 [ἐν — κενοῦ] et p. 85, 1 [ἔλεγεν] Diels | ἔλεγεν tantum delevit et librum περὶ κεν. Posidonio attribuit Bern.

Ἀριστοτέλης [ἔλεγεν] μηδὲν εἶναι κενόν.

Πλάτων μήτ' ἐκτὸς τοῦ κόσμου μήτ' ἐντὸς μηδὲν εἶναι κενόν.

ι'. Τίνα δεξιὰ τοῦ κόσμου καὶ τίνα ἀριστερά

5 Πυθαγόρας Πλάτων Ἀριστοτέλης δεξιὰ τοῦ κόσμου τὰ ἀνατολικά μέρη, ἀφ' ὧν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ἀρι- B στερά δὲ τὰ δυτικά.

Ἐμπεδοκλῆς δεξιὰ μὲν τὰ κατὰ τὸν θερινὸν τροπικόν, ἀριστερά δὲ τὰ κατὰ τὸν χειμερινόν.

10 ια'. Περὶ οὐρανοῦ, τίς ἡ τούτου οὐσία

Ἀναξιμένης τὴν περιφορὰν τὴν ἐξωτάτω γήινην.

Ἐμπεδοκλῆς στερέμνιον εἶναι τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀέρος συμπαγέντος ὑπὸ πυρὸς κρυσταλλοειδῶς, τὸ πυρῶδες καὶ <τὸ> ἀερῶδες ἐν ἐκατέρῳ τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα.

15 Ἀριστοτέλης ἐκ πέμπτου σώματος <...> †πυρὸς ἢ† <...> ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ μίγματος.

ιβ'. Περὶ διαιρέσεως οὐρανοῦ, εἰς πόσους κύκλους C διαιρεῖται

Θαλῆς Πυθαγόρας οἱ ἀπ' αὐτοῦ μεμερίσθαι τὴν τοῦ
20 παντὸς οὐρανοῦ σφαῖραν εἰς κύκλους πέντε, οὐστinas
προσαγορεύουσι ζώνας· καλεῖται δ' αὐτῶν ὁ μὲν ἀρκτι-

2 Πλάτων] e. g. Tim. 58 a || 5 Ἀριστοτ.] De caelo. B 2 284 b 8 a q q. || 8 Ἐμπεδ.] 31 A 50 D. || 11 Ἀναξ.] 13 A 13 D. || 12 Ἐμπεδ.] 31 A 51 D. || 15 Ἀριστοτ.] v. supra p. 83, 22 || 19 Θαλ.] 11 A 13 c D.

4—9 Galen. § 53. Euseb. 15, 41, 1. 2 || 10—16 Galen. § 54. Euseb. 15, 42, 1. 2 || 12 Achill. p. 34, 29 M. || 12—16 Ps.-Aristotel. erotoapocrisis, v. Rose, Hermes 9, 1875, 119 || 15. 16 cf. Achill. p. 35, 1 M. || 17—p. 86, 9 Galen. § 55

2 μηδὲν om. Laur. 31, 37 || 6. 7 ἀφ' — δυτικά om. v || 11 γήινην] γῆς εἶναι ci. Diels ex Galen., qui habet τὴν ἐξωτ. γῆν εἶναι || 14 <τὸ> Diels ex Galen. et Stob. || 15. 16 lacunas indicavit Diels, ex Galen. et Achille sic restituit: Ἀριστ. ἐκ πέμπτου σώματος. <sec. Stob. Parmenides etc.> πύρ(ω)ον <εἶναι τὸν οὐρανόν. Ἀναξίμανδρος> [ἢ] ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ μίγματος || 21 δὲ ὁ μὲν αὐτῶν II

κός τε καὶ ἀειφανής, ὁ δὲ θερινὸς τροπικός, ὁ δ' ἰσημερινός, ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικός, ὁ δ' ἀνταρκτικός τε καὶ ἀφανής· λοξὸς δὲ τοῖς τρισὶ μέσοις ὁ καλούμενος ζωδιακὸς ὑποβέβληται, παρεπιψάων τῶν μέσων τριῶν· πάντας δ' αὐτοὺς ὁ μεσημβρινὸς πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τῶν ἄρκτων ἐπὶ τὸ ἀντίξουν τέμνει.

Πυθαγόρας πρῶτος ἐπινενοηκέναι λέγεται τὴν λόξωσιν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ἥτινα Οἰνοπίδης ὁ Χῖος ὡς ἰδίαν ἐπίνοιαν σφετερίζεται.

ιγ'. Τίς ἡ οὐσία τῶν ἄστρον, πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν, καὶ πῶς συνέστη

Θαλῆς γεώδη μὲν ἔμπυρα δὲ τὰ ἄστρο.

Ἐμπεδοκλῆς πύρινα ἐκ τοῦ πυρώδους, ὅπερ ὁ ἀήρ ἐν αὐτῷ περιέχων ἐξανέθλιψε κατὰ τὴν πρώτην διάκρισιν.

Ἀναξαγόρας τὸν περικείμενον αἰθέρα πύρινον μὲν εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν, τῇ δ' ἐντονίᾳ τῆς περιδιδήσεως ἀναρπάσαντα πέτρους ἐκ τῆς γῆς καὶ καταφλέξαντα τούτους ἡστερικέναι.

Διογένης κισσηρώδη τὰ ἄστρο, διαπνοὰς δ' αὐτὰ νομίζει τοῦ κόσμου· πάλιν δ' ὁ αὐτὸς ἀφανεῖς μὲν λίθους, πίπτοντας δὲ πολλάκις ἐπὶ τὴν γῆν σβέννυσθαι, καθάπερ τὸν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς πυροειδῶς κατενεχθέντα ἀστέρα πέτρινον.

8 Οἰνοπ.] 41, 7 D. || 12 Θαλ.] 11 A 17a D. || 13 Ἐμπεδ.] 31 A 53 D. || 15 Ἀναξ.] 59 A 71 D. || 19 Διογ.] 64 A 12 D.

10 — p. 87, 14 Galen. § 56. Euseb. 15, 30, 1—9 || 10 Achill. p. 40, 1 M. Theodoret. 4, 17 || 15 Achill. p. 40, 3 M. Theodoret. l. c. || 19 Achill. p. 40, 8 M. Theodoret. l. c.

1—3 ὁ δὲ θερ. — ἀφανής om. v || 1—2 ὁ δ' ἰσημ. — τροπικός om. M || 2—3 ὁ δὲ χειμ. — ἀφανής om. Laur. 31, 37 | ἀρκτικός τε καὶ ἀειφανής perp. M || 3 μέσος δὲ ὁ ζωδιακὸς καλούμενος M || 5 ἀπὸ τῶν ἄρκτων om. E || 6 ἀντίξον M || 11 συνεστήκασιν Π || 13 ἔμπεδ. ἅπερ (om. πυρ. ἐ. τ. πυρώδ.) Laur. 31, 37 | αἰθήρ Π || 14 ἐξέθλιψε Π || 16 πανδιδήσεως Laur. 31, 37 | ἀναρπάζοντα Π || 17 ἐκ Ω ἀπὸ Diels cum Galen. Euseb. || 19 κισσηρώδη Π (M?) || 20 ἀφανεῖς] λέγει M || 21 σβεννύναι M

Ἐμπεδοκλῆς τοὺς μὲν ἀπλανεῖς ἀστέρας συνδεδέσθαι τῷ κρυστάλλῳ, τοὺς δὲ πλανήτας ἀνεῖσθαι.

Πλάτων ἐκ μὲν τοῦ πλείστον μέρους πυρίνους, μετέχοντας δὲ καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων κόλλης δίκην.

5 Ξενοφάνης ἐκ νεφῶν <μὲν> πεπυρωμένων, σβεννυμέ- F
νους δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναζωπυρεῖν νύκτωρ,
καθάπερ τοὺς ἄνθρακας· τὰς γὰρ ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις
ἐξάψει εἶναι καὶ σβέσει.

Ἡρακλείδης καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἕκαστον τῶν ἀστέρων
10 κόσμον ὑπάρχειν, γῆν περιέχοντα ἄερα τε καὶ αἰθέρα ἐν
τῷ ἀπείρῳ αἰθέρι· ταῦτα δὲ τὰ δόγματα ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς
φέρεται· κοσμοποιοῦσι γὰρ ἕκαστον τῶν ἀστέρων.

Ἐπίκουρος οὐδὲν ἀπογινώσκει τούτων, ἐχόμενος τοῦ 889
ἐνδεχομένου.

15 ιδ'. Περὶ σχημάτων ἀστέρων

Οἱ Στωικοὶ σφαιρικοὺς τοὺς ἀστέρας, καθάπερ τὸν
κόσμον καὶ ἥλιον καὶ σελήνην.

Κλεάνθης κωνοειδεῖς.

Ἀναξιμένης ἥλων δίκην καταπεπηγέναι τῷ κρυσταλ-
20 λοειδεῖ.

Ἐνιοὶ δὲ πέταλα εἶναι πύρινα, ὥσπερ ζωγραφήματα.

ιε'. Περὶ τάξεως ἀστέρων

Ξενοκράτης κατὰ μιᾶς ἐπιφανείας οἶται κινεῖσθαι τοὺς
ἀστέρας.

1 Ἐμπεδ.] 31 A 54 D. || 3 Πλάτων] Tim. 40 a || 5 Ξεν.] 21 A 38 D. ||
9 Ἡρακλ.] fr. 113 b Wehrli | Πυθ.] cf. 44 A 18 D. adn. || 13 Επίκ.]
cf. Diog. Laert. 10, 90 || 16 Στωικοὶ] II 681 A. || 18 Κλε.] I 508 A. ||
19 Ἀναξιμέν.] 13 A 14 D.

3 Achill. p. 40, 10 M. || 5 Achill. p. 40, 12 M. Theodoret. 4, 19 ||
15—21 Galen. § 56 a. Euseb. 15, 31, 1—3 || 16 Achill. p. 40, 21 M.
Theodoret. 4, 20 || 18 Achill. p. 40, 19 M. Theodoret. ibid. ||
21 Achill. p. 40, 20 M. || 22—p. 88, 15 Galen. § 57. Euseb. 15, 46, 1—6

3 πλάτων εἶναι δὲ ἐκ ☿ || 4 κόλλης] κόσμον Laur. 31, 37 ||
5 <μὲν> Diels ex Euseb. et Stob. || 15 σχήματος II || 19 κατα-
πεπηγέναι ☿ || 21 καθάπερ πέταλα ☿ (idem, sed ἐνιοὶ δὲ om.
Marciani apogr. Paris. 1734) | ἐξωγραφημένα ☿

Οἱ δ' ἄλλοι Στωικοὶ πρὸ τῶν ἐτέρων τοὺς ἐτέρους ἐν ὕψει καὶ βάθει.

- B Δημόκριτος τὰ μὲν ἀπλανῆ πρῶτον, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς πλανήτας, ἐφ' οἷς ἥλιον φωσφόρον σελήνην.

Πλάτων μετὰ τὴν τῶν ἀπλανῶν θέσιν πρῶτον φαίνοντα ⁵ λεγόμενον τὸν τοῦ Κρόνου, δεύτερον φαέθοντα τὸν τοῦ Διὸς, τρίτον πυρόεντα τὸν τοῦ Ἄρεος, τέταρτον ἑωσφόρον τὸν τῆς Ἀφροδίτης, πέμπτον στίλβοντα τὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἕκτον ἥλιον, ἑβδομον σελήνην.

Τῶν μαθηματικῶν τινὲς μὲν ὡς Πλάτων, τινὲς δὲ μέσον ¹⁰ πάντων τὸν ἥλιον.

Ἀναξίμανδρος καὶ Μητροδώρος ὁ Χίος καὶ Κράτης ἀνωτάτω μὲν πάντων τὸν ἥλιον τετάχθαι, μετ' αὐτὸν δὲ τὴν σελήνην, ὑπὸ δ' αὐτοὺς τὰ ἀπλανῆ τῶν ἀστρῶν καὶ τοὺς πλανήτας.

15

- C ιζ'. Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων φορᾶς καὶ κινήσεως

Ἀναξαγόρας Δημόκριτος Κλεάνθης ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς φέρεσθαι πάντας τοὺς ἀστέρας.

Ἀλκμαίων καὶ οἱ μαθηματικοὶ τοὺς πλανήτας τοῖς ἀπλανέσιν ἐναντίως, ἀπὸ γὰρ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς ἀντι- ²⁰ φέρεσθαι.

Ἀναξίμανδρος ὑπὸ τῶν κύκλων καὶ τῶν σφαιρῶν, ἐφ' ὧν ἕκαστος βέβηκε, φέρεσθαι.

Ἀναξιμένης <οὐχ> [ὁμοίως] ὑπὸ τὴν γῆν [καὶ] περὶ αὐτὴν <δὲ> στρέφεσθαι τοὺς ἀστέρας.

25

1 Στωικοὶ] Π 689 A. || 3 Δημόκρ.] 68 A 86 D. || 5 Πλάτων] cf. 28 (Parmenides!) A 40a D. || 12 Ἀναξίμαν.] 12 A 18 D. || 17 Ἀναξαγ.] 59 A 78 D. | Κλε.] I 507 A. || 19 Ἀλκ.] 24 A 4 D. || 22 Ἀναξίμαν.] 12 A 18 D. || 24 Ἀναξιμέν.] 13 A 14 D.

16—p. 89, 2 Galen. § 58. Euseb. 15, 47, 1—4

3 τὰ μὲν γὰρ α | μετὰ δὲ ταῦτα] εἶτα Laur. 31, 37 || 5 φαίνονα Diels ex Euseb. || 6 λέγει M || 7 ἄρεως M || 12, 13 Ἀναξ. — ἥλιον om. M (homoeotel.) || 14 τὴν om. M || 16 τῆς τῶν om. M || 20 ἐναντίους Π | ἐναντίως et γὰρ del. Diels cl. Galen. Stob. || 24 emend. Diels cl. Euseb. cf. etiam Aristot., Meteor. B 1 354a 28

Πλάτων καὶ οἱ μαθηματικοὶ ἰσοδρόμους εἶναι τὸν ἥλιον τὸν ἑωσφόρον τὸν στίλβοντα.

ιζ'. Πόθεν φωτίζονται οἱ ἀστέρες

Μητροδόωρος ἅπαντας τοὺς ἀπλανεῖς ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσ- D
5 λάμπεισθαι.

Ἡράκλειτος καὶ οἱ Στωικοὶ τρέφεσθαι τοὺς ἀστέρας ἐκ τῆς ἐπιγελου ἀναθυμιάσεως.

Ἀριστοτέλης μὴ δεῖσθαι τὰ οὐράνια τροφῆς· οὐ γὰρ φθαρτὰ ἀλλ' αἰδία.

10 Πλάτων οἱ Στωικοί, ὥς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἄστρα ἐξ αὐτῶν τρέφεσθαι.

ιη'. Περὶ τῶν ἄστρον τῶν καλουμένων Διοσκούρων

Ξενοφάνης τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινομένους οἶον ἀστέρας νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κίνησιν παρα-
15 λάμποντα.

Μητροδόωρος τῶν ὁρώντων ὀφθαλμῶν μετὰ δέους καὶ καταπλήξεως εἶναι στίλβηδόνας.

ιθ'. Περὶ ἐπισημασίας ἀστέρων καὶ πῶς γίνεται E
χειμῶν καὶ θέρους

20 Πλάτων τὰς ἐπισημασίας τὰς τε θερινὰς καὶ τὰς χειμε-
ρινὰς κατὰ τὰς τῶν ἀστέρων ἐπιτολὰς τε καὶ δυσμὰς

1 Πλάτων] Tim. 38d || 4 Μητροδό.] 70A 9D. || 6 Ἡράκλ.] 22A 11D. | Στωικοί] Π 690A. || 13 Ξεν.] 21A 39D. || 16 Μητροδό.] 70A 10D. || 20 Πλάτων] e. g. Tim. 38b—39d

3—5 Galen. § 59 || 3—11 Euseb. 15, 48, 1—4 || 12—17 Galen. § 60. Euseb. 15, 49, 1—2 || 18—p. 90, 1 Galen. § 61

4 ἀπλαν. (ἀστέρας) Diels ex Euseb. Stob. | λάμπεισθαι 22 ||
10 καὶ ante οἱ Π | Πλάτων [οἱ Στωι]κοι(ν) ὥς τὸν κόσμον ὅλον Diels cum Euseb. || 11 αὐτῶν M 22 αὐτοῦ Diels cum Euseb. ||
12 τῶν¹ om. 22Π | ἀστέρων 22Π || 18 τῶν ἀστ. 22 || 20 θερ. et χειμ. trp. Laur. 31, 37 || 21 ἐπὶ τ ολὰς α (τ p. c. in ras. 5 litt.)

γίνεσθαι, ἡλίον τε καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν.

Ἀναξιμένης δὲ διὰ μὲν ταῦτα μηδὲν τούτων, διὰ δὲ τὸν ἥλιον μόνον.

Εὐδοξος Ἀρατος κοινῶς διὰ πάντας τοὺς ἀστέρας, ἐν 5 οἷς φησιν (Phaen. 10–12)·

‘αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ’ ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν,
ἀστρα διακρίνας· ἐσκέφατο δ’ εἰς ἐνιαυτὸν
ἀστέρας, οἳ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνουεν.’

κ’. Περὶ οὐσίας ἡλίον καὶ ὅτι δύο καὶ τρεῖς εἰσὶν 10

Ἀναξίμανδρος κύκλον εἶναι ὀκτωκαιεῖκοσάπλάσιονα τῆς γῆς, ἄρματιόν τροχῷ <παραπλήσιον>, τὴν ἀψίδα [παραπλήσιον] ἔχοντα κοίλην, πλήρη πυρός, [ἥς] κατὰ τι μέρος 890 ἐκφαίνουσιν διὰ στομίον τὸ πῦρ ὥσπερ διὰ πρηστήρεος ἀύλοῦ· καὶ τοῦτ’ εἶναι τὸν ἥλιον. 15

Ξενοφάνης ἐκ πυριδίων τῶν συναθροιζομένων μὲν ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως συναθροιζόντων δὲ τὸν ἥλιον· ἢ νέφος πεπυρωμένον.

Οἱ Στωικοὶ ἀναμμα νοερὸν ἐκ θαλάττης.

Πλάτων ἐκ πλείστου πυρός. 20

Ἀναξαγόρας Δημόκριτος Μητροδωρος μύδρον ἢ πέτρων διάπυρον.

3 Ἀναξιμέν.] 13 A 14 D. || 5 Εὐδ.] fr. 142 Lasserre || 11 Ἀναξίμαν.] 12 A 21 D. || 16 Ξεν.] 21 A 40 D. || 19 Στωικοὶ I 501 et II 655 A. || 21 Ἀναξαγ.] 59 A 72 D. | Μητροδ.] 70 A 11 D.

10 – p. 91, 19 Galen. § 62. Euseb. 15, 23, 1–9 || 11 Achill. p. 46, 20 M. Theodoret. 4, 22 || 16 Achill. p. 46, 10 M. Theodoret. 4, 21 || 20 Achill. p. 46, 9 M. Theodoret. 4, 21 || 21 Achill. p. 46, 12 M. Theodoret. 4, 21

1–2 ἡλίον – ἀπλανῶν spur. put. Diels, om. Galen. | ἄλλων τῶν τε Laur. 31, 37 | πλ. τε καὶ ἀπλ. R || 3 δέ¹ om. R Laur. 31, 37 | ταύτην M II Laur. 31, 37 || 7 τὰ γε Arati codd. || 10 οὐσίας om. R | καὶ ὅτι etc. om. II || 12 ἄρματιόν τροχοῦ R ἄρματεῖον τροχοῦ II | παραπλ. trp. Diels || 13 [ἥς] Diels cum Euseb. || 14 ἐκφαίνουσιν Diels ἐκφαινούσης Ω || 18 ἐκ νεφῶν πεπυρωμένων ci. Diels ex Euseb. cl. Galen.

Ἀριστοτέλης σφαῖραν ἐκ τοῦ πέμπτου σώματος.

Φιλόλαος ὁ Πυθαγόρειος ὑαλοειδῇ, δεχόμενον μὲν τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ πυρὸς τὴν ἀνταύγειαν, διηθοῦντα δὲ πρὸς ἡμᾶς τὸ φῶς, ὥστε προσεικέναι ἡλίῳ τὸ ἐν τῷ σφαιρῷ πυρῶδες τὸ τε δὴ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἑσοπτροειδές, καὶ τρίτον B τὴν ἀπὸ τοῦ ἑσόπτρου κατ' ἀνάκλασιν διασπειρομένην πρὸς ἡμᾶς αὐγὴν· καὶ γὰρ ταύτην προσονομάζομεν ἥλιον οἶονει εἰδῶλον εἰδῶλον.

Ἐμπεδοκλῆς δύο ἡλίους, τὸν μὲν ἀρχέτυπον, πῦρ ἐν τῷ ἑτέρῳ ἡμισφαίριῳ τοῦ κόσμου πεπληρωκὸς τὸ ἡμισφαίριον, αἰεὶ καταντικρὺ τῇ ἀνταύγείᾳ ἑαυτοῦ τεταγμένον· τὸν δὲ φαινόμενον ἀνταύγειαν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἡμισφαίριῳ τῷ τοῦ ἀέρος τοῦ θερμομιγοῦς πεπληρωμένῳ, ἀπὸ κυκλοτεροῦς τῆς <αὐ>γῆς κατ' ἀνάκλασιν ἐγγιγνομένην εἰς τὸν ἥλιον τὸν κρυσταλλοειδῇ, συμπεριελκομένην δὲ τῇ κινήσει τοῦ πυρίνου· ὥς δὲ βραχέως εἰρησθαι συντεμόντα, ἀντ- C αὐγείαν εἶναι τοῦ περὶ τὴν γῆν πυρὸς τὸν ἥλιον.

Ἐπίκουρος γήινον πύκνωμα κισσηροειδῶς ταῖς κατατρήσεσιν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνημμένον.

1 Ἀριστοτ.] De mundo B 392a 5 || 2 Φιλόλ.] 44A 19D. || 9 Ἐμπεδ.] 31A 56D. || 18 Ἐπίκ.] fr. 343 Us.

2 Achill. p. 46, 13 M. Theodoret. 4, 21 || 9 Theodoret. 4, 21 || 18 Achill. p. 46, 18 M.

2 ὑελλοειδῇ M (litt. minusc. perp. lectis) || 3 ἀνταύγειαν διηθ.] ἔλλαμψιν πέμποντα M || 4 προσεῖναι Voss. 2 corr. τρισὸν εἶναι ἥλιον vel τρεῖς εἶναι ἡλίους ci. Diels cl. Achill. et p. c. Galen. || 5 αὐτοῦ <πυρῶδες> καὶ Diels ex Galen., sed subaudiendum | κατὰ τὸ ἑσοπτ. fort. recte ci. Diels || 7 προσαγορεύομεν II || 9 τὸ Paris. 2423 Euseb. | πῦρ <ὄν> ἐν Bern. ex Stob. || 13 τοῦ² om. M || 14 <αὐ>γῆς Bern. | [ἐγ]γιγν. edd. || 15 συμπεριπλεκομένην M Voss. 2 a. c. || 16 βραχέος M | συντεμόντα, post passivum εἰρησθαι anacoluthum, ex antiquo glossemate irrepsisse put. Diels || 17 γῆν αὐγὴν Laur. 31, 37, v. l. 14 || 18 κισσηροειδῶς II | κισσηροειδῶς <καὶ σπογγοειδῶς>, sed locum antiquitus corruptum esse putans, Diels ex Stob.

κα'. Περὶ μεγέθους ἡλίου

Ἀναξίμανδρος τὸν μὲν ἥλιον ἴσον τῇ γῇ εἶναι, τὸν δὲ κύκλον, ἀφ' οὗ τὴν ἐκπνοὴν ἔχει καὶ ἐφ' οὗ φέρεται, ἑπτακαικοσαπλασίονα τῆς γῆς.

Ἀναξαγόρας πολλαπλασίονα Πελοποννήσου.

5

Ἡράκλειτος εὖρος ποδὸς ἀνθρωπείου.

Ἐπίκουρος [πάλιν φησὶν ἐνδέχασθαι τὰ προειρημένα πάντα ἢ] τηλικούτον ἡλικὸς φαίνεται, μικρῶ <τινι> μείζω ἢ ἐλάττω.

D

κβ'. Περὶ σχήματος ἡλίου

10

Ἀναξίμανθης πλατὺν ὡς πέταλον τὸν ἥλιον.

Ἡράκλειτος σκαφοειδῆ, ὑπόκυρτον.

Οἱ Στωικοὶ σφαιροειδῆ, ὡς τὸν κόσμον καὶ τὰ ἄστρα.

Ἐπίκουρος ἐνδέχασθαι τὰ προειρημένα πάντα.

15

κγ'. Περὶ τροπῶν ἡλίου

Ἀναξίμανθης ὑπὸ πεπυκνωμένου ἀέρος καὶ ἀντιτύπου ἐξωθεῖσθαι τὰ ἄστρα.

2 Ἀναξίμαν.] 12A 21D. || 5 Ἀναξαγ.] 59A 72D. || 6 Ἡράκλ.] 22B 3D. || 7 Ἐπίκ.] fr. 345 Us. || 11 Ἀναξίμην.] 13A 15D. || 12 Ἡράκλ.] 22A 12D. || 13 Στωικοὶ] II 654A. || 15 Ἐπίκ.] fr. 344 Us. || 17 Ἀναξίμην.] 13A 15D.

1—9 Galen. § 63. Euseb. 15, 24, 1—4 || 10—15 Galen. § 64. Euseb. 15, 25, 1—4. Achill. p. 46, 27 M. Theodoret. 4, 22 || 16—p. 93, 10 Galen. § 65

3 ἀφ' οὗ τὴν ἐκπνοὴν α² in ras. | καὶ ὑφ' οὗ ci. Diels ex Euseb. | expectabas ὀκτωκαίσις. cl. supra p. 90, 11, sed hic sol quantum a rotæ centro distet, ibi rotæ ipsius magnitudo indicatur; utrumque numerum (28 = 4 · 7; 27 = 3³) def. Deichgräber || 6 εὖρος κτλ. versus heroici finis. Cleanthis esse put. Diels || 7.8 [πάλιν u. ad πάντα ἢ] ut interpolata e l. 15 del. Diels || 8 <τινι> Diels || 8.9 μείζων ἢ ἐλάττω Ω corr. edd. || 12 ἐπικύρτον Laur. 31, 37. 80, 30 || 15 om. E || 17 πυκνωμένου α a. c. πυκνωμένος Laur. 31, 37. 80, 30

Ἀναξαγόρας ἀνταπώσσει τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἀέρος,
 ὃν αὐτὸς συνωθῶν ἐκ τῆς πυκνώσεως ἰσχυροποιεῖ.

Ἐμπεδοκλῆς ὑπὸ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σφαίρας κωλύο- E
 μενον ἄχρι παντὸς εὐθυπορεῖν καὶ ὑπὸ τῶν τροπικῶν
 5 κύκλων.

Διογένης ὑπὸ τοῦ ἀντιπίπτοντος τῇ θερμότητι ψύχους
 σβέννυσθαι τὸν ἥλιον.

Οἱ Στωικοὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑποκειμένης τρο-
 φῆς διέρχεσθαι τὸν ἥλιον· ὠκεανὸς δ' ἐστὶν ἡ γῆ, ἥς τὴν
 10 ἀναθυμίασιν ἐπινέμεται.

Πλάτων Πυθαγόρας Ἀριστοτέλης παρὰ τὴν λόξωσιν
 τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, δι' οὗ φέρεται λοξοπορῶν ὁ ἥλιος,
 καὶ κατὰ δορυφορίαν τῶν τροπικῶν κύκλων· ταῦτα δὲ
 πάντα καὶ ἡ σφαῖρα δείκνυσιν.

15

κδ'. Περὶ ἐκλείψεως ἡλίου

F

Θαλῆς πρῶτος ἔφη ἐκλείπειν τὸν ἥλιον τῆς σελήνης
 αὐτὸν ὑποτρεχούσης κατὰ κάθετον, οὐσης φύσει γεώδους·
 βλέπεσθαι δὲ τοῦτο κατοπτρικῶς ὑποτιθεμένῳ τῷ δίσκῳ.

Ἀναξίμανδρος τοῦ στομίου τῆς τοῦ πυρὸς διεκπνοῆς
 20 ἀποκλειομένου.

Ἡράκλειτος κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφῆν, ὥστε
 τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν
 ἡμετέραν ὄψιν.

Ξενοφάνης κατὰ σβέσιν· ἕτερον δὲ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνα-
 25 τολαῖς γίνεσθαι· παριστόρηκε δὲ καὶ ἐκλείφειν ἡλίου ἐφ' 891

1 Ἀναξαγ.] 59 A 72 D. || 3 Ἐμπεδ.] 31 A 58 D. || 6 Διογ.] 64 A
 13 D. || 8 Στωικοί] I 501 et II 658 A. || 16 Θαλ.] 11 A 17 a D. ||
 19 Ἀναξίμαν.] 12 A 21 D. || 21 Ἡράκλ.] 22 A 12 D. || 24 Ξεν.]
 21 A 41 D.

15 ← p. 94, 7 Galen. § 66. Euseb. 15, 50, 1—7 || 15 Achill. p. 46,
 32 M. || 21 — p. 94, 2 Schol. in Plat. Remp. 498 A p. 347 Hermann

1 ἀνταπώσσει M ἀντιπτήσσει R (sed ἀντισπάσει Paris. 2423 et πυ-
 ρὸς pro πρὸς Paris. 1734) || 3 ἐμπεριεχούσης R || 9 ἡ om. M R ||
 11 περὶ R II (lig. cod. M, utrum sibi velit, haud discerno) ||
 17 ὑπερτρεχούσης M a. c. || 18 κλέπεσθαι M a. c. || 19 τὸ τοῦ
 στ. II | τῆς om. M || 22 τὴν om. R

δλον μῆνα καὶ πάλιν ἔκλειψιν ἐντελῇ, ὥστε τὴν ἡμέραν
νύκτα φανῆραι.

Ἐνιοι πύκνωμα τῶν ἀοράτως ἐπερχομένων τῷ δίσκῳ
νεφῶν.

Ἀρίσταρχος τὸν ἥλιον ἴσῃσι μετὰ τῶν ἀπλανῶν, τὴν 5
δὲ γῆν κυεῖ περὶ τὸν ἡλιακὸν κύκλον καὶ κατὰ τὰς ταύτης
ἐγκλίσεις σκιάζεσθαι τὸν δίσκον.

Ξενοφάνης πολλοὺς εἶναι ἡλίους καὶ σελήνας κατὰ
κλίμα τῆς γῆς καὶ ἀποτομὰς καὶ ζώνας· κατὰ τινα δὲ και-
ρὸν ἐμπίπτειν τὸν δίσκον εἰς τινα ἀποτομὴν τῆς γῆς οὐκ 10
οἰκουμένην ὅφ' ἡμῶν, καὶ οὕτως ὥστερ' κενεμβατοῦντα
B ἔκλειψιν ὑποφαίνειν. ὁ δ' αὐτὸς τὸν ἥλιον εἰς ἄπειρον μὲν
προΐεναι, δοκεῖν δὲ κυκλεῖσθαι διὰ τὴν ἀπόστασιν.

κε'. Περὶ οὐσίας σελήνης

Ἀναξίμανδρος κύκλον εἶναι ἐννεακαιδεκαπλάσιονα τῆς 15
γῆς, ὥστερ' <τὸν> τοῦ ἡλίου πλήρη πυρὸς· ἐκλείπειν δὲ
κατὰ τὰς ἐπιστροφὰς τοῦ τροχοῦ· ὅμοιον γὰρ εἶναι
ἀρματίου τροχῷ κοίλῃν ἔχοντι τὴν ἀψίδα καὶ πλήρη πυρὸς,
ἔχοντι μίαν ἐκπνοήν.

Ξενοφάνης νέφος εἶναι πεπιλημένον.

20

Οἱ Στωικοὶ μικτὴν ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος.

C Πλάτων ἐκ πλείονος τοῦ πυρώδους.

5 Ἀρίσταρχ.] cf. Archimed., Aren. p. 244, 9 Heib. || 8 Ξεν.]
21 A 41 a D. || 15 Ἀναξίμαν.] 12 A 22 D. || 20 Ξεν.] 21 A 43 D. ||
21 Στωικοὶ] II 671 A. || 22 Πλάτων] Tim. 40 a

14 — p. 95, 4 Galen. § 67. Euseb. 15, 26, 1—7. cf. Ioann. Lyd.,
De mens. 3, 12 p. 53, 6 Wünsch

1 εὐτελῇ M || 3 ἔνιοι νεφῶν πύκνωσιν II || 4 νεφῶν om. II (v.
1. 3) || 7 τὸν δίσκον abesse malim. cf. Stob. glossa? || 12 ὑπο-
μένειν M II || 16 <τὸν> Beck ex Stob. || 17 ὅμοιος M || 18 ἀρ-
ματίῳ II Euseb. | ἔχοντα M a. c. || 19 ἔχοντα Diels ex Euseb. |
πνοήν M || 20 πεπυρωμένον M (ex exemplari, quod sec. Dielsii
opinionem habebat πεπύρω^{λη}μένον) πεπυρωμένον M

Ἀναξαγόρας Δημόκριτος στερέωμα διάπυρον, ἔχον
ἐν ἑαυτῷ πεδία καὶ ὄρη καὶ φάραγγας.

Ἡράκλειτος γῆν ὁμίχλη περιειλημμένην.

Πυθαγόρας †κατὰ τὸ πυροειδές† σῶμα [σελήνης].

5 κς'. Περὶ μεγέθους σελήνης

Οἱ Στωικοὶ μείζονα τῆς γῆς ἀποφαίνονται ὥς καὶ τὸν
ἥλιον.

Παρμενίδης ἴσῃν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι.

κς'. Περὶ σχήματος σελήνης

10 Οἱ Στωικοὶ σφαιροειδῆ εἶναι ὥς τὸν ἥλιον.

Ἐμπεδοκλῆς δισκοειδῆ.

Ἡράκλειτος σκαφοειδῆ.

Ἄλλοι κυλινδροειδῆ.

κη'. Περὶ φωτισμῶν σελήνης

D

15 Ἀναξίμανδρος ἴδιον αὐτὴν ἔχειν φῶς, ἀραιότερον δέ πως.

Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην, τὸ δ' ἀπο-
κρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου
ἀμυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθε-
νέστερον ἀμυροῦν· ὁ δὲ συμβαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα
20 ἄστρα.

1 Ἀναξαγ.] 59 A 77 D. || 3 fr. Heraclidis Pont. 114a Wehrli ||
4 Πυθ.] cf. infra p. 100, 11 || 6 Στωικοὶ] II 666 A. || 8 Παρμ.]
28 A 42 D. || 10 Στωικοὶ] II 667 A. || 11 Ἐμπεδ.] 31 A 60 D. ||
12 Ἡράκλ.] 22 A 12 D. || 15 Ἀναξίμαν.] 12 A 22 D. || 16 Ἀντ.]
cf. 87 B 27 D.

5—8 Galen. § 67 a. Euseb. 15, 27, 1—2 || 9—13 Galen. § 68.
Euseb. 15, 28, 1—3. Achill. p. 49, 8 M. Theodoret. 4, 24 || 14—p. 96, 8
Galen. § 69. Euseb. 15, 29, 1—4. Ioann. Lyd., De mens. 3, 12
p. 53, 14 sqq. Wünsch

3 Ἡρακλείδης suo iure ci. Fabricius ex Stob. || 4 sic Ω, sim.
Lyd. κατοπτροειδές edd. ex Stob. | [σελήνης] Diels || 8 ἴσον II
(-ην ss. E) Euseb. | παρ' αὐτοῦ Ξ || 10 εἶναι om. Ξ || ὥς καὶ τὸν
Ξ E || 11 post 12 sec. Galen. Euseb. Stob. Diels || 15 αὐτὸς Ξ || 18 ἰσχυ-
ροτάτου φωτός Ξ || 19 δ δὲ Ξ | συμβαίνει Ω corr. Diels ex Euseb.

Θαλῆς καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι τὴν σελήνην.

Ἡράκλειτος τὸ αὐτὸ πεπονθέναι τὸν ἡλίον καὶ τὴν σελή-
 E νην· σκαφοειδεῖς γὰρ ὄντας τοῖς σχήμασι τοὺς ἀστέρας
 δεχομένους δὲ τὰς ἀπὸ τῆς ὕγρας ἀναθυμιάσεως αὐγὰς 5
 φωτίζεσθαι πρὸς τὴν φαντασίαν, λαμπρότερον μὲν τὸν
 ἡλίον, ἐν καθαρωτέρῳ γὰρ ἀέρι φέρεσθαι, τὴν δὲ σελήνην
 ἐν θολωτέρῳ, διὰ τοῦτο καὶ ἀμυροτέραν φαίνεσθαι.

κθ'. Περὶ ἐκλείψεως σελήνης

Ἀναξίμανδρος τοῦ στομίου τοῦ περὶ τὸν τροχὸν ἐπιφρατ- 10
 τομένου.

Βήρωσος κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπυρώ-
 του μέρους.

Ἡράκλειτος κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς [συ]στροφὴν.
 F Τῶν Πυθαγορείων τινὲς ἀντανγεία καὶ ἐπιφράζει τὸ 15
 μὲν τῆς γῆς τὸ δὲ τῆς ἀντίχθονος· οἱ δὲ νεώτεροι κατ'
 ἐπινέμησιν φλογὸς κατὰ μικρὸν ἐξαπτομένης τεταγμένως,
 ἕως ἂν τὴν τελείαν πανσέληνον ἀποδῶ, καὶ πάλιν ἀνα-
 λόγως μειουμένης μέχρι τῆς συνόδου, καθ' ἣν τελειῶς
 σβέννυται.

20

Πλάτων Ἀριστοτέλης οἱ Στωικοὶ οἱ μαθηματικοὶ συμ-
 φώνως τὰς μὲν μηνιαίους ἀποκρύψεις συνοδεύουσιν αὐτὴν
 ἡλίῳ καὶ περιλαμβομένην ποιεῖσθαι, τὰς δ' ἐκλείψεις εἰς

1 Θαλ.] 11 A 17 b D. || 3 Ἡράκλ.] 22 A 12 D. || 10 Ἀναξίμ.]
 12 A 22 D. || 12 Βήρ.] cf. 12 A 22 et 21 A 43 D. || 14 Ἡράκλ.]
 22 A 12 D. || 15 Πυθ.] 58 B 36 D. || 21 Ἀριστοτ.] e. g. Metaph.
 H 4 1044 b 10 | Στωικοὶ] II 676 A.

9 — p. 97, 3 Galen. § 70. Euseb. 15, 51, 1—5. Achill. p. 49, 9 M.

5 δὲ del. edd. | τὰ Ω pr. Voss. 2 | αὐγὰς] αὐτὰ Ω corr. Beck
 ex Stob. || 7 καθαρωτάτῳ Ω | γὰρ — 8 θολωτέρῳ om. M, m. 2 mg.
 suppl., sed θολερωτ. || 8 θολερωτέρῳ α p. c. A Voss. 2 || 10 Ἀνα-
 ξιμένης ΜΠ || 12 Βήρωσός Ω || 14 corr. Diels ex Euseb. ||
 15 ἀντανγείαν καὶ ἐπιφράξιν Π || 23 τῷ ἡλίῳ E

τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἐπίπτουσαν, μεταξὺ μὲν ἀμφοτέρων τῶν ἀστέρων γινομένης, †μᾶλλον δὲ τῆς σελήνης ἀντιφραττομένης†.

λ'. Περὶ ἐμφάσεως αὐτῆς, διὰ τί γεώδης φαίνεται 892

- 5 Οἱ Πυθαγόρειοι γεώδη φαίνεσθαι τὴν σελήνην διὰ τὸ περιωικεῖσθαι αὐτὴν καθάπερ τὴν παρ' ἡμῖν γῆν μείζουσι ζώοις καὶ φυτοῖς καλλίουσιν· εἶναι γὰρ πεντεκαίδεκαπλάσιονα τὰ ἐπ' αὐτῆς ζῶα τῇ δυνάμει μηδὲν περιττωματικὸν ἀποκρίνοντα, καὶ τὴν ἡμέραν τοσαύτην τῷ μήκει.
- 10 Ἀναξαγόρας ἀνωμαλότητα [διὰ] τοῦ συγκρίματος διὰ τὸ ψυχρομυγὲς ἄμα καὶ γεῶδες· παραμεμῖχθαι γὰρ τῷ πυροειδεῖ τὸ ζοφῶδες· ὅθεν ψευδοφαῖ λέγεσθαι τὸν ἄστέρα.

Οἱ Στωικοὶ διὰ τὸ †έτεροειδὲς τῆς οὐσίας μὴ εἶναι αὐ- B
15 τῆς ἀκήρατον τὸ σύγκριμα.

λα'. Περὶ ἀποστημάτων τῆς σελήνης,
πόσον ἀφέστηκε τοῦ ἡλίου

Ἐμπεδοκλῆς διπλάσιον ἀπέχειν τὴν σελήνην ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἤπερ ἀπὸ † τῆς γῆς.

20 Οἱ ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν ὀκτωκαιδεκαπλάσιον.

5 Πυθ.] 44 A 20 D. (Philolaus!) || 10 Ἀναξαγ.] 59 A 77 D. ||
14 Στωικοί] Π 669 A. || 18 Ἐμπεδ.] 31 A 61 D.

4—15 Galen. § 71. Euseb. 15, 52, 1—3 || 16 — p. 98, 3 Galen. § 72. Euseb. 15, 53, 1—3. Theodoret. 4, 24

1 μὲν] δὲ R || 2.3 Stobaei et Plut. comm. mendum corrigere conatur Diels ἡ λιοῦ δὲ τ. σελ. ἀντιφραττούσης || 4 καὶ διὰ τί R || 6 ταύτην R II || 7 -πλάσια edd. || 8 περισσομ. M || 9 ταύτην α a. c. || 10 [διὰ] Diels ex Stob. Galen. || 11 ψυχρομ. Q, cf. Euseb. || 12 ψευδοφαῖ] cf. Diog. Laert. 2, 1 et Eusebii codd. ψευδοφανῆ α a. c. || 14 ἀερομυγὲς ci. Diels ex Euseb. et Stob. || 16.17 ἀποστήματος τ. σελ. δ II || 19 Plut. et Stob. commune vitium susp. Diels, qui τὸν ἥλιον ἀπὸ τῆς γῆς ἤπερ τὴν σελήνην ci.

Ερατοσθένης τὸν ἥλιον ἀπέχειν τῆς γῆς σταδίων μυριά-
δας <τετρακοσίας καὶ ὀκτακισμυρίας, τὴν δὲ σελήνην
ἀπέχειν τῆς γῆς μυριάδας> ἑβδομήκοντα ὀκτώ.

λβ'. Περὶ ἐνιαυτοῦ, πόσος ἐκάστων τῶν πλανητῶν
χρόνος, καὶ τίς ὁ μέγας ἐνιαυτός

5

Ἐνιαυτός ἐστι Κρόνον μὲν ἐνιαυτῶν περίοδος λ', Διὸς
δὲ ιβ', Ἄρεος δυεῖν, Ἥλιον ιβ' μῆνες· οἱ δ' αὐτοὶ Ἑρμοῦ
καὶ Ἀφροδίτης, ἰσόδρομοι γάρ· σελήνης ἡμέραι λ'· οὗτος
C γὰρ ὁ τέλειος μῆν ἀπὸ φάσεως εἰς σύνοδον.

Τὸν δὲ μέγαν ἐνιαυτὸν οἱ μὲν ἐν τῇ ὀκταετηρίδι τίθεν- 10
ται οἱ δ' ἐν τῇ ἑννεακαίδεκαετηρίδι οἱ δ' ἐν τοῖς ἐξήκοντα
ἐνὸς δέουσιν.

Ἡράκλειτος ἐκ μυρίων ὀκτακισχιλίων ἡλιακῶν.

Διογένης ἐκ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἐνιαυ-
τῶν τοσούτων ὧσων ὁ κατὰ Ἡράκλειτον ἐνιαυτός. ἄλλοι 15
δὲ δι' ἑπτακισχιλίων ποζ'.

13 Ἡράκλ.] 22 A 13 D. || 14 Διογ.] III Diog. 28 A.

1 Ioann. Lyd., De mens. 3, 12 p. 54, 7 Wünsch || 6—16 Galen.
§ 73. Euseb. 15, 54

2—3 homoeoteleuto elapsa suppl. Diels ex Lydo || 4 πλανωμέ-
νων II || 5 χρ. καὶ τίς om. II || 7 Ἄρεως M II | δυοῖν M R ||
9 φάνσεως R φαύσεως A || 14 ἐνιαυτ.] ἐτῶν R

ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ

ΤΟ Γ', ΕΝ ΩΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΑΔΕ

- α'. *Περὶ τοῦ γαλαξίου κύκλου*
 5 β'. *Περὶ κομήτων καὶ διαττόντων καὶ δοκίδων*
 γ'. *Περὶ βροντῶν, ἀστραπῶν, κεραυνῶν, πρηστήρων τε καὶ τυφῶνων*
 δ'. *Περὶ νεφῶν, ὑετῶν, χιόνων, χαλαζῶν*
 ε'. *Περὶ ἱριδος*
 10 ς'. *Περὶ ῥάβδων*
 ζ'. *Περὶ ἀνέμων*
 η'. *Περὶ χειμῶνος καὶ θέρους*
 θ'. *Περὶ γῆς καὶ τίς ἡ ταύτης οὐσία καὶ πόσαι*
 ι'. *Περὶ σχήματος*
 15 ια'. *Περὶ θέσεως γῆς*
 ιβ'. *Περὶ ἐγκλίσεως γῆς*
 ιγ'. *Περὶ κινήσεως γῆς*
 ιδ'. *Περὶ διαιρέσεως γῆς καὶ πόσαι εἰσὶν αὐτῆς ζῶναι*
 ιε'. *Περὶ σεισμῶν γῆς*
 20 ις'. *Περὶ θαλάττης, πῶς συνέστηκεν καὶ πῶς ἐστὶ πικρά*
 ιζ'. *Πῶς αἱ ἀμπώτιδες γίνονται καὶ πλημμύραι*
 ιη'. *Περὶ ἄλλω*

Περιωδενκῶς ἐν τοῖς προτέροις ἐν ἐπιτομῇ τὸν περὶ Ε
 τῶν οὐρανίων λόγον, σελήνη δ' αὐτῶν τὸ μεθόριον, τρέ-
 25 φομαι ἐν τῷ τρίτῳ πρὸς τὰ μετάρσια· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ

4 τοῦ om. Π || 6 τε om. Π || 13 οὐσία αὐτῆς καὶ πόση Π ||
 14 σχ. γῆς Π || 20 συνέστη Π || 21 περὶ τοῦ πῶς ἀμπώτιδες γί-
 νονται καὶ πλημμύραι Π | πλ. καὶ ἄλλως (om. l. 22) M

ἀπὸ τοῦ κύκλου τῆς σελήνης καθήκοντα μέχρι πρὸς τὴν
θέσιν τῆς γῆς, ἥτινα κέντρον τάξιν ἐπέχειν τῇ περιοχῇ
τῆς σφαίρας νενομίκασιν. ἄρξομαι δ' ἐντεῦθεν.

α'. Περὶ τοῦ γαλαξίου κύκλου

Κύκλος ἐστὶ νεφελοειδὴς ἐν μὲν τῷ ἀέρι διὰ παντός φαι- 5
νόμενος, διὰ δὲ τὴν λευκόχροϊαν γαλαξίας ὀνομαζόμενος.

Τῶν Πυθαγορείων οἱ μὲν ἔφασαν ἀστέρος εἶναι διάκαν-
σιν, ἐκπεσόντος μὲν ἀπὸ τῆς ἰδίας ἑδρας, δι' οὗ δὲ ἐπ-
έδραμε χωρίου κυκλοτερώς αὐτὸ καταφλέξαντος ἐπὶ τοῦ
κατὰ Φαέθοντα ἐμπρησμοῦ· οἱ δὲ τὸν ἡλιακὸν ταύτη 10
φασὶ κατ' ἀρχὰς γεγενῆσθαι δρόμον. τινὲς δὲ κατοπτρικὴν
εἶναι φαντασίαν τοῦ ἡλίου τὰς αὐγὰς πρὸς τὸν οὐρανὸν
ἀνακλῶντος, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Ἰριδος καὶ ἐπὶ τῶν νεφῶν
συμβαίνει.

Μητροδώρος διὰ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου· τοῦτον γὰρ 15
εἶναι τὸν ἡλιακὸν κύκλον.

Παρμενίδης τὸ τοῦ πυκνοῦ καὶ ἀραιοῦ μίγμα γαλακτο-
ειδὲς ἀποτελέσαι χρῶμα.

898 Ἀναξαγόρας τὴν σκιὰν τῆς γῆς κατὰ τοῦτο τὸ μέρος
ἴστασθαι τοῦ οὐρανοῦ, ὅταν ὑπὸ τὴν γῆν ὁ ἥλιος γινό- 20
μενος μὴ πάντα φωτίζει.

Δημόκριτος πολλῶν καὶ μικρῶν καὶ συνεχῶν ἀστέρων
συμφωτιζομένων ἀλλήλοις συναυγασμὸν διὰ τὴν πύκνωσιν.

Ἀριστοτέλης ἀναθυμιάσεως ξηρᾶς ἕξασιν πολλῆς τε
καὶ συνεχοῦς· καὶ οὕτω κόμην πυρὸς ὑπὸ τὸν αἰθέρα 25
κατωτέρω τῶν πλανητῶν.

Ποσειδώνιος πυρὸς σύστασιν ἄστρου μὲν μανοτέραν
αὐγῆς δὲ πυκνοτέραν.

7 Πυθαγ.] 58 B 37 c D., cf. 41, 10 D. || 15 Μητρ.] 70 A 13 D. ||
17 Παρμ.] 28 A 48 D. || 19 Ἀναξ.] 59 A 80 D. || 22 Δημ.] 68 A
91 D. || 24 Ἀριστοτ.] cf. Meteor. A 8 345 a 11 || 27 Ποσειδ.] cf.
Macrobian. in somn. Scip. 1, 15, 7

4 τοῦ om. Π || 8 οἰκείας πφ | περιέδραμε E || 10 Φαέθον-
τος R || 20 ἐπὶ τὴν γῆν M || 22 καὶ¹ om. M || 23 συναυγασμὸν α ||
25 κόσμην M | τὴν αἰθέρα M || 27.28 λαμπρότερον et πυκνότερον
codd., corr. Beck e Stob.

β'. *Περὶ κομητῶν καὶ διαττόντων καὶ δοκίδων*

Τῶν ἀπὸ Πυθαγόρου τινὲς μὲν ἀστέρα φασὶν εἶναι τὸν Β κομήτην τῶν οὐκ αἰεὶ φαινομένων, διὰ τινος δ' ὥρι-
σμένου χρόνου περιοδικῶς ἀνατελλόντων· ἄλλοι δ' ἀνά-
5 κλασιν τῆς ἡμετέρας ὕψεως πρὸς τὸν ἥλιον, παραπλησίαν
ταῖς κατοπτρικαῖς ἐμφάσεσιν.

Ἀναξαγόρας Δημόκριτος σύνοδον ἀστέρων δυεῖν ἢ καὶ
πλείωνων κατὰ συναναγασμόν.

Ἀριστοτέλης τῆς ξηρᾶς ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεως διάπυρον
10 σύστασιν.

Στράτων ἄστρου φῶς περιληφθὲν νέφει πυκνῷ, καθ- C
άπερ ἐπὶ τῶν λαμπτήρων γίνεται.

Ἡρακλείδης ὁ Πορτικὸς νέφος μετάρσιον ὑπὸ μεταρσίον
φωτὸς καταυγαζόμενον. ὁμοίως δ' αἰτιολογεῖ πωγωνίαν
15 ἄλλω δοκίδα κίονα καὶ τὰ συγγενῇ τοῦτοις, καθάπερ ἀμέ-
λει πάντες οἱ Περιπατητικοί, παρὰ τοὺς τοῦ νέφους ταυτὶ
γίνεσθαι σχηματισμούς.

Ἐπιγένης πνεύματος ἀναφορὰν γεωμικοῦς πεπυρωμένον.

Βόηθος ἀέρος ἀημμένου φαντασίαν.

20 Διογένης ἀστέρας εἶναι τοὺς κομήτας.

Ἀναξαγόρας τοὺς καλουμένους διάττοντας ἀπὸ τοῦ
αἰθέρος σπινθήρων δίκην καταφέρεσθαι· διὸ καὶ παρ-
αντίκα σβέννυσθαι.

Μητροδόωρος τὴν εἰς τὰ νέφη τοῦ ἡλίου βιαίαν ἔμπτω- D
25 σιν σπινθηρίζειν.

Ξενοφάνης πάντα τὰ τοιαῦτα νεφῶν πεπυρωμένων
συστήματα ἢ κινήματα.

2 Πυθαγ.] Aristot. Meteor. A 6 342b 29 || 7 Ἀναξαγ.] 59 A
81 D. || 9 Ἀριστοτ.] Meteor. A 7 344a 8 || 11 Στράτ.] fr. 86 Wehrli ||
13 Ἡρακλ.] fr. 116 Wehrli || 18 Ἐπιγ.] cf. Sen., Nat. quaest. 7, 6sq. ||
19 Βόη.] III Boeth. 9 A. || 20 Διογ.] 64 A 15 D. || 21 Ἀναξαγ.] 59 A
82 D. || 24 Μητροδ.] 70 A 14 D. || 26 Ξεν.] 21 A 44 D.

5 πρὸς] εἰς M | παραπλησίως Π || 9 τὴν ἐκ τῆς ξηρᾶς ἀν. ΜΠ
ἐκ τῆς ξηρᾶς ἀν. R corr. || 13 ὑπὸ τοῦ μ. R || 15 ἄλλο Π || 16 τοὺς
om. R | ταύτη Ω corr. Voss. 2 mg. || 18-19 πνεύματος - Βόηθος
om. E || 18 γεωμικοῦς M | πεπυκνωμένου R || 19 ἀνειμένου ΜΠ ||
21 τοῦ om. R || 23 κατασβέννυσθαι ΜΠ || 26 τῶν νεφῶν α A ||
27 κινήματα ἢ συστήματα M

γ'. Περὶ βροντῶν ἀστραπῶν κεραυνῶν πρηστήρων
τε καὶ τυφῶνων

Ἀναξίμανδρος ἐκ τοῦ πνεύματος ταυτὶ πάντα συμβαί-
νειν· ὅταν γὰρ περιληφθὲν νέφει παχεῖ βιασάμενον ἐκπέσῃ
τῇ λεπτομερείᾳ καὶ κουφότητι, τότε ἢ μὲν ῥῆξις τὸν ψό- 5
φον ἢ δὲ διαστολὴ παρὰ τὴν μελανίαν τοῦ νέφους τὸν
διαναγασμὸν ἀποτελεῖ.

Ε Μητροδωρος, ὅταν εἰς νέφος πεπηγὸς ὑπὸ πυκνότητος
ἐμπέσῃ πνεῦμα, τῇ μὲν θραύσει τὸν κτύπον ἀποτελεῖ τῇ
δὲ πληγῇ καὶ τῷ σχισμῷ διαηγάζει, τῇ δ' ὀξύτητι τῆς 10
φορᾶς προσλαμβάνον τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμότητα κεραυ-
νοβολεῖ, τοῦ δὲ κεραυνοῦ τὴν ἀσθένειαν εἰς πρηστήρα
περίστησιν.

Ἀναξαγόρας, ὅταν τὸ θερμὸν εἰς τὸ ψυχρὸν ἐμπέσῃ,
τοῦτο δ' ἐστὶν αἰθέριον μέρος εἰς ἀερῶδες, τῷ μὲν ψόφῳ 15
τὴν βροντὴν ἀποτελεῖ τῷ δὲ παρὰ τὴν μελανίαν τοῦ νεφῶ-

Φ δους χρώματι τὴν ἀστραπὴν, τῷ δὲ πλήθει καὶ μεγέθει
τοῦ φωτὸς τὸν κεραυνόν, τῷ δὲ πολυσωματωτέρῳ πυρὶ
τὸν τυφῶνα, τῷ δὲ νεφελομυγῇ τὸν πρηστήρα.

Οἱ Στωικοὶ βροντὴν μὲν συγκρουσμὸν νεφῶν, ἀστρα- 20
πὴν δ' ἔξαψιν ἐκ παρατρίψεως, κεραυνὸν δὲ σφοδροτέραν
ἐλλαμψιν, πρηστήρα δὲ νωχελεστέραν.

Ἀριστοτέλης ἐξ ἀναθυμιάσεως καὶ τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι
τῆς ξηρᾶς· ὅταν οὖν ἐντόχῃ μὲν τῇ ὑγρᾷ παραβιάζεται
δὲ τὴν ἔξοδον, τῇ μὲν παρατρίψει καὶ τῇ ῥῆξις τὸν ψόφον 25
τῆς βροντῆς γίνεσθαι, τῇ δ' ἐξάψει τῆς ξηρότητος τὴν
ἀστραπὴν· πρηστήρας δὲ καὶ τυφῶνας τῷ πλεονασμῷ

3 Ἀναξίμαν.] 12A 23D. || 8 Μητροδ.] 70A 15D. || 14 Ἀναξαγ.]
59A 84D. || 20 Στωικοὶ] II 705A. || 23 Ἀριστοτ.] cf. e.g. Meteor.
Γ1 370b 3

1 — p. 103, 2 Galen. § 76

1 περὶ βροντῆς mg. α || 5 καὶ τῇ κουφ. II || 8 εἰς om. M || 9 τὸ
πνεῦμα M || 11 προσλαμβάνον II || 14 τὸ θερμὸν εἰς ψυχρὸν AE τὸ
ψυχρὸν εἰς τὸν θερμὸν α || 16.17 τοῦ (del.) χρώματος (corr. in -τι)
τοῦ νέφους τὴν ἀστρ. M || 19 νεφελοειδεῖ II || 23 καὶ ταῦτα M ||
24 τῆς om. M | παραβιάζεται M

τῆς ὕλης, ἣν ἐκάτερος αὐτῶν συνεφέλκεται, θερμότεραν μὲν ὁ πρηστήρ παχύτεραν δ' ὁ τυφών.

δ'. Περὶ νεφῶν ὑετῶν χιόνων χαλαζῶν

894

Ἀναξιμένης νέφη μὲν γίνεσθαι παχυνθέντος ὅτι πλεῖ-
στον τοῦ ἀέρος, μᾶλλον δ' ἐπισυναχθέντος ἐκθλίβεσθαι
τοὺς ὀμβροὺς, χιόνα δ' ἐπειδὴν τὸ καταφερόμενον ὕδωρ
παγῇ, χάλαζαν δ' ὅταν συμπεριληφθῇ τῷ ὑγρῷ πνεύματι.

Μητροδόωρος ἀπὸ τῆς ὑδατώδους ἀναφορᾶς συνίστασθαι
τὰ νέφη.

Ὁ δ' Ἐπίκουρος ἀπὸ τῶν αὐτῶν· στρογγυλαίνεσθαι
δὲ τὴν χάλαζαν καὶ τὸν ὑετὸν ἀπὸ τῆς μακρᾶς καταφορᾶς
ὑποπεπλασμένον.

ε'. Περὶ ἱριδος

Τῶν μεταρσίων παθῶν τὰ μὲν καθ' ὑπόστασιν γίνεται B
οἷον ὀμβρος χάλαζα, τὰ δὲ κατ' ἔμφασιν ἰδίαν οὐκ ἔχοντα
ὑπόστασιν· αὐτίκα γοῦν πλεόντων ἡμῶν ἢ ἡπειρος κινεῖ-
σθαι δοκεῖ· ἔστιν οὖν κατ' ἔμφασιν ἡ ἱρις.

Πλάτων φησὶ θαύματος αὐτὴν γενεαλογῆσαι τοὺς
ἀνθρώπους διὰ τὸ θαυμάσαι ταύτην. Ὅμηρος (P 547)

ἥνυτε πορφυρέην ἱρὶν θνητοῖσι τανύσσει'.

διὸ καὶ ἐμυθεύσαντό τινες αὐτὴν ταύρου κεφαλὴν ἔχου-
σαν ἀναρροφεῖν τοὺς ποταμούς.

4 Ἀναξιμέν.] 13A 17D. || 8 Μητροδ.] 70A 16D. || 10 Ἐπίκ.]
fr. 349 Us. || 18 Πλάτων] Theaet. 155d

3—12 Galen. § 77 || 13 — p. 105, 9 Galen. § 78

3 καὶ χαλαζῶν R | περὶ χιόνος χαλάζης mg. α om., in mg.
suppl. A || 7 χάλαζα M | τι ὑγρῷ πνεύματι MΠ τι τῷ ὑγρῷ πνευ-
ματι(κόν) Diels sec. Stob. || 10 αἰμάτων Ω corr. Diels sec. Galen.
Stob. | στρογγυλεσθαι R || 12 ὑποπεπλησμένον Π ὑποκεκλασμέ-
νον Beck συμπεπιλημένον Voss. 2 corr. (compactilem Bu.) || 13 περὶ
τῶν μεταρσίων περὶ ἱριδος τὸ λεγόμενον τόξον mg. α || 18 ἐκ θαύ-
ματος R θαύματος M | γενεαλογεῖσθαι R

- Πῶς οὖν γίνεται ἱρις; ὁρῶμεν δὴ κατὰ γραμμὰς ἢ κατ'
 C εὐθείας ἢ κατὰ καμπύλας ἢ κατ' ἀνακλωμένας, γραμμὰς
 ἀδήλους λόγῳ θεωρητὰς καὶ ἀσωμάτους. κατὰ μὲν οὖν
 εὐθείας ὁρῶμεν τὰ ἐν ἀέρι καὶ τὰ διὰ τῶν λίθων τῶν διαν-
 γῶν καὶ κεράτων· λεπτομερεῇ γὰρ ταῦτα πάντα. καμπύλας 5
 δὲ γραμμὰς καθ' ὕδατος βλέπομεν γινομένης· κάμπτεται
 γὰρ ἡ ὄψις βίᾳ διὰ τὴν πυκνοτέραν τοῦ ὕδατος ὕλην· διὸ
 καὶ τὴν κώπην ἐν τῇ θαλάσῃ μακρόθεν καμπτομένην
 ὁρῶμεν. τρίτος τρόπος τοῦ βλέπειν τὰ ἀνακλώμενα ὡς
 τὰ κατοπτρικὰ· ἔστιν οὖν τὸ τῆς ἱριδος πάθος τοιοῦτον. 10
 D δεῖ γὰρ ἐπινοῆσαι τὴν ὑγρὰν ἀναθυμίασιν εἰς νέφος μετα-
 βάλλουσιν, εἰτ' ἐκ τοῦ(του) κατὰ βραχὺ εἰς μικρὰς ῥανί-
 δας νοτιζούσας· ὅταν οὖν ὁ ἥλιος γένηται εἰς δυσμὰς,
 ἀνάγκη πᾶσα ἱριν ἀντικρὺς ἡλίου φαίνεσθαι, ὅτε ἡ ὄψις
 προσπεσοῦσα ταῖς ῥανίσιν ἀνακλᾶται, ὥστε γίνεσθαι τὴν 15
 ἱριν. εἰσὶ δ' αἱ ῥανίδες οὐ σχήματος μορφῇ, ἀλλὰ χρώμα-
 τος· καὶ ἔχει τὸ μὲν πρῶτον φοινικοῦν, τὸ δὲ δεύτερον
 ἁλουργές καὶ πορφυροῦν, τὸ δὲ τρίτον κνᾶνεον καὶ πράσι-
 νον. μήποτ' οὖν τὸ μὲν φοινίκεον, ὅτι ἡ λαμπρότης τοῦ
 ἡλίου προσπεσοῦσα καὶ ἡ ἀκραιφνὴς λαμπηδὼν ἀνακλω- 20
 μένη ἐρυθρὸν ποιεῖ καὶ φοινικοῦν τὸ χρῶμα· τὸ δὲ δεύτερον
 E μέρος ἐπιθολούμενον καὶ ἐκλυόμενον μᾶλλον τῆς λαμπη-
 δόνος διὰ τὰς ῥανίδας ἁλουργές· ἄνεσις γὰρ τοῦ ἐρυθροῦ
 τοῦτο. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπιθολούμενον τὸ διορίζον εἰς τὸ
 πράσινον μεταβάλλει. ἔστιν οὖν τοῦτο δοκιμάσαι δι' ἔργων· 25
 εἰ γὰρ τις ἀντικρὺς τῶν ἡλίου ἀκτίνων λάβῃ ὕδωρ καὶ
 πυτίσῃ, αἱ δὲ ῥανίδες ἀνάκλασιν πρὸς τὸν ἥλιον λάβωσιν,
 εὐρήσει γινομένην ἱριν· καὶ οἱ ὀφθαλμιῶντες δὲ τοῦτο
 πιάσχουσιν, ὅταν εἰς τὸν λύχνον ἀποβλέψωσιν.

1 γοῦν Π || 3 ἀδήλους del. Diels || 9 ἀνακλώμενα M || 12 ἐκ
 τοῦ MΠ om. 9A suppl. Diels sec. Galen. || 14 πᾶσαν Π Galen. ||
 15 ῥανίσιν M || 16 μορφαί Diels sec. Galen. || 19 μήποτε τὸ Diels
 sec. Galen. || 24 μᾶλλον M 9A πάλιν Π | διορίζον M 9A Π Stob.
 ὁροσίζον Diels sec. Galen. | τὸ om. 9A || 27 πυτύσει M 9A Π corr.
 Diels || 28 ἐγγινομένην Diels sec. Galen.

Ἀναξιμένης ἴσιν γίνεσθαι κατ' αὐγασμὸν ἡλίου πρὸς νέφει πυκνῷ καὶ παχεῖ καὶ μέλανι παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰς ἀκτῖνας εἰς τὸ πέραν διακόπτειν ἐπισυνισταμένας αὐτῷ.

Ἀναξαγόρας ἀνάκλασιν ἀπὸ νέφους πυκνοῦ τῆς ἡλιακῆς F
5 περιφεγγείας, καταντικρὺ δὲ τοῦ κατοπτρίζοντος αὐτὴν ἀστέρος διὰ παντὸς ἴστασθαι. παραπλησίως δὲ αἰτιολογεῖται τὰ καλούμενα παρήλια, γινόμενα δὲ κατὰ τὸν Πόντον.

Μητροδωρος, ὅταν διὰ νεφῶν ἡλιος διαλάμνη, τὸ μὲν νέφος κτανίζειν τὴν δ' αὐγὴν ἐρυθραίνεσθαι.

10

ζ'. Περὶ ῥάβδων

Τὰ κατὰ τὰς ῥάβδους καὶ ἀνθηλίους συμβαίνοντα μίξει τῆς ὑποστάσεως καὶ ἐμφάσεως ὑπάρχει, τῶν μὲν νεφῶν 895 ὀρωμένων, οὐ κατ' οἰκεῖον δὲ χρῶμα, ἀλλ' ἕτερον διερ κατ' ἔμφασιν φαίνεται. ἐν δὲ τούτοις πᾶσι τὰ τε κατὰ 15 φύσιν καὶ τὰ ἐπίκτητα ὁμοία συμβαίνει πάθη.

ζ'. Περὶ ἀνέμων

Ἀναξίμανδρος ἄνεμον εἶναι ῥύσιν ἀέρος, τῶν λεπτοτάτων ἐν αὐτῷ καὶ ὑγροτάτων ὑπὸ τοῦ ἡλίου κινουμένων ἢ τηκομένων.

20 Οἱ Στωικοὶ πᾶν πνεῦμα ἀέρος εἶναι ῥύσιν, ταῖς τῶν τόπων δὲ παραλλαγαῖς τὰς ἐπωνυμίας παραλλάττουσαν· Β οἷον <τόν> ἀπὸ τοῦ ζόφου καὶ τῆς δύσεως ζέφυρον, <τόν δ'> ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ ἡλίου ἀπηλιώτην, τὸν δ' ἀπὸ τῶν ἄρκτων βορέαν, τὸν δ' ἀπὸ τῶν νοτίων λίβα.

1 Ἀναξιμέν.] 13 A 18 D. || 4 Ἀναξαν.] 59 A 86 D. || 8 Μητροδ.] 70 A 17 D. || 17 Ἀναξίμαν.] 12 A 24 D. || 20 Στωικοί] II 697 A.

16 — p. 106, 5 Galen. § 79 || 17 Achill. p. 68, 11 M.

3 διακόψαι II || 5 περιφεγγείας M R | αὐτὸν II || 6 φυσιολογεῖται II || 7 τὸν om. R || 8 ὁ ἡλ. R || 12 ὑπάρχειν II || 14 κατὰ τὴν ἔμφασιν M II || 15 καὶ κατὰ ἐπίκτησιν ὁμοία II || 17 τὴν λεπτοτάτην R || 18 ὑγροτάτην R || 18. 19 κινουμένην ἢ τηκομένην R || 21 παραλλάττουσιν M II || 22 <τόν> Diels sec. Galen. | ἀπὸ τε φύφου R || 22. 23 <τόν δ'> Diels || 23 καὶ om. M R || 24 ἄρκτων εἶναι βορέαν II

Μητροδώρος ἐξ ὑδατώδους ἀναθυμιάσεως διὰ τὴν ἡλιακὴν ἔκκαυσιν γίνεσθαι ὀρμὴν πνευμάτων †θείων†. τοὺς δ' ἐτησίας πνεῖν τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις παχυνθέντος ἀέρος, ὑποχωροῦντι τῷ ἡλίῳ κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν ἐπισυρρέοντος.

5

η'. Περὶ χειμῶνος καὶ θέρος

- C Ἐμπεδοκλῆς καὶ οἱ Στωικοὶ χειμῶνα μὲν γίνεσθαι τοῦ ἀέρος ἐπικρατοῦντος τῇ πυκνώσει καὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω βιαζομένου, θερείαν δὲ τοῦ πυρὸς, ὅταν εἰς τὸ κατωτέρω βιάζεται.

Περιγεγραμμένων δέ μοι τῶν μεταρσίων, ἐφοδευθή- 10
σεται καὶ τὰ πρόσγεια.

θ'. Περὶ γῆς καὶ τίς ἡ ταύτης οὐσία καὶ πόσαι

Θαλῆς καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ μίαν εἶναι τὴν γῆν.

Ἰκέτης ὁ Πυθαγόρειος δύο, ταύτην καὶ τὴν ἀντίχθονα.

Οἱ Στωικοὶ τὴν γῆν μίαν καὶ πεπερασμένην.

15

- D Ξενοφάνης ἐκ τοῦ κατωτέρω μέρους εἰς ἄπειρον [μέρος] ἐρριζώσθαι, ἐξ ἀέρος δὲ καὶ πυρὸς συμπαγῆναι.

Μητροδώρος τὴν μὲν γῆν ὑπόστασιν εἶναι καὶ τρύγα τοῦ ὕδατος, τὸν δ' ἥλιον τοῦ ἀέρος.

ι'. Περὶ σχήματος γῆς

20

Θαλῆς καὶ οἱ Στωικοὶ καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν σφαιροειδῆ τὴν γῆν.

1 Μητροδόδ.] 70A 18D. || 7 Ἐμπεδ.] 31A 65D. | Στωικοὶ] II 696A. || 14 Ἰκ.] 50, 2D. p. 237 M. || 15 Στωικοὶ] II 647A. || 16 Ξεν.] 21A 47D. || 18 Μητροδόδ.] 70A 20D. || 21 Στωικοὶ] II 648A.

1 Achill. p. 68, 12 M. || 6-9 Galen. § 80 || 12-19 Galen. § 81. Euseb. 15, 55, 1-5 || 20 - p. 107, 5 Galen. § 82. Euseb. 15, 56, 1-5

1 ἐξ om. MΠ || 2 θείων] θερμῶν dub. Diels sec. Diog. Laert. 10, 104 || 3 ἐτησίους Π || 5 ἐπισυρρέοντας Ω corr. Diels || 9 θερείαν MΠ Π || 10 θέρος Π in mg. sec. Galen. || 12 καὶ τίς ἡ οὐσία αὐτῆς καὶ πόσις Π om. α || 13-19 om., in sup. mg. add. A || 14 οἱ-κέτης Π || 15 καὶ om. Π || 16 κάτω EA κατωτέρω M α | μέρος] βάθος EA del. Diels || 20 om. α A

Ἀναξίμανδρος λίθῳ κίονι τὴν γῆν προσφερῇ· τῶν ἐπι-
πέδων . . .

Ἀναξιμένης τραπεζοειδῇ.

Λεύκιππος τυμπανοειδῇ.

5 Δημόκριτος δισκοειδῇ μὲν τῷ πλάτει κοίλῃν δὲ τῷ μέσῳ.

ια'. Περὶ θέσεως γῆς

E

Οἱ ἀπὸ Θάλεω τὴν γῆν μέσῃν.

Ξενοφάνης πρώτην, εἰς ἅπειρον <γὰρ> ἐρριζῶσθαι.

Φιλόλαος δὲ Πυθαγόρειος τὸ μὲν πῦρ μέσον, τοῦτο γὰρ
10 εἶναι τοῦ παντός ἐστὶαν· δευτέραν δὲ τὴν ἀντίχθονα, τρί-
την δ' ἦν οἰκοῦμεν γῆν ἐξ ἐναντίας κειμένην τε καὶ περι-
φερομένην τῇ ἀντίχθονι· παρ' ὃ καὶ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν
ἐν τῇδε τοὺς ἐν ἐκείνῃ.

Παρμενίδης πρῶτος ἀφώρισε τῆς γῆς τοὺς οἰκουμέ-
15 νους τόπους ὑπὸ ταῖς δυσὶ ζώναις ταῖς τροπικαῖς.

ιβ'. Περὶ ἐγκλίσεως γῆς

F

Λεύκιππος παρεκπεσεῖν τὴν γῆν εἰς τὰ μεσημβρινὰ
μέρη διὰ τὴν ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς ἀραιότητα, ὅτε δὴ
πεπηγότων τῶν βορείων διὰ τὸ κατεψύχθαι τοῖς κρύμοις,
20 τῶν δ' ἀντιθέτων πεπυρωμένων.

Δημόκριτος διὰ τὸ ἀσθενέστερον εἶναι τὸ μεσημβρινόν
τοῦ περιέχοντος ἀξιομένην τὴν γῆν κατὰ τοῦτο ἐγκλιθῆ-
ναι· τὰ γὰρ βόρεια ἄκρατα τὰ δὲ μεσημβρινὰ κέκραται·
ὅθεν κατὰ τοῦτο βεβάρηται, ὅπου περισσὴ ἐστὶ τοῖς καρ-
25 ποῖς καὶ τῇ αὔξῃ.

1 Ἀναξίμαν.] 12A 25D. || 3 Ἀναξιμέν.] 13A 20D. || 4 Λεύκ.]
67A 26D. || 5 Δημόκρ.] 68A 94D. || 7 Θάλ.] 11A 15D. || 8 Ξεν.]
21A 47D. || 9 Φιλολ.] 44A 17D. || 14 Παρμ.] 28A 44a D. ||
17 Λεύκ.] 67A 27D. || 21 Δημόκρ.] 68A 96D.

6—15 Galen. § 83. Euseb. 15, 57, 1—4

1 τῇ γῇ M R || 5 τὸ μέσον Ω corr. Diels sec. Euseb. et Galen. ||
8 <γὰρ> Diels sec. Euseb. || 11 τὴν οἰκουμένην γῆν Diels sec.
Galen. et Euseb. || 13 ἐν¹ om. R || 16 om. α || 22 αὐξανομέ-
νην R || 25 αὐξήσει Π

ιγ'. Περὶ κινήσεως γῆς

Οἱ μὲν ἄλλοι μένειν τὴν γῆν.

Φιλόλαος δ' ὁ Πυθαγόρειος κύκλῳ περιφέρεσθαι περὶ τὸ πῦρ κατὰ κύκλον λοξὸν ὁμοιοτρόπως ἡλίῳ καὶ σελήνῃ.

Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός καὶ Ἐκφαντος ὁ Πυθαγόρειος ⁵ κινεῖσιν μὲν τὴν γῆν, οὐ μὴν γε μεταβατικῶς, <ἀλλὰ τρεπτικῶς> τροχοῦ δίκην ἐνηξονισμένην, ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς περὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς κέντρον.

Κατ' ἀρχὰς μὲν πλάζεσθαι τὴν γῆν φησιν ὁ Δημόκριτος διὰ τε μικρότητα καὶ κορυφότητα, πυκνωθεῖσαν δὲ ¹⁰ B τῷ χρόνῳ καὶ βαρυνθεῖσαν καταστῆναι.

ιδ'. Περὶ διαιρέσεως γῆς, πόσαι εἰσὶ ζῶναι αὐτῆς

Πυθαγόρας τὴν γῆν ἀναλόγως τῇ τοῦ παντός οὐρανοῦ σφαῖρα διηρησθαι εἰς πέντε ζώνας, ἀρκτικήν θειρινὴν χειμερινὴν ἀνταρκτικήν ἰσημερινὴν, ὧν ἡ μέση τὸ †μέ- ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵

Οἱ δὲ Στωικοὶ φασι· 'σεισμός ἐστι τὸ ἐν τῇ γῇ ὑγρὸν εἰς ἀέρα διακρινόμενον καὶ ἐκπίπτον'.

Ἀναξιμένης ξηρότητα καὶ ὑγρότητα τῆς γῆς αἰτίαν τῶν σεισμῶν, ὧν τὴν μὲν αὐχοὶ γεννῶσι τὴν δ' ἐπομβραία.

⁵ Ἀναξαγόρας ἀέρος ὑποδύσει τῇ μὲν πυκνότητι τῆς ἐπιφανείας προσπίπτοντος, τῷ δ' ἐκκρισιν λαβεῖν μὴ δύνασθαι τρόμῳ τὸ περιέχον κραδαίνοντος.

Ἀριστοτέλης διὰ τὴν τοῦ ψυχροῦ <τῷ θερμῷ> πανταχόθεν ἀντιπερίστασιν, κάτωθεν καὶ ἄνωθεν αὐτῷ περι-
¹⁰ στάντος· τὸ γὰρ θερμὸν ἄνωτέρω γενέσθαι σπεύδει ἅτε δὴ κοῦφον ὄν· διὰ τοῦτο ἐν ἀπολήψει γινομένης τῆς ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως τῇ σφηνώσει καὶ τοῖς ἀντελιγμοῖς δια- D
ταράττεσθαι.

Μητροδόωρος μὴδὲν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ σῶμα κινεῖσθαι,
¹⁵ εἰ μὴ τις προώσκειν ἢ καθελκύσειε κατ' ἐνέργειαν· διὸ μὴδὲ τὴν γῆν, ἅτε δὴ κειμένην φυσικῶς, κινεῖσθαι, τόπους δὲ τινὰς αὐτῆς νοστεῖν τοῖς ἄλλοις . . .

Παρμενίδης Δημόκριτος διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον ἀφεστῶσαν μένειν ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας, οὐκ ἔχουσιν αἰτίαν
²⁰ δι' ἣν δεῦρο μᾶλλον ἢ ἐκεῖσε ῥέψειεν ἄν· διὰ τοῦτο μόνον μὲν κραδαίνεσθαι μὴ κινεῖσθαι δέ.

Ἀναξιμένης διὰ τὸ πλάτος ἐποχεῖσθαι τῷ ἀέρι.

Οἱ δὲ φασιν ἐφ' ὕδατος, καθάπερ τὰ πλαταμώδη καὶ E
σανιδώδη ἐπὶ τῶν ὑδάτων· διὰ τοῦτο κινεῖσθαι.

²⁵ Πλάτων πάσης μὲν κινήσεως ἐξ εἶναι περιστάσεις, ἄνω καὶ κάτω, ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ θάτερα, ἔμπροσθεν καὶ ὀπι-

1 Στωικοί] II 707 A. || 3 Ἀναξιμέν.] 13 A 21 D. || 5 Ἀναξαγ.] 59 A 89 D. || 8 Ἀριστοτ.] Meteor. B 8 365 b 21 || 14 Μητροδό.] 70 A 21 D. || 18 Παρμ.] 28 A 44 D. | Δημόκρ.] cf. 68 A 98 D. || 22 Ἀναξιμέν.] 13 A 20 D.

3 ὑγρότητα edd. Galeni ἀραιότητα Ω || 6 τὸ δὲ M || 7 κραδαίνεσθαι M R || 8 τῷ θερμῷ des. Re. || 9 αὐτῇ Ω corr. Re. || 11 ἀπολείψει R || 12 ἀντελ. Ω ἀνθελ. Diels || 15 προσώσκειν Ω corr. Duebn. || 17 νοστεῖν M Bern. cl. Aristoph., Thesm. 872 νοστεῖν def. Diels cl. Aristot., Met. B 7 365 b 12 | σάλοις dub. Diels Bern. || 20 ἐκεῖ R || 23 πλατανώδη Π || 24 διὰ τοῦτο κινεῖσθαι om. R || 26 καὶ¹ om. Π

σθεν· κατ' οὐδεμίαν δὲ τούτων ἐνδέχεσθαι τὴν γῆν κινεῖσθαι, ἐν τῷ πανταχόθεν κατωτάτῳ κειμένην· μένειν μὲν ἀκίνητον, μηδὲν ἔχουσαν ἐξαίρετον εἰς τὸ ῥέψαι μᾶλλον, τόπους δ' αὐτῆς κατ' ἀραιότητα σαλεύεσθαι.

Ἐπίκουρος ἐνδέχεσθαι μὲν ὑπὸ πάχους ἀέρος τοῦ ὑπο-
F κειμένου ὑδατώδους ὄντος ἀνακρουομένην αὐτὴν καὶ
ὅλον ὑποτυπτομένην κινεῖσθαι· ἐνδέχεσθαι δὲ καὶ σφραγ-
γώδῃ τοῖς κατωτέρω μέρεσι καθεστῶσαν ὑπὸ τοῦ δια-
σπειρομένου πνεύματος εἰς τὰς ἀντροειδεῖς κοιλότητας
ἐμπίπτοντος σαλεύεσθαι. 10

ις'. Περὶ θαλάσσης, πῶς συνέστη καὶ πῶς ἐστὶ πικρά

Ἀναξίμανδρος τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι τῆς πρώτης
ὕγρασίας λείπανον, ἥς τὸ μὲν πλεῖον μέρος ἀνεξήρανε τὸ
πῦρ τὸ δ' ὑπολειφθὲν διὰ τὴν ἔκκασιν μετέβαλεν.

Ἀναξαγόρας τοῦ κατ' ἀρχὴν λιμνάζοντος ὕγρου περι-
καέντος ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς περιφορᾶς καὶ τοῦ λιπαροῦ ἐξ-
897 ατμισθέντος εἰς ἀλκυίδα καὶ πικρίαν τὸ λοιπὸν ὑποστήναι.

Ἐμπεδοκλῆς ἰδρώτα τῆς γῆς ἐκκαίωμένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου
διὰ τὴν ἐπιπόλαιον †πλήσιν†.

Ἀντιφῶν ἰδρώτα θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὕγρὸν 20
ἀπεκρίθη, τῷ κατεψηθῆναι †παραλνκίσασα†, ὅπερ ἐπὶ
παντὸς ἰδρώτος συμβαίνει.

5 *Επίκ.*] fr. 350 Us. || 12 *Ἀναξίμαν.*] 12 A 27 D. || 15 *Ἀναξαγ.*] 59 A 90 D. || 18 *Ἐμπεδ.*] 31 A 66 D. || 20 *Ἀντ.*] 87 B 32 D.

11 — p. 111, 7 Galen. § 87. Euseb. 15, 59, 1—6

2 ante ἐν Aëtium ἀλλ' habuisse put. Diels | κατωτάτην Ω
corr. Bonon. 3635 Diels | οὐν post μὲν ci. Duebn. || 3 ῥέπειν Π ||
5 τοῦ πάχους Π || 6 αὐτὴν Π δι' αὐτὴν Μ ὑπ' αὐτοῦ Ξ || 13 πλεῖ-
στον Ξ | ἐξήρανε Ξ || 16 λιπαροῦ Ω λεπτοτέρων dub. Diels ||
18 ἐκκαίωμενον Ξ || 19 ἐπιπόλαιον πλύσιν Ξ ἐπὶ τὸ πλεῖον πλε-
σιν Diels sec. Duebn. ex Euseb. || 20 περιλειφθὲν Μ Ξ Bern. ||
21 ὑπεκρίθη Ξ | κατεψηθῆναι Ω corr. Diels sec. Euseb. | παρα-
κλίσασα Π παραλνκίσαντα Xyl. παραλνκίσαν Voss. 2 corrector |
corruptum, etiam 20 θερμοῦ susp. Diels

Μητροδόωρος διὰ τὸ διηθεῖσθαι διὰ τῆς γῆς μετειληφέναι τοῦ περὶ αὐτὴν πάχους, καθάπερ τὰ διὰ τῆς τέφρας ὑλίζόμενα.

Οἱ ἀπὸ Πλάτωνος τοῦ στοιχειώδους ὕδατος τὸ μὲν ἐξ
 5 ἄερος κατὰ περιψύξιν συνιστάμενον γλυκὺ γίνεσθαι, τὸ δ' ἀπὸ γῆς κατὰ περίκυσιν καὶ ἐκπύρωσιν ἀναθυμιάμενον ἄλμυρόν.

ιζ'. Πῶς ἀμπώτιδες γίνονται καὶ πλήμμυραι B

Ἀριστοτέλης Ἡρακλείδης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰ πλεῖστα
 10 τῶν πνευμάτων κινουῦντος καὶ συμπεριφέροντος· ὅφ' ὧν ἐμβαλλόντων μὲν προωθουμένην ἀνοιδεῖν τὴν Ἀτλαντικὴν θάλασσαν, καὶ παρασκευάζειν τὴν πλήμμυραν, καταληγόντων δ' ἀντιπερισπωμένην ὑποβαίνειν, ὅπερ εἶναι τὴν ἀμπωτιν.

15 Πυθίας ὁ Μασσαλιώτης τῇ πληρώσει τῆς σελήνης τὰς πλημμύρας γίνεσθαι τῇ δὲ μειώσει τὰς ἀμπώτιδας.

Πλάτων ἐπὶ τὴν αἰώραν φέρεται τῶν ὑδάτων· εἶναι C γάρ τινα αἰώραν διὰ τινος στομίον τρήματος περιφέρουσαν παλαιοροίαν, ὅφ' ἧς ἀντικυμαίνεσθαι τὰ πελάγη.

20 Τίμαιος τοὺς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς ὀρεινῆς αἰτιᾶται, προωθοῦντας μὲν ταῖς ἐφόδοις καὶ πλήμμυραν ποιοῦντας ὑφέλκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις καὶ ἀμπώτιδας κατασκευάζοντας.

Σέλευκος ὁ μαθηματικὸς κινῶν καὶ οὗτος τὴν γῆν ἀντι-
 25 κόπτειν αὐτῆς τῇ δίνῃ φησὶ καὶ τῇ κινήσει τὴν περιστροφὴν τῆς σελήνης· τοῦ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν σωμα-

1 Μητροδό.] 70 A 19 D. || 9 Ἡρακλ.] fr. 117 Wehrli || 15 Πυθ.] fr. 2 Mette || 17 Πλάτων] Phaed. 111 e || 20 Τίμ.] apud Galen. Τιμόθεος || 24 Σέλ.] cf. Strabo 1, 1, 9. 3, 5, 9

8 - p. 112, 3 Galen. § 88. cf. Cratetis Mallotae fr. 7 Mette

1 διηθεῖσαν Π || 8 αἱ ἀμπ. Μ | αἱ πλήμμ. Ρ || 9 Ἡρακλεί-
 10 τος Π | τὰ γὰρ πλ. ΜΠ || 11 ἐμβαλλόντων ΜΡ | προωθουμένων Ρ ||
 12 κατασκευάζειν Diels sec. Galen. || 17 et 18 αἰώρα Μ αἰώρα Π ||
 17 φέρεσθαι ΑΕ || 18 στομίον ut glossema del. Beck ἐγγείον Stob. ||
 21 προωθοῦντας Μ || 22 καὶ - ποιοῦντας et 23 καὶ - κατα-
 24 σκευάζοντας ab Aëtio aliena Diels

των ἀντιπερισπωμένου πνεύματος καὶ ἐμπίπτοντος εἰς
τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος κατὰ λόγον αὐτῷ συγκυκᾶσθαι
τὴν θάλασσαν.

ιη'. Περὶ ἄλω

- D Ἡ δ' ἄλως οὕτως ἀποτελεῖται· μεταξὺ τῆς σελήνης ⁵
ἢ τινος ἄλλου ἄστρον καὶ τῆς ὄψεως ἀήρ παχὺς καὶ ὁμι-
χλώδης ἴσταται· εἴτ' ἐν τούτῳ τῆς ὄψεως κατακλωμένης
καὶ εὐρυνομένης καθ' οὗτω τῷ κύκλῳ τοῦ ἄστρον προσ-
πιπτούσης κατὰ τὴν ἔξω περιφέρειαν, κύκλος δοκεῖ περὶ
τὸ ἄστρον φαίνεσθαι· ὃς κύκλος φαινόμενος ἄλως καλεῖται, ¹⁰
ὅτι ἐστὶν ἄλω προσεοικώς, ἐκεῖ δοκοῦντος τοῦ φάσματος
γίνεσθαι, ἐνθα συνέπεσε τὸ πάθος τῆς ὄψεως.

⁴ ἄλωνος **℞** ἄλως **Ma** || ¹¹ ἄλως **II** | προσεχῶς **M ℞** || ¹² ἐνθα
νῦν ἔπεσε τὸ πάθος **Ω** corr. Re.

ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ

ΤΟ Δ', ΕΝ ΩΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΑΔΕ

- α'. *Περὶ Νείλου ἀναβάσεως*
- 5 β'. *Περὶ ψυχῆς*
- γ'. *Εἰ σῶμα ἡ ψυχὴ καὶ τίς ἡ οὐσία αὐτῆς*
- δ'. *Περὶ μερῶν ψυχῆς*
- ε'. *Τί τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν καὶ ἐν τίνι ἐστίν*
- ς'. *Περὶ κινήσεως ψυχῆς*
- 10 ζ'. *Περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς*
- η'. *Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν*
- θ'. *Εἰ ἀληθεῖς αἱ αἰσθήσεις καὶ φαντασίαι*
- ι'. *Πόσαι εἰσὶν αἰσθήσεις*
- ια'. *Πῶς γίνεται ἡ αἰσθησις καὶ ἡ ἔννοια καὶ ὁ κατὰ*
- 15 *διάθεσιν λόγος*
- ιβ'. *Τίνι διαφέρει φαντασία, φανταστόν, φανταστικόν, φάντασμα*
- ιγ'. *Περὶ ὁράσεως, πῶς ὁρῶμεν*
- ιδ'. *Περὶ κατοπτρικῶν ἐμφάσεων*
- 20 ιε'. *Εἰ ὁρατὸν τὸ σκότος*
- ις'. *Περὶ ἀκοῆς*
- ιζ'. *Περὶ ὁσφρήσεως*
- ιη'. *Περὶ γεύσεως*
- ιθ'. *Περὶ φωνῆς*
- 25 κ'. *Εἰ ἀσώματος ἡ φωνὴ καὶ πῶς ἡχῶ γίνεται*
- κα'. *Πόθεν αἰσθητικὴ γίνεται ἡ ψυχὴ καὶ τί αὐτῆς τὸ ἡγεμονικόν*
- κβ'. *Περὶ ἀναπνοῆς*
- κγ'. *Περὶ παθῶν σωματικῶν καὶ εἰ συναλγεῖ αὐτοῖς ἡ*
- 30 *ψυχὴ*

E Περιωδευμένων δὲ τῶν τοῦ κόσμου μερῶν διαβήσομαι
πρὸς τὰ κατὰ μέρος.

F α'. Περὶ Νείλου ἀναβάσεως

Θαλῆς τοὺς ἐτησίους ἀνέμους οἶεται πνέοντας τῇ Αἰγύπτῳ
ἀντιπροσώπους ἐπαίρειν τοῦ Νείλου τὸν ὄγκον διὰ τὸ τὰς 5
ἐκροὰς αὐτοῦ τῇ παροιδήσει τοῦ ἀντιπαρήκοντος πελά-
γους ἀνακόπτεσθαι.

Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς
ἔξω θαλάσσης γλυκείας κατ' αὐτὸν οὔσης νομίζει πληροῦ-
σθαι τὸν ποταμόν. 10

Ἀναξαγόρας ἐκ τῆς χιόνος τῆς ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, τηκο-
μένης μὲν ἐν τῷ θέρει ψυχομένης δὲ τῷ χειμῶνι.

898 Δημόκριτος τῆς χιόνος τῆς ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον μέρε-
σιν ὑπὸ θερινὰς τροπὰς ἀναλυομένης τε καὶ διαχεομένης
νέφη μὲν ἐκ τῶν ἀτμῶν πιλοῦσθαι· τούτων δ' ἀνελαν- 15
νομένων πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν † Αἴγυπτον † ὑπὸ τῶν
ἐτησίων ἀνέμων, ἀποτελεῖσθαι ῥαγδαίους ὄμβρους, ὅφ' ὧν
ἀναπλήπασθαι τὰς τε λίμνας καὶ τὸν Νεῖλον ποταμόν.

Ἡρόδοτος ὁ συγγραφεὺς ἴσον μὲν ἐκ τῶν πηγῶν φέρε-
σθαι χειμῶνος καὶ θέρους, φαίνεσθαι δ' ἐλάττονα τοῦ 20
χειμῶνος διὰ τὸ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ πλησίον ἰόντα τὸν
ἥλιον τῆς Αἰγύπτου ἐξατμίζειν τὰ νάματα.

3 Νείλ.] cf. Herodot. 2, 20sq. || 4 Θαλ.] 11 A 16 D. || 8 Εὐθ.]
Herodot. 2, 21. Sen., Nat. quaest. 4, 2, 22–25 (RE XVII 580, 18
Rehm) || 11 Ἀναξαγ.] 59 A 91 D. || 13 Δημόκρ.] 68 A 99 D. ||
19 Ἡρόδ.] 2, 25sq.

3–22 Galen. § 89

4 ἐτησίους M || 9 κατ' αὐτὴν Π || 11 Ἀναξιμένης M cf. Hip-
pol., Elench. 1, 8, 5 | τῇ om. M || 12 ἐν del. Diels || 15–18 τοῦ-
των – ἀναπλήπλ. om. M || 15 ἀπελαν. Π || 16 pro Αἴγυπτ. ex-
spectes Αἰθιοπίαν sec. Diod. 1, 39 || 18 τὸν νεῖλον τὸν ποτ. M

Ἐφορος ὁ ἱστοριογράφος κατὰ θέρος φησὶν ἀναχαλᾶσθαι B
τὴν δλην Αἴγυπτον καὶ οἶονεὶ ἐξιδροῦν τὸ πολὺ νᾶμα·
συνδίδωσι δ' αὐτῇ καὶ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Λιβύη παρὰ τὸ
ἀραιὸν καὶ ὑπόψαμμον.

- 5 Ἐδδοξος τοὺς ἱερεῖς φησι λέγειν τὰ δμβρια τῶν ὑδάτων
κατὰ τὴν ἀντιπερίστασιν τῶν ὥρων· δταν γὰρ ἡμῖν ἡ
θέρος τοῖς ὑπὸ τὸν θερινὸν τροπικὸν οἰκοῦσιν, τότε τοῖς
ὑπὸ τὸν χειμερινὸν τροπικὸν ἀντοῖκοις χειμῶν ἔστιν, ἐξ
ᾧ τὸ πλημμυρον ὕδωρ καταρρήγνυται.

10 β'. Περὶ ψυχῆς

Θαλῆς ἀπεφάνετο πρῶτος τὴν ψυχὴν φύσιν ἀεικίνητον
ἢ αὐτοκίνητον.

Πυθαγόρας ἀριθμὸν ἑαυτὸν κινουῦντα, τὸν δ' ἀριθμὸν C
ἀντὶ τοῦ νοῦ παραλαμβάνει.

- 15 Πλάτων οὐσίαν νοητὴν, ἐξ ἑαυτῆς κινητικὴν κατ' ἀριθ-
μὸν ἐναρμόνιον κινουμένην.

Ἀριστοτέλης ἐντελέχειαν πρῶτην σώματος φυσικοῦ,
ὀργανικοῦ, δυνάμει ζωὴν ἔχοντος· τὴν δ' ἐντελέχειαν
ἀκουστέον ἀντὶ τῆς ἐνεργείας.

- 20 Δικαίταρχος ἁρμονίαν τῶν τεσσάρων στοιχείων.
Ἀσκληπιάδης ὁ ἱατρὸς συγγυμνασίαν τῶν αἰσθήσεων.

1 Ἐφορ.] FGGrHist 70 F 65 c || 5 Ἐδδοξ.] fr. 288 Lasserre || 11 Θαλ.]
11 A 22a D. || 13 Πυθ.] Aristot., De anima A 2 404a 16 (284 M.).
A 4 407b 27. Metaph. A 5 985b 23 (254 M.) || 15 Πλάτων] cf.
Tim. 43a. cf. Def. 411c || 17 Ἀριστοτ.] De anima B 1 412a 27 ||
20 Δικαί.] fr. 12a Wehrli || 21 Ἀσκλ.] cf. Galen., De nat. fac.
2, 28 Kühn

11—21 Theodoret. 5, 17. Nemes. p. 68 Mat.

6 κατὰ Roeper καὶ Ω | γὰρ Diels παρ' Ω | εἴη M R α || 9 πλημ-
μυρον R πλημμυρον M πλημμυροῦν Π || 15 κινητὴν Π Diels sec.
Theodoret. | κατὰ ἐνθμόν R

γ'. Εἰ σῶμα ἡ ψυχὴ καὶ τίς ἡ οὐσία αὐτῆς

Οὗτοι πάντες οἱ προτεταγμένοι ἀσώματον τὴν ψυχὴν ὑποτίθενται, φύσιν λέγοντες αὐτοκίνητον καὶ οὐσίαν νοητὴν καὶ τοῦ φυσικοῦ ὀργανικοῦ ζωὴν ἔχοντος ἐντελέχειαν.

D Οἱ δ' ἀπ' Ἀναξαγόρου ἀεροειδῆ ἔλεγόν τε καὶ σῶμα.

Οἱ Στωικοὶ πνεῦμα θερμόν.

Δημόκριτος πυρώδες σύγκριμα ἐκ τῶν λόγῳ θεωρητῶν, σφαιρικός μὲν ἐχόντων τὰς ιδέας πυρίνην δὲ τὴν δύναμιν, ὅπερ σῶμα εἶναι.

Ἐπίκουρος κρᾶμα ἐκ τεσσάρων, ἐκ ποιοῦ πυρώδους, ἐκ ποιοῦ ἀερώδους, ἐκ ποιοῦ πνευματικοῦ· ἐκ τετάρτου τινὸς ἀκατονομάστου, ὃ ἦν αὐτῷ αἰσθητικόν.

Ἡράκλειτος τὴν μὲν τοῦ κόσμου ψυχὴν ἀναθυμίασιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ὕγρων, τὴν δ' ἐν τοῖς ζῴοις ἀπὸ τῆς ἐκτὸς καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναθυμιάσεως ὁμογενῇ.

E δ'. Περί μερῶν ψυχῆς

Πυθαγόρας Πλάτων κατὰ μὲν τὸν ἀνωτάτω λόγον διμερῇ τὴν ψυχὴν, τὸ μὲν γὰρ ἔχει λογικὸν τὸ δ' ἄλογον· κατὰ δὲ τὸ προσεχές καὶ ἀκριβές τριμερῇ, τὸ γὰρ ἄλο- 20 γον διαιροῦσιν εἰς τε τὸ θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν.

Οἱ Στωικοὶ ἐξ ὀκτῶ μερῶν φασὶ συνεστάναι, πέντε μὲν τῶν αἰσθητικῶν, ὁρατικοῦ ἀκουστικοῦ ὁσφρητικοῦ γευστικοῦ ἅπτικοῦ, ἑκτοῦ δὲ φωνητικοῦ, ἑβδόμον <δὲ> σπερ- 25 ματικοῦ, ὀγδόον <δ> αὐτοῦ τοῦ ἡγεμονικοῦ, ἀφ' οὗ ταῦτα

6 Ἀναξαγ.] 59A 93D. || 7 Στωικοὶ] II 779A. || 8 Δημόκρ.] 68A 102D. || 11 Ἐπίκ.] fr. 315 Us. || 14 Ἡράκλ.] 22A 15D. || 18 Πυθ.] cf. Diog. Laert. 3, 12 (120 M.). Calcid., In Tim. 279 (140 M.) || 22 Στωικοὶ] II 827A.

1-16 Theodoret. 5, 17 || 17 - p. 117, 9 Euseb. 15, 60, 1-4. Theodoret. 5, 19-22

3 φύσει Ω corr. Re. || 11 ποιοῦ πυρώδους (mg. γρ. γεώδους) 22 ποιοῦ γε πυρώδους M || 19 ἔχειν Diels sec. Euseb. || 21 τὸ² om. 22 || 24.25 <δὲ> Diels ex Euseb.

πάντα ἐπιτέταται διὰ τῶν οἰκείων ὀργάνων προσφερῶς ταῖς τοῦ πολύποδος πλεκτάναις.

Δημόκριτος Επίκουρος διμερῇ τὴν ψυχὴν, τὸ μὲν λογικὸν ἔχουσιν ἐν τῷ θώρακι καθιδρυμένον, τὸ δ' ἄλογον
5 καθ' ὅλην τὴν σύγκρισιν τοῦ σώματος διεσπαρμένον.

Ὁ δὲ Δημόκριτος πάντα μετέχειν φησὶ ψυχῆς ποιᾶς, καὶ τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων, διότι αἰεὶ διαφανῶς τιнос θερμοῦ καὶ αἰσθητικοῦ μετέχει τοῦ πλείονος διαπνεομένου.

10 ε'. Τί τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικὸν καὶ ἐν τίνι ἐστίν 890

Πλάτων Δημόκριτος ἐν ὅλῃ τῇ κεφαλῇ.

Στράτων ἐν μεσοφρύῳ.

Ἐρασίστρατος περὶ τὴν μήνιγγα τοῦ ἐγκεφάλου, ἥν ἐπικρανίδα λέγει.

15 Ἑρόφιλος ἐν τῇ τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίᾳ, ἥτις ἐστὶ καὶ βάσις.

Παρμενίδης ἐν ὅλῳ τῷ θώρακι καὶ Επίκουρος.

Οἱ Στωικοὶ πάντες ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἢ τῷ περὶ τὴν καρδίαν πνεύματι.

20 Διογένης ἐν τῇ ἀρτηριακῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, ἥτις ἐστὶ πνευματική.

Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῇ τοῦ αἵματος συστάσει.

Οἱ δ' ἐν τῷ τραχήλῳ τῆς καρδίας, οἱ δ' ἐν τῷ περικαρδίῳ ὕμένι, οἱ δ' ἐν τῷ διαφράγματι. τῶν νεωτέρων τινὲς B
25 διήκειν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι τοῦ διαφράγματος.

3 Δημόκρ.] 68 A 105 D. | Εἰκ.] fr. 312 Us. || 6 Δημόκρ.] 68 A 117 D. || 11 Πλάτων] cf. Tim. 44c sqq. | Δημόκρ.] cf. 68 A 105 D. || 12 Στράτ.] fr. 119b Wehrli || 13 Ἐρασί.] cf. Galen., De Hipp. et Plat. plac. 5, 602 Kühn || 15 Ἑρόφ.] Galen., De usu partium 3, 667 Kühn || 17 Παρμ.] 28 A 45 D. | Εἰκ.] fr. 312 Us. || 18 Στωικ.] II 838 A. || 20 Διογ.] 64 A 20 D. || 22 Ἐμπεδ.] 31 A 97 D.

10 — p. 118, 2 Euseb. 15, 61, 1—10. Theodoret. 5, 22

1 ἐπιτέταται Ω corr. Zeller || 17 καὶ Επίκουρος post Παρμενίδης R (olim schol. in mg. fuisse susp. Diels) || 18 τὴν om. R II || 23—24 οἱ δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ — ὕμένι om. R | περὶ καρδίαν II

Πυθαγόρας τὸ μὲν ζωτικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ λογικὸν καὶ νοερὸν περὶ τὴν κεφαλὴν.

ζ'. Περὶ κινήσεως ψυχῆς

Πλάτων ἀεικίνητον μὲν τὴν ψυχὴν, τὸν δὲ νοῦν ἀκίνητον τῆς μεταβατικῆς κινήσεως. 5

Ἀριστοτέλης ἀκίνητον τὴν ψυχὴν πάσης κινήσεως προηγουμένην, τῆς δὲ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχειν καθάπερ τὰ εἶδη τῶν σωμάτων.

ζ'. Περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς

Πυθαγόρας Πλάτων ἀφθαρτον εἶναι τὴν ψυχὴν, ἐξιοῦσαν 10
γὰρ εἰς τὴν τοῦ παντός ψυχὴν ἀναχωρεῖν πρὸς τὸ ὁμογενές.

Οἱ Στωικοὶ ἐξιοῦσαν ἐκ τῶν σωμάτων ὑποφέρεσθαι τὴν μὲν ἀσθενεστέραν ἅμα τοῖς συγκρίμασι γίνεσθαι, ταύτην δ' εἶναι τῶν ἀπαιδευτῶν· τὴν δ' ἰσχυροτέραν, οἷα ἐστὶ περὶ τοὺς σοφοὺς, καὶ μέχρι τῆς ἐκπυρώσεως. 15

Δημόκριτος Ἐπίκουρος φθαρτὴν τῷ σώματι συνδιαφθειρομένην.

Πυθαγόρας Πλάτων τὸ μὲν λογικὸν ἀφθαρτον· καὶ γὰρ τὴν ψυχὴν οὐ θεὸν ἀλλ' ἔργον τοῦ αἰδίου θεοῦ ὑπάρχειν· τὸ δ' ἄλογον φθαρτόν. 20

1 Πυθ.] 58 B 1a D. || 6 Ἀριστοτ.] De anima A 4 408 b 30 || 10 ἀφθ. τ. ψυχ.] cf. Diog. Ap. 64 A 20 D. et Anaxag. 59 A 93 D., quibus sec. Theodoret. haec attribuenda sunt | ἐξιοῦσαν] praecedens nomen Heracliti olim excidisse nos docet Theodoret. 22 A 17 D. || 12 Στωικοί] II 810 A. || 16 Δημόκρ.] 68 A 109 D. | Εἰπ.] fr. 336 Us. || 18 Πυθ.] cf. Aristot., De anima A 2 405 a 29 (142 M.)

4—6 Ps.-Iustin. 6, 38 Otto || 10—20 Theodoret. 5, 23

4 μὲν om. A || 5 τῆς] πάσης E || 6 προηγουμένης **Π** || 10 et 11 v. app. I || 12 ἐκ om. II || 12—15 ὑποφέρεσθαι **Ω** οὕτω φθείρεσθαι (ἀλλ' ἐπιδιαμένειν τινὰς χρόνους καθ' αὐτήν. καὶ) τὴν μὲν ἀσθενεστέραν (ἐπ' ὀλίγον), ταύτην δ' εἶναι τῶν ἀπαιδευτῶν· τὴν δ' ἰσχ. dub. Diels deletis 13 ἅμα — γίνεσθαι. secus Arnim || 15 παρὰ **Ω** | καὶ om. **Ω** || 19 οὐ θεὸν ἀλλ' **Ω** ἀθάνατον dub. Diels

η'. Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν

Οἱ Στωικοὶ ὁρίζονται οὕτως τὴν αἰσθησιν· 'αἰσθησίς D
 ἐστὶν ἀντίληψις <δι>' αἰσθητηρίου ἢ κατάληψις.' πολ-
 λαχῶς δὲ λέγεται ἡ αἰσθησις· ἢ τε γὰρ ἕξις καὶ ἡ δύναμις
 5 καὶ ἡ ἐνέργεια. καὶ ἡ φαντασία ἢ καταληπτικὴ δι' αἰσθη-
 τηρίου γίνεται κατὰ τὸ ἡγεμονικόν. ἀφ' οὗ [συνίσταται]
 πάλιν [δ'] αἰσθητήρια λέγεται πνεύματα νοερά ἀπὸ τοῦ
 ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα τεταμένα.

Ἐπίκουρος· τὸ μόριόν ἐστὶν ἡ αἰσθησις, ἥτις ἐστὶν ἡ
 10 δύναμις, καὶ τὸ ἐπαίσθημα, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐνέργημα· ὥστε
 διχῶς παρ' αὐτῷ λέγεσθαι, αἰσθησιν μὲν τὴν δύναμιν,
 αἰσθητὸν δὲ τὸ ἐνέργημα.

Πλάτων τὴν αἰσθησιν ἀποφαίνεται ψυχῆς καὶ σώμα- E
 τος κοινωνίαν πρὸς τὰ ἑκτός· ἡ μὲν γὰρ δύναμις ψυχῆς,
 15 τὸ δ' ὄργανον σώματος· ἄμφω δὲ διὰ φαντασίαν ἀντιλη-
 πτικά τῶν ἔξωθεν γίνεται.

Λεύκιππος Δημόκριτος τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν νόησιν
 γίνεσθαι, εἰδῶλων ἔξωθεν προσιόντων· μηδενὶ γὰρ ἐπι-
 βάλλειν μηδετέραν χωρὶς τοῦ προσπίπτοντος εἰδώλου.

20 θ'. Εἰ ἀληθεῖς αἱ αἰσθήσεις καὶ φαντασίαι F

Οἱ Στωικοὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις ἀληθεῖς, τῶν δὲ φαντα-
 σιών τὰς μὲν ἀληθεῖς τὰς δὲ ψευδεῖς.

2 Στωικοὶ] II 850 A. || 9 Ἐπίκ.] fr. 249 Us. || 13 Πλάτων] cf.
 Def. 414c || 17 Λεύκ.] 67 A 30 D. cf. Epic. fr. 317 Us. || 21 Στωι-
 κοὶ] II 78 A.

1—13 Galen. § 90 || 2—3 et 13—16 Nemes. p. 176 Mat. ||
 20—p. 120, 5 Galen. § 91

1 αἰσθήσεων II (π. αἰσθήσεως α om. cett.) || 3 <δι>' sec. Galen.
 Diels || 4 λέγ.] γίνεται Ξ || 6 γίνονται καὶ τὸ ὄργανον ἡγεμονικόν Ω
 correxī sec. Arnim (ὄργανον ex ἡ dittographia!) | [συνίσταται]
 edd. || 7 [δ'] Arnim || 5—8 antiquitus corrupta esse docet Diels ||
 8 τεταγμένα M Ξ || 10 ὅθεν Ω corr. edd. sec. Stob. etc. || 10—12
 ὥστε — ἐνέργημα om. M, al. man. in mg. suppl. || 11 αὐτοῦ II ||
 12 αἰσθητικόν II || 14 γὰρ om. Ξ || 15 φαντασίας edd. || 20 καὶ αἱ II

Ἐπίκουρος πᾶσαν αἰσθησιν καὶ πᾶσαν φαντασίαν ἀλη-
θῆ, τῶν δὲ δοξῶν τὰς μὲν ἀληθεῖς τὰς δὲ ψευδεῖς· καὶ ἡ
μὲν αἰσθησις μοναχῶς ψευδοποιεῖται [τὰ] κατὰ τὰ νοητά,
ἡ δὲ φαντασία διχῶς· καὶ γὰρ αἰσθητῶν ἔστι φαντασία
καὶ νοητῶν. 5

Ἐμπεδοκλῆς Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν
πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι, τοῦ οἰκείου
τῶν αἰσθητῶν ἐκάστη ἁρμόζοντος.

900

ι'. Πόσαι εἰσὶν αἱ αἰσθήσεις

Οἱ Στωικοὶ πέντε τὰς εἰδικὰς αἰσθήσεις, δρασιν ἀκοήν 10
ὄσφρησιν γεῦσιν ἀφήν.

Ἀριστοτέλης ἔκτιν μὲν οὐ λέγει, κοινήν δ' αἰσθησιν
τὴν τῶν συνθέτων εἰδῶν κριτικήν, εἰς ἣν πᾶσαι συμβάλ-
λουσιν αἱ ἀπλαῖ τὰς ἰδίας ἐκάστη φαντασίας· ἐν ἣ τὸ
μεταβατικὸν ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον, οἷονεὶ σχήματος 15
καὶ κινήσεως, δείκνυται.

Δημόκριτος πλείους εἶναι αἰσθήσεις, περὶ τὰ ἄλογα
ζῶα καὶ περὶ τοὺς σοφοὺς καὶ περὶ τοὺς θεοὺς.

ια'. Πῶς γίνεται ἡ αἰσθησις καὶ ἡ ἔννοια καὶ ὁ
κατὰ <ἐν>διάθεσιν λόγος 20

B Οἱ Στωικοὶ φασιν· ὅταν γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος, ἔχει τὸ
ἡγεμονικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ὥσπερ χαρτίον εὐεργόν εἰς
ἀπογραφὴν. εἰς τοῦτο μίαν ἐκάστην τῶν ἐννοιῶν ἐναπο-

1 *Ἐπίκ.*] fr. 248 Us. || 6 *Ἐμπεδ.*] 31 A 90 D. cf. Parm. 28 A
47 D. | *Ἡρακλ.*] fr. 122 a Wehrli || 10 *Στωικοί*] II 853 A. ||
12 *Ἀριστοτ.*] cf. De anima B 11 422 b 22 et De somno B 455 a 14 ||
17 *Δημόκρ.*] 68 A 116 D. || 21 *Στωικοί*] II 83 A.

19—p. 121, 18 Galen. § 92

2—5 καὶ — νοητῶν secl. Us. || 3 [τὰ] Diels | τὰ² om. *℞* ||
8 ἐκάστης *ΜΠ* || 9 αἱ om. *℞* | εἰσὶν post αἰσθ. *Μ* || 16 δείκνυται
ab Aëtio alienum Diels || 18 καὶ περὶ τοὺς θεοὺς καὶ σοφοὺς *Π* ||
20 <ἐν> Wy. || 22 χάρις *Π* χάριτην edd. | ἐνεργόν *Μ* *℞* ἐνεργῶν *Π*
corr. Diels || 23 ἀπογράφεται *℞*

γράφεται. πρῶτος δὲ [ὁ] τῆς ἀναγραφῆς τρόπος ὁ διὰ τῶν αἰσθήσεων· αἰσθανόμενοι γάρ τινος οἶον λευκοῦ, ἀπελθόντος αὐτοῦ μνήμην ἔχουσιν· ὅταν δ' ὁμοειδεῖς πολλὰ μνήμαι γένωνται, τότε φαμὲν ἔχειν ἐμπειρίαν· ἐμπειρία
 5 γάρ ἐστι τὸ τῶν ὁμοειδῶν <φαντασιῶν> πλῆθος. τῶν δ' ἐννοιῶν αἱ μὲν φυσικῶς γίνονται κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους καὶ ἀνεπιτεχνήτως, αἱ δ' ἤδη δι' ἡμετέρας διδασκαλίας καὶ ἐπιμελείας· αὗται μὲν οὖν ἐννοιαὶ καλοῦνται C μόνον, ἐκείναι δὲ καὶ προλήψεις. ὁ δὲ λόγος, καθ' ὃν προσ-
 10 αγορευόμεθα λογικοί, ἐκ τῶν προλήψεων συμπληροῦσθαι λέγεται κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα. ἔστι δ' ἐννόημα φάντασμα διανοίας λογικοῦ ζῴου· τὸ γὰρ φάντασμα, ἐπειδὴν λογικῇ προσπίπτῃ ψυχῇ, τότε ἐννόημα καλεῖται, εἰληφὸς τοῦτομα παρὰ τοῦ νοῦ. διόπερ τοῖς ἀλόγοις ζῴοις
 15 ὅσα προσπίπτει φαντάσματα, <φαντάσματα μόνον ἐστίν>· ὅσα δὲ καὶ θεοῖς καὶ ἡμῖν γε, ταῦτα [φαντάσματα μόνον ἐστίν· ὅσα δὲ ἡμῖν, ταῦτα] καὶ φαντάσματα κατὰ γένος καὶ ἐννόηματα κατ' εἶδος· ὥσπερ τὰ δηνάρια καὶ οἱ D στατήρες αὐτὰ μὲν καθ' αὐτὰ ὑπάρχει δηνάρια <καὶ>
 20 στατήρες, ἐὰν δ' εἰς πλοίων δοθῇ μίσθωσιν, τηρικαῦτα πρὸς τῷ δηνάρια εἶναι καὶ ναῦλα λέγεται.

ιβ'. Τίνι διαφέρει φαντασία φανταστὸν φανταστικὸν φάντασμα

Χρῦσιππος διαφέρειν ἀλλήλων φησὶ τέτταρα ταῦτα.
 25 φαντασία μὲν οὖν ἐστὶ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενον,

9 λόγος] cf. I 149 A. || 24 Χρῦσ.] II 54 A.

24 — p. 122, 26 Galen. § 93. Nemes. p. 171 sq. Mat.

1 [ὁ] Arnim || 2 αἰσθ[αν]όμενοι Diels | τινες MΠ || 4 φασιν Π || 5 <φαντασιῶν> Diels sec. Galen. || 6 φυσικαὶ Ω corr. Diels sec. Galen. || 9 μόνον Wy. μόναι Ω || 11 δὲ νόημα Ω corr. Diels || 14 ἄλλοις Π || 15 ὅσα Diels sec. Galen. οὐ Ω | addidi e l. 16 sq., ubi falso repleta || 16—17 quae seclusi om. M et α, pui in mg. habet | ὅσα — ἐστίν interpolata put. Diels || 19 <καὶ> Diels || 20 ἐὰν MΠ εἰ R | πλοίου Π (πλοῖον α) || 21 λέγονται R || 22 φανταστὸν om. R || 25 μὲν οὖν om. E

Ε ἐνδεικνύμενον ἐν αὐτῷ καὶ τὸ πεποιηκός· οἶον, ἐπειδὴν δι' ὄψεως θεωρῶμέν τι λευκόν, ἔστι πάθος τὸ ἐγγεγεννημένον διὰ τῆς ὁράσεως ἐν τῇ ψυχῇ· καὶ <κατὰ> τοῦτο τὸ πάθος εἰπεῖν ἔχομεν, ὅτι ὑπόκειται λευκὸν κινεῖν ἡμᾶς. ὁμοίως καὶ διὰ τῆς ἀφῆς καὶ τῆς ὁσφρήσεως. εἴρηται δ' ἡ φαντα-⁵ σία ἀπὸ τοῦ φωτός· καθάπερ γὰρ τὸ φῶς αὐτὸ δείκνυσιν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα, καὶ ἡ φαντασία δείκνυσιν ἑαυτήν καὶ τὸ πεποιηκός αὐτήν. φανταστὸν δὲ τὸ ποιοῦν τὴν φαντασίαν· οἶον τὸ λευκὸν καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ πᾶν δ τι ἀν δύνηται κινεῖν τὴν ψυχὴν, τοῦτ' ἔστι φαντα-¹⁰ στὸν. φανταστικὸν δ' ἔστι διάκενος ἔλκυσμός, πάθος ἐν τῇ ψυχῇ ἀπ' οὐδενὸς φανταστοῦ γινόμενον, καθάπερ ἐπὶ τοῦ σκιαμαχοῦντος καὶ κενοῖς ἐπιφέροντος τὰς χεῖρας· τῇ γὰρ φαντασίᾳ ὑπόκειται τι φανταστὸν, τῷ δὲ φανταστικῷ οὐδέν. φάντασμα δ' ἐστίν, ἐφ' ὃ ἐλκόμεθα κατὰ¹⁵ τὸν φανταστικὸν διάκενον ἔλκυσμόν· ταῦτα δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν μελαγχολούντων καὶ μεμνηότων. ὁ γοῦν τραγικὸς Ὁρέστης ὅταν λέγῃ (Eur. Or. 255—57)·

901 ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας·²⁰
αὗται γάρ, αὗται πλησίον θρῶσκουσί μου'

λέγει μὲν αὐτὰ ὡς μεμνηνὼς ὁρᾷ δ' οὐδέν, ἀλλὰ δοκεῖ
μόνον· διὸ καὶ φησιν αὐτῷ Ἡλέκτρα (Eur. Or. 258. 59)·

'μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις·
ὁρᾷς γὰρ οὐδέν ὧν δοκεῖς σάφ' εἶδέναι',²⁵

ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ (ν 350) Θεοκλύμενος.

1 ἐν αὐτῷ Mα εαντῷ AE || 2 τι Re. τὸ Ω || 3 <κατὰ> Wy. ||
4 ὁμοίως post 5 ἀφῆς R || 5 ἡ om. II || 6 μὲν ἀπὸ R | αὐτὸ Ω ||
10 δύναιται M R || 13 κενός Ω corr. Re. | τὰς om. M R || 14 τὸ
δὲ φανταστικὸν R || 15 οὐδέ M || 17 μελαγχολούντων R || 19 ὦ
μῆτερ om. R || 21 αὗται² II αὗται M R || 24 ἀτρέμας M R

ιγ'. *Περὶ δράσεως, πῶς ὀρῶμεν*

Δημόκριτος *Ἐπίκουρος* κατ' εἰδώλων εἰσκήσεις ᾤοντο
τὸ ὁρατικὸν συμβαίνειν, καὶ κατὰ τινων ἀκτίνων †εἰσκρι- B
σιν† μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν ὑπο-
5 στρεφουσῶν πρὸς τὴν ὄψιν.

Ἐμπεδοκλῆς τοῖς εἰδώλοις τὰς ἀκτῖνας ἀνέμξε, προσ-
αγορεύσας τὸ γιγνόμενον ἀκτινεῖδωλον συνθέτως.

Ἰππαρχος ἀκτῖνάς φησιν ἀφ' ἐκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν
ἀποτεινομένας τοῖς πέρασιν αὐτῶν ὅλον χειρῶν ἐπαφαῖς
10 περικαθαπτούσας τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀντίληψιν
αὐτῶν πρὸς τὸ ὁρατικὸν ἀποδιδόναι.

Πλάτων κατὰ συναύγειαν, τοῦ μὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
φωτὸς ἐπὶ ποσὸν ἀπορρέοντος εἰς τὸν ὁμογενῆ ἀέρα, τοῦ
δ' ἀπὸ [μὲν] τῶν σωμάτων φερομένου [ἀπορρεῖν] τὸν
15 [δὲ] μεταξὺν ἀέρα εὐδιάχυτον ὄντα καὶ εὐτρεπτον συνεν- C
τείνοντος τῷ πυρώδει τῆς ὄψεως. αὕτη λέγεται *Πλατωνικὴ*
συναύγειαν.

ιδ'. *Περὶ κατοπτρικῶν ἐμφάσεων*

Ἐμπεδοκλῆς κατ' ἀπορροίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ
20 τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου †τελειουμένας† δ' ὑπὸ

2 *Δημόκρ.*] Leucipp. sec. Stob. 67 A 29 D. | *Ἐπίκρ.*] fr. 318 Us. ||
3 καὶ sqq. ab Epic. aliena, of. l. 12 || 6 *Ἐμπεδ.*] Hestiaei sec.
Stob. 31 A 19 D. || 8 *Ἰππ.*] sec. Stob. Parm. eadem docuit 28 A
48 D. || 12 *Πλάτων*] of. Tim. 45b-46a || 19 *Ἐμπεδ.*] 31 A 88 D.

1-13 Galen. § 94 || 8 Nemes. p. 178 Mat. || 12 Nemes. p. 180
Mat. Psell., De omnif. doct. 81 (PG 122, 737 A)

1 καὶ πῶς II || 3 ἔκκρισιν ci. Diels, qui 3-5 καὶ - ὄψιν apud
Aëtium interpolata put. ἐκχυσιν Galen. || 7 ἀκτῖνας εἰδώλων Ω
corr. Diels cl. Stob. | συνθέτους v. l. -ως R || 8 ἐκατέρων Ω corr.
Diels sec. Galen. || 9 αὐτῶν Ω || 10 περικαθαπτούσας R II περι-
καταπτούσας M corr. Re. || 13-15 τοῦ - ἀέρα om. R || 14 [μὲν]
Diels | ἀπορρεῖν deleui (schol. interlin. ad ἀπὸ ... φερομ. ?) ||
15 δὲ deleui | <τοῦ δὲ περὶ> τὸν [δὲ] μετ. Diels deleto ἀπορρεῖν
sec. Stob. | συνεκτείνοντος R συνεκτείνοντος M II συνεκτεινομένου
edd., sed cf. Stob. et infra p. 123, 19 et 22 || 19 μὲν post ἀπορ-
ροίας Ω trp. Re. sec. Stob. (Damasc.) || 20 ἐμφανείας R | πιλον-
μένας Stob. (Damasc.)

τοῦ ἐκκρινομένου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκείμενον ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ ρεύματα, συμμεταφέροντος.

Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὰς κατοπτρικὰς ἐμφάσεις γίνεσθαι κατ' εἰδώλων ὑποστάσεις, ἅτινα φέρεσθαι μὲν ⁵ ἀφ' ἡμῶν συνίστασθαι δ' ἐπὶ τοῦ κατόπτρου κατ' ἀντιπεριστροφῇ.

D Οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου κατ' ἀντανακλάσεις τῆς ὀψεως φέρεσθαι μὲν γὰρ τὴν ὄψιν τεταμένην ὥς ἐπὶ τὸν χαλκόν, ἐντυχοῦσαν δὲ πυκνῷ καὶ λεῖῳ πληχθεῖσαν ὑποστρέφειν ¹⁰ αὐτὴν ἐφ' ἑαυτήν, ὁμοίον τι πάσχουσιν τῇ ἐκτάσει τῆς χειρὸς καὶ τῇ ἐπὶ τὸν ὤμον ἀντεπιστροφῇ.

Δύναται τις πᾶσι τούτοις τοῖς κεφαλαίοις χρῆσθαι ἐπὶ τοῦ πῶς ὁρῶμεν.

ιε'. Εἰ ὁρατὸν τὸ σκότος

15

Οἱ Στωικοὶ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος· ἐκ γὰρ τῆς ὀράσεως προχεῖσθαι τινα εἰς αὐτὸ αὐγὴν· καὶ οὐ ψεύδεται ἡ ὄρασις, βλέπεται γὰρ ταῖς ἀληθείαις, ὅτι ἔστι σκότος.

Χρῦσιππος κατὰ τὴν συνέντασιν τοῦ μεταξὺ ἀέρος
E ὁρᾶν ἡμᾶς, νυγέντος μὲν ὑπὸ τοῦ ὁρατικοῦ πνεύματος, ²⁰ ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι τῆς κόρης διήκει, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸν περικείμενον ἀέρα ἐπιβολὴν ἐντείνοντος αὐτὸν κωνοειδῶς, ὅταν ἢ ὁμογενῆς ὁ ἀήρ. προχέονται δ' ἐκ τῆς ὀψεως ἀκτῖνες πύρινοι, οὐχὶ μέλαιναι καὶ ὁμιχλώδεις· διόπερ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος. ²⁵

⁴ Δημόκρ.] v. Leucipp. 67 A 31 D. | Ἐπίκ.] fr. 320 Us. ||
¹⁶ Στωικοί] II 869 A. || ¹⁹ Χρύσ.] II 866 A.

4—10 Galen. § 95 || 15—25 Galen. § 96

⁵ an ἐπιστάσεις sec. Galen.? || ¹⁰ ἐντυχοῦσαν Diels sec. Galen. στείχουσιν Ω || ¹¹ πάσχουσα M R || ¹³ τούτοις πᾶσι R τούτοις post κεφ. M || ¹⁷ περικεῖσθαι Ω corr. Re. sec. Stob. (Damasc.) || ²¹ μετὰ Ω corr. Mez. sec. Stob. (Damasc.) || ²² παρακείμενον Ω corr. Diels || ²⁴ πύρινοι R

ιζ'. Περὶ ἀκοῆς

Ἐμπεδοκλῆς τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ πρόσπτωσιν F
πνεύματος τῷ χονδρώδει, ὅπερ φησὶν ἐξηρητῆσθαι ἐντὸς
τοῦ ὠτὸς κώδωνος δίκην αἰωρούμενον καὶ τυπτόμενον.

5 Ἀλκμαίων ἀκούειν ἡμᾶς τῷ κενῷ τῷ ἐντὸς τοῦ ὠτός·
τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ διηχοῦν κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἐμβο-
λήν· πάντα γὰρ τὰ κενὰ ἤχεϊ.

Διογένης τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ ἀέρος ὑπὸ τῆς φωνῆς
τυπτομένου καὶ κινουμένου.

10 Πλάτων καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ πλήττεσθαι τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ
ἀέρα· τοῦτον δ' ἀνακλᾶσθαι εἰς τὰ ἡγεμονικὰ καὶ γίνε-
σθαι τῆς ἀκοῆς τὴν αἰσθησιν.

ιζ'. Περὶ ὁσφρήσεως

902

Ἀλκμαίων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ εἶναι τὸ ἡγεμονικόν· τούτῳ
15 οὖν ὁσφραίνεσθαι ἔλκοντι διὰ τῶν ἀναπνοῶν τὰς ὁσμάς.

Ἐμπεδοκλῆς ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος
συνεισκρίνεσθαι τὴν ὁδμήν· ὅταν γοῦν ἡ ἀναπνοὴ βαρεῖα
γίνεται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὥς ἐπὶ
τῶν ῥευματιζομένων.

ιη'. Περὶ γεύσεως

Ἀλκμαίων τῷ ὑγρῷ καὶ τῷ χλιαρῷ τῷ ἐν τῇ γλώττῃ B
πρὸς τῇ μαλακότητι διακρίνεσθαι τοὺς χυμούς.

2 Ἐμπεδ.] 31 A 93 D. || 5 Ἀλκ.] 24 A 6 D. || 8 Διογ.] 64 A 21 D. ||
10 Πλάτων] cf. Tim. 67 a—c || 14 Ἀλκ.] 24 A 8 D. || 16 Ἐμπεδ.]
31 A 94 D. || 21 Ἀλκ.] 24 A 9 D.

1—12 Galen. § 97 || 5—6. 14—15 Psell., De omnif. doct. 81 (PG
122, 737 A) || 13—19 Galen. § 98 || 20—p. 126, 4 Galen. § 99

3 πνεύματι (ex -ματος corr.?) R | χρονιώδει M R κοχλιώδει Π
corr. Diels sec. Galen. || 6 εἰσβολὴν Diels sec. Galen. || 11 τὸ ἡγε-
μονικόν Galen. || 15 γοῦν R || 18 γίνεται M | παχύτητα v. l.
τραχ. R τραχύτητα M Π | συναισθάνεσθαι M R συναισθάνεσθαι v. l.
-σθάνεσθαι α αἰσθάνεσθαι E || 21 τῷ χλιαρῷ καὶ τῷ ὑγρῷ ἐν
τῇ R || 22—p. 126, 1 διακρίνεσθαι—ἀραιότητι om. M fere eadem
om. et in mg. suppl. α

Διογένης τῇ ἀραιότητι τῆς γλώττης καὶ τῇ μαλακότητι καὶ διὰ τὸ συνάπτειν τὰς ἀπὸ τοῦ σώματος εἰς αὐτὴν φλέβας διαχεισθαι τοὺς χυμοὺς ἐλκομένους ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὸ ἡγεμονικόν, καθάπερ ἀπὸ σπογγίως.

ιθ'. Περὶ φωνῆς

5

Πλάτων τὴν φωνὴν ὀρίζεται πνεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας ἡγμένον καὶ πληγὴν ὑπὸ ἀέρος δι' ὧτων καὶ
C ἐγκεφάλου καὶ αἵματος μέχρι ψυχῆς διαδιδομένην. λέγεται δὲ καὶ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων φωνὴ καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς χρεμετισμοὶ καὶ φόφοι· κυρίως δὲ 10 φωνὴ ἡ ἐναρθρὸς ἐστὶν ὡς φωτίζουσα τὸ νοούμενον.

Ἐπίκουρος τὴν φωνὴν εἶναι ῥεῦμα ἐκπεμπόμενον ἀπὸ τῶν φωνούντων ἢ ἡχούντων ἢ φοφούντων· τοῦτο δὲ τὸ ῥεῦμα εἰς ὁμοιοσχήμονα θρύπτεσθαι θραύσματα· ὁμοιο-
σχήμονα δὲ λέγεται τὰ στρογγύλα τοῖς στρογγύλοις καὶ 15 σκαληνὰ καὶ τρίγωνα τοῖς ὁμοιογενέσι· τούτων δ' ἐμπιπτόντων ταῖς ἀκοαῖς ἀποτελεῖσθαι τὴν αἴσθησιν τῆς φωνῆς· φανερόν δὲ τοῦτο γίνεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσκῶν ἐκρεόντων καὶ τῶν ἐμφυσώντων κναφῶν τοῖς ἱματίοις.
D Δημόκριτος καὶ τὸν ἀέρα φησὶν εἰς ὁμοιοσχήμονα θρύ- 20 πτεσθαι σώματα καὶ συγκαλινδεῖσθαι τοῖς ἐκ τῆς φωνῆς θραύσμασι· 'κολοιδὸς γὰρ παρὰ κολοιδὸν ἰζάνει' καὶ (Hom. ε 218)

ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.'

καὶ γὰρ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς αἱ ὁμοῖαι ψῆφοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς 25 τόπους ὀρῶνται, κατ' ἄλλο μὲν αἱ σφαιροειδεῖς κατ' ἄλλο δ' αἱ ἐπιμήκεις· καὶ ἐπὶ τῶν κοσκινευόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ

1 Διογ.] 64A 22D. || 6 Πλάτων] cf. Tim. 67a-c || 12 Επίκ.] fr. 321 Us. || 20 Δημόκρ.] 68A 128D. || 22sq. simil. proverbial Aristot. EN Θ 1 1155a 34. MM B 11 1208b 9

1-2 Psell., De omnif. doct. 81 (PG 122, 737 A) || 6-8 Psell., De omnif. doct. 81 (PG 122, 737 A). Galen. § 100

3 χυλοὺς MA || 9 καὶ ἡ M 22 || 24 ὡς¹ om. II || 27 αἱ ἐπιμή-
κεις om. spat. relicto M 22 eadem sine spat. om. α A (in mg.
suppl. A) integer E | δὲ ante ἐπὶ A man. alt. E

συναλίζεται τὰ ὁμοιοσχήμονα, ὥστε χωρὶς εἶναι τοὺς Ε
κνάμους καὶ ἐρεβίνθους. ἔχοι δ' ἂν τις πρὸς τούτους εἰπεῖν·
πῶς ὀλίγα θραύσματα πνεύματος μυρίανδρον ἐκπληροῖ
θέατρον;

- 5 Οἱ δὲ Στωικοὶ φασὶ τὸν ἀέρα μὴ συγκεῖσθαι ἐκ θραυσ-
μάτων, ἀλλὰ συνεχῇ <εἶναι>, δι' ὅλου μηδὲν κενὸν
ἔχοντα· ἐπειδὴν δὲ πληγῇ πνεύματι, κυματοῦται κατὰ
κύκλους ὀρθοὺς εἰς ἄπειρον, ἕως πληρώσῃ τὸν περικείμε-
νον ἀέρα, ὥς ἐπὶ τῆς κολυμβήθρας τῆς πληγέσης λίθω·
10 καὶ αὕτη μὲν κυκλικῶς κινεῖται ὁ δ' ἀήρ σφαιρικῶς.

Ἀναξαγόρας τὴν φωνὴν γίνεσθαι πνεύματος ἀντιπесόν-
τος μὲν στερεμνίῳ ἀέρι, τῇ δ' ὑποστροφῇ τῆς πλήξεως
μέχρι τῶν ἀκοῶν προσενεχθέντος· καθὼ καὶ τὴν λεγομέ- F
νην ἡχώ γίνεσθαι.

- 15 κ'. Εἰ ἀσώματος ἡ φωνὴ καὶ πῶς ἡχώ γίνεται

Πυθαγόρας Πλάτων Ἀριστοτέλης ἀσώματον· οὐ γὰρ
τὸν ἀέρα, ἀλλὰ τὸ σχῆμα τὸ περὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἐπι-
φάνειαν κατὰ ποιὰν πληξίν γίνεσθαι φωνήν· πᾶσα δ'
ἐπιφάνεια ἀσώματος. συγκινεῖται μὲν γὰρ τοῖς σώμασιν,
20 αὕτη δ' ἀσώματος πάντως καθέστηκεν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς
καμπτομένης ῥάβδου ἡ μὲν ἐπιφάνεια οὐδὲν πάσχει ἢ δ'
ὅλη ἐστὶν ἡ καμπτομένη.

Οἱ δὲ Στωικοὶ σῶμα τὴν φωνήν· πᾶν γὰρ τὸ δρῶν ἢ
καὶ ποιοῦν σῶμα, ἢ δὲ φωνὴ ποιεῖ καὶ δρεῖ· ἀκούομεν γὰρ
25 αὐτῆς καὶ αἰσθανόμεθα προσπιπτούσης τῇ ἀκοῇ καὶ 908
ἐκτυπούσης καθάπερ δακτυλίου εἰς κηρόν. ἔτι πᾶν τὸ

5 Στωικοί] Π 425 A. || 11 Ἀναξαγ.] 59 A 106 D. || 16 Πλάτων]
cf. Tim. 67 a—c | Ἀριστοτ.] cf. De anima B 8 419 b 4 sqq. ||
23 Στωικοί] Π 387 A.

5—14 Galen. § 100 || 15—18. 23 — p. 128, 1 Galen. § 101

1 συναλίζεται R || 2 τούτοις M R || 5 θραυσμάτων Π || 6 (εἶναι)
edd. || 7 κυκλοῦται R || 8 πληρώσει R | ἐπικείμενον R (fort.
recte) || 11—14 Anaximandri sunt sec. Galen., Archelai sec. Diog.
Laert. 2, 17 || 23 δρώμενον Ω corr. Diels sec. Galen. || 26 ἐκτυπ-
τούσης R | δακτύλου R δακτύλιον Π

κινούν καὶ ἐνοχλοῦν σῶμά ἐστι, κινεῖ δ' ἡμᾶς ἡ εὐμονσία ἐνοχλεῖ δ' ἡ ἀμουσία. ἔτι πᾶν τὸ κινούμενον σῶμά ἐστι· κινεῖται δ' ἡ φωνή καὶ προσπίπτει εἰς τοὺς λείους τόπους καὶ ἀντανακλᾶται, καθάπερ ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς βαλλομένης εἰς τοῖχον· ἐν γοῦν ταῖς κατ' Αἴγυπτον πυραμίσιν ⁵ ἔνδον μία φωνὴ ῥηγνυμένη τέτταρας ἢ καὶ πέντε ἤχους ἀπεργάζεται.

κα'. Πόθεν αἰσθητικὴ γίνεται ἡ ψυχὴ καὶ τί αὐτῆς τὸ ἡγεμονικόν

Οἱ Στωικοὶ φασιν εἶναι τῆς ψυχῆς ἀνώτατον μέρος τὸ ¹⁰ ἡγεμονικόν τὸ ποιοῦν τὰς φαντασίας καὶ συγκαταθέσεις
 B καὶ αἰσθήσεις καὶ ὁρμάς· καὶ τοῦτο λογισμὸν καλοῦσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἑπτὰ μέρη ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἐκπεφυκότα καὶ ἐκτεινόμενα εἰς τὸ σῶμα, καθάπερ αἱ ἀπὸ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι· τῶν δ' ἑπτὰ μερῶν τῆς ψυχῆς ¹⁵ πέντε μὲν εἰσὶ τὰ αἰσθητήρια, ὁρασις ὁσφρησις ἀκοὴ γεῦσις καὶ ἀφή· ὧν ἡ μὲν ὁρασίς ἐστι πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ὀφθαλμῶν, ἀκοὴ δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ὠτων, ὁσφρησις δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι μυκτήρων ²⁰
 C [λεπτύνων], γεῦσις δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι γλώττης, ἀφή δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ἐπιφανείας εἰς θίξιν εὐαἰσθητον τῶν προσπιπτόντων. τῶν δὲ λοιπῶν τὸ μὲν λέγεται σπέρμα, ὅπερ καὶ αὐτὸ πνευμά ἐστι διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ²⁵ μέχρι τῶν παραστατῶν· τὸ δὲ 'φωνᾶεν' ὑπὸ τοῦ Ζήνωνος εἰρημένον, ὃ καὶ φωνὴν καλοῦσιν, ἐστὶ πνεῦμα διατεῖνον

10 Στωικοί] II 836 A. || 26 Ζήν.] I 150 A.

8 — p. 129, 3 Galen. § 102

3 ἐμπίπτει Π || 11 τὰς συγκ. ΠΠ || 13 εἰσὶ Π || 17—18 ἀπὸ u. ad διατεῖνον om. Π || 18 et 20 τοῦ om. Π || 20—22 μυκτήρων u. ad μέχρι om. Π || 21 [λεπτύνων] Re. || 22 τοῦ om. M || 23 τῶν om. Π || 24 δ (pro τὸ) Ω corr. Diels sec. Galen. || 25 ὅπερ] δ Π

ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι φάργγος καὶ γλώττης καὶ τῶν οἰκείων ὀργάνων. αὐτὸ δὲ τὸ ἡγεμονικὸν ὥσπερ ἐν κόσμῳ κατοικεῖ ἐν τῇ ἡμετέρα σφαιροειδεῖ κεφαλῇ.

κβ'. Περὶ ἀναπνοῆς

- 5 Ἐμπεδοκλῆς τὴν πρώτην ἀναπνοὴν τοῦ πρώτου ζώου D
γενέσθαι τῆς <μὲν> ἐν τοῖς βρέφεσιν ὑγρασίας ἀποχώρη-
σιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρακενωθὲν ἐπεισόδου
[τῆς ἔξωθεν] τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ παρα-
οιχθέντα τῶν ἀγγείων· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἤδη τοῦ ἐμφύ-
10 του θερμοῦ τῇ πρὸς τὸ ἐκτὸς ὁρμῇ τὸ ἀερώδες ὑπανα-
θλίβοντος, τὴν ἐκπνοήν, τῇ δ' εἰς τὸ ἐντὸς ἀνθυποχωρή-
σει τῷ ἀερώδει τὴν ἀντεπίσσοδον παρεχομένου, τὴν
εἰσπνοήν. τὴν δὲ νῦν κατέχουσιν φερομένου τοῦ αἵματος E
ὥς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ ἀερώδες διὰ τῶν ῥινῶν
15 ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιρροαῖς ἀναθλίβοντος κατὰ τὴν ἐκχώρησιν
αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοήν, παλινδρομοῦντος δὲ καὶ τοῦ
ἀέρος ἀντεπείσιόντος εἰς τὰ διὰ τοῦ αἵματος ἀραιώματα
τὴν εἰσπνοήν. ὑπομιμνήσκει δ' αὐτὸ <τὸ> ἐπὶ τῆς κλεψ-
ύδρας.
- 20 Ἀσκληπιάδης τὸν μὲν πνεύμονα χώνης δίκην συνίστησιν,
αἰτίαν δὲ τῆς ἀναπνοῆς τὴν ἐν τῷ θώρακι λεπτομέρειαν
ὑποτίθεται, πρὸς ἣν τὸν ἔξωθεν ἀέρα ῥεῖν τε καὶ φέρεσθαι
παχυμερῇ ὄντα, πάλιν δ' ἀπωθεῖσθαι μηκέτι τοῦ θώρα-
κος οἴου τ' ὄντος μήτ' ἐπεισδέχεσθαι μήθ' ὑποστέγειν·
25 ὑπολειπομένου δέ τινος ἐν τῷ θώρακι λεπτομεροῦς αἰεῖ F
βραχέος (οὗ γὰρ ἅπαν ἐκκρίνεται), πρὸς τοῦτο πάλιν τὸ

5 Ἐμπ.] 31 A 74 D. || 20 Ἀσκλ.] fr. p. 71 Gumpert. p. 44 Vilas
20— p. 130, 15 Galen. § 103

1 μέχρι II ἕως M 𐤎 || 2 post κόσμῳ desiderat ὁ ἥλιος (δ) Diels ||
5 ad τοῦ πρώτου schol. interlin. τοῦ ἀρτιγενοῦς 𐤎 del. Karsten
cl. infra p. 141, 21 || 6 γίνεσθαι Diels | <μὲν> Diels cl. infra
p. 141, 22 || 8 [τῆς ἔξωθεν] Diels || 11 τὸ om. M || 13 τοῦ ὕδα-
τος 𐤎 || 15 κατὰ corrector Voss. καὶ M 𐤎 II || 17 ἀντεπείσιοντος
II || 18 addidi. [αὐτὸ] Diels αὐτῷ τὸ Re. || 24 ὑστερεῖν 𐤎
corr. Diels sec. Galen.

εἶσω ὑπομένον <τὴν> βαρύτητα τοῦ ἐκτὸς ἀντεπαισφύρεσθαι. ταῦτα δὴ ταῖς σικύαις παρεικάζει· τὴν δὲ κατὰ προαίρεσιν ἀναπνοὴν γίνεσθαι φησι συναγομένων τῶν ἐν τῷ πνεύμονι λεπτοτάτων πόρων καὶ τῶν βραγγίων στενομένων· τῇ γὰρ ἡμετέρα ταῦθ' ὑπακούει προαιρέσει. ⁵

Ἡρόφιλος δυνάμεις ἀπολείπει περὶ τὰ σώματα τὰς κινητικὰς ἐν νεύροις ἐν ἀρτηρίαις ἐν μυσὶ· τὸν οὖν πνεύμονα νομίζει μόνον ὀρέγεσθαι διαστολῆς τε καὶ συστολῆς ⁹⁰⁴ φυσικῶς· εἶτα δὲ καὶ τᾶλλα. ἐνέργειαν μὲν <οὖν> εἶναι τοῦ πνεύμονος τὴν ἔξωθεν τοῦ πνεύματος ὁλκήν· ὑπὸ δὲ τῆς ¹⁰ πληρώσεως τῆς θύραθεν γινομένης †ἐφέλκεται†. [παρὰ κειμένως δὲ διὰ τὴν δευτέραν ὁρεξίν] ἐφ' αὐτὸν ὁ θώραξ τὸ πνεῦμα μετοχετεύει, πληρωθεὶς δὲ καὶ μηκέτι ἐφέλκεσθαι δυνάμενος πάλιν εἰς τὸν πνεύμονα τὸ περιττὸν ἀντιμεταρρεῖ, δι' οὗ πρὸς τὰ ἐκτὸς τὰ τῆς ἀποκρίσεως γίνεται, ¹⁵ τῶν σωματικῶν μερῶν ἀντιπασχόντων ἀλλήλοις. ὅτε μὲν γὰρ διαστολὴ <ὅτε δὲ συστολή> γίνεται πνεύμονος, ταῖς ἀλλήλων ἀντιμεταλήψεσι πληρώσεώς τε καὶ κενώσεως γινομένης, ὥς τέσσαρας μὲν γίνεσθαι κινήσεις περὶ τὸν πνεύμονα, τὴν μὲν πρώτην καθ' ἣν ἔξωθεν ἀέρα δέχεται, ²⁰ B τὴν δὲ δευτέραν καθ' ἣν τοῦθ' ὅπερ ἐδέξατο θύραθεν ἐντὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν θώρακα μεταρρεῖ, τὴν δὲ τρίτην καθ' ἣν τὸ ἀπὸ τοῦ θώρακος συστελλόμενον αὐθις εἰς αὐτὸν ἐκδέχεται, τὴν δὲ τετάρτην καθ' ἣν τὸ ἐξ ὑποστροφῆς ἐν αὐτῷ γινόμενον θύραζε ἐξερεῖ. τούτων δὲ τῶν κινήσεων ²⁵ δύο μὲν εἶναι διαστολὰς, τὴν τ' ἔξωθεν τὴν τ' ἀπὸ τοῦ

1 <τὴν> Diels | βαρύτητας τὰς \mathfrak{R} | ἀντεπαισφύρεται \mathfrak{R} ex correctura Π || 2 ταῦτα δὲ Π | ἀπεικάζει Diels sec. Galen. || 4 βραγγίων \mathfrak{R} E βρογγίων corrector Voss. et fort. \mathfrak{M} || 8 πρῶτον pro μόνον Diels verbis l. 11—12 nisus, quae absque dubio spuria || 9—10 δὲ — πνεύμονος om. \mathfrak{M} || 9 εἶτα — τᾶλλα del. Diels, fort. recte | <οὖν> Diels sec. Galen. || 10 πνεύμονος \mathfrak{R} || 11 <ἐπειδὴν μηκέτι> ἐφέλκεται, vel παύεται conicio sec. Galen. | an περικείμενος? idem compend. || 11—12 deleui ut glossema (v. infra l. 19sqq.) || 12 ἐπ' αὐτὸν $\mathfrak{M}\Pi$ || 13 μετοχετεύαν $\mathfrak{M}\Pi$ || 14 ἀντιμετερεῖ Bern. || 17 <ὅτε δὲ συστολή> Diels | πνεύματος \mathfrak{R} || 22 μετερεῖ Bern. μεταρρεῖν \mathfrak{M} || 23 τὸν αὐτὸν \mathfrak{R} || 24 ἣν καὶ τὸ Π || 25 γινόμενον $\mathfrak{M}\mathfrak{R}$

θώρακος· δύο δὲ συστολάς, τὴν μὲν ὅταν ὁ θώραξ ἐφ' αὐτὸν τὸ πνευματικὸν ἐλκύσῃ, τὴν δ' ὅταν αὐτὸς εἰς τὸν ἐκτὸς ἀέρα ἀποκρίνῃ· δύο γὰρ μόναι γίνονται περὶ τὸν θώρακα, διαστολὴ μὲν ὅταν ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ἐφέλκη-
5 ται, συστολὴ δ' ὅταν τούτῳ πάλιν ἀνταποδιδῶ.

κγ'. Περὶ παθῶν σωματικῶν καὶ εἰ συναλγεί C
τούτοις ἢ ψυχῇ

Οἱ Στωικοὶ τὰ μὲν πάθη ἐν τοῖς πεπονθόσι τόποις, τὰς δ' αἰσθήσεις ἐν τῷ ἡγεμονικῷ.

10 Ἐπίκουρος καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐν τοῖς πεπονθόσι τόποις· τὸ γὰρ ἡγεμονικὸν ἀπαθές.

Στράτων καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ ἡγεμονικῷ οὐκ ἐν τοῖς πεπονθόσι τόποις συνίστασθαι. ἐν γὰρ ταύτῃ κεῖσθαι τὴν ὑπομονήν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν δει-
15 νῶν καὶ ἀλγεινῶν καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνδρείων καὶ δειλῶν.

8 Στωικοί] Π 854 A. || 10 Ἐπίκ.] fr. 317 Us. || 12 Στράτ.] fr. 110 Wehrli

10—15 Galen. § 104

1 ὁ om. M || 1.2 ὑπ' αὐτὸν M Π ὑπ' αὐτό M corr. Diels || 3 ἐκτός] κόλπον Π || 5 ταῦτό M M^a αὐτό A E corr. Diels || 15 ἐπὶ τῶν om. α, in mg. ἐπὶ suppl. ἐπὶ ἀνθ. EA | explicit τέλος τοῦ Δ M

ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ

ΤΟ Ε', ΕΝ ΩΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΑΔΕ

- α'. *Περὶ μαντικῆς*
 β'. *Πῶς ὄνειροι γίνονται* 5
 γ'. *Τίς ἡ οὐσία τοῦ σπέρματος*
 δ'. *Εἰ σῶμα τὸ σπέρμα*
 ε'. *Εἰ αἱ θήλειαι προτενται σπέρμα*
 ς'. *Πῶς αἱ συλλήψεις γίνονται*
 ζ'. *Πῶς ἄρρενα γεννᾶται καὶ θήλεα* 10
 η'. *Πῶς τέρατα γίνεται*
 θ'. *Διὰ τί γυνὴ πολλάκις συνουσιάζουσα οὐ συλλαμβάνει*
 ι'. *Πῶς δίδυμα καὶ τρίδυμα γίνεται*
 ια'. *Πόθεν γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις ἢ τῶν προ-
 γόνων* 15
 ιβ'. *Πῶς ἄλλοις ὅμοιοι γίνονται οἱ γεννώμενοι καὶ οὐ
 τοῖς γονεῦσιν*
 ιγ'. *Πῶς στείραι γίνονται αἱ γυναῖκες καὶ ἄγονοι οἱ
 ἄνδρες*
 ιδ'. *Διὰ τί αἱ ἡμίονοι στείραι* 20
 ιε'. *Εἰ τὸ ἔμβρυον ζῶον*
 ις'. *Πῶς τρέφεται τὰ ἔμβρυα*
 ιζ'. *Τί πρῶτον τελεσιουργεῖται ἐν γαστρὶ*

1—3 *Περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις βιβλίον* ε AE βιβλίον πέμπτον ἐν ᾧ κεφάλαια τάδε R tit. et ind. om. α || 10 καὶ θήλεα γεννᾶται R γεννῶνται καὶ θήλεα AE || 11 ἄρρενα M || 13 γίνονται AE || 14 αἱ om. AE | καὶ τῶν προτέρων AE || 16 γίνονται ὅμοιοι RAE | οἱ γεννώμενοι om. RAE || 18 αἱ om. AE | οἱ om. AE || 23 τῇ γαστρὶ RAE

- ιη'. Διὰ τί ἑπταμηνιαῖα γόνιμα
 ιθ'. Περὶ ζώων γενέσεως, πῶς ἐγένοντο ζῶα καὶ εἰ
 φθαρτά
 κ'. Πόσα γένη ζώων καὶ εἰ πάντα αἰσθητικά καὶ
 5 λογικά
 κα'. Ἐν ποίῳ χρόνῳ μορφοῦνται τὰ ζῶα ἐν τῇ γαστρὶ
 ὄντα
 κβ'. Ἐκ ποίων συνίσταται στοιχείων ἕκαστον τῶν ἐν
 ἡμῖν γενικῶν μορίων
 10 κγ'. Πότε καὶ πῶς ἀρχεται ὁ ἄνθρωπος τῆς τελειότητος
 κδ'. Πῶς ὕπνος γίνεται καὶ θάνατος
 κε'. Ὑποτέρου ἐστὶν ὕπνος ἢ θάνατος, ψυχῆς ἢ σώματος
 κς'. Πῶς ἠρξήθη τὰ φυτὰ καὶ εἰ ζῶα
 κζ'. Περὶ τροφῆς καὶ ἀδείσεως
 15 κη'. Πόθεν αἱ ὀρέξεις γίνονται τοῖς ζώοις καὶ αἱ ἡδοναὶ
 κθ'. Πῶς γίνεται πυρετός καὶ εἰ ἐπιγέννημά ἐστιν
 λ'. Περὶ ὕγείας καὶ γήρωος καὶ νόσου

α'. Περὶ μαντικῆς

Πλάτων καὶ οἱ Στωικοὶ τὴν μαντικὴν εἰσάγουσι κατὰ Ε
 20 τὸ ἔνθεον, ὅπερ ἐστὶν ἐνθεαστικόν [κατὰ θεϊότητα τῆς ψυ-
 χῆς, ὅπερ εἶπεν ἐνθουσιαστικόν], καὶ τὸ ὀνειροπολικόν.
 οὗτοι τὰ πλεῖστα μέρη τῆς μαντικῆς ἐγκρίνουσι.

Ξενοφάνης καὶ Ἐπίκουρος ἀναιροῦσι τὴν μαντικὴν.

Πυθαγόρας δὲ μόνον τὸ θυτικὸν οὐκ ἐγκρίνει.

19 Στωικοὶ] II 1190 A. || 23 Ξεν.] 21 A 52 D. | Ἐπίκ.] fr. 395 Us.

18 — p. 134, 3 Galen. § 105

1 τὰ ἐπτ. MAE || 4 αἰσθητὰ MAE || 10—11 tit. $\overline{\kappa\gamma}$ et $\overline{\kappa\delta}$ trp.
 AE numeris permutatis || 11 ἢ θάν. MAE | τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ
 σώματος post θάν. MAE || 12 om. M, numeros $\overline{\kappa\epsilon}$ — $\overline{\kappa\theta}$ titularis $\overline{\kappa\varsigma}$ — $\overline{\lambda}$
 attribuens || 19 εἶναι λέγουσι R (v. infra l. 22) || 20 ἐνθουσιαστι-
 κόν Ω corr. Diels sec. Galen. | glossema del. Diels || 22 super
 ἐγκρίνουσι gloss. interlin. εἰσάγουσι R (cf. supra l. 19) || 24 οὐκ
 om. E

Ἀριστοτέλης καὶ Δικαίαρχος τὸ κατ' ἐνθουσιασμὸν μόνον παρεισάγουσι καὶ τοὺς ὄνειρους, ἀθάνατον μὲν εἶναι οὐ νομίζοντες τὴν ψυχὴν θεῖον δέ τινος μετέχειν αὐτήν.

β'. Πῶς ὄνειροι γίνονται

Ἔ Δημόκριτος τοὺς ὄνειρους γίνεσθαι κατὰ τὰς τῶν εἰδώλων παραστάσεις.

Στράτων ἀλόγῳ φύσει τῆς διανοίας ἐν τοῖς ὕπνοις αἰσθητικωτέρας μὲν πῶς γινομένης, παρ' αὐτὸ δὲ τοῦτο τῷ γνωστικῷ κινουμένης.

Ἡρόφιλος τῶν ὄντων τοὺς μὲν θεοπνεύστους κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, τοὺς δὲ φυσικοὺς ἀνειδωλοποιουμένης τῆς ψυχῆς τὸ συμφέρον αὐτῇ καὶ τὸ πρὸς τούτοις ἐσόμενον, τοὺς δὲ συγκραματικοὺς ἐκ τοῦ αὐτομάτου κατ' εἰδώλων πρόσπτωσιν, ὅταν ἂ βουλόμεθα βλέπωμεν, ὡς ἐπὶ τῶν τὰς ἐρωμένας ἔχειν <δοκούντων> ἐν ὕπνῳ γίνεται. 15

905 γ'. Τίς ἡ οὐσία τοῦ σπέρματος

Ἀριστοτέλης· σπέρμα ἐστὶ τὸ δυνάμενον κινεῖν ἐν ἑαυτῷ εἰς τὸ ἀποτελέσαι τι τοιοῦτον, οἷόν ἐστι τὸ ἐξ οὗ συνεκρίθη.

Πυθαγόρας ἀφρὸν τοῦ χρηστοτάτου αἵματος τὸ σπέρμα, περιίττωμα τῆς τροφῆς, ὥσπερ τὸ αἷμα καὶ μυελόν. 20

1 Ἀριστοτ.] cf. Parva nat. (De divinat. in somno 2) 463 b 14 sqq. | Δικαί.] fr. 13 b Wehrli || 5 Δημόκρ.] 68 A 136 D. || 7 Στράτ.] fr. 130 Wehrli || 17 Ἀριστοτ.] De gen. anim. Δ 1 766 b 12

4—15 Galen. § 106 || 16 — p. 135, 5 Galen. § 107

8 αὐτῷ δὲ τούτῳ Ω corr. Diels || 10 τοὺς ὄνειρους τοὺς θεοπνεύστους Π || 12 πρὸς τούτοις Ω πάντως Diels sec. Galen. || 13 συγκραματικοὺς corruptum put. Diels ἀπό τε λογικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς διανοίας schol. interlin. Ω συγκριματικοὺς Galen. συγκρουματικοὺς Re. πνευματικοὺς dub. Diels cl. infra p. 142, 5 | ἐκ τοῦ αὐτομάτου del. Diels || 14 πρόσπτωσιν M || 15 ἐχόντων Ω βλέπόντων Re. ὁρώντων Diels | addidi cl. Galeno || 20 περιίττωμα M Ω | μυελῶν M

Ἀλκμαίων ἐγκεφάλου μέρος.
 Πλάτων μυελοῦ τοῦ νωτιαίου ἀπόρροϊαν.
 Επίκουρος ψυχῆς καὶ σώματος ἀπόσπασμα.
 Δημόκριτος ἀφ' ὧν τῶν σωμάτων καὶ τῶν κυριωτά-
 5 των μερῶν, οἷον ὁστέων σαρκῶν καὶ ἰνῶν.

δ'. Εἰ σῶμα τὸ σπέρμα

B

Λεύκιππος καὶ Ζήνων σῶμα· ψυχῆς γὰρ εἶναι ἀπόσπασμα.

Πυθαγόρας Πλάτων Ἀριστοτέλης ἀσώματον μὲν εἶναι
 10 τὴν δύναμιν τοῦ σπέρματος ὥσπερ νοῦν τὸν κινοῦντα,
 σωματικὴν δὲ τὴν ὄλην τὴν προχθεμένην.

Στράτων καὶ Δημόκριτος καὶ τὴν δύναμιν σῶμα· πνευματικὴ γάρ.

ε'. Εἰ καὶ αἱ θήλειαι προΐενται σπέρμα

15 Πυθαγόρας Επίκουρος Δημόκριτος καὶ τὸ θῆλυ προ-
 ἔσθαι σπέρμα· ἔχει γὰρ παραστάτας ἀπεστραμμένους·
 διὰ τοῦτο καὶ ὀρεξίν ἔχει περὶ τὰς χρήσεις.

Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων ὄλην μὲν ὄνραν προΐεσθαι οἰοῦνται
 ἀπὸ τῆς συγγυμνασίας ἰδρωτάς, οὐ μὴν σπέρμα πεπτικόν. C

1 Ἀλκ.] 24 A 13 D. || 2 Πλάτων] cf. Tim. 86 c. 91 a b || 3 Επίκ.]
 fr. 329 Us. || 4 Δημόκρ.] 68 A 141 D. || 7 Λεύκ.] 67 A 35 D. | Ζήν.]
 I 128 A. || 9 Πυθ.] cf. Diog. Laert. 8, 28 | Πλάτων] cf. Tim. Loc.
 100 a | Ἀριστοτ.] De gen. anim. B 3 737 a 7 || 12 Στράτ.] fr. 94
 Wehrli | Δημόκρ.] 68 A 140 D. || 15 Επίκ.] fr. 330 Us. | Δημόκρ.]
 68 A 142 D. || 18 Ἀριστοτ.] De gen. anim. A 17 721 a 35

6—13 Galen. § 108 || 14—19 Galen. § 109

5 μερῶν ὁ γόνος τῶν σαρκῶν καὶ ἰνῶν M μερῶν ὁ γόνος τῶν
 σαρκικῶν ἰνῶν M Π corr. Diels (litterae unciales falso separatae) ||
 7 εἶναι (καὶ σώματος) Re. cl. infra p. 139, 12, contradicit Diels
 cl. supra p. 116, 7 || 12. 13 fort. scribendum sec. Re. ex Galeno
 κατὰ δύναμιν et πνευματικόν || 16 ἀπεστραμμένως Π || 17 περὶ
 (? lig.) M non abbrev. Urb. 98 παρὰ cett. || 19 σπέρμα πεπτικόν M
 σπέρμα παπτικόν M σπερματικόν α rec. σπερμαντικὴν AE

Ἴππων προῖσθαι μὲν σπέρμα τὰς θηλείας οὐχ ἥκιστα τῶν ἀρρένων, μὴ μέντοι εἰς ζωογονίαν τοῦτο συμβάλλεσθαι διὰ τὸ ἐκτὸς πίπτειν τῆς ὑστέρας· ὅθεν ἐνίας προῖσθαι πολλάκις δίχα τῶν ἀνδρῶν σπέρμα, καὶ μάλιστα τὰς χηρενούσας. καὶ εἶναι τὰ μὲν ὅσα παρὰ τοῦ ἄρρενος τὰς δὲ σάρκας παρὰ τῆς θηλείας.

ζ'. Πῶς αἱ συλλήψεις γίνονται

Ἀριστοτέλης τὰς μὲν συλλήψεις γίνεσθαι προανελκομένης μὲν ὑπὸ τῆς καθάρσεως τῆς μήτρας, τῶν δὲ καταμηνίων συνεπισπωμένων ἀπὸ τοῦ παντὸς ὄγκου μέρος τι τοῦ
D καθαροῦ αἵματος, ᾧ συμβαίνειν τὸν τοῦ ἄρρενος γόνον· μὴ γίνεσθαι δὲ τὰς κησεις παρ' ἀκαθαρσίαν τῆς μήτρας ἢ ἐμπνευμάτωσιν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ δι' ἀσθένειαν τῶν γυναικῶν ἢ δι' ἀτονίαν τῶν ἀνδρῶν.

ζ'. Πῶς ἄρρενα γεννᾶται καὶ θήλεα

15

Εμπεδοκλῆς ἄρρενα καὶ θήλεα γίνεσθαι παρὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα· ὅθεν ἱστορεῖται τοὺς μὲν πρώτους ἄρρενας πρὸς ἀνατολῇ καὶ μεσημβρίᾳ γεγενῆσθαι μᾶλλον ἐκ τῆς γῆς, τὰς δὲ θηλείας πρὸς ταῖς ἄρκτοις.

Παρμενίδης ἀντιστρόφως· τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἄρκτοις
E ἄρρενα βλαστῆσαι, τοῦ γὰρ πυκνοῦ μετέχειν πλείονος· τὰ δὲ πρὸς ταῖς μεσημβρίαις θήλεα παρὰ τὴν ἀραιότητα.

Ἰππῶναξ παρὰ τὸ συνεστός τε καὶ ἰσχυρόν <ῆ> παρὰ τὸ ῥευστικόν τε καὶ ἀσθενέστερον σπέρμα.

1 Ἴππων] 38A 13D. || 8 Ἀριστοτ.] cf. E. Lesky, Abh. Mainz 1950, 1360 || 16 Εμπεδ.] 31A 81D. || 20 Παρμ.] 28A 53D. || 23 Ἰππῶν.] 38A 14D.

7—14 Galen. § 110 || 15 — p. 137, 12 Galen. § 111

1—6 om. E || 2 μέντοι γε Π || 3 ἐνίας Diels ὀλίγας Ω <οὐκ> ὀλίγας Wy. || 4 ἀρρένων Ξ | τὰς μάλιστα Ω trp. Wy. || 11 ὥς συμβαίνειν M Ξα p. c. E ὥς συμβαίνει α a. c. A Planudei deteriores corr. Re. || 13 δι' om. Ξ Π || 21 μετέχει Ω corr. Diels || 21.22 τὰς δὲ M || 23 συνεστός Laur. 87, 17 Diels συνεστός Ω | et ci. Diels ῆ Ω | <ῆ> Diels || 24 ῥευστόν Ξ

Ἀναξαγόρας Παρμενίδης τὰ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν καταβάλλεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς μήτρας, τὰ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ ἀριστερά· εἰ δ' ἐναλλαγείη τὰ τῆς καταβολῆς, γίνεσθαι θήλεα.

5 Λεωφάνης, οὗ μέμνηται Ἀριστοτέλης, τὰ μὲν ἐκ τοῦ δεξιοῦ διδύμον τὰ δ' ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ.

Λεύκιππος διὰ τὴν παραλλαγὴν τῶν μορίων, καθ' ἣν **F** ὁ μὲν καυλὸν ἢ δὲ μήτραν ἔχει· τοσοῦτον γὰρ μόνον λέγει.

Δημόκριτος τὰ μὲν κοινὰ μέρη ἐξ ὁποτέρου ἂν τύχη, **10** τὰ δ' ἰδιάζοντα [καί] κατ' ἐπικράτειαν.

Ἰππῶναξ, εἰ μὲν ἡ γονὴ κρατήσκειν, ἄρρεν· εἰ δ' ἡ τροφή, θῆλυ.

ἡ'. Πῶς τέρατα γίγνεται

Ἐμπεδοκλῆς τέρατα γίνεσθαι παρὰ πλεονασμὸν σπέρματος ἢ παρ' ἑλλειψιν ἢ παρὰ τὴν τῆς κινήσεως ταραχὴν ἢ παρὰ τὴν εἰς πλείω διαίρεσιν ἢ παρὰ τὸ ἀπονεύειν· οὕτω προειληφῶς φαίνεται σχεδὸν τι πάσας τὰς αἰτιολο- **906** γίας.

Στράτων παρὰ πρόσθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἢ μετάθεσιν ἢ **20** πνευμάτωςιν.

Τῶν ἱατρῶν τινες παρὰ τὸ διαστρέφεσθαι τότε τὴν μήτραν ἐμπνευματουμένην.

1 Ἀναξαγ.] 59A 111D. | Παρμ.] 28A 53D. || 5 Λεωφάνης] v. Aristot., De gen. anim. Δ 1 765a 25 || 7 Λεύκ.] 67A 36D. || 9 Δημόκρ.] 68A 143D. || 11 Ἰππῶν.] 38A 14D. || 14 Ἐμπεδ.] 31A 81D. || 19 Στράτ.] fr. 99 Wehrli

13–22 Galen. § 112

2 τὰ μέρη τῆς μήτρας τὰ δεξιὰ **ᾤ** || 3 ἐναλλαγεί **M** ἐναλλαγῇ **ᾤΠ** || 4 γενέσθαι **MΠ** || 5 Λεοφανίας **Mᾤ** | τοῦ om. **ᾤ** || 7 παραλλαγὴν explicat schol. interlin. ἀνισότητα **ᾤ** || 8 γὰρ om. **AE** || 10 [καί] **Re.** || 11 κρατήσκει **Π** || 11.12 ἡ τροφή explicat schol. interlin. ἢ ἐκ τῶν γυναικείων αἱμάτων **ᾤ** || 15 ἀρχὴν **Ω** corr. Diels sec. Galen. || 17 ἀπολογίας **Ω** corr. **Re.** || 19 πρόσθεσιν **M**

θ'. Διὰ τί γυνή πολλάκις συνοουσιάζουσα οὐ
συλλαμβάνει

Διοκλῆς ὁ ἱατρὸς ἢ παρὰ τὸ μηδ' ὅλως ἐνίας σπέρμα
προῖσθαι ἢ παρὰ τὸ ἔλαττον τοῦ δέοντος ἢ διὰ τὸ
τοιούτον, ἐν ᾧ τὸ ζωοποιητικὸν οὐκ ἔστιν· ἢ διὰ θερμασίας ⁵
ἢ ψύξεως ἢ ὑγρασίας ἢ ξηρότητος ἐνδειαν ἢ κατὰ παρά-
λυσιν τῶν μορίων.

B Οἱ δὲ Στωικοὶ κατὰ λοξότητα τοῦ κανλοῦ, μὴ δυναμένου
τὸν γόνον εὐθυβολεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἀσύμμετρον τῶν μορίων
ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν τῆς μήτρας. ¹⁰

Ἐρασίστρατος παρὰ τὴν μήτραν, ὅταν τύλους ἔχη καὶ
σαρκώσεις ἢ ἀραιότερα ἢ τοῦ κατὰ φύσιν ἢ μικρότερα.

ι'. Πῶς δίδυμα καὶ τριδύμα γίνεται

Ἐμπεδοκλῆς δίδυμα καὶ τριδύμα γίνεσθαι κατὰ πλεο-
νασμόν καὶ περισχισμόν τοῦ σπέρματος. ¹⁵

Ἀσκληπιάδης παρὰ τὴν τῶν σπερμάτων διαφοράν,
ὥσπερ τὰς κριθὰς <τὰς> διστίχους καὶ τριστίχους· εἶναι
γὰρ σπέρματα γονιμώτατα.

C Ἐρασίστρατος διὰ τὰς <ἐπι>συλλήψεις, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
ἀλόγων ζώων· ὅταν γὰρ ἡ μήτρα ἢ κεκαθαρμένη, τότε ²⁰
ἐπισύλληψιν δέχεσθαι.

3 Διοκλ.] fr. 172 Wellm. || 8 Στωικοὶ] II 751A. · 11 Ἐρασίστ.]
cf. Fuchs, Hermes 29, 1894, 200 || 14 Ἐμπεδ.] 31A 81D. ||
16 Ἀσκλ.] fr. p. 83 Gumpert. p. 46 Vilas || 19 Ἐρασίστ.] v. supra
cap. 9

1—12 Galen. § 113 || 13 — p. 139, 3 Galen. § 114

1 πολλάκις γυνή trp. Diels sec. Galen || 3 σπέρματα E || 5 ζωο-
ποιητὸν M R || 5.6 θερμασίαν ἢ ψύξιν ἢ ὑγρασίαν Laur. 87, 17 ||
8 οἱ δὲ Στωικοὶ susp. Diels praecedentia tantum continuari ratus ||
12 σαρκώσεις M R σαρκώδεις vel -δης II | ἢ om. M R || 16 σπερ-
μάτων Galen. Wy. σωμάτων Ω || 17 <τὰς> Diels sec. Galen. ||
19 <ἐπι>- Diels sec. Galen. || 20 εἴη Ω || 21 ἐπὶ σύλληψιν ἐρχεται
M R II corr. Diels sec. correctorem Voss. 2

Οἱ Στωικοὶ παρὰ τοὺς ἐν τῇ μήτρᾳ τόπους· δταν γὰρ εἰς πρῶτον καὶ δεύτερον ἐμπέσῃ σπέρμα, τότε γίνεσθαι τὰς ἐπισυλλήψεις καὶ <τὰ δίδυμα καὶ> τὰ τριδύμα.

5 ια'. Πόθεν γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις καὶ τῶν προγόνων

Ἐμπεδοκλῆς ὁμοιότητος γίνεσθαι κατ' ἐπικράτειαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν τῷ σπέρματι D θερμοσίας ἐξαμυσθελος.

10 Παρμενίδης, δταν μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς μήτρας ὁ γόνος ἀποκριθῇ, τοῖς πατράσιν· δταν δ' ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ, ταῖς μητράσιν.

Οἱ Στωικοὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ὅλου καὶ τῆς ψυχῆς φέρεσθαι τὰ σπέρματα, καὶ τῆς ὁμοιότητος ἀναπλάττεσθαι ἐκ τῶν αὐτῶν γενῶν τοὺς τύπους καὶ τοὺς χαρακτηρας, 15 ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφον ἀπὸ τῶν ὁμοίων χρωμάτων εἰκόνα τοῦ βλεπομένου. προῖεσθαι δὲ καὶ τὴν γυναικα σπέρμα· καὶ μὲν ἐπικρατήσῃ τὸ τῆς γυναικός, ὅμοιον εἶναι τὸ γεννώμενον τῇ μητρὶ, εἰ δὲ τὸ τοῦ ἀνδρός, τῷ ἀνδρὶ. E

20 ιβ'. Πῶς ἄλλοις γίνονται ὅμοιοι οἱ γεννῶμενοι καὶ οὐ τοῖς γονεῦσιν

Οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν ἱατρῶν τυχικῶς καὶ αὐτομάτως, [ἐκ τοῦ] δταν διαφυγῇ τὸ σπέρμα καὶ τὸ τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ τῆς γυναικός, ἀνόμοια γίνεσθαι τὰ παῖδια.

1 Στωικοί] II 750 A. || 6 Ἐμπεδ.] 31 A 81 D. || 9 Παρμ.] 28 A 54 D. || 12 Στωικοί] II 749 A. || 19 cf. Aristot., De gen. anim. A 17 722a 7

4—18 Galen. § 115 || 19 — p. 140, 6 Galen. § 116

1 τῇ om. II | γὰρ om. II || 3 <τὰ — καὶ> Diels ex Galeno | καὶ τὰ τριδ. insuper om. α, mg. add. α² || 4 αἱ om. II || 7 τοῖς σπέρμασι R || 8 θεραπείας M || 13 τῆς ὁμοιότητος Arnim τὰς -ας Ω del. Diels || 14 ἐκ] καὶ R | γενῶν susp. Diels || 15 τῶν om. II || 16 sqq. non Stoicorum esse putat Diels cl. Diog. L. 7, 159 Censorin. 5, 4 || 17 post γυναικός add. ὡς λέγει πόλυβος ἢ ἱππῶν Laur. 87, 17 || 18 ἀνδρὶ] πατρὶ R || 19 οἱ γεννῶμενοι ex ind. M suppl. Diels || 22 [ἐκ τοῦ] Diels | διαφυγῇ R διαφυγῇ Mα διαφυγῇ AE

Ἐμπεδοκλῆς τῇ κατὰ τὴν σύλληψιν φαντασία τῆς γυναι-
κὸς μορφοῦσθαι τὰ βρέφη· πολλάκις γὰρ ἀνδριάντων καὶ
εἰκόνων ἡράσθησαν γυναῖκες, καὶ ὁμοια τούτοις ἀπέτεκον.

Οἱ Στωικοὶ συμπαθεία τῆς διανοίας <...>

<...> κατὰ ῥευμάτων εἰσκρίσεις καὶ ἀκτίνων †οὐκ† 5
εἰδώλων γίνεσθαι τὰς ἄλλων ὁμοιότητας.

F ιγ'. Πῶς στεῖραι γίνονται αἱ γυναῖκες καὶ ἄγονοι
οἱ ἄνδρες

Οἱ ἱατροὶ στεῖρας γίνεσθαι παρὰ τὴν μήτραν ἢ παρὰ τὸ
πυκνότεραν εἶναι ἢ παρὰ τὸ ἀραιότεραν ἢ παρὰ τὸ σκλη- 10
ροτέρα ἢ παρὰ τινὰς ἐπιπυρώσεις ἢ σαρκώσεις ἢ παρὰ
μικροθυμίαν ἢ παρ' ἀτροφίαν ἢ παρὰ καχεξίαν ἢ παρὰ τὸ
διαστρέφεσθαι τὸν σχηματισμὸν ἢ διὰ παρασπασμὸν.

Διοκλῆς ἀγόνους τοὺς ἄνδρας ἢ παρὰ τὸ μηδ' ὅλως
ἐνίους σπέρμα προτεῖσθαι ἢ παρὰ τὸ ἔλαττον τοῦ δέοντος· 15
907 ἢ παρὰ τὸ ἄγονον εἶναι τὸ σπέρμα ἢ κατὰ παράλυσιν τῶν
μορίων ἢ κατὰ λοξότητα τοῦ κανυλοῦ, μὴ δυναμένου τὸν
γόνον εὐθυβολεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀσύμμετρον τῶν μορίων
πρὸς τὴν ἀπόστασιν τῆς μήτρας.

Οἱ Στωικοὶ αἰτιῶνται τὰς ἀσυμφύλους εἰς ἑκάτερον τῶν 20
πλησιαζόντων δυνάμεις τε καὶ ποιότητας· αἷς ὅταν συμβῇ
χωρισθῆναι μὲν ἀπ' ἀλλήλων συνελθεῖν δ' ἑτέροις ὁμο-
φύλοις, συνεκρατήθη τὸ κατὰ φύσιν καὶ βρέφος τελε-
σιουργεῖται.

1 Ἐμπεδ.] 31 A 81 D. || 4 Στωικοὶ] II 753 A. || 9 ἱατροὶ] e. g.
Erasistratus. cf. supra p. 137, 11 || 14 Διοκλ.] fr. 173 Wellm. ||
20 Στωικοὶ] II 752 A.

7-24 Galen. § 117

1 κατὰ] μετὰ Laur. 87, 17, sed cf. Soran. Gynaec. 1, 39 p. 27,
28sq. et Wellmann, Der Physiologus, Leipzig 1930, 42sq. | τὴν
om. M || 1.2 μορφοῦσθαι τῆς γυναικὸς α || 2.3 εἰκόνων καὶ ἀν-
δριάντων II || 5 elapsum esse Empedoclis vel Democriti nomen
susp. Diels | οὐκ] ἢ καὶ ci. Diels || 6 ἄλλων Diels ἀλλήλων Ω ||
7 et 8 αἱ et οἱ om. II || 23 συνεκρατήθη M M α Laur. 87, 17 συν-
εκραθή AE Wy. Arnim συγκεράθη Diels, sed v. Soran. 1, 12, 43 |
τελεσιουργεῖσθαι Diels

ιδ'. Διὰ τί αἱ ἡμίονοι στεῖραι

- Ἀλκμαίων τῶν ἡμιόνων τοὺς μὲν ἄρρενας ἀγόνους B
παρὰ τὴν λεπτότητα τῆς θορῆς, ὃ ἐστὶ σπέρματος, <ῆ>
ψυχρότητα· τὰς δὲ θηλείας παρὰ τὸ μὴ ἀναχάσκειν τὰς
5 μήτρας, ὃ ἐστὶν ἀναστομοῦσθαι. οὕτω γὰρ αὐτὸς εἰρηκεν.
Ἐμπεδοκλῆς διὰ τὴν σμικρότητα καὶ ταπεινότητα καὶ
στενότητα τῆς μήτρας, κατεστραμμένως προσπεφυκυίας
τῇ γαστρὶ, μήτε τοῦ σπέρματος εὐθυβολοῦντος εἰς αὐτὴν
μήτε, εἰ καὶ φθάσειεν, αὐτῆς ἐκδεχομένης.
10 Διοκλῆς δὲ μαρτυρεῖ αὐτῷ λέγων· ἐν ταῖς ἀνατομαῖς
πολλάκις ἐωράκαμεν τοιαύτην μήτραν τῶν ἡμιόνων· καὶ
ἐνδέχεσθαι διὰ τὰς τοιαύτας αἰτίας καὶ τὰς γυναικας εἶναι
στερείας.

ιε'. Εἰ τὸ ἔμβρυον ζῶον

- 15 Πλάτων ζῶον τὸ ἔμβρυον· καὶ γὰρ κινεῖσθαι ἐν τῇ
γαστρὶ καὶ τρέφεσθαι.
Οἱ Στωικοὶ μέρος εἶναι αὐτὸ τῆς γαστροῦ οὐ ζῶον·
ὥσπερ γὰρ τοὺς καρποὺς μέρη τῶν φυτῶν ὄντας πεπαινο-
μένους ἀπορρεῖν, οὕτω καὶ τὸ ἔμβρυον.
20 Ἐμπεδοκλῆς μὴ εἶναι μὲν ζῶον τὸ ἔμβρυον ἀλλ' ἄπνουν
ὑπάρχειν ἐν τῇ γαστρὶ· πρώτην δ' ἀναπνοὴν τοῦ ζώου
γίνεσθαι κατὰ τὴν ἀποκύησιν, τῆς μὲν ἐν τοῖς βρέφεσιν
ὕγρασίαις ἀποχώρησιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρα-
κενωθὲν ἐπεισόδου τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ
25 παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων.

2 Ἀλκ.] 24 B 3 D. || 6 Ἐμπεδ.] 31 A 82 D. || 10 Διοκλ.] fr. 29 Wellm. || 15 Πλάτων] cf. Tim. 91 a || 17 Στωικοὶ] Π 756 A. || 20 Ἐμπεδ.] cf. 31 A 74 D.

1-13 Galen. § 118 || 14-p.142,6 Galen. § 119

3 τοῦ θοροῦ R | δ - σπέρματος del. Diels | <ῆ> Diels || 5 δ u. ad ἀναστομοῦσθαι del. Diels || 6 de Emp. auctore dub. Diels sec. Karsten || 9 ἐκδεχομένης αὐτῆς E | ἐνδεχομένης M || 10 αὐτῷ μαρτυρεῖ R || 12 τὰς¹ om. MP || 16 τρέφεσθαι <καὶ ἀῤεσθαι> Diels sec. Galen. || 19 ἀπορρεῖ R || 20 μὴ del. Diels | ἄπνουν Diels sec. Galen. ἔμπνουν Ω || 21 πρῶτα R πρῶτως Π || 24 γενομένης Ω corr. Diels

- D Διογένης γεννᾶσθαι μὲν τὰ βρέφη ἄφυχα, ἐν θερμασίᾳ δέ· ὁθεν τὸ ἔμφυτον θερμὸν εὐθέως προχυθέντος τοῦ βρέφους <τὸ ψυχρὸν> εἰς τὸν πνεύμονα ἐφέλκεσθαι.
 Ἡρόφιλος κίνησιν ἀπολείπει φυσικὴν τοῖς ἐμβρύοις, οὐ πνευματικὴν· τῆς δὲ κινήσεως αἷτια νεῦρα· τότε δὲ ζῶα 5 γίνεσθαι, ὅταν προχυθέντα προσλάβῃ τι τοῦ ἀέρος.

ιζ'. Πῶς τρέφεται τὰ ἔμβρυα

- Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ μήτρᾳ διὰ τοῦ στόματος τρέφεσθαι· ὁθεν εὐθέως γεννηθὲν ἐπὶ τὸν μαστὸν φέρεται τῷ στόματι· εἶναι γὰρ καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ 10 θηλάς τινες καὶ στόματα, δι' ὧν τρέφεται.
 E Οἱ Στωικοὶ διὰ τοῦ χορίου καὶ τοῦ ὀμφαλοῦ· ὁθεν τοῦτον εὐθέως ἀποδεῖν τὰς μαιονμένας καὶ ἀνευρύνειν τὸ στόμα, ἵνα ἑτέρα γένηται ἢ μελέτη τῆς τροφῆς.
 Ἀλκμαίων δι' ὅλον τοῦ σώματος τρέφεσθαι· ἀνα- 15 λαμβάνειν γὰρ αὐτό, ὥσπερ σπογγίᾳ, τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς θρεπτικά.

ιζ'. Τί πρῶτον τελεσιουργεῖται ἐν τῇ γαστρὶ

Οἱ Στωικοὶ ἅμα ὅλον γίνεσθαι.

Ἀριστοτέλης πρῶτον τὴν ὀσφὺν ὡς τρόπιν νεώς.

Ἀλκμαίων τὴν κεφαλὴν, ἐν ᾗ ἔστι τὸ ἡγεμονικόν.

20

1 Διογ.] 64A 28D. || 4 Ἡρόφ.] RE VIII 1107, 1 || 8 Δημόκρ.] 68A 144D. | Επικ.] fr. 332 Us. || 12 Στωικοί] II 754A. || 15 Ἀλκ.] 24A 17D. || 19 Στωικοί] II 755A. || 20 Ἀριστ.] cf. De gen. anim. B 1 734a 16 || 21 Ἀλκ.] 24A 13D.

7—14 Galen. § 120 || 18 — p. 143, 3 Galen. § 121

1 ἐνθερμανθέντα dub. Diels || 3 <τὸ ψυχρὸν> Diels sec. Galen. | ἐφέλκεται Ω corr. Diels || 4 ἀπολείπειν (lig.) R || 10 φέρεσθαι Diels sec. Galen. | γὰρ τινα καὶ M γὰρ τινας καὶ Π || 11 τινας om. α Laur. 87, 17 suppl. α² | τρέφονται Ω (v. l. α) τρέφεσθαι Diels sec. Galen. || 12 τοῦ¹ om. AE rec. || 14 ἑτέρα post τροφῆς trp. Π || 16 αὐτῷ edd. | σπογγίαν Π | τῶν τροφῶν R || 19 οἱ στωικοὶ τοῖς πολλοῖς γίνεσθαι M (titulo haec adiungens) RΠ corr. Diels sec. Galen. et Censorin. voces τοῖς πολλοῖς vestigia scholii cuiusdam putans

Οἱ ἱατροὶ τὴν καρδίαν, ἐν ᾗ αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι.
Οἱ δὲ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδός.
Ἄλλοι δὲ τὸν ὀμφαλόν.

F

ιη'. Διὰ τί τὰ ἐπταμηνιαῖα γόνιμα

- 5 Ἐμπεδοκλῆς, ὅτε ἐγεννᾶτο τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ
τῆς γῆς, τοσαύτην γενέσθαι τῷ μήκει τοῦ χρόνου διὰ τὸ
βραδυπορεῖν τὸν ἥλιον τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν ἐστὶν ἡ
δεκάμηνος· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου τοσαύτην γενέσθαι
τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν ἐστὶν ἡ ἐπτάμηνος· διὰ τοῦτο καὶ
10 τὰ δεκάμηνα γόνιμα καὶ τὰ ἐπτάμηνα, τῆς φύσεως τοῦ
κόσμου οὕτω μεμελετηκυίας, αὔξεσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ
τίθεται νυκτὶ τὸ βρέφος.

Τίμαιος δ' οὐ δώδεκα μῆνας φησιν, ἐννέα δὲ νομίζεσθαι
παρὰ τὰς ἐπισχέσεις τῶν μηνιαίων πρὸ τῆς συλλήψεως·
15 οὕτω καὶ τὰ ἐπτάμηνα νομίζεσθαι, οὐκ ὄντα ἐπτάμηνα·
ἔγωγε γὰρ καὶ μετὰ τὴν σύλληψιν πόσαι καθάρσεις.

Πόλυβος Διοκλῆς οἱ Ἐμπειρικοὶ καὶ τὸν ὄγδοον μῆνα 908
ἴσασι γόνιμον, ἀτονώτερον δὲ πως τῷ πολλάκις διὰ τὴν
ἀτονίαν πολλοὺς φθείρεσθαι· καθολικώτερον δὲ μηδένα
20 βούλεσθαι τὰ ὀκτάμηνα τρέφειν, γεγενῆσθαι δὲ πολλοὺς
ὀκταμηνιαίους ἀνδρας.

Ὁ δ' Ἀριστοτέλης καὶ Ἱπποκράτης φασίν, ἐὰν ἐκπλη-
ρωθῇ ἡ μήτρα ἐν τοῖς ἐπτὰ μηνσί, τότε προκύπτει καὶ

5 Ἐμπεδ.] 31 A 75 D. || 13 Τίμ.] cf. Aristot. HA Z 4 584 b
12 sqq. || 17 Πόλυβ.] Roscher, Hebdomadenlehren 35. 125 | Διοκλ.]
fr. 174 Wellm. | Ἐμπειρικοί] fr. 133 Deichgräber || 22 Ἀριστοτ.]
cf. HA Z 4 584 b 2 | Ἱπποκρ.] Hipp. Septim. 7, 438. 452 Littré

13 — p. 144, 22 Galen. § 122

1 αἱ¹ om. M II | αἱ² om. II || 4 ἐπταμηνιαῖα M || 5 τὸ om. II ||
9 ὄση R | καὶ διὰ τοῦτο καὶ R || 10 γόνιμα M R II del. Diels er-
rore quodam in ms. legendis adductus; itaque lacunam indicavit
post 11 ἡμέρα || 13 δέκα II || 14 μηνιαίων M R II corr. Wy. | τῆς
πρώτης συλλήψεως Ω corr. Voss. 2 || 16 ἐγνώκατε R | καθάρσεις
dub. Diels καθάρσεως Ω || 18 malim ἀγωνώτερον || 22 ὁ Ἱππ. M ||
23 προκύπτει Ω corr. Wy.

γεννᾶσθαι γόνιμα· ἐὰν δὲ προκύψῃ μὲν μὴ τρέφεται δέ, ἀσθενούντος τοῦ ὀμφαλοῦ διὰ τὸ ἐπίπονον αὐτῷ γεγενῆσθαι τὸ ἔκκριμα, τότε ἔμβρυον ἄτροφον εἶναι· ἐὰν δὲ μείνῃ τοὺς ἑννέα μῆνας ἐν τῇ μήτρᾳ προκύψαν, τότε ὀλόκληρόν ἐστι.

5

Πόλυβος ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο καὶ ἡμισυ ἡμέρας
B γίνεσθαι εἰς τὰ γόνιμα· εἶναι γὰρ ἑξάμηνον, ὅτι καὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τροπῶν ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ παραγίνεσθαι· λέγεσθαι δ' ἑπταμηνιαίους διὰ τὸ τὰς ἐλλειπούσας ἡμέρας τούτου τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ἑπτὰ προσλαμβάνεσθαι· τὰ ¹⁰ δ' ὀκταμηνιαῖα μὴ ζῆν, ὅταν προκύψῃ μὲν τῆς μήτρας τὸ βρέφος, ἐπὶ πλεῖον δ' ὁ ὀμφαλὸς βασανισθῇ· ἄτροφος γὰρ γίνεται † ὡς τοῦ τρέφοντος αἴτιος †.

Οἱ δὲ μαθηματικοὶ τοὺς ὀκτῶ μῆνας ἀσυνδέτους φασὶν
C εἶναι πάσης γενέσεως, τοὺς δ' ἑπτὰ συνδετικούς· τὰ ¹⁵ δ' ἀσύνδετα ζῶδια (<...> ἐστίν, ἐὰν τῶν οἰκοδεσποτοῦντων ἀστέρων τυγχάνῃ· ἐὰν γὰρ τις τούτων τὴν ζωὴν καὶ τὸν βίον κληρώσῃται, δυστυχεῖς καὶ ἀχρόνους σημαίνει· ἀσύνδετα δ' ἐστὶ ζῶδια ὀκτῶ ἀριθμούμενα, οἷον κριὸς πρὸς σκορπιόν ἀσύνδετος, ταῦρος πρὸς τοξότην ἀσύνδετος, ²⁰ δίδυμοι πρὸς αἰγόκερων, καρκίνος πρὸς ὕδροχόον, λέων πρὸς ἰχθύας, παρθένος πρὸς κριόν, <ζυγὸς πρὸς ταῦρον>· διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐπτάμηνα ὄντα καὶ δεκάμηνα γόνιμα εἶναι· τὰ δ' ὀκτάμηνα διὰ τὸ ἀσύνδετον τοῦ κόσμου φθείρεσθαι.

25

6 Πόλυβ.] Pythagoricis comparat Roscher, Hebdomadenlehren 35 || 14 μαθ.] cf. Vettius Valens 1,24 p.53, 6 Kroll. CCAG 9,1 p.102

2 αὐτὸν M 22 αὐτὴν Π corr. Diels || 3 ἔκκριμα 22 κρίμα M Π κύημα Xyl. in ms. suo legisse vult | ἄτροφον M || 6 καὶ om. 22 || 7 ἑξάμηνα Diels || 9 διὰ τὸ corr. Voss. 2 ὅτι Beck Diels ὅταν Ω || 11 malim μετὰ τῆς μήτρας vel μὲν <ἐν> τῇ μήτρᾳ || 12.13 ἄτροφον γὰρ γίνεσθαι Diels sec. Galen. || 13 ὡς — αἴτιος glossema susp. Diels || 14 φασιν ἀσυνδ. M || 16 ἀσύνδετα M | lac. indicavi fort. <φαῦλά> vel <φανυλότερά> sec. Galen. || 19.20 ἀσύνδ. M || 19 εἰσι 22 || 22 add. Diels || 24 ἀσύνδετον M

ιθ'. Περὶ ζώων γενέσεως, πῶς ἐγένοντο ζῶα, καὶ D
εἰ φθαρτά

Καθ' οὗς μὲν γενητὸς ὁ κόσμος, γενητὰ τὰ ζῶα καὶ φθαρτά εἰσιν.

5 Οἱ περὶ Επίκουρον, καθ' οὗς ἀγένητος, ἐκ μεταβολῆς τῆς ἀλλήλων γεννᾶσθαι τὰ ζῶα· μέρη γὰρ εἶναι τοῦ κόσμου ταῦτα. ὥς καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Εὐριπίδης (fr. 839, 12–14 p. 633 N.).

10 'θνήσκει <δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων, διακρινόμενον> δ' ἄλλο πρὸς ἄλλο μορφὰς <τέρας ἀπ>έδειξεν.'

Ἀναξίμανδρος ἐν ὕγρῳ γεννηθῆναι τὰ πρῶτα ζῶα, φλοιοῖς περιεχόμενα ἀκανθώδεσι· προβαινούσης δὲ τῆς ἡλικίας ἀποβαίνειν ἐπὶ τὸ ξηρότερον καὶ περιρρηγνυμένον 15 τοῦ φλοιοῦ ἐπ' ὀλίγον χρόνον μεταβιῶναι.

Ἐμπεδοκλῆς τὰς πρῶτας γενέσεις τῶν ζώων καὶ φυτῶν μηδαμῶς ὀλοκλήρους γενέσθαι, ἀσυμφυέσι δὲ τοῖς μο- E ρίοις διεzeugμένας, τὰς δὲ δευτέρας συμφυομένων τῶν μερῶν εἰδωλοφανεῖς, τὰς δὲ τρίτας τῶν ἀλληλοφυνῶν· τὰς 20 δὲ τετάρτας οὐκέτι ἐκ τῶν ὁμοίων οἶον ἐκ γῆς καὶ ὕδατος, ἀλλὰ δι' ἀλλήλων ἤδη, † τῆς μὲν πυκνωθείσης τοῖς δὲ καὶ τοῖς ζώοις τροφῆς †, τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐμορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερεθισμὸν τοῦ σπερματικοῦ κινήματος ἐμποη- σάσης. τῶν δὲ ζώων πάντων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς

5–7 *Επίκ., Αναξ.γ.*] 59 A 112 D. (deest in Us.) || 12 *Ἀναξίμαν.*] 12 A 30 D. || 16 *Ἐμπεδ.*] 31 A 72 D. cf. 31 B 64 D. et 28 A 51 D.

1–11 Galen. § 123

5 ἀγένητα Ω corr. Diels sec. Galen. || 6 τῶν ἀλλήλων M | εἶναι – 12 litt. eras. – τοῦ α || 7 ταῦτα Diels sec. Galen. τούτου Ω || 9–11 θνήσκει μεταμειβόμενα δὲ ἄλλο πρὸς ἄλλο μορφὰς 10 εἰδειξεν M idem, sed διδάσκει pro θνήσκει M idem atque M, sed μεταμειβόμενα Π. restituta sec. Galen. || 14 ἀποβαίνει M || 17 τοῖς om. M || 19 ὀλοφυνῶν Karsten || 21 εἶδη M || 22 ζώοις (in ras.) τροπῶν (? lig.) M | τοῖς δὲ καὶ τοῖς ζώοις ut gloss. del. et <τῆς> γε. Diels | εὐμορφίας om. M

ποιὰς κράσεις· τὰ μὲν <ύγρα> οἰκειότερον εἰς τὸ ὕδωρ
F τὴν ὀρμὴν ἔχειν, τὰ δ' εἰς ἀέρα † ἀναπνεῖν, ἕως ἂν †
πυρῶδες ἔχη τὸ πλέον, τὰ δὲ βαρύτερα ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ δ'
ισόμοιρα τῇ κράσει πᾶσι τοῖς † θώραξι πεφωνηκέναι †.

κ'. Πόσα γένη ζώων καὶ εἰ πάντα αἰσθητὰ καὶ λογικά 5

Ἔστι πραγματεία Ἀριστοτέλους, ἐν ᾗ τέσσαρα γένη
ζώων φησί, χερσαία ἐνδρα πτηνὰ οὐράνια· καὶ γὰρ τὰ
<ἄστρα> ζῶα λέγεσθαι καὶ <τὸν> κόσμον † καὶ τῶν
γῆινων † ζῶων λογικὸν ἀθάνατον.

Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὰ οὐράνια <...>

10

Ἀναξαγόρας πάντα τὰ ζῶα λόγον ἔχειν τὸν ἐνεργητικόν,
τὸν δ' οἶονεῖ νοῦν μὴ ἔχειν τὸν παθητικόν, τὸν λεγόμενον
τοῦ νοῦ ἔρμηνεα.

909 Πυθαγόρας Πλάτων λογικὰς μὲν εἶναι καὶ τῶν ἀλόγων
ζώων καλουμένων τὰς ψυχὰς, οὐ μὴν λογικῶς ἐνεργούσας 15
παρὰ τὴν δυσκρασίαν τῶν σωμάτων καὶ τῷ μὴ ἔχειν τὸ
φραστικόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πιθήκων καὶ τῶν κυνῶν·
λαλοῦσι μὲν γὰρ οὗτοι οὐ φράζουσι δέ.

Διογένης μετέχειν μὲν αὐτὰ τοῦ νοητοῦ καὶ αἰσρος, διὰ
δὲ τὸ τὰ μὲν πυκνότητι τὰ δὲ πλεονασμῷ τῆς ὑγρασίας 20

6 Ἀριστοτ.] tripartitio: HA A 1 487 b 34, sed cf. fr. 22 Ross
et Walzer || 10 Ἐπίκ.] fr. 342 Us. || 11 Ἀναξ.] 59 A 101 D. ||
14 cf. Aristot., Parva nat. (De memoria 2) 453 a 7. Theophrast.,
De sens. 25 (145 M.) || 19 Διογ.] 64 A 30 D.

5—9 et 14—18 Galen. § 124

1 <ύγρα> dub. Diels | οἰκειότερα Ω || 2 ἔχει Ω corr. Diels |
ἀναπνεῖν, δσ' ἂν bene ci. Diels aliter alii || 4 idem ci. τοῖς χω-
ρίοις σύμφωνα εἶναι || 6 laudationem libri cuiusdam Aristotelici
ab Aëtio alienam secl. Diels || 8 add. e Galeno. corrupta etiam
apud Stob. || 10 lac. ind. Zeller. <οὐκ ἐγκρίνει> vel <μὴ λογικά
εἶναι> ci. Diels || 11 ἐνεργητικόν fort. recte expl. schol. Ἐν-
διάθετον, unde dubites, an προφορικόν pro παθητ. cl. SVF II 135 A. ||
16 τὸ μὴ Π || 18 λογοῦσι M (corr. man. rec.) νοοῦσι Diels sec.
Galen. || 19 καὶ αἰσρος om. Ἄ καὶ om., man. rec. add., α νοητικῷ
αἰσρος fort. recte Wy.

<...> μήτε διανοεῖσθαι μήτ' αἰσθάνεσθαι, προσφερῶς δὲ αὐτὰ διακεῖσθαι τοῖς μεμνηόσι, παρεπταικότος τοῦ ἡγεμονικοῦ.

κα'. Ἐν πόσῳ χρόνῳ μορφοῦνται τὰ ζῶα
ἐν γαστρὶ ὄντα

5

Ἐμπεδοκλῆς ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀρχεσθαι τῆς B
διαρθρώσεως ἀπὸ ἑκτης καὶ τριακοστῆς, τελειοῦσθαι δὲ τοῖς μορίοις ἀπὸ πεντηκοστῆς μιᾶς δεοῦσης.

Ἀσκληπιάδης ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων διὰ τὸ θερμότερα
10 εἶναι τὴν διάρθρωσιν γίνεσθαι ἀπὸ ἑκτης καὶ εἰκοστῆς, πολλάκις δὲ καὶ ἐνδοτέρῳ· τελειοῦσθαι δ' ἐντὸς τῆς πεντηκοστῆς <τοῖς> μορίοις· ἐπὶ δὲ τῶν θηλυκῶν ἐν διμήνῳ διαρθροῦσθαι, ἐν τετραμήνῳ δὲ τελειοῦσθαι διὰ τὸ ἐνδεῖν τοῦ θερμοῦ· τὰ δὲ τῶν ἀλόγων ζῶων ὀλοτελῇ παρὰ
15 τὰς συγκράσεις τῶν στοιχείων.

κβ'. Ἐκ πόλων συνίσταται στοιχείων ἕκαστον τῶν
ἐν ἡμῖν γενικῶν μορίων

Ἐμπεδοκλῆς τὰς μὲν σάρκας γεννᾶσθαι ἐκ τῶν ἴσων τῇ C
κράσει τεττάρων στοιχείων· τὰ δὲ νεῦρα πυρὸς γῆς <κα>τὰ
20 διπλάσιον ἐμμιχθέντων· τοὺς δ' ὄνυχας τοῖς ζῶοις γεννᾶσθαι τῶν νεύρων καθὸ τῷ ἀέρι συνέτυχε περιψηχθέντων· ὅστ' αὖ δὲ †δοκεῖ μὲν ὕδατος καὶ τῆς ἔσω γῆς †, τεττάρων δὲ πυρὸς <καί> γῆς, τοσοῦτων συγκραθέντων μερῶν· ἰδρῶτα καὶ δάκρυον γίνεσθαι τοῦ σωματικοῦ †οὕτως <...>

6 Ἐμπεδ.] 31 A 83 D. || 9 Ἀσκλ.] fr. p. 83 Gumpert. p. 46 Vilas

4—14 Galen. § 125 || 6—13 Paell., De omnif. doct. 86 (PG 122, 740 B/C) || 16—24 Galen. § 126

1 <ἐμποδίζεσθαι> Re. <χεῖσθαι> Wy. || 2 παραπεπταικότος M παραπεπαικότος Bern. || 8 ἀρρένων R || 9 θερμότατα Ω corr. Diels sec. Galen. || 11 πολλὰς M Π | πληροῦσθαι Ω corr. Diels || 11. 12 ἐν τοῖς τῆς πεντ. μορίοις (ὁρίοις R) Ω corr. Re. || 14. 15 πρὸς τὰς R || 18 ἔσω Ω corr. Wy. || 19 πυρὸς om. lac. 7 litt. R | <καί> γῆς Diels sec. Galen. || 19. 20 τὰ διπλασίονα μιχθέντα M R Π ὕδατι διπλασίονι μιχθέντων Bern. D.-K. sec. Galen. || 21 περιψηχθέντων R || 22 δοκεῖ u. ad γῆς frustra rest. conati edd. || 23 <καί> Wy.

κγ'. Πότε καὶ πῶς ἄρχεται ὁ ἄνθρωπος τῆς
τελειότητος

Ἡράκλειτος καὶ οἱ Στωικοὶ ἄρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους
τῆς τελειότητος περὶ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα, περὶ ἣν ὁ
σπερματικὸς κινεῖται ὁρρός· τὰ γὰρ δένδρα ἄρχεται τότε 5
τελειότητος, ὅταν ἄρχηται γεννᾶν τὰ σπέρματα, ἀτελῇ
D δ' ἐστὶ καὶ ἄωρα καὶ ἄκαρπα ὄντα· τέλειος οὖν τότε ἄν-
θρωπος. περὶ δὲ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα ἔννοια γίνεται
καλοῦ τε καὶ κακοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν.

κδ'. Πῶς ὕπνος γίνεται καὶ θάνατος

10

Ἀλκμαίων ἀναχωρήσει τοῦ αἵματος εἰς τὰς αἰμόρρους
φλέβας ὕπνον γίνεσθαι φησι, τὴν δ' ἐξέγερσιν διάχυσιν,
τὴν δὲ παντελεῖ ἀναχώρησιν θάνατον.

Ἐμπεδοκλῆς τὸν μὲν ὕπνον κατὰ ψύξιν τοῦ ἐν τῷ αἵματι
E θερμοῦ σύμμετρον γίνεσθαι, κατὰ δὲ παντελεῖ θάνατον. 15

Διογένης, εἰ ἐπὶ πᾶν τὸ αἷμα διαχεόμενον πληρῶσει μὲν
τὰς φλέβας τὸν δ' ἐν αὐταῖς περιεχόμενον ἀέρα ὥσει εἰς
τὰ στέρνα καὶ τὴν ὑποκειμένην γαστέρα, ὕπνον γεγενῆσθαι
καὶ θερμότερον ὑπάρχειν τὸν θώρακα· ἐὰν δ' ἅπαν τὸ
ἀερῶδες ἐκ τῶν φλεβῶν ἐκλίπη, θάνατον συντυγχάνειν. 20

Πλάτων οἱ Στωικοὶ τὸν μὲν ὕπνον γίνεσθαι ἀνέσει τοῦ
αἰσθητικοῦ πνεύματος οὐ κατ' ἀναχαλασμόν, καθάπερ
F ἐπὶ τῆς † γῆς †, φερομένου δ' ὡς ἐπὶ τὸ ἡγεμονικὸν μεσό-

3 Ἡράκλ.] 22 A 18 D. | Στωικοὶ] II 764 A. || 11 Ἀλκ.] 24 A 18 D. ||
14 Ἐμπεδ.] 31 A 85 D. || 16 Διογ.] 64 A 29 D. || 21 Πλάτων] cf.
Tim. 45 d | Στωικοὶ] II 767 A.

3—9 Galen. § 127 || 10 — p. 149, 2 Galen. § 128

1 § 23 post § 24 trp. II || 4 τῆς om. MΠ || 5 κρίνεται Ω corr.
Diels cl. Galen. | ὁρρός M¹ corr. M² || 7 καὶ ἄωρα MΠ ἄγωνα R ||
10 ἢ MΠ | τῆς ψυχῆς ἢ σώματος add. MΠ | tit. om. α || 11 ὁμόρ-
ρους (seu ὁμόρους) Ω corr. Re. cl. Galen. || 12. 13 διαχύσει, τῇ δὲ
παντελεῖ ἀναχωρήσει Bern. || 14 καταψύξει R || 15 συμμέτρῳ Ω
corr. Diels | τὸν ὕπνον ante σύμμ. iterav. MΠ || κατὰ δὲ scripsi ἢ
MΠ | τῇ δὲ ἀσυμμέτρῳ καὶ παντελεῖ R || 17 αὐτοῖς Ω corr. Beck ||
20 τυγχάνειν II || 23 ἐπὶ τῆς γη(ράνσεω)ς? ἐπὶ τῆς μέθης vel
Ἐπιγένης dub. Diels | φερόμενος MΠ

φρον· όταν δὲ παντελὴς γένηται ἡ ἄνεσις τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος, τότε γεγενῆσθαι θάνατον.

κε'. Ὅποτέρου ἐστὶν ὕπνος καὶ θάνατος,
ψυχῆς ἢ σώματος

- 5 Ἀριστοτέλης κοινὸν μὲν τὸν ὕπνον σώματος καὶ ψυχῆς· αἷτιον δ' αὐτῷ τὸ ἀναθυμιαθὲν ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ θώρακος εἰς τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν τόπους ἐκ τῆς ὑποκειμένης τροφῆς ἢ τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ περιψυχθὲν θερμόν· τὸν δὲ θάνατον εἶναι παντελῆ κατάψυξιν· θάνατον δ' εἶναι μόνου
10 τοῦ σώματος οὐ ψυχῆς· ταύτης γὰρ οὐχ ὑπάρχει θάνατος. Ἀναξαγόρας <κατὰ κόπον> τῆς σωματικῆς ἐνεργείας 910 γίνεσθαι τὸν ὕπνον· σωματικὸν γὰρ εἶναι τὸ πάθος οὐ ψυχικόν· εἶναι δὲ καὶ ψυχῆς θάνατον τὸν διαχωρισμόν.
15 Λεύκιππος †οὐ μόνον σώματος γίνεσθαι, ἀλλὰ κράσει τοῦ λεπτομεροῦς πλείονι τῆς ἐκκράσεως τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ †, τὸν πλεονασμὸν αἷτιον θανάτου· ταῦτα δ' εἶναι πάθῃ σώματος οὐ ψυχῆς.
Ἐμπεδοκλῆς τὸν θάνατον γεγενῆσθαι διαχωρισμὸν τοῦ πυρώδους <καὶ γεώδους>, ἐξ ὧν ἡ σύγκρισις τῷ ἀνθρώπῳ
20 συνεστίαθῃ· ὥστε κατὰ τοῦτο κοινὸν εἶναι τὸν θάνατον σώματος καὶ ψυχῆς· ὕπνον δὲ γίνεσθαι διαχωρισμὸν τοῦ B πυρώδους.

5 Ἀριστοτ.] cf. Parva nat. (De somno) 453b 12sq. || 11 Ἀναξαγ.] 59A 103D. || 14 Λεύκ.] 67A 34D. || 18 Ἐμπεδ.] 31A 85D.

3—13 Galen. § 129

3 ποτέρου Π | καὶ Diels ἢ Ω | tit. om. α (περὶ ὕπνον mg.) || 6 αἷτιον δ' Galen. Diels ἐστὶ δὲ ΜΠ ἐστὶ δὲ αἷτιον Ξ | θώρακος ex σώματος corr. Ξ || 7 εἰς Ξ καὶ ΜΠ | παρὰ Ξ | ἐκ Ξ καὶ ΜΠ || 8 ἢ om. Μ (spat. 5 litt.) Π | περιψυχθὲν Ξ παραφ. ΜΠ || 11 δὲ post Αναξ. Π | <κατὰ κόπον> Diels sec. Galen. || 12 τὸ om. Ξ || 14 οὐ μόνον Ω τὸν ὕπνον Diels | ἀλλὰ κράσει Ω ἥτοι τοῦ ζωτικοῦ πνεύματος (?) s. s. Ξ ἀποκρίσει Diels || 15 ἐκκράσεως Ω εἰσκρίσεως Diels || 16 <ῆς> τὸν Diels | αἷτιαν Π || 18 διὰ χωρισμὸν α | hic et 21 διαχωρισμῷ mavult Bern., sed v. infra p. 151, 2 || 19 <καὶ γεώδους> Re. | τῷ ἀνθρώπῳ om. Ξ τῶν ἄνω Μ || 20 τὸν om. Ξ || 21 διὰ χωρισμὸν α

κς'. Πῶς ἠϋξήθη τὰ φυτὰ καὶ εἰ ζῶα

Πλάτων Ἐμπεδοκλῆς καὶ τὰ φυτὰ ἔμψυχα [καὶ] ζῶα·
φανερὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σαλεύεσθαι καὶ ἐντεταμένους
ἔχειν τοὺς κλάδους καὶ ἐν ταῖς ἐπαναγωγαῖς εἶκειν καὶ
πάλιν σφοδρῶς ἀναχαλασθαι, ὥστε καὶ συνανέλκειν <βάρη>. 5

Ἀριστοτέλης ἔμψυχα μὲν, οὐ μὴν καὶ ζῶα· τὰ γὰρ ζῶα
ὁρμητικὰ εἶναι καὶ αἰσθητικά, <ἐνια> δὲ καὶ λογικά.

Οἱ Στωικοὶ δὲ καὶ Ἐπικούρειοι οὐκ ἔμψυχα· τινὰ γὰρ
ψυχῆς ὁρμητικῆς εἶναι καὶ ἐπιθυμητικῆς, τινὰ δὲ καὶ
C λογικῆς· τὰ δὲ φυτὰ αὐτομάτως πως κενιῇσθαι οὐ διὰ 10
ψυχῆς.

Ἐμπεδοκλῆς πρῶτα τὰ δένδρα τῶν ζώων ἐκ γῆς ἀνα-
δύναί φησι, πρὶν τὸν ἥλιον περιapλωθῆναι καὶ πρὶν ἡμέραν
καὶ γύκτα διακριθῆναι· διὰ δὲ συμμετρίαν τῆς κρᾶσεως
τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον· αὔξεσθαι 15
δ' ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ θερμοῦ διαιρουμένου, ὥστε γῆς εἶναι
μέρη, καθάπερ καὶ τὰ ἔμβρυα τὰ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μήτρας
μέρη· τοὺς δὲ καρποὺς περιττεύματα εἶναι <τοῦ> ἐν τοῖς
φυτοῖς ὕδατος καὶ πυρός· καὶ τὰ μὲν ἔλλιπες ἔχοντα τὸ
ὕγρὸν, ἐξικμαζόμενου αὐτοῦ τῷ θέρει, φυλλορροεῖν, τὰ 20
δὲ πλεῖον παραμένειν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς δάφνης καὶ τῆς

2 Πλάτων] cf. Tim. 77 b | Ἐμπεδ.] incertum, utrum Empedocli
(Ps.-Plut.) an Thaleti attribuendum sit || 6 Ἀριστοτ.] cf. De anima
B 2 413 a 21 || 8 Στωικοί] II 708 A. | Ἐπικ.] fr. 309 Us. || 12 Ἐμπεδ.]
31 A 70 D.

2 — p. 151, 6 Galen. § 130 || 13 Tzetzes, In Hes. op. et dies

1 om., περὶ ἔμψυχων mg. α || 2 [καὶ] Diels sec. Galen. || 3 δὲ
om. M || 4 ἔχειν M Π || 5 σφοδρῶς om. lac. 8 litt. M | καὶ παλίν-
τονα γίνεσθαι ἀναχαλασθέντα (mg. γρ. καὶ πάλιν σπένδειν) Esten-
sis 145 exemplar evanidum (M?) replens | σφοδρῶς ἀναχαλασθαι
Diels sec. Galen. σπονδιὸς ἀναχαλασθὲν Ω | συντελεῖν Ω corr. Diels
sec. Galen. | <βάρη> Diels sec. Galen. || 6 καὶ om. M || 7 <ἐνια>
Diels sec. Galen. | λογικά om. M || 8 οἱ Ἐπικ. E || 10 γεγενῆ-
σθαι Ω corr. Gassendi || 13 περιapλωθῆναι Ω ἀπλωθῆναι Tzetzes
περικυκλωθῆναι Re. prob. dub. Diels || 14 διὰ δὲ] καὶ διὰ M |
συμμετρίας Ω corr. Diels || 16 ὑπὸ Diels sec. Galen. | ἀραιου-
μένου M || 18 περιττώματα et <τοῦ> Diels sec. Galen. | περὶ ἐλαίου
καὶ δάφνης διὰ τί οὐ φυλλορροεῖ mg. M²

ἐλαίας καὶ τοῦ φοίνικος· τὰς δὲ διαφορὰς τῶν χυμῶν
 παραλλαγὰς τῆς (γῆς) πολυμερείας καὶ τῶν φυτῶν γίνε-
 σθαι, διαφορὰς ἐλκόντων τὰς ἀπὸ τοῦ τρέφοντος ὁμοιο- D
 μερείας, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων· οὐ γὰρ αἱ διαφοραὶ
 5 τούτων χρηστὸν τὸν οἶνον ποιοῦσιν, ἀλλ' αἱ τοῦ τρέφοντος
 ἐδάφους.

κζ'. Περὶ τροφῆς καὶ αὐξήσεως

Ἐμπεδοκλῆς τρέφεσθαι μὲν τὰ ζῶα διὰ τὴν ὑπόστασιν
 τοῦ οἰκείου, αὔξεσθαι δὲ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ,
 10 μειοῦσθαι δὲ καὶ φθίνειν διὰ τὴν ἐκλείψιν ἑκατέρων· τοὺς
 δὲ νῦν ἀνθρώπους τοῖς πρώτοις συμβαλλομένους βρεφῶν
 ἐπέχειν τάξιν.

Ἀναξαγόρας τρέφεσθαι μὲν ...

κη'. Πόθεν αἱ ὀρέξεις γίνονται τοῖς ζῴοις
 καὶ αἱ ἥδοναι

15

Ἐμπεδοκλῆς τὰς μὲν ὀρέξεις γίνεσθαι τοῖς ζῴοις κατὰ E
 τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀποτελούντων ἕκαστα στοιχείων, τὰς
 δ' ἥδονάς ἐξ † ὕγρου καὶ τὰς τῶν κινδύνων καὶ ὁμοίων
 κινήσεις †, τὰς δ' ὀχλήσεις καὶ τὰς ...

20

κθ'. Πῶς γίνεται πυρετὸς καὶ εἰ ἐπιγέννημά ἐστι

Ἐρασίστρατος ὀρίζεται τὸν πυρετὸν οὕτως· πυρετός
 ἐστὶ κίνημα αἵματος παρεμπεπτωκὸς εἰς τὰ τοῦ πνεύματος

8 Ἐμπεδ.] 31 A 77 D. || 16 Ἐμπεδ.] 31 A 95 D. || 21 cf. Galen.
 14, 728 K. et Fuchs, Erasistratea, Diss. Berol. 1892, 16

20 — p. 152, 10 Galen. § 131

2 an παραλλαγὰς? sed v. supra p. 149, 18 et 21 | (γῆς) D.-K. |
 φυτῶν Diels sec. Galen. χυμῶν R αἰτῶν M Π || 3 διαφορὰς Ω corr.
 Beck | ἐλκόντων D.-K. ἐχόντων Ω || 5 χρηστικὸν οἶνον Ω corr.
 Diels || 5.6 ἀλλ' ἐκ τοῦ τρέφεσθαι ἐδάφους Ω (ἐδάφους M) corr.
 Wy. || 7 περὶ τοῦ πῶς τρέφονται τὰ ζῶα mg. α || 13 post μὲν lac.
 1 3/4 vers. M R Ἀναξ. — μὲν om. Π (nulla lac.) || 14—19 om. M ||
 17 ἕκαστον edd. || 17—19 τὰς δ' ἥδονάς ἐξ οἰκείου κατὰ τὰς τῶν
 συγγενῶν καὶ ὁμοίων κράσεις dub. Diels, ubi v. plura || 21.22 πυρε-
 τός ἐστι om. E || 22 παρεμπεπτωκός edd. sec. Galen.

F ἄγγεϊα ἀπροαιρέτως γινόμενον· καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὅταν μηδὲν αὐτὴν κινῇ, ἡρεμεῖ, ἀνέμου δ' ἐμπνέοντος βιαίου παρὰ φύσιν, τότε ἐξ ὅλης κυκλεῖται, οὕτω καὶ ἐν τῷ σώματι ὅταν κινήθῃ τὸ αἷμα, τότε ἐμπίπτει μὲν εἰς τὰ ἄγγεϊα τῶν πνευμάτων, πυρούμενον δὲ θερ- 5 μαίνει τὸ ὅλον σῶμα. ἀρέσκει δ' αὐτῷ καὶ ἐπιγέννημα εἶναι ὁ πυρετός . . .

Διοκλῆς δέ φησιν· ὅφιν ἀδήλων τὰ φαινόμενα· ἔστι δέ, οἷς φαινομένοις ὁρᾶται ἐπιγενόμενος ὁ πυρετός, τραύματα καὶ φλεγμοναὶ καὶ βουβῶνες. 10

911

λ'. Περὶ ὑγείας καὶ νόσου καὶ γήρωος

Ἀλκιμαίων τῆς μὲν ὑγείας εἶναι συνεκτικὴν <τὴν> ἰσονομίαν τῶν δυνάμεων, ὑγροῦ θερμοῦ ξηροῦ ψυχροῦ πικροῦ γλυκέος καὶ τῶν λοιπῶν· τὴν δ' ἐν αὐτοῖς μοναρχίαν νόσου ποιητικὴν· φθοροποιὸν γὰρ ἑκατέρου μοναρχία· 15 καὶ νόσων αἰτία ὡς μὲν ὕφ' ἑξέως, ὑπερβολῇ θερμότητος ἢ ψυχρότητος· ὡς δ' ἐξ ἧς, διὰ πληθους <τροφῆς> ἢ ἔνδειαν· ὡς δ' ἐν οἷς, ἢ αἷμα ἔνδον ἢ ἐγκέφαλος· τὴν δὲ ὑγείαν τὴν σύμμετρον τῶν ποιῶν κρᾶσιν.

Διοκλῆς πλείστας τῶν νόσων δι' ἀνωμαλίαν τῶν ἐν τῷ 20 B σώματι στοιχείων καὶ τοῦ καταστήματος.

6 ἐπιγέννημα] cf. Galen. 14, 729 K. || 8 Διοκλ.] fr. 31 Wellm. cf. 59 B 21 a D. || 12 Ἀλκ.] 24 B 4 D. || 20 Διοκλ.] fr. 30 Wellm.

20 — p. 153, 13 Galen. § 132. 133 || 11 — p. 153, 13 Psell., Solut. divers. quaest.

4 πίπτει M || 6 ὅλον τὸ σῶμα E || 7 post πυρετός lac. 1½ vers. M 7 litt. M || 8 ὅφεις II || 8.9 ἐπὶ δὲ τοῖς Ω corr. Diels || 10 βουβῶ- νος M sequitur lac. 2/3 vers. M || 11 περὶ ὑγείας mg. α || 12 ὑγείας M | <τὴν> Diels sec. Psell. || 13 θερμοῦ post ψυχροῦ trp. edd. sec. Psell. || 16 αἰτία] συμπίπτειν Diels sec. Stob. | ὕφ' ἑξω Ω correxi ὕφ' οὐ Diels || 17 ἐξ ἧς edd. ἐξῆς | <τροφῆς> D.-K. sec. Stob. οἷον Psell. || 18 ὡς δὲ νοῖς M ὡς δ' ἐν οἷς II | ἐνδόν Ω <ῆ> μυελόν Diels sec. Stob. | ὑγίειαν ME || 20 Διοκλῆς δὲ II | τῷ om. II

Ερασίστρατος τὰς νόσους διὰ πλήθος τροφῆς καὶ <δι>
ἀπεψίας καὶ φθορᾶς, τὴν δ' εὐταξίαν καὶ αὐτάρκειαν
εἶναι ὑγείαν.

Οἱ Στωικοὶ συμφώνως τὸ γῆρας γεγενῆσθαι διὰ τὴν
5 τοῦ θερμοῦ ἔλλειψιν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πλέον ἔχοντες τὸ
θερμὸν ἐπὶ πλεῖον γηρῶσιν.

Ἀσκληπιάδης Αἰθιοπίας φησι ταχέως γηράσκειν ἐτῶν
τριᾶκοντα διὰ τὸ ὑπερθερμαίνεσθαι τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ
ἡλίου διαφλεχθέντας· ἐν Βρεττανίᾳ ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτῶν
10 γηρᾶν διὰ τὸ κατεψῦχθαι μὲν τοὺς τόπους, ἐν ἑαυτοῖς
δὲ στέγειν τὸ πυρῶδες· τὰ μὲν γὰρ τῶν Αἰθιοπῶν σώματά
εἰσιν ἀραιότερα διὰ τὸ ἀναχαλᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὰ
δ' ὑπὸ τῶν ἄρκτων πυκνά, διὰ τοῦτο οὖν καὶ πολυχρόνια. C

1 Ερασίστ.] v. Fuchs, Diss. Berol. 1892, 22 || 4 Στωικοὶ] II 769 A. ||
7 Ἀσκλ.] fr. p. 83 Gumpert. p. 46 Vilas

1 <δι> Bern. sec. Psell. || 2 φθορὰν Us. || 3 ὑγείαν M || 5 ἄν-
θρωποι scripsi αὐτοὶ Ω αὐτὸ Diels (qui del. 5. 6 τὸ θερμὸν) αὐτῶν
Arnim; an plura corrupta? pro γὰρ malim δὲ || 7. 8 ἑτη τριᾶκοντα
M R ἔτει τριακοστῷ II corr. Diels cl. infra || 8 ἀπὸ II || 11. 12 μὲν
γάρ εἰσιν ἀραιότερα τῶν αἰθιοπῶν σώματα Ω trp. Diels sec. Galen.

